Către

09 ianuarie 2020

Comisia Europeană *1049 Brussels, Belgium*

Secretariatul general al Comisiei Europene

Onorata Comisie Europeana,

Distinsa doamnă preşedinte,
Distinse doamne, distinşi domni,

Subsemnatul Nicolae Cristinel Olăneanu, cetăţean român, în nume propriu, şi Gabriela Dana Olăneanu, cetăţean român, în nume propriu şi în calitate de reprezentant al două persoane juridice române, respectiv Galic Prod SRL şi Prestige Trading SRL, ambii cu domiciliul în strada Calea Moşilor nr. 290, sector 2, Bucureşti, România şi

cu *adresa de corespondenţă în România, Oraş Voluntari, Strada Intrarea Vârtejului nr.3G, judeţul Ilfov,* telefon 0040.21.267.43.28, adresa de email olaneanu@gmail.com, în temeiul art. 20 alin. (2) lit. d), art. 227 şi 228 din Tratatul privind Funcţionarea Uniunii Europene (prescurtat TFUE) formulăm prezenta:

PLÂNGERE

şi

PETIŢIE

SECŢIUNEA I. PLÂNGEREA.

1. Drepturi şi prevederi legale încălcate în mod sistemic şi sistematic.

2. Direcţiile şi temele de investigaţie ale anchetei Comisiei Europene privind cauzele care determină nerespectarea sistemică de către România a drepturilor fundamentale menţionate în prezentul document.

Ca reacţie la statusul actual al acaparării şi dirijării justiţiei şi instituţiilor Statului Român, prin şi de către ofiţeri din serviciile de informaţii şi de către politicieni am înfiinţat site-ul ***www.coruptie-functionaripublici-ofiteri-farmec-consiliulconcurentei.ro****, intitulat* ***DESPRE CORUPŢIA DIN ROMÂNIA, CARE DISTRUGE AFACERI ŞI VIEŢI****, reprezentând* ***proba 1 cu anexe****.*

1. Drepturi şi prevederi legale încălcate în mod sistemic şi sistematic.

1.1. *România, stat membru al Uniunii Europene, încalcă sistemic drepturi şi prevederi statuate şi protejate prin Dreptul Uniunii Europene şi nu respectă drepturi fundamentale recunoscute subsemnaţilor şi subscriselor societăţi, în calitate de cetăţeni şi persoane juridice ale unui stat european, prin Tratatul privind Funcţionarea Uniunii Europene şi Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,* prin instituţiile şi autorităţile sale publice şi judiciare, drepturi nerespectate, în aceeaşi măsură, şi de către instituţiile Uniunii Europene, Comisia

Europeană, respectiv:

(a) **Dreptul de proprietate** consacrat în art. 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

(b) **Dreptul la un proces echitabil** consacrat în art. 47 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene şi în art.6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului,

(c) **Dreptul privind egalitatea în faţa legii, toate persoanele sunt egale în faţa legii** consacrat în art. 20 din Titlul III Egalitatea din Carta Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene, *„Egalitatea în fața legii. Toate persoanele sunt egale în fața legii",* drept garantat de către Comisia Europeană, dar care în realitate constituie un principiu şi un deziderat eşuate.

(d) **Egalitatea de tratament privind serviciile instituţiilor trebuie să fie asigurată tuturor cetăţenilor,** conform **art. 1 din Anexa nr. 26 la Protocolul privind serviciile de interes general:** *„Valorile comune ale Uniunii în privinţa serviciilor de interes economic general în înţelesul articolului 14 din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene includ în special: <u>un nivel ridicat al calităţii, siguranţei şi accesibilităţii, egalitatea de tratament</u> şi promovarea accesului universal şi a drepturilor utilizatorilor;"*

(e) **Dreptul de a primi un răspuns la petiţiile formulate, într-un termen prevăzut de lege,** printr-o decizie motivată din partea oricărei instituţii a Comisiei Europene, drept consacrat în art. 24 TFUE (ex-articolul 21 TCE), în conformitate cu art. 13 din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu referire directă la plângerea şi cererile noastre adresate Comisiei Europene care fac obiectul anchetei Comisiei Europene cu nr. CHAP 2136/2016 din cadrul DG Justice şi nesoluţionate legal până în prezent, prin AVIZ MOTIVAT sau decizie motivată.

1.2. Încălcarea sistemica a <u>drepturilor fundamentale</u> menţionate de către instituţii judiciare şi instituţii publice menţionate în prezentul document, decurge din nerespectarea unor dispoziţii ale legii din România, în mod constant şi generalizat, ca urmare a :

- lipsei unui sistem coerent, eficient, precis şi transparent de repartizare a cauzelor judiciare în mod aleatoriu, introducerii în aplicaţia ECRIS în ordine preferenţială a dosarelor la instanţele de judecată, repartizării dirijate a cauzelor către complete de judecată alcătuite nealeatoriu din judecători preferaţi de ofiţeri din servicii de informaţii sau de una dintre părţi şi nerespectării continuităţii judecătorului în dosar, ţinerea cauzelor în nelucrare la parchete şi a funcţionării dirijate a justiţiei şi parchetelor în cauzele sensibile,

- încălcarea constantă a normelor fiscale de către funcţionari publici din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala şi a obligaţiilor de efectuare a unor acţiuni de control cu privire la operaţiuni ilegale cu produse accizabile ori suspect fictive,

- nerespectarea atribuţiilor legale de către instituţii şi autorităţi aflate sub controlul direct şi exclusiv al Parlamentului, respectiv Consiliul Concurenţei, Curtea de Conturi, Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, Serviciul Român de Informaţii, toate acestea având obligaţia garantării siguranţei naţionale a României.

(a) Constituţia României:

- *Art. 21 alin (1) „Orice persoană se poate adresa justiţiei pentru apărarea drepturilor, a libertăţilor şi a intereselor sale legitime. (3) Părţile au dreptul la un proces echitabil şi la soluţionarea cauzelor într-un termen rezonabil."*

- *Art. 16 alin (1) „<u>Cetăţenii sunt egali în faţa legii şi a autorităţilor publice, fără privilegii şi fără discriminări.;</u> (2) Nimeni nu este mai presus de lege."*

- *Art. 124 – „Înfăptuirea justiţiei*

(1) Justiţia se înfăptuieşte în numele legii.

(2) Justiţia este unică, imparţială şi egală pentru toţi.

(3) Judecătorii sunt independenţi şi se supun numai legii."

- Art. 132 - Statutul procurorilor (1) Procurorii îşi desfăşoară activitatea potrivit principiului legalităţii, al imparţialităţii şi al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiţiei.

(b) Codul de procedură civilă:

- Art. 199 alin. (2) privind stabilirea în mod aleatoriu a completului de judecată: „După înregistrare, cererea şi înscrisurile care o însoţesc, la care sunt ataşate, când este cazul, dovezile privind modul în care acestea au fost transmise către instanţă, se predau preşedintelui instanţei sau persoanei desemnate de acesta, care va lua de îndată măsuri în vederea stabilirii în mod aleatoriu a completului de judecată, potrivit legii."

(c) Codul de procedură penală:

- *Art. 361 alin. (3) privind preluarea dosarelor de către preşedintele completului a dosarelor, repartizate în mod aleatoriu: „În acest scop, dosarele repartizate pe complete în mod aleatoriu vor fi preluate de preşedintele completului, care va lua măsurile necesare în scopul pregătirii judecăţii, astfel încât să se asigure soluţionarea cu celeritate a cauzei."*

- *Art. 354 alin (2) Completul de judecată trebuie să rămână acelaşi în tot cursul judecării cauzei. Când acest lucru nu este posibil, completul se poate schimba până la începerea dezbaterilor.*

(d) Legea 304/2004*:*

- *Art. 1 alin (1) Justiţia se realizează prin Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie şi prin celelalte instanţe judecătoreşti stabilite de lege.*

- *Art. 2 alin (1) Justiţia se înfăptuieşte de către judecători în numele legii, este unică, imparţială şi egală pentru toţi.*

- *Art. 10 „Toate persoanele au dreptul la un proces echitabil şi la soluţionarea cauzelor într-un termen rezonabil, de către o instanţă imparţială şi independentă, constituită potrivit legii"*

- *Art. 11 „Activitatea de judecată se desfăşoară cu respectarea principiilor distribuirii aleatorii a dosarelor şi continuităţii, cu excepţia situaţiilor în care judecătorul nu poate participa la judecată din motive obiective."*

- *Art. 62 alin (2) şi (3):*

„(2) Procurorii îşi desfăşoară activitatea potrivit principiilor legalităţii, imparţialităţii şi controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiţiei, în condiţiile legii.

(3) Procurorii trebuie să respecte drepturile şi libertăţile fundamentale, prezumţia de nevinovăţie, dreptul la un proces echitabil, principiul egalităţii de arme, independenţa instanţelor şi forţa executorie a hotărârilor judecătoreşti definitive. În comunicarea publică, parchetele trebuie să respecte prezumţia de nevinovăţie, caracterul nepublic al urmăririi penale şi dreptul nediscriminatoriu la informare."

- *Art. 139 alin (1) „Prin Regulamentul de ordine interioară al instanţelor judecătoreşti se stabilesc: a) organizarea administrativă a curţilor de apel, a tribunalelor, a tribunalelor specializate şi a judecătoriilor; b) modul şi criteriile de repartizare a cauzelor pe complete de*

judecată, în vederea asigurării respectării principiilor distribuţiei aleatorii şi continuităţii;"

(e) Legea 303/2004:

- Art. 2 alin. (3) şi (4):

(3) „Judecătorii sunt independenţi şi se supun numai legii. Judecătorii trebuie să fie imparţiali, având libertate deplină în soluţionarea cauzelor deduse judecăţii, în conformitate cu legea şi în mod imparţial, cu respectarea egalităţii de arme şi a drepturilor procesuale ale părţilor. Judecătorii trebuie să ia decizii fără niciun fel de restricţii, influenţe, presiuni, ameninţări sau intervenţii, directe sau indirecte, din partea oricărei autorităţi, fie chiar autorităţi judiciare. Hotărârile pronunţate în căile de atac nu intră sub imperiul acestor restricţii. Scopul independenţei judecătorilor constă inclusiv în a garanta fiecărei persoane dreptul fundamental de a fi examinat cazul său în mod echitabil, având la bază doar aplicarea legii.

(4) Orice persoană, organizaţie, autoritate sau instituţie este datoare să respecte independenţa judecătorilor."

- Art. 3 (1): „Procurorii îşi desfăşoară activitatea potrivit principiului legalităţii, al imparţialităţii şi al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiţiei."

- Art. 99 litera o): „Constituie abateri disciplinare: o) nerespectarea dispoziţiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor;"

(f) Legea 21/1996 care reglementează incompatibilitatea preşedintelui, a membrilor plenului şi concurenţa

Art. 5 - *(1) Sunt interzise orice înţelegeri între întreprinderi, decizii ale asociaţiilor de întreprinderi şi practici concertate, care au ca obiect sau au ca efect împiedicarea, restrângerea ori denaturarea concurenţei pe piaţa românească sau pe o parte a acesteia, în special cele care:*
a) stabilesc, direct sau indirect, preţuri de cumpărare sau de vânzare sau orice alte condiţii de tranzacţionare; b) limitează sau controlează producţia, comercializarea, dezvoltarea tehnică sau investiţiile; c) împart pieţele sau sursele de aprovizionare; d) aplică, în raporturile cu partenerii comerciali, condiţii inegale la prestaţii echivalente, creând astfel acestora un dezavantaj concurenţial; e) condiţionează încheierea contractelor de acceptarea de către parteneri a unor prestaţii suplimentare care, prin natura lor sau în conformitate cu uzanţele comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte.
(2) Interdicţia prevăzută la alin. (1) nu se aplică înţelegerilor sau categoriilor de înţelegeri între întreprinderi, deciziilor sau categoriilor de decizii ale asociaţiilor de întreprinderi, practicilor concertate sau categoriilor de practici concertate, atunci când acestea îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii: a) contribuie la îmbunătăţirea producţiei sau distribuţiei de mărfuri ori la promovarea progresului tehnic sau economic, asigurând, în acelaşi timp, consumatorilor un avantaj corespunzător celui realizat de părţile la respectiva înţelegere, decizie ori practică concertată; b) impun întreprinderilor în cauză doar acele restricţii care sunt indispensabile pentru atingerea acestor obiective; c) nu oferă întreprinderilor posibilitatea de a elimina concurenţa de pe o parte substanţială a pieţei produselor în cauză.
(3) Categoriile de înţelegeri, decizii şi practici concertate, exceptate prin aplicarea prevederilor alin. (2), precum şi condiţiile şi criteriile de încadrare pe categorii sunt cele stabilite în regulamentele Consiliului Uniunii Europene sau ale Comisiei Europene cu privire la aplicarea prevederilor art. 101 alin. (3) din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene anumitor categorii de înţelegeri, decizii ale asociaţiilor de întreprinderi sau practici concertate, denumite ***regulamente de exceptare pe categorii****, care se aplică în mod corespunzător. (4) Înţelegerile, deciziile şi practicile concertate prevăzute la alin. (1), care îndeplinesc condiţiile*

prevăzute la alin. (2) sau se încadrează în categoriile prevăzute la alin. (3), sunt considerate legale, fără a fi necesară notificarea acestora de către părţi şi emiterea unei decizii de către Consiliul Concurenţei. (5) Sarcina probei unei încălcări a prevederilor alin. (1) revine Consiliului Concurenţei. Întreprinderii sau asociaţiei de întreprinderi care invocă beneficiul prevederilor alin. (2) sau (3) îi revine sarcina de a dovedi că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de aceste alineate. (6) Ori de câte ori Consiliul Concurenţei aplică prevederile alin. (1) înţelegerilor, deciziilor sau practicilor concertate, în măsura în care acestea pot afecta comerţul între statele membre, acesta aplică, de asemenea, prevederile art. 101 din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene.

***Art. 6 -** (1) Este interzisă folosirea în mod abuziv de către una sau mai multe întreprinderi a unei poziţii dominante deţinute pe piaţa românească sau pe o parte substanţială a acesteia. Aceste practici abuzive pot consta în special în: a) impunerea, direct sau indirect, a preţurilor de vânzare sau de cumpărare sau a altor condiţii de tranzacţionare inechitabile; b) limitarea producţiei, comercializării sau dezvoltării tehnice în dezavantajul consumatorilor; c) aplicarea în raporturile cu partenerii comerciali a unor condiţii inegale la prestaţii echivalente, creând astfel acestora un dezavantaj concurenţial; d) condiţionarea încheierii contractelor de acceptarea de către parteneri a unor prestaţii suplimentare care, prin natura lor sau în conformitate cu uzanţele comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte.*
(2) Ori de câte ori Consiliul Concurenţei aplică prevederile alin. (1), în măsura în care folosirea în mod abuziv a poziţiei dominante poate afecta comerţul dintre statele membre, acesta aplică, de asemenea, prevederile art. 102 din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene.
(3) Se prezumă, până la proba contrară, că una sau mai multe întreprinderi se află în poziţie dominantă, în situaţia în care cota ori cotele cumulate pe piaţa relevantă, înregistrate în perioada supusă analizei, depăşesc 40%.

***Art. 15** (valabil până în prezent) şi **art. 17** (valabil până în iunie 2016) din Legea 21/1996 privind incompatibilitatea: **„ (6) Calitatea de membru al Consiliului Concurenţei este incompatibilă cu exercitarea oricărei alte activităţi profesionale sau de consultanţă,** cu participarea, directă ori prin persoane interpuse, la conducerea sau administrarea unor entităţi publice ori private sau cu deţinerea de funcţii ori de demnităţi publice, cu excepţia funcţiilor şi activităţilor didactice din învăţământul superior, cercetare ştiinţifică şi creaţie literar-artistică. Ei nu pot fi desemnaţi experţi sau arbitri nici de părţi şi nici de instanţa judecătorească sau de către o altă instituţie."*

(g) Tratatul Fundamental al Uniunii Europene:

***Articolul 101** (ex-articolul 81 TCE) (1) Sunt incompatibile cu piața internă și interzise orice acorduri între întreprinderi, orice decizii ale asocierilor de întreprinderi și orice practici concertate care pot afecta comerțul dintre statele membre și care au ca obiect sau efect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței în cadrul pieței interne și, în special, cele care: (a) stabilesc, direct sau indirect, prețuri de cumpărare sau de vânzare sau orice alte condiții de tranzacționare; (b) limitează sau controlează producția, comercializarea, dezvoltarea tehnică sau investițiile; (c) împart piețele sau sursele de aprovizionare; (d) aplică, în raporturile cu partenerii comerciali, condiții inegale la prestații echivalente, creând astfel acestora un dezavantaj concurențial; (e) condiționează încheierea contractelor de acceptarea de către parteneri a unor prestații suplimentare care, prin natura lor sau în conformitate cu uzanțele comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte.*

***Articolul 102** (ex-articolul 82 TCE) Este incompatibilă cu piața internă și interzisă, în măsura în care poate afecta comerțul dintre statele membre, folosirea în mod abuziv de către una sau mai multe întreprinderi a unei poziții dominante deținute pe piața internă sau pe o parte semnificativă a acesteia.*

Aceste practici abuzive pot consta în special în: (a) impunerea, direct sau indirect, a prețurilor de vânzare sau de cumpărare sau a altor condiții de tranzacționare inechitabile; (b) limitează producția, comercializarea sau dezvoltarea tehnică în dezavantajul consumatorilor; (c) aplicarea în raporturile cu

partenerii comerciali a unor condiții inegale la prestații echivalente, creând astfel acestora un dezavantaj concurențial; (d) condiționarea încheierii contractelor de acceptarea de către parteneri a unor prestații suplimentare care, prin natura lor sau în conformitate cu uzanțele comerciale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte.

(h) Normele de aplicare a codului fiscal, punctul 22 alin 34 *„Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune la autoritatea fiscală teritorială, cererea de scutire de accize, însoţită de: c)* ***dovada cantităţii utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând <u>într-o situaţie centralizatoare a cantităţilor efectiv utilizate şi a documentelor aferente”.</u>***

(i) Codul de procedură fiscală

- **Art. 113 :** ***„Obiectul inspecţiei fiscale***

(1) Inspecţia fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalităţii şi conformităţii declaraţiilor fiscale, corectitudinii şi exactităţii îndeplinirii obligaţiilor în legătură cu stabilirea obligaţiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislaţiei fiscale şi contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare şi a situaţiilor de fapt aferente, stabilirea diferenţelor de obligaţii fiscale principale.

(2) În scopul efectuării inspecţiei fiscale, organul de inspecţie fiscală procedează la: b) verificarea concordanţei dintre datele din declaraţiile fiscale cu cele din evidenţa contabilă şi fiscală a contribuabilului/plătitorului;

*(2) În scopul efectuării inspecţiei fiscale, organul de inspecţie fiscală procedează la: j) sancţionarea potrivit legii a faptelor reprezentând încălcări ale legislaţiei fiscale şi contabile constatate şi dispunerea de măsuri pentru prevenirea şi combaterea abaterilor de la prevederile legislaţiei fiscale şi contabile;**.”***

Legea nr. 94/1992

- **Art. 50 alin 1 lit a) : „** (1) Membrii Curţii de Conturi sunt obligaţi: a) să îşi îndeplinească funcţia încredinţată, cu imparţialitate şi cu respectarea Constituţiei;”

- **Art. 3: „** (1) Curtea de Conturi decide în mod autonom asupra programului său de activitate.

(2) Controalele Curţii de Conturi se iniţiază din oficiu şi nu pot fi oprite decât de Parlament şi numai în cazul depăşirii competenţelor stabilite prin lege.
(3) Hotărârile Camerei Deputaţilor sau ale Senatului, prin care se cere Curţii de Conturi efectuarea unor controale, în limitele competenţelor sale, sunt obligatorii. Nicio altă autoritate publică nu o mai poate obliga.”

(j) Legea nr. 176/2010

- **Art. 15 alin 1, potrivit căruia: „***Pe parcursul desfăşurării evaluării, inspectorul de integritate poate solicita tuturor instituţiilor şi autorităţilor publice, altor persoane juridice de drept public său privat, precum şi persoanelor fizice, documentele şi informaţiile necesare desfăşurării activităţii de evaluare, cu obligaţia păstrării confidenţialităţii.”*

(k) Legea nr. 115/1996

- **Art. 10^4: „***(1) Comisia de cercetare hotărăşte cu majoritate de voturi, în cel mult 3 luni de la data sesizării, pronunţând o ordonanţă motivată, prin care poate dispune: a) trimiterea cauzei spre soluţionare curţii de apel în raza căreia domiciliază persoana a cărei avere este supusă controlului, dacă se constată, pe baza probelor administrate, că dobândirea unei cote-părţi din aceasta sau a anumitor bunuri determinate nu are caracter justificat; b) clasarea cauzei, când constată că provenienţa bunurilor este justificată; c) suspendarea controlului şi trimiterea cauzei parchetului competent, dacă în legătură cu bunurile a căror provenienţă este nejustificată rezultă săvârşirea unei infracţiuni. (2) Ordonanţa de clasare se comunică părţilor şi parchetului de pe lângă curtea de apel în raza căreia funcţionează comisia de cercetare sau, după caz, parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie ori organelor*

fiscale. (3) Controlul se reia de către comisia de cercetare, dacă: a) după clasarea cauzei apar elemente noi care pot conduce la o soluţie contrară; b) organul de urmărire penală, după efectuarea cercetărilor, în situaţia prevăzută la alin. (1) lit. c), nu sesizează instanţa penală."

Analiza prezentei PLÂNGERI şi PETIŢII conduce la concluzia evidentă că, în „România europeană" au fost create ***mecanisme sistemice de control*** *al Justiţiei, parchetelor, serviciilor de informaţii, Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, Oficiului pentru prevenirea şi combaterea spălării banilor, Consiliului Concurenţei, Agenţiei Naţionale de Integritate, Parlamentului şi al instituţiilor publice, care acţionează în cazurile de interes personal în care ofiţeri de informaţii, politicieni şi oameni de afaceri care fraudează legea şi proprietatea, realitate şi stare de fapt, care pun în pericol viaţa şi calitatea vieţii, drept garantat şi recunoscut prin art. 22 alin (1) din Constituţia României, şi prin art. 3 din Carta Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene.*

Tratamentul inegal în faţa legii, aplicat de către instituţiile din România românilor care trăiesc în România, a determinat deterioarea climatului de viaţă, lipsa încrederii în instituţiile naţionale, iar, ca efect, un număr de **5.000.000 de români**, cifra reală cu rezidenţă, şi-au părăsit ţara, deoarece au fost nevoiţi să îşi caute un loc de viaţă favorabil, în alte ţări. În realitate, **7.000.000 de români au plecat din ţară**, 90% pentru totdeauna. Sursa informaţiei este: http://www.ziare.com/diaspora/romani-strainatate/reprezentant-al-diasporei-in-realitate-aproape-7-milioane-de-romani-sunt-in-strainatate-1537250

2. Direcţiile şi temele de investigaţie ale anchetei în cadrul Comisiei Europene, privind cauzele care determină nerespectarea sistemică a drepturilor menţionate

Descrierea mecanismelor privind nerespectarea sistemică a Dreptului European şi ale legii de către Justiţia şi instituţiile naţionale din România, care conduc la încălcarea drepturilor fundamentale menţionate. *România, în mod sistemic, nu asigură procesul echitabil. În România proprietatea nu este protejată de procesul echitabil. Dreptul European, Legea şi Constituţia sunt doar o promisiune, în cazurile în care grupuri de interese fraudează legea şi proprietatea statului sau privată.*

2.1. Fraudarea proprietăţii private şi de stat este o practică, o stare de fapt în România.

Persoane fizice şi juridice cu capital social românesc şi străin care îşi desfăşoară activitatea cu nerespectarea legii, fraudează cu intenţie Legea, proprietatea publică şi privată (deopotrivă), deoarece acestea cunosc organizaţiile, filierele şi mecanismul de control şi dominare a justiţiei, cu consecinta înfrângerii sistemice a procesului echitabil şi a influentarii instituţiilor naţionale din România, respectiv „traseul" care trebuie urmat de o cauză civilă sau penală, pentru ca în cadrul unor procese simulate să se obţină hotărârea judecătorească care se doreşte şi se urmăreşte de la bun început, respectiv:

- oficializarea şi menţinerea unor fraude, nerecuperarea prejudiciilor şi protejarea persoanelor care, cu intenţie, fraudează legea şi proprietatea,

- „execuţia" unor persoane, fără probe, în cauze civile sau penale.

2.2. Cauzele care, în mod sistemic, determină Justiţia din România să nu asigure justiţiabililor un proces echitabil.

Statul Român, stat European nu asigură, aşa cum este prevăzut în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, un proces echitabil înfăptuit prin intermediul unor judecători independenţi şi imparţiali care să compună completuri de judecată din judecători desemnaţi în mod aleatoriu, către care să fie distribuite cauzele tot aleatoriu, prin intermediul unui sistem informatic. Conform legii, pe parcursul judecăţii unei cauze trebuie asigurată continuitatea magistratului pentru a preveni înlocuirea judecătorului titular, căruia i-a fost repartizat dosarul prin distribuire aleatorie, cu un alt judecător preferat de una dintre părţi şi care poate astfel să influenţeze modul de desfăşurare a procesului.

2.2.1. Independenţa şi imparţialitatea judecătorilor cărora li se dirijează cauze "sensibile" sunt viciate, deoarece desemnarea judecătorilor nu este aleatorie.

Criteriul aleatoriu al desemnării judecătorilor care alcătuiesc completele de judecată formate din mai mulţi judecători nu este prevăzut în Lege, exceptând art.32 alin.1 din legea 255/2013, în vigoare începând cu data de 01.02.2014, care reglementează alcătuirea aleatorie doar a completurilor de judecată compuse din cinci judecători şi care prevede că "*...la începutul fiecărui an se stabilesc complete de cinci judecători*", şi art. 32 alin 4 din Legea 207/2018, care prevede că "*judecătorii care fac parte din aceste completuri, sunt desemnaţi prin tragere la sorţi, în şedinţa publică de preşedintele sau, în lipsa acestuia, de unul dintre cei doi vicepreşedinţi ai ICCJ...".*

Practica ne-a demonstrat că la instanţe completele de judecată sunt formate în mod subiectiv, ca urmare a voinţei şefului de secţie, a unor ofiţeri din servicii de informaţii, a magistraţilor implicaţi sau a voinţei altor persoane din grupuri de interese, anumiţi avocaţi, oameni de afaceri, politicieni, care fraudează legea şi proprietatea.

2.2.2 Legea privind distribuţia aleatorie a cauzelor, nu se respectă în mod sistemic

La instanţele de judecată prin intermediul unor informaticieni, grefieri şi judecători aserviti unor grupuri de interese, se introduc cauzele în aplicaţia ECRIS într-o ordine preferenţială, la momentul potrivit, când sistemul ECRIS urmează să repartizeze cauza unui complet de judecată alcătuit (anterior) din judecător/judecători preferaţi care să respingă cererile şi să nu pronunţe hotărârea în numele legii în respectivul dosar, pentru că, în fapt, grupul organizat de interese urmăreşte doar o hotărâre judecătorească care să favorizeze partea care a fraudat legea şi Proprietatea.

Sistemul informatic ECRIS, în mod constant, nu asigură distribuţia aleatorie a cauzelor în care ofiţeri din Serviciul Român de Informaţii, politicieni şi/sau persoane care fac parte din grupuri de influență sunt interesate, direct ori indirect, iar respectivele dosare de interes NU sunt introduse în sistemul informatic ECRIS în ordinea intrării şi înregistrării cauzelor în registrul general al instanţei, ci sunt introduse în aplicaţia ECRIS într-o ordine preferenţială, astfel încât, se folosesc diferit parametrii de repartizare chiar în aceleaşi dosare, cunoscându-se ordinea în care ECRIS repartizează dosarele de interes către completuri de judecată preferate, care sunt alcătuite nealeatoriu, din magistraţii preferaţi de ofiţeri din servicii de informaţii şi de grupurile de interese.

Dispoziţiile prevăzute la art. 11 şi 139 din Legea 304/2004, privind **distribuirea aleatorie** a cauzelor civile şi penale nu sunt îndeplinite pe toată durata de desfăşurare a procesului, chiar dacă acestea prevăd că repartizarea dosarelor către completele de judecată să se facă numai prin distribuţie aleatorie.

Repartizarea iniţială către complete de judecată a dosarelor se face prin intermediul sistemului informatic ECRIS, însă acest sistem informatic folosit la Curţile de justiţie pentru repartizarea unui dosar civil şi penal, pe secţii şi către anumite complete de judecată, nu este de natură să asigure respectarea distribuţiei aleatorii a dosarelor prevăzută în lege, deoarece:

- preşedintele instanţei de judecată şi persoanele implicate în această activitate cunosc ciclicitatea şi algoritmul de funcţionare a aplicaţiei informatice ECRIS privind repartizarea dosarelor pe complete de judecată

- sistemul informatic ECRIS permite introducerea unui dosar de mai multe ori, până când este repartizat completului de judecată căruia preşedintele instanţei de judecată doreşte să-i fie atribuită cauza care face obiectul judecăţii, (varianta bine cunoscută şi botezată de către funcţionarii Consiliului Superior al Magistraturii sub denumirea „,METODA COPERTA")

- sistemul ECRIS permite ca un funcţionar public, de la oricare din instanţele de judecată, să blocheze distribuirea dosarelor către anumite completuri de judecată, mai puţin blocarea completului de judecată compus din judecătorul căruia se doreşte să-i fie repartizat dosarul, astfel încât dosarul ajunge inevitabil pe masa de lucru a magistratului preferat.

- sistemul ECRIS permite preşedinţilor Curţilor de Justiţie din România să contribuie la introducerea în sistemul ECRIS a unor dosare, în ordine diferită faţă de ordinea cronologică în care acestea sunt înregistrate în registrul general al instanţei, într-un mod netransparent

- în prezent, aplicaţia ECRIS permite ţinerea în aşteptare a unui dosar civil sau penal, iar între timp se introduc în acest sistem informatic dosare care au intrat la instanţă după data intrării dosarului de interes.

Principiul fundamental al repartizării aleatorii, consacrat de legislaţia României, corespunde rigorilor impuse de art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului care consacră şi garantează dreptul la un proces echitabil: *„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (....) de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege..."*, **însă nu este respectat, în mod sistemic**.

Introducerea cauzelor în aplicaţia ECRIS, sistemul informatic care repartizează dosarele judiciare, în realitate, se face într-o ordine preferenţială, controlată.

Procedeul este utilizat pentru ca dosarul ce prezintă interes pentru partea ce doreşte să influenţeze soluţia judecătorească să fie introdus în sistemul informatic ECRIS abia la momentul când se cunoaşte ordinea de repartizare a cauzelor pe completuri, respectiv ordinea când ECRIS urmează să repartizeze dosarul de interes completului de judecată preferat de anumiţi ofiţeri din Serviciul Român de Informaţii, care veghează pentru ca „părţile protejate" să obţină hotărârile judecătoreşti favorabile, în dosare de interes pentru aceste părţi.

Aplicaţia ECRIS nu funcţionează în sistem urna, dosarele se introduc într-o ordine şi sunt repartizate de ECRIS în aceeaşi ordine, către completurile de judecată, ordinea introducerii determinând ordinea de repartizare, ceea ce face ca repartizarea să fie nu doar predictibilă, ci direct şi facil dirijabilă, fie ca urmare a nerespectării stricte a ordinii în care dosarele au fost primite la instanţa competentă, fie ca urmare a manipulării ordinii de introducere a acestora în sistemul de repartizare.

Cauzele civile sau penale se înregistrează în registrul general al instanţei, la un moment favorabil uneia dintre părţi, acestea se introduc în aplicaţia ECRIS în ordinea preferenţială la

momentul potrivit, când ordinea aplicaţiei ECRIS urmează să repartizeze cauza completului de judecată preferat; sau dosarul se introduce de mai multe ori pentru a ajunge la completul de judecată preferat.

Sistemul informatic ECRIS ar trebui să asigure o introducere a cauzei în aplicaţie, o repartizare aleatorie a dosarelor judiciare către completurile de judecată, de îndată, în ordinea intrării la instanţă a fiecărui dosar, iar introducerea în aplicaţia ECRIS a fiecărei cauze să fie în mod obligatoriu prevăzut prin lege.

Instanţele de judecată, acompaniate/în acord cu Inspecţia Judiciară (rezoluţia nr. 19-1004 din 20.05.2019 semnată de doamna Olimpia Louysse Răducu şi domnul judecător Lucian Netejoru) creează premisa falsă că instanţele de judecată *"...au efectuat repartizarea aleatorie printr-o operaţiune unică, iar susţinerile privind repartizarea dosarelor într-o altă ordine, decât cea a înregistrării nu se justifică..."*

Or, este adevărat că practica la instanţele de judecată este să se efectueze repartizarea dosarelor printr-o **operaţiune unică**, o dată la 1-2 zile, dar, la fel de adevărat, este faptul că operaţiunea unică de repartizare nu înlătură importanța şi influenţa ordinii de introducere a cauzelor în aplicaţia ECRIS, privind rezultatul obţinut, respectiv repartizarea cauzei "sensibile" la completul de judecată preferat, în funcţie de ordinea introducerii în ECRIS a dosarelor.

Falsa premisă constă în faptul că aceasta este raţiunea pentru care cauzele nu se introduc în sistemul ECRIS imediat cu intrarea acestora la instanţa de judecată, ci se aşteaptă 1-2 zile pentru a se strânge mai multe cauze care să fie introduse în aplicaţia ECRIS în ordinea preferenţială şi, apoi, să fie repartizate/dirijate printr-o **operaţiune unică**, fiecare dintre cauzele sensibile către completurile de judecată alese şi care sunt compuse din judecători preferaţi.

În practică, sistemul informatic ECRIS este manipulat ori grupuri organizate de interese îi speculează vulnerabilităţile, astfel că dosarele nu sunt repartizate aleatoriu/computerizat, după algoritmi imparţiali, universali şi transparenţi, ci dosarele sunt repartizate „manual", după criterii vădit viciate, către anumite completuri alcătuite din judecători preferaţi, deoarece nici Legea şi nici acte cu valoare normativă inferioară legii nu prevăd nici o procedură detaliată şi concretă a modului de utilizare a aplicaţiei ECRIS, nici a procedurilor de distribuire aleatorie ori a modalităţilor de verificare, care să-i confere justiţiabilului încredere, sau a sancţiunilor care decurg din nerespectarea sistemica a procedurii de repartizare aleatorie.

Din nefericire, repartizarea aleatorie este o himeră, întrucât sistemul nu permite introducerea globală a cauzelor şi repartizarea aleatorie a acestora. Cauzele sunt preluate una câte una, în sensul că factorii de repartizare şi cauzele se introduc manual în ECRIS, iar sistemul le repartizează ulterior potrivit algoritmului absolut anticipabil (uşor de previzionat) de către funcţionarul implicat în repartizare, care poate să anticipeze cu foarte mare precizie la ce complet se va repartiza noua cauză introdusă, dat fiind că acesta cunoaşte instant la ce complet tocmai s-a repartizat cauza pe care a introdus-o anterior în sistem.

Ordinea introducerii în aplicaţia ECRIS a cauzei, stabilirea subiectivă a valorii factorilor de repartizare şi blocarea repartizării către anumite complete de judecată determină dirijarea dosarului de interes către un complet de judecată preferat.

În considerarea celor de mai sus, se influenţează deosebit de facil repartizarea de către ECRIS a unei cauze unui anumit complet de judecată. Introducerea cauzelor în ECRIS se va realiza astfel încât să se asigure repartizarea cauzei „sensibile" la completul dorit, fără a se

prezenta ulterior dovada ordinii de introducere a cauzelor în ECRIS pentru a nu crea dubii unei persoane neavizate.

Inexistența unor dispoziţii legale care să reglementeze descrierea, funcţionarea şi utilizarea aplicaţiei ECRIS în condiţii obiective şi transparente.

Se presupune că prin intermediul aplicaţiei ECRIS dosarele se repartizează aleatoriu către completurile de judecată alcătuite din unul, doi, trei sau cinci judecători, dar sistemul informatic ECRIS nu este descris/reglementat în Lege.

La instanţele de judecată din România, dosarele nu se introduc în sistemul informatic ECRIS în ordinea înregistrării acestora în registrul general al instanţelor de judecată, iar repartizarea dosarelor către completele de judecată nu îndeplineşte dispoziţia legii privind distribuţia aleatorie, întrucât imediat ce oricare dosar intră la instanţa de judecată şi este înregistrat în registrul general al instanţei, de îndată ar trebui să fie introdus, în aceeaşi ordine, în sistemul (ECRIS) de distribuire aleatorie, de preferinţă o maşină filmată automată, tip urna cu bile, respectând ordinea cronologică în care fiecare dosar a sosit la instanţă, iar fiecare justiţiabil să aibă acces la filmarea distribuirii dosarului şi la introducerea bilelor în sistem.

Nu există norme regulatorii privind funcţionarea corectă a sistemului şi asigurării accesului justiţiabilului la verificări privind corecta utilizare a aplicaţiei ECRIS, nici chiar în Regulamentul CSM sau hotărâri de colegii de conducere ale instanţelor.

Conform extras din portal Ministerului Justiţiei se menţionează că aplicaţia informatică ECRIS conţine cinci parametri de repartizare:

(1) complexitatea dosarului cu pondere 40%.

Dar nu se poate aprecia complexitatea fără prejudecarea cauzei. În aceste condiţii, consider că acest factor reprezintă doar un pretext de evaluare, care contribuie la repartizarea unei cauze de interes, unui anume judecător sau complet de judecată preferat.

(2) Numărul de dosare noi pe complet de judecată, respectiv complexitatea adiţională pe complet, cu pondere 20%

(3) Data şedinţei cu pondere 20%

(4) Compatibilitatea completului în funcţie de obiect şi părţi/participanţi cu pondere 10%

(5) Un factor de aleatorietate (randomness) cu pondere 10%

Existenţa unor multiple/generalizate fapte de fraudare şi manipulare a sistemului electronic ECRIS, de către grupuri organizate de interese.

La intrarea sau ieşirea fiecărui dosar aflat pe rolul instanţelor de judecată, acesta se înregistrează în registrul general al instanţei cu menţiunea datei şi orei de intrare sau ieşire. Introducerea în sistemul ECRIS a cauzelor se realizează, însă, într-o ordine preferenţială, diferită de ordinea de intrare a dosarelor în registrul general al instanţei de judecată, iar acest lucru se întâmplă tocmai pentru a se permite introducerea în aplicaţia ECRIS a cauzelor de interes, într-o ordine aleasă care să conducă la repartizarea la acei magistraţi „preferaţi" ai sistemului.

Pentru că situaţia a devenit de notorietate, iar justiţiabilii au început să îşi manifeste public îndoielile privind modul de repartizare a dosarelor, instanţele de judecată, cu intenţie,

creează o imagine falsă, nereală, cu privire la existenţa posibilităţii ca dosarele să se introducă în ECRIS, toate odată şi la o anumită oră, ceea ce nu este doar ilogic, dar şi imposibil fizic a se întâmpla.

În scopul de a nu fi dezvăluită ordinea diferită de introducere în ECRIS a dosarelor, în raport de ordinea intrării cauzelor în registrul general al instanţei, preşedinţii instanţelor de judecată creează o falsă premisă, în sensul că, menţionează că repartizarea aleatorie se face pentru toate dosarele deodată la ora 14:00, dar cu omisiunea intenţionată de a indica ordinea în care dosarele au fost introduse în sistemul ECRIS, pentru că ECRIS repartizează dosarele pe rând, în ordinea în care au fost introduse, chiar dacă aplicaţia permite să fie repartizate în acelaşi timp un număr mai mare de dosare.

În concluzie, sistemul informatic ECRIS este fraudat, făcând posibilă dirijarea dosarelor unor judecători preferaţi, având în vedere următoarele considerente:

- factorii de repartizare menţionaţi mai sus contribuie la dirijarea cauzei unui anumit complet de judecată, deoarece sunt subiectivi şi este imposibil de efectuat o verificare privind veridicitatea şi corecta lor utilizare, iar folosirea arbitrară a oricăruia dintre aceşti parametri de repartizare sau a altora, care nu sunt cunoscuţi, trebuie să atragă, din punct de vedere legal, nulitatea actului de repartizare, iar, pe cale de consecinţă, nulitatea hotărârii care a fost dispusă de către judecătorul ori completul căruia i-a fost dirijat dosarul cu nerespectarea legii privind distribuţia aleatorie;

- sistemul informatic ECRIS de repartizare a dosarelor permite introducerea în sistem de mai multe ori a unui dosar prin atribuirea unui alt număr, până când dosarul este repartizat la completul de judecată preferat;

- exista posibilitatea blocării mai multor completuri de judecată, aşa cum e posibilă blocarea unuia, astfel încât completul care rămâne în sistem pentru repartizare să fie doar unul sau anumite completuri de judecată;

- pot fi eliminate unele completuri pe motiv că ar fi incident parametrul „gradul de încărcare" al completului, fără ca justiţiabilul să poate verifica, în concret, dacă acest parametru trebuia în mod real aplicat;

- poate fi aleasă o perioadă de repartizare în raport de „caracterul urgent al cauzei" în care să fie un singur complet de judecată care are şedinţa.

- în „fişele dosarului" care se depun la dosarul cauzei nu se reflectă parametrii de repartizare şi nici nu se respectă art. 95 alin. 4 din Regulamentul de ordine interioară al instanţelor judecătoreşti privind repartizarea în ordinea înregistrării la instanţă a dosarelor, potrivit căruia: „*Pentru aplicarea <u>criteriului aleatoriu în sistem informatic</u> **<u>sau ciclic</u>**, dosarele se înregistrează în ordinea sosirii la instanţă şi se repartizează în aceeaşi ordine de către persoana sau persoanele desemnate anual de preşedintele instanţei, cu avizul colegiului de conducere."*

- la soluţionarea dosarelor având ca obiect incidente procedurale nu se respectă principiul repartizării aleatorii, din moment ce se procedează la repartizarea directă la completul de judecată imediat următor.

Faţă de considerentele de mai sus, cât şi faţă de informaţiile şi dovezile *prezentate la proba nr. 2*, se poate constata că în procesele civile şi penale nu există o stabilire aleatorie a completelor de judecată formate din unul sau mai mulţi judecători şi nici o distribuire aleatorie a dosarelor, iar cifrele de complexitate diferă în aceeaşi cauză chiar la aceeaşi instanţă, la

instanțe de acelaşi grad, cât şi între instanțe de grade diferite, pentru că se urmăreşte dirijarea dosarului către un anumit complet de judecată, cu nerespectarea sistemică a drepturilor prevăzute la art. 11 din Legea nr. 304/2004, art. 199 alin. 2 Cod procedură civilă şi art. 361 Cod procedură penală.

România nu asigură dreptul la un proces echitabil, ci în mod voit a fost creat cadrul unor **"execuţii" în urma abuzurilor magistraţilor în mediul judiciar, pe baza unor ordine date, primite şi executate în scopul** rezolvării unor interese, într-un sistem judiciar lipsit de imparţialitate şi independență. Practica nerespectării legii privind distribuirea aleatorie a dosarelor de îndată, dar în ordinea firească a intrării cauzelor la instanţele de judecată este cel puţin întreţinută şi tolerată de către Inspecţia Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, preşedinţi ai instanţelor de judecată şi şefi de secţii, care coordonează şi supraveghează, urmăresc şi răspund de această activitate la Curţile de Justiţie din România, prin administrarea alcătuirii completelor de judecată, repartizarea dirijată a dosarelor de interes anumitor judecători preferaţi, aducerea de la alte instanțe/din alte localităţi a unor judecători preferaţi, înlocuirea în timpul proceselor a judecătorilor desemnaţi iniţial cu judecători preferaţi, în scopul, cu rezultatul de a fi obţinut hotărârile judecătoreşti dorite de grupurile organizate de interese.

Mai mult, Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat Hotărârea nr.1375, aplicabilă după anul 2015, cu rezultatul renunţării/înlăturării reglementarii nr. 83 din Hotărârea nr. 387/2005 a aceleiaşi autorităţi judiciare, prin care se instituise obligaţia introducerii cauzelor în aplicaţia ECRIS în ordinea intrării dosarelor la instanţe: *"(1) Pentru evidenţa activităţii instanţelor se întocmesc şi se păstrează:* ***1. Registrul general de dosare.*** *În acest registru se trec, în ordinea intrării, toate dosarele înregistrate la judecătorii, tribunale, tribunale specializate, curţi de apel sau la secţiile acestora"*, reglementare care a încetat după anul 2015.

Înscrisurile prezentate in continuare reprezintă dovezi care releva situaţii vădite de nerespectare sistemică a legii, ca efect al distribuirii nealeatorie a dosarelor către complete de judecată compuse în mod nealatoriu din judecători preferaţi şi înfrângerea principiului continuităţii judecătorilor care judecă cauza, toate coordonate şi organizate la instanțe de judecată şi la parchete, cu rezultatul pronunţării unor hotărâri favorabile persoanelor care au fraudat legea şi proprietatea, în lipsa unei răspunderi materiale şi a unor sancţiuni penale şi civile care să poată fi atrase în sarcina persoanelor care contribuie la încălcarea principiului distribuirii aleatorii a fiecărei cauze pe tot parcursul procedurii judiciare civile sau penale.

Din această perspectivă, nu a existat imparţialitate şi independență a judecătorilor şi nici a instanţelor de judecată, hotărârile judecătoreşti nu au respectat legea şi Dreptul European. În plus, persoanele care au înregistrat prejudicii patrimoniale ca efect al unor fapte penale, nesancţionate prin intervenţia prescripţiei ori chiar prin „simularea" unor procese care să justifice „achitarea" vinovaţilor, ulterior au fost vătămate procesual şi patrimonial în urma abuzurilor judecătorilor, în sensul că au fost obligate pe nedrept de către instanţele de judecată să plătească cheltuieli judiciare şi onorarii nejustificate către avocaţi şi experţi.

Proba nr. 2 conţine:

1) înscrisuri care evidenţiază utilizarea mecanismelor sistemice de fraudare a legii, prin intermediul cărora se pre-determină hotărârile justiţiei, în cauzele „sensibile", de interes pentru acele persoane, ofiţeri de informaţii, judecători, grefieri, avocaţi şi persoane care obţin astfel profituri ilicite, ca urmare a fraudării legii şi proprietăţii publice sau private;

2) extrase de la instanțe de acelaşi grad sau grade diferite, cu privire la aceeaşi cauză, situaţii în care

instanţele au acordat aceleiaşi cauze, cifre diferite de complexitate, cu scopul şi rezultatul de a fi repartizat respectivul dosar spre judecare unui anumit judecător/complet de judecată compus din judecători preferaţi

3) inscrisuri, cereri si adrese primite de la instante de judecata care ascund mecansimul sistemic de fraudare al repartizarii aleatorii al dosarelor cu rezultatul simularii proceselor echitabile civile si penale in cauzele de interes, respective de la Inalta Curte de Casatie si Justitie, de la Curtile de Apel Bucuresti, Cluj Napoca, Craiova, Alba Iulia, Pitesti, Tribunalul Bucuresti, Tribunalul Brasov si Dolj, Tribunalul Specializat Cluj, Arges, Judecatoria sector 1 si 2 Bucuresti.

4) In probatiune, prezentam confirmari institutionale a mecanismelor si practicilor care se utilizeaza generalizat la instantele de judecata in cauzele de interes, privind nerespectarea repartizarii aleatorii si a principiului continuitatii, cu rezultatul pronuntarii hotararilor judecatoresti care se doresc de catre persoane influente si grupuri de interese, ignorandu-se voit nerespectarea legii cu consecinta fraudarii proprietatii private.

Astfel,

1) Înscrisurile evidenţiază abuzurile justiţiei tolerate instituţional în România şi conduc la unica concluzie posibilă şi anume că există o legătură de cauzalitateevidentă între următoarele fapte/elemente/constatări:

(1) introducerea cauzelor în aplicaţia informatică ECRIS, într-o ordine preferenţială față de ordinea intrării şi înregistrării dosarelor la instanţă de judecată, cu rezultatul distribuirii şi repartizării/dirijării cauzei „sensibile” către complete de judecată, stabilite în mod nealeatoriu şi alcătuite din judecători preferaţi;

(2) refuzul şi dispreţul instanţelor de judecată privind comunicarea către justiţiabil, în urma cererilor acestuia, a înscrisurilor doveditoare privind ordinea, data şi ora introducerii dosarelor în aplicaţia informatică ECRIS, precum şi ordinea repartizării prin intermediul acestui program a cauzelor din ziua respectivă, repartizarea/dirijarea dosarelor care au intrat şi au fost înregistrate în registrul general al instanţei, şi refuzul instanţelor de judecată de a comunica cu transparență informaţiile solicitate la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Curtea de Apel Bucureşti, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Argeş, Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Braşov, Tribunalul Bucuresti, Tribunalul Specializat Cluj si Arges, Tribunalul Brasov, Mehedinţi, Satu Mare si Alba, Judecătoria sector 1 si 2 Bucureşti, cu privire la dovedirea cu înscrisuri că repartizarea cauzei a fost aleatorie, față de ordinea cauzelor din ziua respectivă, față de dispoziţia legii.

(3) respingerea nejustificată a probelor solicitate, deşi acestea sunt necesare aflării adevărului şi pentru soluţionarea legală şi temeinică a cauzei,

(4) respingerea voit nejustificată a unor cereri incidentale privind sesizarea Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie şi a Curţii de Justiţie a Uniunii Europene pentru obţinerea unor opinii juridice cu valoare de putere de lucru judecat, cu rezultatul blocării pronunţării unei hotărâri prealabile pentru lămurirea/dezlegarea unor chestiuni juridice absolut necesare în vederea adoptării unei soluţii legale şi corespunzătoare adevărului.

(5) ignorarea unor hotărâri judecătoreşti definitive cu putere de lucru judecat, în aceeaşi materie şi chestiune juridică favorabile subsemnatului, nerespectarea dreptului la apărare ca urmare a blocării accesului reclamantei la probele pretins existente în dosar, pe baza cărora au fost pronunţate hotărâri judecătoreşti de respingere a acţiunilor, pronunţarea unor hotărâri judecătoreşti de către o instanţă penală pe baza dosarului compus din doar două volume, deşi dosarul de urmărire penală de la parchet conţine 53 de volume,

(6) ignorarea de către procuror şi de către judecător a faptului că au dispărut mii de înscrisuri, probe ce au existat în dosarul de urmărire penală,

(7) efectuarea unor expertize şi acceptarea concluziilor acestora, în condiţiile în care au fost întocmite de partea adversă, fără documentele cerute de experţi.

(8) respingerea unor cereri de recuzare care evidenţiază încălcarea legii privind repartizarea aleatorie cu rezultatul dirijării cauzei „sensibile” unui anumit judecător care să valideze o soluţie prefigurată într-un alt cadru.

(9) respingerea concertată şi dirijată de către Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, care ar avea rolul unui arbitru cu pricepere şi prestanţă, a unor cereri de strămutare, care la rândul lor au fost repartizate doar anumitor judecători cu nerespectarea legii privind repartizarea aleatorie.

(10) interesul personal al unor judecători care au cerut să intre în anumite complete de judecată, să judece cauze „sensibile”, la Curtea de Apel Bucureşti şi alte instanțe de judecată, cu rezultatul respingerii acţiunilor, a apelurilor şi vătămării intereselor legale şi patrimoniale ale reclamanţilor, prin pronunţarea unor hotărâri judecătoreşti contrare normelor legale.

(11) promovarea unor judecători în funcţii de conducere, în contextul nerespectării legii de către aceştia, cu rezultatul favorizării persoanelor care au fraudat legea şi proprietatea.

(12) judecarea cauzelor de interes prin simularea unor aşa-zise procese, în contextul ignorării legii, cu rezultatul voit de respingere a acţiunilor, a apelurilor, achitarea faptelor penale care s-au produs cu intenţia şi rezultatul vătămării intereselor legitime şi prejudicierii patrimoniale a proprietăţii subsemnatului.

2) **Extrase privind cauze identice care au primit de la instante de judecata cifre de complexitate diferite, cu rezultatul ca dosarul sa fie repartizat unui anumit judecator.** Plângere care face obiectul dosarului penal 8166/2/2018 la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie secţia penală a primit trei cifre de complexitate diferite, respective 7, 20 şi 29 în decurs de 4 luni, la două instanțe diferite. Astfel, plângerea împotriva ordonanţei de clasare emisă de către Direcţia Naţională Anticorupţie prin procurorul Beldie Mihaela şi confirmată de procurorul Bulancea Marius, şef secţie, a fost transmisă către Curtea de Apel Bucureşti, prin email în data de 19.11.2018, şi prin poştă, fiind primită în data de 22.11.2018 şi înregistrată la instanţa de judecată în aceeaşi zi, conform înscrisurilor pe care le-am primit de la Curtea de Apel Bucureşti.

Transmiterea de către partea vătămată a două exemplare identice ale plângerii, prin email şi prin poştă, nu justifică formarea de către instanţă, în mod greşit, a două dosare cu acelaşi obiect, respectiv nr. 8166/2/2018 şi nr.8247/2/2018, şi, în niciun caz, nu poate constitui o explicaţie (temei) al acordării unor coeficienţi de complexitate diferiţi:

- plângerea a primit **coeficient de complexitate 7** în dosarul nr. 8166/2/2018, pentru ca acesta să fie repartizat completului de judecată nr. S1C17 format din doamna judecător Craiu Cristina, fiind de notorietate judecător preferat de Servicii şi D.N.A.
- plângerea (identică) în dosarul 8247/2/2018, însă a primit **coeficientul de complexitate 20** (?!?!), iar dosarul a fost repartizat completului de judecată nr. S2C5 compus din doamna judecător Risantea Găgescu.
- La Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, plângerea identică ce formează obiectul dosarului nr. 8166/2/2018 a primit **coeficientul de complexitate 29,** după declinarea cauzei de către Curtea de apel, datorită competenței pentru că dosarul să fie repartizat în data de 02.04.2018 doamnei judecător NENIȚĂ Simona Cristina, care a respins plangerea impotriva solutiei de clasare a Directiei Nationale Anticoruptie privind procurorul Lancranjan Alexandra.

3) **Cererile subsemnatului în temeiul art. 8 din Ordonanţa 27/2002 privind obligaţia remiterii documentelor solicitate**, privind dovada cu înscrisuri că dosarele indicate în cereri au fost introduse în aplicaţia electronică ECRIS în ordinea intrării cauzelor la instanţă şi nu într-o ordine preferenţială care să determine repartizarea cauzei la completul de judecată dorit, care a fost alcătuit anterior nealeatoriu din judecători preferaţi şi **Adresele de răspuns ale instanţelor de judecată care refuza să comunice documentele solicitate** de către petentul justiţiabil. Instanţele de judecată creează aparenţa unei legalităţi, privind repartizarea aleatorie a cauzelor, prin răspunsuri care evidenţiază ca dosarele s-au repartizat toate în acelaşi timp, dar în mod voit si evident refuza răspunsul şi dovada cu înscrisuri care să pună în lumina ordinea introducerii în aplicaţia ECRIS a cauzelor, deoarece ECRIS nu este o urnă care să amestece cauzele, ci le repartizează completului de judecată în ordinea în care au fost introduse, iar grefierii şi magistraţii cunosc ordinea de repartizare a dosarelor de către aplicaţia ECRIS. Spre exemplu **Curtea de Apel Cluj** răspunde în adresa nr. 82 din 14.01.2019: "*.cu privire la repartizarea aleatorie a cauzelor arătăm că se efectuează în sistemul informatic **printr-o singură operaţiune şi nu în mod individual pentru fiecare dosar**. Excepţie de la această regulă fac dosarele vizate de repartizarea manuală pentru situaţiile expres prevăzute de lege"*. Pentru edificare ataşam corespondenta/cererile şi adresele de răspuns ale instanţelor de judecată Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Curtea de Apel Cluj. Curtea de Apel Bucureşti, Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Piteşti, Curtea de Apel Alba Iulia, Tribunalul Specializat Cluj, Tribunalul Mehedinţi, Tribunalul Dolj, Tribunalul Braşov, Tribunalul Bucureşti, Tribunalul Alba, Tribunalul Specializat Argeş, Judecătoria sector 1 şi 2 Bucureşti.

4) **In probatiune, prezentam confirmari institutionale a mecanismelor si practicilor** care se utilizeaza generalizat la instantele de judecata in cauzele de interes, privind nerespectarea repartizarii aleatorii si a principiului continuitatii, cu rezultatul pronuntarii hotararilor judecatoresti care se doresc de catre persoane influente si grupuri de interese, ignorandu-se voit nerespectarea legii cu consecinta fraudarii proprietatii private.

(1) Raportul intocmit de Inspectia Judiciara in anul 2018 cu numar de lucrare 5488/IJ/1365/DIP2018 si

5488/IJ/2510/DIJ/2018 privind "Respectarea principiilor generale care guverneaza activitati judecatoresti in cauzele de competenta Directiei Nationale Anticoruptie vizand magistrate sau in legatura cu acestia", a constatat neindeplinirea repartizarii aleatorii, prevazuta in lege.

Inspectia Judiciara, la capitolul V – concluzii nu poate exclude si posibilitatea unor actiuni voite pentru atingerea scopului urmarit, respective repartizarea cauzei de interes unui complet de judecata preferat de grupurile de interese www.inspectiajudiciara.ro

(i) In ceea ce priveste modalitatea de repartizare a cererilor de competenta judecatorului de drepturi si libertati (inclusiv cele cu obiect masuri de supraveghere tehnica) *nu exista o practica unitara, verificarile efectuate relevand trei modalitati in care se procedeaza",* respectiv:

- *„**O prima modalitate** este aceea a repartizarii aleatorii a primei cereri intre cel putin doua complete de judecata..."*
- *„**O a doua modalitate** de repartizare este cea manuala/ciclica, la judecatorul/judecatorii desemnati/planificati..."*
- *„**A treia modalitate** este cea care combina repartizarea aleatorie intre cel putin doua complete cu repartizarea manuala..."*

„Consideram ca esenta repartizarii aleatorii este includerea unui numar cat mai mare de complete, numarul minim care asigura aceasta exigenta fiind de cel putin doua complete, iar in materia analizata, avand in vedere dispozitiile art. 102 alin. (5) ROIIJ, respectarea principiului repartizarii aleatorii nu conduce la situatii de incompatibilitate care sa nu poata fi gestionate prin stabilirea unor reguli."

"In plus, in situatia particulara a atributiilor conferite de lege judecatorului de drepturi si libertati, nerespectarea principiului repartizarii aleatorii fie prin desemnarea unui singur judecator, fie prin planificarea prin rotatie a unui judecator pe zi, vulnerabilizeaza aceasta activitate, prin crearea posibilitatii cunoasterii de catre procurer a judecatorului planificat si alegerii momentului formularii cererilor de competenta acestuia, in functie de criterii subiective"

(ii) In ceea ce priveste desfasurarea in conditii de legalitate a activitatii de repartizare aleatorie, *„ asa cum s-a analizat in sectiunea corespunzatoare din raport**, la Inalta Curte de Casatie si Justitie – Sectia penala** – parametrii de repartizare nu au fost stabiliti prin hotarare a colegiului de conducere si, spre deosebire de modul in care se procedeaza la curtile de apel si instantele arondate acestora, nu au fost asociati in aplicatia ECRIS fiecarui obiect, pentru a fi generati automat."*

„ Asa cum s-a analizat pe larg in sectiunea destinata respectarii principiului repartizarii aleatorii, verificarile au relevat ca, in perioada de referinta, nu a existat un parametru unic de distribuire pentru fiecare obiect, acest parametru fiind variabil si stabilit in fiecare zi de presedintele de sectie, care incheia in acest sens un proces verbal."

*„Aceasta practica este contrara dispozitiilor din Hotararea nr. 53/28.01.2014 a Sectiei pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a dispus asocierea de catre toate instantele a parametrilor de repartizare pentru fiecare obiect, **indiferent de materie**, si introducerea acestora in aplicatia informatica, in vederea generarii sale automate ..."*

(iii)*„O alta situatie identificata si care se impune a fi remediata este cea referitoare la **practica blocarii de la repartizare a unor complete de judecator de camera preliminara, pe considerentul echilibrarii volumului de activitate... ."***

*„Asa cum s-a aratat in sectiunea corespunzatoare, aceasta modalitate de a proceda **poate influenta procesul de distribuire a cauzelor**, pe de o parte prin faptul ca prin blocarea unor complete se reduce numarul completelor implicate in aceasta operatiune si intre care se poate face repartizarea unei cauze si, pe de alta parte, prin numeroasele interventii in aplicatie, care pot genera erori **(prin omiterea neintentionata a deblocarii unor***

complete** sau **prin blocarea din eroare a unor complete)”

(2) Consiliul Superior al Magistraturii, prin Hotărârea nr. 1176/16.12.2009, a aprobat Raportul privind controlul tematic cu privire la distribuirea aleatorie a cauzelor în sistem informatic ECRIS, prin care Secţia pentru judecători a constatat şi a stabilit, printre altele, că:

- „trebuie eliminat dreptul utilizatorului de acces la interfeţele care permit modificarea parametrilor de repartizare aleatorie a unui dosar”;

*- „pentru unificarea practicii şi **eliminarea posibilităţii de eludare a sistemului,** prin modalitatea asocierii ulterioare a părţilor, se impune o modificare a aplicaţiei ECRIS în sensul imposibilităţii repartizării aleatorii a dosarului dacă nu au fost respectate anumite condiţii**”;***

- „inserarea unor dispoziţii în Regulamentul de ordine interioară pentru personalul IT din cadrul instanţelor, care să reglementeze operaţiile de intervenţie autorizate în sistem ECRIS;

- „sesizarea Ministerului Justiţiei şi Libertăţilor Cetăţeneşti cu privire la modificările aplicaţiei”.

- „Verificarea neconcordanţelor dintre data înregistrării în sistem a cauzelor, data menţionată ca fijnd dată a înregistrării şi data repartizării a evidenţiat situaţii de necorelare a datei înregistrării cu data repartizării la mare parte dintre instanţe, cele mai mari diferenţe ” existând, de regulă, în cazul în care în privinţa dosarului au fost efectuate mai multe operaţiuni de repartizare, după ştergerea termenului.

Secţia reţine că, în măsura în care, în intervalul de timp între data înregistrării şi data repartizării acestor dosare, au fost efectuate operaţiuni de repartizare a altor cauze nu a mai fost respectată regula privitoare la repartizarea dosarelor în ordinea înregistrării conform art. 95 alin 4 din Regulamentul de ordine interioară a instanţelor judecătoreşti.

De asemenea, au fost indentificate, relativa frecvenţă a situaţiilor de necorelare dintre data formării dosarului şi data introducerii lui în sistem, ceea ce poate avea drept cauze fie crearea cu întârziere a dosarului în sistem informatizat, fie modificarea datei reale de introducere a cererii.

Totodată, au fost constatate situaţii în care data formării dosarului este ulterioară datei introducerii lui în sistemul informatic.

Secţia constata că în ambele împrejurări repartizarea aleatorie este afectată, intervalul de repartizare raportându-se la data formării dosarului, fiind necesare următoarele măsuri tehnice: utilizarea aceluiaşi sistem de asociere a termenelor, la toate instanţele; asocierea termenului la obiectul dosarului; modificarea termenului prestabilit asociat obiectului doar printr-un proces verbal în care să fie descrisă necesitatea acestei operaţii; modificarea aplicaţiei ECRIS astfel încât, la modificarea parametrului termen asociat unui dosar cu un anumit obiect, într-o anumită zi, celelalte dosare repartizate în aceeaşi zi cu acelaşi obiect, să aibă acelaşi termen asociat.

De asemenea, Secţia constata că, în urma analizei datelor existente în sistemul ECRIS la nivelul instanţelor, s-a identificat existenţa unor situaţii în care părţile au fost introduse după repartizarea dosarului (justificarea fiind volumul mare de activitate), modalitate de lucru ce ar putea reprezenta o posibilitate de eludare a sistemului de repartizare aleatorie.”

Deşi prin hotărârea nr. 1176/16.12.2009 a Consiliului Superior al Magistraturii s-au identificat posibilităţile prin care se dirijează dosarele anumitor judecători şi care încalcă principiul distribuţiei aleatorii a cauzelor, componentă esenţială a dreptului la un proces echitabil, drept fundamental garantat de Constituţie şi legislaţia Uniunii Europene, **în fapt, sistemul viciat de lucru, controlat de ofiţeri şi politicieni nu a fost îndreptat,** având în vedere că până în prezent nu s-a acţionat în niciun mod pentru rezolvarea problemelor structurale identificate chiar prin raportul CSM mai sus indicat, **ceea ce justifică pe deplin întrebarea firească**: de ce nu se doreşte reglementarea prin Lege a acestui domeniu atât de important ce constituie premisa garanţiilor procesuale ale desfăşurării procesului în mod echitabil? https://www.juridice.ro/233219/repartizarea-aleatorie-intre-reglementare-si-realitate.html

(3) Declaraţia din data de 08.01.2009, a domnului Cătălin Predoiu, Ministru al Justiţiei în perioada 2009-2012, precum si ministru al justitiei in functie dupa 01.12.2019, potrivit căreia sistemul informatic ECRIS de la instanţe este manipulat pentru a fi distribuite cauzele la anumiţi judecători:

„*Ministrul Justiţiei, Cătălin Predoiu, a declarat, joi, că are informaţii că sistemul informatic integrat de la instanţe ECRIS, care repartizează aleatoriu dosarele, este manipulat pentru a fi distribuite cauzele la anumiţi*

*magistraţi."*https://www.mediafax.ro/social/predoiu-am-informatii-ca-sistemul-de-la-instante-care-repartizeaza-dosare-este-manipulat-3717327

(4) Rezoluţia Congresului Avocaţilor din cadrul Uniunii Naţionale a Barourilor din România, adoptată cu ocazia şedinţei din 29-30 MARTIE 2013, prin care, în scopul eficientizării sistemului de repartizare aleatorie a cauzelor – garanţie a dreptului la un proces echitabil - care nu este respectat, s-a solicitat *„Consiliului Superior al Magistraturii şi Ministerului Justiţiei – ca organe abilitate de lege să reglementeze activitatea judiciară - să ia măsuri pentru respectarea principiului repartizării aleatorii instituit de legea de organizare judecătorească, prin modificarea şi completarea Regulamentului de ordine interioară al instanţelor în privinţa următoarelor aspecte:*

- *definirea procedurilor utilizate de persoanele care răspund de repartizarea aleatorie a dosarelor, limitele şi condiţiile de acces în sistem;*

- *stabilirea parametrilor de repartizare folosiţi de ECRIS, a modului şi condiţiilor de utilizare ale acestora, astfel încât modul de repartizare aleatorie să aibă reguli precise, transparente şi verificabile;*

- *actele care se întocmesc de personalul responsabil cu repartizarea aleatorie să conţină toate datele din care să rezulte introducerea parametrilor de repartizare corespunzători specificului fiecărui dosar;*

- *stabilirea expresă a sancţiunilor pentru situaţia în care nu este respectată obligaţia ataşării în dosar a actelor care atestă toate elementele mai sus menţionate ;*

- *stabilirea expresă a sancţiunilor care intervin în cazul nerespectării acestor criterii şi reguli de care trebuie să se ţină seama la repartizare: nulitatea actului de repartizare şi caracterul de abatere disciplinară gravă pentru fapta persoanei vinovate de nerespectarea acestor dispoziţii;*

- *stabilirea organelor competente să verifice respectarea regulilor de utilizare ale sistemului informatic de repartizare;*

- *prevederea unor controale regulate din partea unor auditori externi (organele profesiei de avocat, O.N.G. etc...) privind respectarea utilizării corecte a sistemului de repartizare aleatorie;*

- *aplicarea cu stricteţe a dispoziţiilor art. 95 alin. (10) din Regulament, sub aspectul depunerii la dosar a actelor care atestă repartizarea aleatorie, acte care să reflecte într-o totală transparenţă parametrii de repartizare introduşi în sistem.*

Dar şi solicitările formulate de Congresul Avocaţilor privind repartizarea aleatorie a cauzelor, în mod voit au rămas lipsite de rezultat.

(5) Raportul Curţii de Conturi pe anul 2011 evidenţiază, fără rezultat, ca sistemul ECRIS prezintă carenţe în mecanismul de înregistrare a numărului unic de dosar şi repartizarea aleatorie a primului termen, existând riscul dirijării dosarelor, către anumite completuri de judecată:

- „...din punct de vedere al funcţionării sistemului informatic, s-a constatat absenţa unor proceduri de avertizare, care să vină în sprijinul utilizatorilor interni, din cadrul instanţelor, pentru a evita unele carenţe pe care le prezintă mecanismul de înregistrare a dosarelor, atribuirea electronică a numărului unic de dosar şi repartizarea aleatorie a primului termen"

- „permite unui justiţiabil să investească instanţa cu mai multe dosare, având acelaşi obiect, consecinţele acestui mod de lucru conducând la existenţa unor riscuri în activitatea jurisdicţională, în sensul că apare posibilitatea „dirijării" doar a unuia dintre multiplele dosare cu care a fost investită instanţa în aceeaşi speţă, urmată de renunţarea la celelalte, cu ocazia primului termen. Prin aceste dosare, „construite" artificial, se denaturează statistica oficială a dosarelor, pe total, pe tipuri de cauze şi pe judecător etc.;"

http://www.curteadeconturi.ro/Publicatii/RAPORTUL%20PUBLIC%20PE%20ANUL%202011.pdf

(6) Raportul Inspecţiei Judiciare întocmit în anul 2013, la solicitarea Secţiei pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, *„cu privire la respectarea dispoziţiilor legale referitoare la primirea şi distribuirea aleatorie a actelor de sesizare a instanţelor judecătoreşti",* prin care s-au constatat grave nereguli, fără a se urmări adoptarea măsurilor necesare pentru înlăturarea acestora, însă din informaţiile noastre, a fost folosit şi de „manipulatorii" sistemului ECRIS pentru a-şi „rafina" metodele de deturnare a rostului acestuia de repartizare aleatorie a cauzelor şi de eliminare a „incertitudinilor" în dosarele în care manipulatorii au interese directe.

Ca dovadă că lucrurile nu s-au rezolvat, în anul 2016, mai mulţi judecători militari au fost audiaţi la

DNA, în cazul unei sesizări a magistraţilor Curţii Militare de Apel Bucureşti, privind fapte de abuz legate de repartizarea aleatorie a dosarelor, care ar fi fost comise de fostul preşedinte al instanţei Gheorghe Manea, iar, în primăvara anului 2017, Inspecţia Judiciară a iniţiat acţiunea disciplinară faţă de judecătorii Radu Stancu şi Constantin Udrea, de la Curtea Militară de Apel Bucureşti, pentru nerespectarea în mod grav sau repetat a dispoziţiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor.

„Cu referire la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit o) s-a reţinut că judecătorii prin neîndeplinirea atribuţiilor ce le reveneau şi acţionând contrar hotărârii curţii pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/2015, au determinat fără justificare schimbarea practicii existente cu privire la modul de constituire a completelor de divergenţă şi aplicarea diferită a dispoziţiilor regulamentare în situaţii similare”.https://adevărul.ro/news/eveniment/inspectia-judiciara-deschis-actiune-disciplinara-unui-judecator-criticat-decizia-ccr-cazul-anchetei-privind-ordonanta-13-1_59958d655ab6550cb8133b51/index.html

„Inspecţia Judiciară a dat publicităţii vineri 19 mai 2017 următorului comunicat de presă prin care a anunţat declanşarea acţiunii disciplinare împotriva judecătorilor militari col. Constantin Udrea (foto) şi col. Radu Stancu, de la Curtea Militară de Apel, pentru presupusele abateri disciplinare constând în: “nerespectarea în mod grav sau repetat a dispoziţiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor” şi “nerespectarea deciziilor Curţii Constituţionale ori a deciziilor pronunţate de Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie în soluţionarea recursurilor în interesul legii”. https://www.luju.ro/institutii/servicii-secrete/inspectia-in-plasa-dia-judecatorii-constantin-udrea-si-radu-stancu-au-fost-bagati-la-disciplinar-reactia-cutremuratoare-a-lui-udrea-s-au-facut-manopere-frauduloase-ca-cezarian-buga-sa-solutioneze-dosarul-lui-marian-hapau-seful-directiei-de-informatii-a-ar

(7) Referatul Direcţiei Naţionale Anticorupţie din anul 2013, întocmit pentru arestarea preventivă a judecătoarelor Antonela Costache şi Viorica Dinu, de la Tribunalul Bucureşti, sub acuzaţia că au primit mită de la fratele omului de afaceri Dinel Staicu Nuţu, în care **s-a menţionat că magistraţii au apelat la grefieri pentru manipularea sistemului informatic, în scopul de a se evita repartizarea aleatorie a dosarului, conform:**

„Mai mult, problemele sesizate în sistemul ECRIS au fost tratate în 2009 şi în cadrul unui raport al CSM, însă soluţiile n-au venit nici până în ziua de azi.

*Azi, problemele au fost repuse pe tapet **în urma scandalului izbucnit săptămâna trecută, când două judecătoare au fost arestate, fiind acuzate de trafic de influenţa şi luare de mită.***

*Referatul procurorilor DNA în cazul celor două judecătoare de la Tribunalul Bucureşti - Antonela Costache şi Viorica Dinu, arestate preventiv sub acuzaţia că ar fi primit mită de la fratele omului de afaceri Dinel Staicu Nutu - a arătat ca judecătoarele fie rezolvau dosare personal, fie apelau la adevărate reţele în care implicau alţi judecători şi grefieri (utilizaţi la **manipularea sistemului informatic pentru a ocoli repartizarea aleatorie a dosarului**) şi avocaţi.”* https://dragomirdaniel.ro/metoda-coperta-de-fraudare-a-repartizarii-aleatorii-a-dosarelor-cunoscuta-din-2004-si-nerezolvata-nici-acum-evz-ro/

(8) Judecătorul Daniel Grădinaru – şeful secţiei penale din Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie dezvăluie cum se dirijează cauzele la această instanţă, anumitor judecători:

„La instanţa supremă dosarele nu sunt repartizate echilibrat prin sistemul ECRIS...să se renunţe la blocarea unor complete de judecată....”http://m.luju.ro/judecatorul-gradinaru-demasca-justitia-pe-culoar-noul-presedinte-al-sectiei-penale-a-inaltei-curti-judecatorul-daniel-gradinaru-nenoroceste-binomul-si-dezvaluie-cum-se-dirijau-dosarele-la-instanta-suprema-nu-sunt-repartizate-echilibrat-cauzele-prin-ecris-

(9) Judecătorul Adrian Neacşu, membru al Consiliul Superior al Magistraturii, care a fost suspendat, explica modul în care poate fi „păcălit” sistemul ECRIS, cu ajutorul grefierilor, respectiv ***„Cum se trece peste repartizarea aleatorie cu ajutorul unui grefier sau operator”*:**

***”**Cu toate acestea, aceasta metodă nu este singura de a ocoli sistemul şi de a "dirija" un dosar către un anumit complet de judecată. În 2009, judecătorul Adrian Neacşu, actual membru suspendat al CSM, pe atunci preşedinte al Tribunalului Vrancea, explica în publicaţia România Liberă cum poate fi păcălit sistemul ECRIS cu ajutorul grefierilor.*

*"Sistemul" porneşte de la judecătorul de serviciu care primeşte cererile de trimitere în judecată adunate peste zi şi pe care le trimite operatorului. În mod normal, el ar trebui să atribuie **imediat** un număr de înregistrare fiecărui dosar, care să reflecte ordinea în care au ajuns, procedura ce trebuie făcută înaintea introducerii dosarelor în sistemul ECRIS.*

Pentru a "fenta" repartizarea aleatorie, aceste numere de înregistrare nu se pun pe dosare din start, iar operatorul introduce numerele neasociate cu un dosar în sistemul ECRIS.

După ce sistemul repartizează un complet de judecată pentru fiecare număr de înregistrare, operatorul atribuie dosarele acelor numere de înregistrare care au primit un complet "favorabil" sau "nefavorabil", în funcţie de interes.

Pentru această metodă, este nevoie de complicitatea unui grefier sau a persoanei care operează efectiv sistemul informatic. Odată asigurată aceasta complicitate, lucrurile pot demara. Potrivit judecătorului Neacşu, o asemenea practică poate fi contracarată simplu, a scris România Liberă.

"Aşa ceva se întâmplă acolo unde judecătorul de serviciu, care primeşte cererile de chemare în judecată, dă pur şi simplu mai departe teancul de hârtii către operator. Or, el ar putea să noteze pe fiecare dosar ora la care a ajuns la el şi se creează astfel o ierarhie prin care cererile sunt înregistrate de la bun început, iar operatorul sistemului nu poate face el ce vrea cu repartizarea către complete", declara în 2009, judecătorul Adrian Neacşu."

https://anticorupţie.hotnews.ro/stiri-anticoruptie-14447989-este-sistemul-repartizare-aleatorie-dosarelor-instante-cum-poate-manipulat.htm

(10) Judecătorul militar Constantin Udrea confirmă faptul ca persoane din Serviciul Roman de Informaţii şi STS au fost implicate în manipularea sistemului ECRIS:

„După aceleaşi procedee, după cum e mapa scrisă galbenă, verde, roşie se poate proceda şi acum. Dar cel mai important lucru este manipularea programului Ecris de repartiţie ,,aleatorie" a cauzelor. Prin urmare, dacă o anumită cauză trebuie să ajungă negreşit la un anumit complet. Dar la celalalte instanţe se poate manipula programul foarte simplu. Cei care sunt la butoane sunt cei de la STS. Lucrurile sunt dovedite. Inspecţia Judiciară are posibilitatea să intre în programul Ecris şi să facă investigaţii necesare."

„Au reuşit să creeze această spaimă în rândul populaţiei, mai ales în rândul magistraţilor, temerea de SRI. Şi acesta este un semnal foarte grav pentru societate." https://www.mediafax.ro/social/exclusiv-judecatorul-constantin-udrea-face-acuzatii-fara-precedent-privind-protocoalele-e-crima-organizata-17545314

2.2.3. Principiul continuităţii magistratului în soluţionarea unei cauze, prevăzut la art. 11 din Legea nr. 304/2004, nu este garantat, protejat şi respectat, iar această încălcare a legii continuă cu nerespectarea sistemică, privind repartizarea aleatorie a cauzei pe toată durata de desfăşurare a procesului.

Legea nu prevede sancţiuni în cazul nerespectării din motive neobiective a dispoziţiei privind continuitatea judecătorului în dosar, dar, şi mai grav, nu defineşte limitele termenului obiectiv, astfel că dispoziţiile art. 11 din Legea nr. 304/2004 privind obligativitatea asigurării continuităţii magistratului în soluţionarea unei cauze sunt încălcate, în realitate, cu bună ştiinţă, sunt nesocotite şi tratate cu dispreţ, în mod sistemic, pe toată durata de desfăşurare a procesului civil sau penal, cu scopul şi rezultatul obţinerii unor hotărâri judecătoreşti nelegale, dar dirijate, la ordin sau în urma unor înţelegeri obscure şi directe cu partea în favoarea căreia se pronunţă hotărârea.

Nerespectarea voită a legii privind continuitatea magistraţilor se conturează ca o practică sistemică, care constituie un instrument uzual, în cauzele sensibile, pentru simularea proceselor penale sau civile, din perspectiva faptului că la două perioade de timp diferite, la aceeaşi Curte de apel, în dosare aflate la secţii diferite, penală, respectiv civilă, dar şi cu părţi diferite, în timpul desfăşurării proceselor au fost înlocuiţi judecătorii cu nerespectarea legii de către preşedintele Curţii de apel, preşedintele secţiei şi cu rezultatul evident al pronunţării unor hotărâri judecătoreşti care au încălcat drepturi procesuale.

Faptul că doamna judecător Savonea Lia a fost persoana implicată în calitate de preşedinte la Curtea de Apel Bucureşti, atât în anul 2010 cu ocazia înlocuirii domnului judecător **Grecu Gheorghe** cu judecător **Bulancea Magdalena Diana**, cât şi în anul 2016 cu ocazia înlocuirii cu nerespectarea legii, a magistraţilor **Ninu Cristiu Luminiţa/Lupaşcu Dan cu**

judecător Strâmb Codruța/Bădescu Raluca, îmi sugerează că operaţiunile au fost dirijate şi au avut ordin sau au urmărit în procesul penal favorizarea persoanelor inculpate care au fraudat legea şi proprietatea, precum şi legătura de cauzalitate dintre:

- înlocuirea ilegală a judecătorilor în timpul procesului (fără motive obiective),

- pronunţarea unor hotărâri judecătoreşti netemeinice care nu au fost date în numele legii, pentru că în mod evident s-a urmărit să nu fie atrasă răspunderea penală şi civilă a inculpaţilor în dosar, pentru ca să **nu** fie dispusă restabilirea situaţiei anterioare şi să **nu** fie recuperate prejudiciile de la persoanele care au fraudat, care au fost stabilite prin expertiză în dosar penal 2485/300/2011 la Curtea de Apel Bucureşti, precum şi nerecuperarea prejudiciilor care depăşesc 15.000.000 euro de către reclamanta Prestige Trading, privind obligarea de către Curtea de Apel a Consiliului Concurenței în calitate de pârât să îndeplinească hotărâri judecătoreşti care au fost date anterior prin decizia ICCJ irevocabilă nr. 37/2006 şi pentru că nu au fost aduse la îndeplinire, instanţa să oblige Consiliul Concurenței să efectueze investigaţia legală.

- promovarea în funcţii de conducere şi mai înalte a magistraţilor implicaţi în modificarea completelor de judecată cu nerespectarea legii şi a Regulamentului de ordine interioară al instanţelor judecătoreşti, ceea ce îndreptăţeşte suspiciunea că accederea în funcţii superioare reprezintă "compensaţia" pentru îndeplinirea unor "ordine" de a nu fi asigurată desfăşurarea proceselor în condiţiile legii, ci în condiţii favorabile unei anumite părţi şi unor grupuri de interese.

În fine, în acest context, exista elemente de probaţiune ca **legea nu a fost respectată voit de către magistraţi cu funcţii de conducere pentru obţinerea unui anumit rezultat prin hotărârile judecătoreşti care au fost date, iar, din această perspectivă, este uşor de previzionat că pentru viitor justiţiabilii din România nu vor beneficia de procese echitabile, în cauzele sensibile ale grupurilor de interes**, în contextul în care au fost create mecanisme sistemice de înlocuire a judecătorilor – cu nerespectarea legii privind continuitatea şi repartizarea aleatorie a cauzelor pe toată durata de desfăşurare a procesului – având drept scop şi rezultat obţinerea unor hotărâri judecătoreşti favorabile unor grupuri de putere şi influenţă organizate.

Proba nr. 3 conţine inscrisuri si informatii doveditoare privind nerespectarea de către magistraţi din conducerea Curţii de Apel Bucureşti, împreună cu magistraţii implicaţi în soluţionarea unor anumite dosare, a normelor legale care reglementeaza continuitatea judecătorilor din completul desemnat aleatoriu, prin înlocuirea unor magistraţi în timpul procesului cu cei „aleşi" şi dispuşi să participe la simularea procesului vizat (civil sau penal), cu rezultatul obţinerii la „ordin" a unor hotărâri judecătoreşti care ignoră legea, dar şi alte hotărâri judecătoreşti, precum şi probele din dosar:

(i) <u>În dosarul penal 2485/300/2011</u>, persoane din conducerea Curţii de Apel Bucureşti, respectiv doamna Savonea Lia, în calitate de preşedinte al Curţii, şi doamna Ninu Cristiu Luminița, în calitate de preşedinte al secţiei a II a penală, în timpul desfăşurării procesului penal în faza de judecată a apelului, au dispus modificări ale completului de judecată desemnat iniţial aleatoriu, cu încălcarea prevederilor art. 11 din Legea nr.304/2004 şi chiar a dispoziţiilor din Regulamentul de ordine interioară al instanţelor judecătoreşti, din motive evident subiective şi de natură a îndreptăţi susţinerea că, prin desemnarea anumitori judecători care să facă parte din complet până la adoptarea hotărârii, indiferent de data pronunţării acesteia, în realitate, s-a urmărit **simularea desfăşurării unui proces penal, al cărui rezultat era deja stabilit, respectiv obţinerea unei hotărâri judecătoreşti de achitare, chiar şi prin ignorarea vădită a probelor privind existenţa faptelor penale şi a vinovăţiei autorilor acestora, cu consecinţa favorizării acestora.**

La termenul de judecata din 27.05.2015, completul format din magistraţii Ninu Cristiu Luminița şi

Lupaşcu Dan a judecat apelurile părţilor şi a rămas în pronunţarea hotărârii, care a fost amânată de trei ori câte două săptămâni, însă, potrivit art. 395 alin.1 cod procedură penală, din oficiu, a decis repunerea cauzei pe rol: *„în vederea discutării necesităţii suplimentării probatorului cu o expertiză de specialitate”*, iar, ulterior, a dispus efectuarea unei expertize financiar-contabile, apreciind că se impune pentru lămurirea unor împrejurări esenţiale pentru aflarea adevărului, însă fără să stabilească vreun obiectiv sau, cel puţin, să indice aspectele care trebuie lămurite de către expertiza dispusă, rezumându-se la admiterea tuturor obiectivelor propuse de părţi, fără a cenzura utilitatea sau concludenţa acestora, fapt ce a avut drept unic scop şi rezultat tergiversarea soluţionării procesului până la un anumit moment „potrivit” pentru adoptarea unei soluţii de achitare, chiar în contra concluziilor expertizei şi a celorlalte probe din dosar.

Ulterior repunerii cauzei pe rol, desfăşurarea procesului a fost marcată de mai multe modificări ale componenţei completului de judecată, toate realizate contrar dispoziţiilor legale privind desemnarea aleatorie şi asigurarea continuităţii completului de judecată pe durata procesului penal, astfel cum se poate constata chiar din documentul emis la data de 25.01.2019 de Curtea de Apel Bucureşti – Secţia a II-a Penală şi comunicat subsemnatului ca răspuns la cererea de informaţii formulată şi transmisă preşedintelui acestei secţii la data de 22.01.2019, din care rezultă următoarele:

- dosarul penal nr. 2485/300/2011 *„a fost înregistrat pe rolul Curţii de Apel Bucureşti – Secţia a II-a penală la data de 20.01.2015, fiind repartizat aleatoriu completului de judecată C7A, compus din doamna judecător Cristiu-Ninu Luminiţa şi domnul judecător Lupaşcu Dan”*

- ulterior, *„componenţa completului de judecată C7A a fost modificată prin Hotărârea nr. 249/11.12.2015* (proba nr. 5) *a Colegiului de Conducere al Curţii de Apel Bucureşti, noua componenţă fiind asigurată provizoriu de doamna judecător Găgescu Risantea şi domnul judecător Nicolescu Sorin Alin”*

- *“date fiind fluctuaţiile de personal la nivelul Secţiei a II-a penală, prin Hotărârea nr. 10/14.01.2016* (proba nr. 3) *a Colegiului de Conducere al Curţii de Apel Bucureşti doamnele judecător Bădescu Irina Raluca şi Strâmb Codruţa au fost desemnate să asigure componenţa completului C7A, începând cu termenul de judecată din 23.02.2016 şi până la termenul de judecată din 20.06.2017”*

- *„din considerente de ordin administrativ ... ... componenţa completului de judecată C7A a fost modificată temporar prin Hotărârea nr. 180/24.08.2017* (proba nr. 3) *a Colegiului de Conducere al Curţii de Apel Bucureşti, prin degrevarea doamnelor judecător Bădescu Irina Raluca şi Strâmb Codruţa pentru o perioadă de 4 luni, noua componenţă fiind asigurată de doamna judecător Cristiu-Ninu Luminiţa şi doamna Gheorghişan Corina Cornelia, începând cu termenul de judecată din data de 19.09.2017 şi până la termenul de judecată din data de 12.12.2017”*

- ulterior, dosarul *„a revenit spre soluţionare completului C7A compus din judecător Bădescu Irina Raluca şi judecător Strâmb Codruţa, aşa cum s-a aprobat prin Hotărârea nr. 10/14.01.2016 a Colegiului de Conducere”*

Analiza celor menţionate anterior, a conţinutului hotărârilor nr. 249/11.12.2016, 10/14.01.2016 şi 180/24.08.2017, precum şi a cererilor de schimbare a zilelor de participare la şedinţele de judecată în complete de apel, formulate şi datate 13.01.2013 de către judecătorii Găgescu Risantea, Nicolescu Alin Giurgiu, Strâmb Codruţa şi Bădescu Irina Raluca, a documentului nr. 1/666/SII/14.01.2016 emis de Secţia a II-a penală către preşedintele Curţii de Apel Bucureşti cu privire la propunerile formulate pentru modificarea completului C7A, acestea din urmă fiindu-mi comunicate prin Adresa nr. 2/5486/C din data de 09.05.2019 a Cabinetului Vicepreşedintelui CAB, ca urmare a cererii subsemnatului din data de 10.04.2019, permite constatarea următoarelor elemente în susţinerea tezei privind **simularea desfăşurării unei aşa-zise judecăţi a apelului în acest proces penal, al cărui rezultat era deja stabilit, respectiv obţinerea unei hotărâri judecătoreşti de achitare, chiar şi prin ignorarea vădită a probelor privind existenţa faptelor penale şi a vinovăţiei autorilor acestora, cu consecinţa favorizării acestora:**

a) în cuprinsul Hotărârii nr. 249/11.12.2015 nu se face nicio referire la modificarea „**provizorie**” a componenţei completului C7A, aşa cum se menţionează în documentul emis la data de 25.01.2019 de Curtea de Apel Bucureşti Secţia a II-a penală, şi, în orice caz, o aşa-zisă „componenţă provizorie” a completului nu este admisă de lege, mai ales în condiţiile în care, ulterior pensionării magistratului Lupaşcu Dan, ceea ce reprezenta un motiv obiectiv de modificare a componenţei completului, **doamna magistrat Cristiu-Ninu Luminiţa a continuat activitatea în cadrul aceleeaşi curţi de apel**, astfel încât nu a existat vreun temei legal pentru înlocuirea acesteia din completul C7A, şi desemnarea unui întreg “complet provizoriu”.

b) modificarea componenţei completului C7A prin Hotărârea nr. 10/14.01.2016 a Colegiului de Conducere al Curţii de Apel Bucureşti nu a avut în vedere *„fluctuaţiile de personal la nivelul Secţiei a II-a penală”*, aşa cum se susţine prin înscrisul din 25.01.2019, ci a fost aprobată pentru motive de ordin personal şi profesional ale

judecătorilor care au solicitat participarea în şedinţe de judecată în altă zi a săptămânii decât cea în care erau programaţi, aşa cum rezultă din hotărâre şi din propunerea făcută de conducerea Secţiei a II-a penală, dar şi din conţinutul cererilor formulate de cei patru judecători (**proba nr. 3**)

c) cererile judecătorilor *Strâmb Codruţa şi Bădescu Irina* de trecere a acestora din ziua de vineri în ziua de marţi, în care era planificată judecata cauzei penale 2485/1285/2011, evidenţiază existenţa unor motive personale, conform extras: *„subsemnatele Strâmb Codruţa şi Bădescu Raluca...solicităm din **motive personale**, mutarea noastră într-un complet care să aibă termene pentru şedinţele de judecată stabilite marţea”* şi nicidecum existenţa unor motive obiective !!!

d) motivele de ordin personal (exceptând starea de sănătate, pensionarea ori decesul) sau profesional nu se circumscriu noţiunii de ***„motive obiective”***, prevăzute de lege ca fiind singura situaţie în care, în mod excepţional, în timpul desfăşurării unui proces penal, poate fi modificată componenţa unui complet de judecată desemnat aleatoriu, iar, cu excepţia menţionării faptului că judecătorul Nicolescu Alin Sorin *„efectuează naveta Bucureşti-Tg.Jiu”* şi că *„are ore stabilite de Universitatea Nicolae Titulescu unde are calitatea de asistent universitar, în fiecare zi de marţi”*, nu se invocă şi nu se indică niciun „motiv personal” care să justifice cel puţin examinarea solicitării făcute de către ceilalţi trei judecători, nici în cererile acestora de schimbare a zilei de participare în şedinţe de judecată, nici în cuprinsul propunerii făcute de conducerea Secţiei a II-a penală

e) cei patru judecători nu au solicitat participarea în şedinţe de judecată *„în altă zi a săptămânii”*, aşa cum se menţionează în propunerea Secţiei a II-a Penală şi în hotărârea Colegiului de Conducere al Curţii de Apel Bucureşti, ci **au solicitat explicit *„mutarea”* într-un complet de apel care să aibă termenele de judecată într-o anumită zi a săptămânii**, iar, în plus, se constată că cele două cereri au fost făcute în aceeaşi zi, 13.01.2016, şi că solicitările care sunt redactate pe un format identic de cerere au fost corelate cu privire la ziua în care s-a exprimat dorinţa fiecăruia de a participa la judecată, nu în orice fel de complet, ci în complete de apel, situaţie faţă de care este de neacceptat şi de neînţeles de ce nu s-a realizat o schimbare a zilelor de şedinţă ale completelor celor patru judecători, în loc de modificarea componenţei completelor legal constituite.

f) În contextul în care funcţionarii de la Farmec au menţionat, în cadrul unor discuţii telefonice interceptate cu autorizaţie în dosar 3164/P/2012, că plătesc stimulente ca totul să le fie favorabil, “interese personale” pot fi luate în consideraţie şi raţiuni extrajudiciare pentru preluarea cauzei în vederea pronunţării hotărârii de achitare care să favorizeze persoanele/funcţionarii care au fraudat legea şi proprietatea, ignorându-se faptele care au făcut obiectul judecăţii şi probele care dovedeau existenţa acestora şi vinovăţia inculpaţilor, mai ales ca magistratul STRÂMB CODRUTA, membru al completului de judecată care a fost desemnat discreţionar pentru soluţionarea dosarului, a funcţionat şi la Judecătoria Satu-Mare, instanţă cu privire la care exista indicii temeinice a influentelor exercitate prin plata unor stimulente de către inculpaţii din acest dosar pentru că totul să fie în favoarea acestora, astfel cum rezultă din redarea înregistraţilor discuţiilor telefonice, proba în dosarul nr. 3164/P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bucureşti: *„Învinuit PANTEA PETRU IACOB: Păi, mă! 2003, 2004, care tu zici c-**ai influenţat să câştigăm** la SATU MARE ....” (proba nr. 3).*

*Învinuit Pântea Petru Iacob: Am vorbit. Ştii ce mi-o spus Lucian? Şi aşa spun toţi, şi Mircea şi cealaltă e categoric împotrivă ....n-o interesează, că nu răspunde ea. Că o luat asemenea măsuri, da mă înţelegi tu cu asemenea **MĂSURI DE STIMULARE**, încât **TOTUL VA FI ÎN FAVOAREA NOASTRĂ**”.*

(ii) **În dosar nr. 27411/2/2005 al Secţiei contencios administrativ**, s-a realizat **simularea procesului civil, cu rezultatul urmărit în anul 2011 de magistraţi din conducerea Curţii de Apel Bucureşti de respingere a acţiunii civile în dosar nr. 27411/2/2005 privind restituirea cauzei la Consiliul Concurenţei pentru deschiderea investigaţiei şi îndeplinirea hotărârii judecătoreşti nr 37/2006 a Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, prin** înlocuirea nelegală a judecătorului “incomod” Gheorghe Grecu cu judecătorul Magdalena Bulancea, ignorându-se legea şi Hotărârea nr 452/12.03.2009 a CSM.

Încălcarea principiului continuităţii, ca urmare a trecerii dosarului 27411 de la judecătorul **Gheorghe Grecu** la judecătorul **Bulancea Magdalena Diana**, deşi judecătorul Gheorghe Grecu a continuat să funcţioneze la Curtea de Apel, a avut drept scop şi rezultat respingerea probelor concludente, admiterea neîntemeiată a excepţiei lipsei de interes invocată din oficiu de către instanţa de judecată şi de către intervenienta **Colgate Palmolive** şi respingerea pe fond a acţiunii reclamantei Prestige, care a avut ca obiect obligarea de către instanţă a redeschiderii investigaţiei şi aducerea la îndeplinire a hotărârii Curţii de Apel nr. 302 privind obligarea pârâtului Consiliul Concurenţei să declanşeze şi să efectueze investigaţia legală pe bază de probe, care să fie aduse la dosar, cu consecinţa vătămării intereselor procesuale şi prejudicierii patrimoniale a subscriselor prin pronunţarea unei

hotărâri luată într-un alt cadru decât cel judiciar, ca efect al înlocuirii completului de judecată, în timpul procesului.

Magistraţii din conducerea Curţii de Apel Bucureşti şi judecătorul nou adus în timpul procesului civil, cu nerespectarea legii, au urmărit şi realizat respingerea acţiunii subscrisei Prestige, chiar în condiţiile:

- încălcării dreptului la apărare al subscrisei Prestige şi ca urmare a împrejurării că societatea reclamantă a fost împiedicată de judecătorul fondului să ia cunoştinţă de probele cu înscrisuri aflate la dosar care au fost încuviinţate de completul de judecată şi au fost depuse la dosar de către Consiliul Concurenţei, sub pretextul că acestea sunt SECRETE (!!??) şi

- nerespectării dreptului la apărare al subscrisei Prestige ca urmare a respingerii tuturor probelor solicitate, probe cu înscrisuri, probe cu martori şi cu expertiză, prin care se încalcă dreptul la un proces echitabil, garantat de către Comisia Europeană prin Carta Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene;

Art. 22 alin 1 lit c) şi d) şi art. 26 lit b) din Regulamentul de ordine interioară al instanţelor judecătoreşti reglementează modul în care sunt compuse completele de judecată şi modul în care se pot schimba completele de judecată, **situaţia excepţională** în care această schimbare este posibilă, cât şi necesitatea aprobării de către colegiul de conducere a acestor schimbări.

Numai că, nu a existat **situaţia excepţională care a impus** preluarea dosarului de la judecătorul **Gheorghe Grecu** care a continuat să îşi desfăşoare activitatea în cadrul Curţii de Apel Bucureşti şi repartizarea cauzei unui judecător preferat nou numit, în condiţiile în care acesta din urmă trebuia să preia doar dosarele judectorului pensionat **Carata Glodeanu**, în locul căreia a fost numit **Bulancea Diana Magdalena** prin decizia CSM, conform extras: *"Repartizarea doamnei judecător Bulancea Diana Magdalena s-a făcut potrivit Hotărârii nr. 452/12 martie 2009 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, ulterior eliberării din funcţie, prin pensionare, a judecătorului **Carata Glodeanu Constanța Floriana** (Decretului Preşedintelui României nr. 52/1 aprilie 2009, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 226/7 aprilie 2009)."*

În fapt, de la Curtea de Apel Bucureşti a plecat prin pensionare judecătorul Carata Glodeanu, în locul căreia a fost numită **Diana Magdalena Bulancea**, însă acesteia din urmă i-au fost repartizate spre soluţionare dosarele judecătorului Gheorghe Grecu, printre care era şi dosarul dintre Prestige Trading şi Consiliul Concurenţei privind investigaţia Colgate Palmolive, deşi conform regulamentului de ordine interioară, judecătorului nou numit trebuia să i se repartizeze spre soluţionare dosarele judecătorului pensionat al cărui loc vacant la preluat prin hotărârea anterior menţionată a CSM.

Înlocuirea nelegală a judecătorului titular **Gheorghe Grecu** cu judecătorul **Magdalena Bulancea** a fost făcută de magistraţi din conducerea Curţii de Apel Bucureşti cu REZULTATUL de a mi se respinge probele în cauză, de a ni se încălca dreptul la apărare prin invocarea unor înscrisuri faţă de care nu ne-am putut apăra şi faţă de care nici nu avem convingerea că pretinsele înscrisuri „SECRETE" au existat la dosarul cauzei.

În realitate nu au existat la dosar înscrisurile în legătură cu care judecătorul Magdalena Bulancea a menţionat că sunt „**secrete**", acest magistrat a creat aparența unor „PROBE" în dosar pentru a justifica pronunţarea unei hotărâri, care este nelegală şi netemeinică, deoarece a fost dispusă cu încălcarea dreptului la apărare şi încălcarea principiului oralităţii şi contradictorialităţii, respectiv cu nerespectarea art. 14 alin 5 şi art. 15 c.proc.civ, probele din dosar neputând fi secrete, faţă de părţile din respectiva cauză, aceasta fiind raţiunea pentru care judecătorul iniţial desemnat a fost înlocuit cu încălcarea legii.

2.2.4. Inalta Curte de Casatie si Justitie a contribuit la protejarea si mentinerea mecanismelor sistemice de control si manipulare a justitiei, pentru cauzele de interes, chiar daca a avut parghii conferite de lege si regulamente sa le inlature si sa asigure cadrul procesului echitabil, atat la ICCJ, cat si la toate instantele de judecata din Romania.

Desi pe geamul din holul ICCJ este sablat dictonul latin "**Fiat Justitia Pereat Mundus**", care inseamna "**Sa se faca dreptate chiar de-ar fi sa piara lumea**", legea nu a fost respectata tocmai de catre cea mai inalta institutie publica de justitie a Romaniei, cu rezultatul protejarii

mecanismelor sistemice de fraudare a justitiei, care au fost create cu grija, pentru controlul repartizarii cauzelor de interes catre complete de judecata preferate, alcatuite nealeatoriu.

Urmand acest mecanism, tolerarea prin inactiune a Inaltei Curti de Casatie si Justitie a determinat simularea proceselor echitabile la ICCJ si la instantele de judecata, de catre grupuri de interese din care fac parte presedinti de instante si de sectii, judecatori, procurori, grefieri, IT-isti, avocati, ofiteri in servicii de informatii, oameni de afaceri care incalca legea, politicieni.

Inalta Curte de Casatie si Justitie nu a aplicat imediat dupa data de 01.01.2014 prevederile cuprinse la art. 32 alin.4 din Legea 304/2004, privind alcatuirea aleatorie a completelor compuse din cinci judecatori, potrivit careia *"judecatorii care fac parte din aceste complete sunt desemnati prin tragere la sorti, in sedinta publica de presedintele sau, in lipsa acestuia, de unul din cei doi vicepresedinti ai Inaltei Curti de Casatie si Justitie",* si nici nu a respectat aceste prevederi dupa adoptarea deciziei Curtii Constitutionale nr. 685/2018, imprejurare care a contribuit voit la vicierea si simularea unui proces echitabil, instanta suprema contribuind prin hotarari ale colegiului de conducere la infrangerea prevederilor mentionate anterior.

Inalta Curte de Casatie si Justitie nu a extins la nivelul tuturor instantelor alctuite din mai multi magistrati, principiul alcatuirii aleatorii prin tragere la sorti a completelor de judecata compuse din trei judecatori.

Magistratii de la Inalta Curte de Casatie si Justitie au cunoscut ca ordinea introducerii cauzelor in aplicatia informatica ECRIS are influenta in repartizarea cauzei unui anumit complet de judecata, iar procesul echitabil, impartialitatea si independenta judecatorilor in cauzele "sensibile" sunt determinate de aceasta ordine de introducere a cauzelor in ECRIS, precum si faptul ca acest mecanism contribuie la simularea procesului echitabil in astfel de cauze, prin intermediul unor judecatori "preferati", iar grupuri de interese s-au folosit de aceste "imperfectiuni legislative" care au fost create cu "grija" si reprezinta instrumente pentru favorizarea voita a uneia dintre parti, in cauze civile sau penale de interes.

Inalta Curte de Casatie si Justitie nu a valorificat cu bună știință, urmatoarele prevederi care contribuie la asigurarea accesului la procesul echitabil, in mod egal al tuturor justitiabililor, respectiv art. 27 alin. (1) din Legea 304/2004 potrivit caruia "*La sfarsitul fiecarui an, Inalta Curte de Casatie si Justitie, in Sectii Unite, stabileste cazurile in care este necesara imbunatatirea legislatiei si le comunica ministrului justitiei"* si art. 27 alin. (2) din aceeasi lege, conform caruia *"Presedintele Inaltei Curti de Casatie si Justitie poate incuviinta ca judecatorii sa se informeze la sediul instantelor asupra aspectelor privind aplicarea corecta si unitara a legii, facand cunoscuta jurisprudenta Inaltei Curti de Casatie si Justitie, si sa constate situatii care justifica propuneri de imbunatatire a legislatiei."*

Fata de considerentele mentionate mai sus, Inalta Curte de Casatie si Justitie NU a utilizat prerogativele conferite prin Lege de a formula propuneri legislative care sa contribuie la inlaturarea deficientelor legislative, mecanismelor si instrumentelor prin intermediul carora se

infrange impartialitatea, independenta instantelor de judecata si se simuleaza procesul echitabil si care sa reglementeze in mod precis:

- alcatuirea aleatorie a completelor de judecata compuse din mai multi judecatori, prin tragerea la sorti cu bile, intr-un mod transparent, filmat, dovedit justitiabilului.

- repartizarea aleatorie prin introducerea in aplicatia electronica ECRIS a oricarei cauze, civile sau penale, a unor complete de judecata care au fost compuse aleatoriu,

- descrierea aplicatiei electronice ECRIS, a parametrilor care compun aplicatia si determina repartizarea cauzei unui anumit complet, inclusiv a cifrei de complexitate atribuite fiecarei cauze si conferirea accesului justitiabilului la aceste informatii.

- introducerea de indata, in aplicatia electronica ECRIS a oricarei cauze sosite la instanta, in ordinea intrarii si inregistrarii cauzelor in registrul general al instantelor,

- respectarea principiului continuitatii pe durata procesului si definirea termenului de "inlocuire a magistratului din motive obiective"

- procedura de verificare privind ordinea introducerii in ECRIS a cauzelor, fata de ordinea intrarii si inregistrarii acestora in registrul general al instantei, ziua si introducerea cauzelor in aplicatia ECRIS, in contextul in care ordinea introducerii in aceasta aplicatie si alti factori netransparenti influenteaza completul de judecata caruia sistemul informatic ii repartizeaza cauza, deoarece ECRIS nu functioneaza ca o urna, si sanctiunea aplicabila in cazul constatarii incalcarii dispozitiilor privind repartizarea aleatorie si continuitatea completului de judecata, atat in cursul procesului cat si dupa ramanerea definitiva a unei hotarari judecatoresti civile sau penale.

Raportul Inspectiei Judiciare nr. 5488/IJ/1365/DIP/2018 si 5488/IJ/2510/DIJ/2018, aprobat prin Hotararea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 225/15.10.2019 a constatat nerespectarea legii privind inexistenta procedurii de repartizare aleatorie a unor cauze penale - in sensul ca dosarele de interes au ocolit aplicatia electronica ECRIS si au fost repartizate direct completelor de judecata dorite - care poate fi inteleasa ca practica si la nivelul sectiilor civile.

(i) Cu privire la respectarea principiului repartizarii aleatorii a dosarelor avand ca obiect *„masuri speciale de supraveghere tehnica a rezultat ca, atat curtile de apel, cat si tribunalele investite la care au fost efectuate verificari directe au procedat, dupa inregistrarea cererilor cu acest obiect, la generarea din aplicatia ECRIS a numarului unic de dosar cu bifarea elementelor care permit pastrarea confidentialitatii, din interfata corespunzatoare a aplicatiei."*

„Exceptie in acest sens face Inalta Curte de Casatie si Justitie, *unde, din verificarile directe au relevat ca aceste dosare nu au fost inregistrate in aplicatia ECRIS si au primit numar din registrele special constituite in acest sens, in fiecare an." „ Aceasta modalitate de inregistrare*

este contrara dispozitiilor art. 109^2 alin. (2) din Regulamentul privind organizarea si functionarea administrativa a Inaltei Curti de Casatie si Justitie ... ...”

(ii) *„Referitor la modul in care au fost desemnati judecatorii care sa solutioneze cererile avand ca obiect masuri speciale de supraveghere tehnica ...”,* **prin exceptie***, „la* ***Inalta Curte de Casatie si Justitie*** *(in perioada 2014-2016) ... numai un numar limitat de judecatori dintre cei care functionau efectiv la sectiile penale solutionau astfel de cereri...”*

(iii) ***In ceea ce priveste desfasurarea in conditii de legalitate a activitatii de repartizare aleatorie,*** *„ asa cum s-a analizat in sectiunea corespunzatoare din raport****, la Inalta Curte de Casatie si Justitie – Sectia penala*** *– parametrii de repartizare nu au fost stabiliti prin hotarare a colegiului de conducere si, spre deosebire de modul in care se procedeaza la curtile de apel si instantele arondate acestora, nu au fost asociati in aplicatia ECRIS fiecarui obiect, pentru a fi generati automat.”*

„ Asa cum s-a analizat pe larg in sectiunea destinata respectarii principiului repartizarii aleatorii, verificarile au relevat ca, in perioada de referinta, nu a existat un parametru unic de distribuire pentru fiecare obiect, acest parametru fiind variabil si stabilit in fiecare zi de presedintele de sectie, care incheia in acest sens un proces verbal.”

„Aceasta practica este contrara dispozitiilor din Hotararea nr. 53/28.01.2014 a Sectiei pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a dispus asocierea de catre toate instantele a parametrilor de repartizare pentru fiecare obiect, ***indiferent de materie****, si introducerea acestora in aplicatia informatica, in vederea generarii sale automate ...”*

Magistrati din conducerea Inaltei Curti de Casatie si Justitie nu au respectat prevederile legii cuprinse la art. 8 din O. G. nr. 27/2002 si au urmarit ca, prin continutul inscrisurilor solicitate de petent sa nu fie dovedita nerespectarea distribuirii aleatorii a cauzelor catre complete alcatuite din magistrati preferati cu rezultatul respingerii cererilor/plangerilor.

Din perspectiva considerentelor mentionate mai sus si a inscrisurilor atasate ca probe la acest capitol, se poate observa ca Inalta Curte de Casatie si Justitie nu numai ca, cu rea credinta, nu a indeplinit prevederile legale anterior mentionate, dar judecatori din conducere, sefi de sectii au incalcat cu intentie si dispozitiile art. 8 din O.G. nr. 27/2002, privind obligatia comunicarii in 30 de zile a inscrisurilor solicitate de petent, inscrisuri care ar fi pus in lumina nerespectarea repartizarii aleatorii a cauzelor si care au avut drept rezultat atribuirea cauzelor unor complete alcatuite din judecatori preferati, cu consecinta lipsei de impartialitate a judecatorilor desemnati nearbitrar pentru judecarea unor cauze de interes si a obtinerii unor hotarari judecatoresti favorabile uneia dintre parti, apartinand unor grupuri de interes din care fac parte si magistrati.

Fata de imprejurarea ca Inspectia Judiciara a imbratisat rezultatul “verificarilor” pe care le-au efectuat singuri magistratii din conducerea Inaltei Curti de Casatie si Justitie si pe care le-au “efectuat” cu nerespectarea legii chiar acestia, nu putem accepta lipsa unei coordonari de catre ofiteri de informatii, avocati, judecatori la nivelul mai multor institutii publice, (inclusiv la instantele de judecata, judecatorii, tribunal si curti de apel, a se vedea capitolul ~~2.2.13~~ 2.2.11

nerespectarea legii de catre Consiliul Superior al Magistraturii si Inspectia Judiciara si capitolul 2.5. Serviciul Roman de Informatii).

Proba nr. 4. Inscrisuri si exemple care evidentiaza ca magistrati cu functii de conducere si de executie din cadrul ICCJ au repartizat si primit cauze in mod dirijat, in sensul ca au fost introduse in aplicatia ECRIS intr-o ordine preferentiala fata de ordinea intrarii cauzelor la instanta, in ordinea potrivita cand ECRIS urma sa repartizeze cauza sensibila completului preferat, cu rezultatul mentinerii fraudarii legii si proprietatii, validarii prin hotarari judecatoresti a abuzurilor instantelor de judecata, la judecatorii, tribunale si curti de apel.

Astfel, ICCJ, sectia a II-a civila-comerciala, a incuviintat 38 de cereri de stramutare ale subsemnatului anterior anului 2012, in litigiul dintre subsemnatul, actionar semnificativ, si directorii de la Farmec SA, privind fraudele acestora. Instantele din tara au anulat ca nelegale hotararile de la Farmec in 86 % din procese. Hotararile instantelor de judecata, au creat nemultumiri grupurilor de interese, care au improvizat solutii pentru ca in continuare hotararile judecatoresti si JUSTITIA din ROMANIA sa le fie favorabile.

1. Desi Sectia a II-a civila din ICCJ are competenta privind solutionarea cererilor de stramutare a unor cauze comerciale, cu totul in afara procedurii a fost intocmit un "referat", pretext in urma caruia un numar de patru cereri de stramutare au fost directionate manual catre sectia I. Trei cereri de stramutare a cauzei 3414/1285/2011 au fost formulate de subsemnatul si au fost respinse, iar a patra cerere de stramutare a aceleiasi cauze a fost formulata de Farmec SA, fara motive, a fost admisa. Cererile au fost repartizate la complete de judecata alcatuite din judecatorii **Tarcea Livia si Voicheci Eugenia**. Magistratul **Tarcea Livia** a fost promovata presedinta ICCJ, iar magistratul **Voicheci Eugenia** a promovat presedinta sectiei a II-a civila la ICCJ.

Judecatorul **Oros Voichita** de la Tribunalul Specializat Cluj a primit de la Farmec SA, in mod dovedit, suma de **10.000 lei**, dupa care i-a fost repartizata spre judecare cauza 3414/1285/2011 in legatura cu care a respins probele cu inscrisuri cerute de reclamant. Dupa ce am devoalat public, institutional aceasta imprejurare, Farmec a depus la ICCJ cerere de stramutare a aceleiasi cauze in legatura cu care subsemnatul am depus anterior alte trei cereri mentionate mai sus, care au fost respinse, dar de aceasta data cererea fara motive, a partii adverse, de stramutare a cauzei a fost trimisa de ICCJ, cu dedicatie, la Tribunalul Specializat Arges, proba nr 4. Din perspectiva considerentelor de mai sus, în mod justificat, mi se accentuează suspiciunea că mutarea dosarului civil 3414/1285/2011 de la Tribunalul Specializat Cluj, în jurisdicţia Curţii de Apel Piteşti, în data de 29.04.2015, de către completul de judecată compus din magistraţii **VOICHECI EUGENIA, MARIAN BUDA, CONSTANTIN BRÂNZAN**, a fost efectuată cu rezultatul, ca în dosar Tribunalul Specializat Arges nou sesizat de magistratii mentionati mai sus, să respingă cererile de probe, să se înlăture proba cu expertiza care se afla in curs de finalizare privind descărcarea de gestiune, să se pronunţe hotărâri favorabile administratorilor societăţii pe acţiuni care au fraudat repetat legea si proprietatea cu încălcarea dreptului la un proces echitabil şi a dreptului de proprietate, dosarul fiind trimis spre judecată la instanţe din Piteşti, care si-au ignorat propriile hotarari care au fost date in dosar, au urmarit validarea la dosar a unei expertize care a fost intocmita fara documentele contabile care au fost cerute de experti, au tolerat sa nu fie aduse la dosar inscrisurile care au fost incuviintate ca probe in cauza, au respins actiunea care la instanta care a judecat in fond a fost admisa partial, au respins complet apelul, inclusiv nelegalitatea constatata de prima instanta si au obligat subsemnatul la plata unor **onorarii experti, excesive care depasesc 20.000 euro**. Sentinta nr 195/14.07.2017 a Tribunalului Specializat Arges si decizia nr. 1329/14.11.2017 a Curtii de apel Pitesti sunt contradictorii cu sentinta nr 695/31.10.2018 a Tribunalului Constanta si decizia nr 542/04.11.2019 a Curtii de Apel Constanta date in dosarul nr. 1514/1285/2012 care evidentiaza ca societatea parata Farmec nu a prezentat in dovedirea cvorumului inscrisurile prevazute in Lege dispuse de instanta si care au fost cerute si de experti. Extras sentinta 695/31.10.2018 a Tribunalului Constanta in dosar 1514/1285/2012, conform extras: *„...asa cum deja s-a invederat, actiunea deliberata a membrilor consiliului de administratie (de a nu tine registrul actiunilor, de a nu completa, conform exigentelor legale, rubricile registrului actionarilor, de a nu tine contabilitatea analitica a conturilor de capital social) a determinat , in mod esential , imposibilitatea stabilirii certe a participartiei la capitalul social , la data de referinta stabilita prin convocator si a generat insecuritatea procedurii de exprimare si de centralizare a votului actionarilor ."*

Dosarul nr. 1757/1/2017, cererea de stramutare anexa la proba 4, a fost repartizat la ICCJ completului de judecata alcatuit din magistratii **Voicheci Eugenia, Buda Marian, Constantin Branzan** cu nerespectarea simultana a dispozitiilor prevazute la art. 83 si 93 din Hotararea CSM 387/2005 si art. 11 si 139 din legea 304/2004, din perspectiva faptului ca ICCJ nu a dovedit cu inscrisuri ca urmare a petitiilor subsemnatului, cu privire la data intrarii si introducerii dosarului in sistemul ECRIS in aceiasi zi cu data intrarii la instanta a celor patru cereri de stramutare mentionate mai sus. Proba nr. 4 inscrisuri.

2. A cincea cerere de stramutare a aceleiasi cauze cu motive diferite a fost repartizat in data de 15.06.2017 tot completului de judecata compus din doamna **Voicheci Eugenia, Marian Buda**, **Constantin Branzan**, proba nr. 4

Doamna **Voicheci Eugenia** a fost promovata presedinte la sectia a II a civila-comerciala, iar ulterior cererile de stramutare ale subsemnatului au fost directionate din nou spre aceasta sectie, cu rezultatul introducerii in aplicatia ECRIS intr-o ordine preferentiala, cu repartizarea cauzelor unor complete compuse din judecatori preferati, refuzul comunicarilor inscrisurilor solicitate in probatiune si respingerea cererilor de stramutare.

3. In anul 2019, cererile de stramutare a apelurilor în dosarele 1021 si 442 /1285/2018 de la Curtea de Apel Cluj, proba nr. 4, au fost transmise cu nerespectarea legii privind repartizarea aleatorie, completelor de judecata compuse din magistratii **George Florescu, Rodica Dorin**, **Minodora Condoiu si Virginia Dumineca, Monica Duta, Roxana Popa** cu rezultatul respingerii cererilor. ICCJ a incalcat legea art. 8 din Ordonanta 27/2002 in contextul in care nu a raspuns solicitarilor subsemnatului din cererile din data de 11.01 si 28.01.2019, atasate la proba nr. 4 in care am solicitat dovada cu inscrisuri privind ordinea introducerii in ECRIS.

4. In data de 20.05.2019 am transmis prin email la ora 11.47 doua cereri de stramutare (proba nr 4) a cauzelor civile 271/33/2019 si 307/33/2019 de la Curtea de Apel Cluj la alta curte de apel din Romania. Cererile au fost repartizate din nou, urmand acelasi procedeu, completului de judecata nr. C3 compus din judecatorii **Marian Buda**, Cornea Maria Speranta, Mirela Politeanu. Domnul **Buda Marian** a fost coleg de complet de judecata cu doamna **Voicheci Eugenia** – presedintele sectiei. Desi cererile de stramutare au fost trimise in acelasi minut, acestea au primit termene la trei luni diferenta (?!?!). La termenul din 04 iunie 2019 in dosar 1425/1/2019, instanta compusa din judecator **Buda Marian, Cornea Maria Speranta**, Mirela Politeanu, a dispus suspendarea judecatii la Curtea de Apel Cluj in cauza 271/33/2019, contestatie in anulare, pana la solutionarea cererii de stramutare si a fixat termen in data de 19.09.2019 pentru judecarea stramutarii.

In data de 12.06.2019 la Tribunalul Brasov, **Brehar Claudiu**, care poarta acelasi nume cu o judecatoare de la ICCJ, unul din avocatii care a primit de la Farmec SA **peste 3.200.000 lei**, echivalentul a **750.000 euro**, mi-a comunicat ca in cauza 1425/1/2019 sa nu ma bucur de solutia suspendarii temporare a judecatii la Curtea de apel, deoarece am beneficiat de o conjunctura favorabila, dar, solutia finala o voi vedea si a avut dreptate.

Ca urmare: La termenul din 19.09.2019, completul mentionat mai sus a respins cererea de stramutare in dosar 1425/1/2019. Avocatul mi-a transmis astfel, cu anticipatie, siguranta pe care o avea cu privire la hotararea ce urma a se da in dosarul de stramutare, aspect materializat in hotararea din dosarul 1424/1/2019 care avea termen a doua zi in 13.06.2019 la completul de judecata compus din **Dumineca Virginia,** Duta Monica si Popa Roxana. Acelasi complet de judecata a primit in grija si cererea de stramutare a apelului in dosar 3263/1/2018 si a respins in data de 13.01.2019 cererea de stramutare a dosarului nr. 442/1285/2017 de la Curtea de Apel Cluj.

Deoarece avocatul **Brehar C**. mi-a comunicat, in maniera de mai sus, certitudinea hotararii judecatoresti ce urma a fi pronuntata la ICCJ la completul prezidat de magistratul **Dumineca** (in 13.06.2019), dar si informatii furnizate de la completul compus din judecatorii **Buda Marian, Cornea Speranta**, Politeanu Mirela privind hotararea finala, aceste aspecte mi-au configurat imaginea unor discutii si contacte extrajudiciare cu judecatori din complete de judecata. Pe cale de consecinta am inteles sa solicit amanarea termenului de judecata pentru ca intre timp Inalta Curte de Casatie si Justitie sa-mi comunice inscrisurile pe care le-am solicitat anterior in probatiune privind ordinea introducerii in aplicatia ECRIS a cauzelor in ziua respectiva. Desi am solicitat inscrisuri in probatiune doamnei **Voicheci Eugenia**, presedintele sectiei a II-a civile, aceasta a refuzat sa respecte legea, sa imi transmita

inscrisurile solicitate in probatiune, sa ofere transparenta, sa furnizeze incredere justitiabilului in procesul civil la Inalta Curte de Casatie si Justitie a Romaniei. Desi la dosar nu s-au aflat inscrisurile doveditoare pe care le-am solicitat si care evidentiaza ordinea introducerii in ECRIS a cauzelor, completul de judecata a retinut in 13.06.2019 ca a existat o repartizare aleatorie. proba nr. 4 cereri si adrese primite, incheierea.

Deoarece instanta a respins cererea amanarii judecatii pentru ca ICCJ sa dovedeasca cu insrisuri dovada introducerii in ordine in aplicatia ECRIS a cauzelor, am inteles sa recuz completul de judecata. Evident motivele din cererea de recuzare atasate la proba nr. 4 au fost respinse cu mare rapiditate si usurinta la termenul de judecata de catre **Dumineca Virginia, Monica Duta**, Roxana Popa, iar in continuare completul prezidat de doamna Dumineca nu a mai fixat termen nou de judecata, a asteptat judecarea si respingerea CONTESTATIEI in ANULARE din data de 17.10.2019 in dosar 271/33/2019 la Curtea de Apel Cluj si a fixat termen in data de 12.12.2019 pentru cererea de stramutare care ramasese astfel, la acel moment, fara obiect, „omitand" chiar si cererea de suspendare a judecatii.

Cererile de recuzare in dosarele 1424/1/2019 si 1390/1/2019 a completului de judecata C7 prezidat de judecator Dumineca Virginia au fost judecate si respinse de catre completul prezidat de catre doamna Voicheci Eugenia, presedintele sectiei civile; in contextul in care doamna judecator Voicheci, cu nerespectarea legii, art. 8 din Ordonanta 27, nu a raspuns cererilor subsemnatului si nu a comunicat inscrisurile solicitate de petent privind dovedirea repartizarii aleatorii cu inscrisurile cerute, consider ca doamna judecator a incalcat simulatn si art. 42 pct. 13) si art. 43 din codul de procedura civila, deoarece ar fi trebuit sa se abtina, fiind implicata administrativ in repartizarea cauzelor in calitate de presedinte de sectie, cu suspiciunea nerespectarii legii, cu rezultatul repartizarii cauzei unor anumiti magistrati care au respins cererile de stramutare. Mai mult, dupa 01.10.2019, data judecarii cererii de recuzare, s-a asteptat sa se judece la 17.10.2019 cu solutia respingerii contestatiei la Curtea de Apel Cluj contestatia in anulare a carei stramutare s-a cerut iar judecata cererii fixata pentru data de 12.12.2019. La acest termen de judecata fixat cu tardivitate s-a urmarit doar nota de plata a petentului cu suma de 7100 lei corespunzator onorariu avocati, in contextul in care cererea de stramutare a ramas lipsita de obiect, prin grija judecatorilor de la ICCJ, iar practica ICCJ sa respinga onorarii avocati corespunzator cererilor de stramutare.

5. Un alt exemplu:

Trandafir Fanel zis Cimino, in numele societatii Legume-Fructe cu sediul in Craiova, a formulat cerere de stramutare, anexa la proba nr.4, a dosarului 6699/63/2015* de la Curtea de Apel Craiova care a facut obiectul dosarului nr. 1117/1/2019 la ICCJ sectia a II-a civila. In acelasi dosar ALIA SA a formulat si ea cerere de conexare la cererea de stramutare mentionata mai sus. Cererea de stramutare a Legume-Fructe SA a fost repartizata completului de judecata C7 compus din magistratii **Duminică Virginia, Ruxandra Monica** şi Roxana Popa care a respins cererea ALIA SA de conexare la cererea de stramutare a paratei, desi ambele parti au solicitat stramutarea cauzei de la Curtea de Apel Craiova. Ulterior, ICCJ a respins si cererea de stramutare a Legume-Fructe SA si a transmis la registratura cererea ALIA SA de stramutare, in vederea repartizarii aleatorii.

In continuare, **Trandafir Fanel zis Cimino** a beneficiat de repartizarea la acelasi complet de judecata alcatuit din judecatorii **Duminică Virginia, Ruxandra Monica** şi Roxana Popa, a cererii de stramutare care a fost formulata de ALIA SA, care a facut obiectul dosarului 1390/1/2019. La termenul de judecata din 13.06.2019 am solicitat amanarea judecarii pentru ca ICCJ sa-mi comunice dovada cu inscrisuri ca urmare a cererii ALIA SA, privind ordinea introducerii in ECRIS a cauzelor in data de 16.05.2019, imprejurare care contribuie la repartizarea aleatorie. Judecatorii au respins cererea de amanare si au retinut ca in cauza a existat repartizare aleatorie fara ca in dosar sa

se afle inscrisurile doveditoare. In acest context, am formulat cerere de recuzare, care, desi a fost respinsa in data de 17.09.2019, in dosar nu a fost fixat termen nou de judecata, deoarece s-a asteptat judecarea in data de 12.11.2019 a apelului – in fondul cauzei -, dupa care a fost fixat termen nou de judecata in 29.11.2019, data la care se cunostea deja faptul ca cererea de stramutare a devenit lipsita de obiect pentru ca apelul ALIA SA fusese deja judecat si respins la Curtea de Apel Craiova, instanta de la care cerusem stramutarea la alta Curte de apel.

Respingerea de catre completul **Duminică Virginia, Ruxandra Monica** şi Roxana Popa a cererii de conexare a petentei ALIA SA, a coincis cu respingerea ambelor cereri de stramutare, desi ambele parti din dosar, oficial, au cerut stramutarea. Faptul ca societatea Legume-Fructe SA s-a opus stramutarii cerute de ALIA SA, evidentiaza caracterul formal al cererii de stramutare, in realitate fara dovezi de banuiala legitima, ci doar pentru a crea aparenta ca in procesul de la Curtea de Apel Craiova nu a beneficiat de un proces SIMULAT, in urma coordonarii ordinii de introducere in aplicatia ECRIS a cauzelor astfel incat dosarul 6699/63/2015* sa fie repartizat completului format din magistratii **Ciolofan Alina si Osiceanu Ionica**, asemanator cu procedeul de la ICCJ.

Repartizarea „aleatorie" la ICCJ catre completul alcatuit nealeatoriu din magistratii Dumineca Virginia, Ruxandra Monica si Popa Roxana a mai multor cauze de interes pentru grupuri din care fac parte si ofiteri de informatii, s-a facut de catre persoane de executie si din conducerea ICCJ si nu exclude o coordonare la nivelul ICCJ, dar si la instante de judecata din Bucuresti si din tara, privind pronuntarea unor hotarari judecatoresti favorabile persoanelor care au fraudat Legea si proprietatea publica si privata.

Astfel, completului de judecata mentionat mai sus i-au fost repartizate „aleatoriu":

- Cererea de stramutare de la Curtea de Apel Cluj a apelului in dosar 1021/1285/2016 a facut obiectul dosarului 104/1/2019 la ICCJ si a fost respinsa la termenul din 29.01.2019.

- cererea de stramutare a contestatiei in anulare de la Curtea de Apel Cluj a dosarului 271/33/2019 care a primit un termen de judecata abia dupa judecarea cauzei ce se dorea stramutata de la Cluj si astfel a ramas fara obiect. Desi cererea de recuzare s-a solutionat in data de 01.10.2019, instanta nu a fixat termen urgent pentru suspendarea judecatii.

- cererea de stramutare formala formulata de numitul **Trandafir Fanel zis Cimino**, anexa la proba 4 in dosarul 1117/1/2019, a avut rolul sa creeze doar aparenta ca la Curtea de Apel Craiova nu ar beneficia de sustinerea presedintelui Curtii si a magistratilor care au primit cauza. Solutia a fost de respingere, atat la Curtea de Apel Craiova, cat si la ICCJ.

- cererea ALIA SA de conexare a celor doua cereri de stramutare a fost respinsa nejustificat, desi ambele parti oficial au cerut stramutarea cauzei la alta curte de apel

- cererea de stramutare a societatii ALIA SA a cauzei 6699/63/2015* de la Curtea de Apel Craiova a primit termen la ICCJ in dosar 1390/1/2019 in ziua de 29.11.2019, dupa data din 12.11.2019 cand cauza a fost judecata la Curtea de Apel Dolj, iar cerere de stramutare a ramas fara obiect.

- Inspectia Judiciara a solicitat ICCJ sa isi efectueze propria verificare privind derapajele sesizate care determina abuzuri evidente ale justitiei din Romania (fiind evident ca un astfel de auto-control se soldeaza intotdeauna cu rezultate lipsite de orice relevanta si cu confirmarea „legalitatii si corectitudinii" tuturor actelor verificate).

6. Aceeasi cauza (identica) a primit trei cifre de complexitate diferite la Curtea de Apel Bucuresti si la Inalta Curte de Casatie si Justitie.

Astfel, ICCJ a acordat in dosarul penal 8166/2/2018 **cifra de complexitate 29** in timp ce Curtea de Apel Bucuresti a acordat **cifra de complexitate 7** in acelasi dosar 8166/2/2019 si **cifra de complexitate 20** in dosar 8247/2/2018 pentru acelasi tip de cerere care are obiect plangere impotriva ordonantei procurorului cu rezultatul

ca dosarul sa fie repartizat completului nr. S1C17 care a respins plangerea subsemnatului ignorand motivele juridice privind refuzul DNA de a cerceta abuzul in serviciu al procurorului **Lancranjan Alexandra.**

Repartizarea cauzei la completul de judecata nr **C18 CP** compus din judecatorul **Nenita Simona Cristina,** cu rezultatul respingerii plangerii. ICCJ a refuzat sa-mi comunice inscrisurile solicitate in probatiune pentru dovedirea ordinii de introducere in ECRIS a cauzelor, inclusiv a cauzei 8166/2/2018 si extrase din aplicatia ECRIS, singura dovada in probatiune care contribuie la dovedirea respectarii legii privind repartizarea aleatorie a cauzei - atasez cererea subsemnatului in dosar 8166 in temeiul art. 8 din Ordonanta 27/2002 si adresa ICCJ din data de 19.04.2019 care a refuzat comunicarea inscrisurilor.

7. Distribuirea "aleatorie" de la ICCJ a coincis cu repartizarea cauzei 3060/2/2007 care are parti Colgate Palmolive Romania SRL si Consiliul Concurentei la completul de judecata compus din magistratii **Vartires Dana Iarina**, Bratu Camelia, Denes Adrian, judecatorul Vartires fiind membru la acea data al **American Chamber of Commerce in Romania (Organism care susține evident interesele investitorilor anericani in România)**, cu rezultatul unei hotarari judecatoresti de respingere, favorabila companiei Colgate Palmolive, in contextul in care Curtea de Apel Bucuresti a pronuntat anterior, in aceeași cauză, o solutie de admitere nefavorabila companiei Colgate Palmolive – inscrisuri proba nr. 4

8. Distribuirea "aleatorie" de la ICCJ a cauzei civile 27411/2/2005 in mai 2014 completului de judecata compus din magistratii **Duican Doina, Voicu Rodica Florica si Paun Luiza Maria**. Partile din dosar sunt Consiliul Concurentei, Colgate Palmolive si subscrisa Prestige, obiectul fiind redeschiderea investigatiei pentru indeplinirea hotararilor judecatoresti date anterior. **Voicu Daniel** este sotul unei doamne judecator din completul de judecata, iar Casa de avocati Voicu& Filipescu SCA a fost desemnata "echipa anului in dreptul concurentei" si este membra a **American Chamber of Commerce** in Romania alaturi de avocatul **Tuca Florentin**, avocat in dosar si Colgate Palmolive, membru al Amcham. Evident ca hotararea judecatoreasca a fost de respingere. ICCJ nu mi-a comunicat dovada repartizarii cauzei la completul 1, cereri si inscrisuri atasate la proba nr 4.

2.2.5. Judecători şi procurori preferaţi, colaboratori, parteneri ai unor ofiţeri din Serviciul Român de Informaţii îşi oferă constant sprijinul pentru deturnarea scopului ECRIS şi pentru înfrângerea principiului distribuirii aleatorii a dosarelor şi constituirii imparţiale a completelor de judecată.

Independenţa şi imparţialitatea judecătorilor sunt viciate/dominate de grupuri organizate care, în cadrul curţilor de justiţie, încalcă legea privind distribuirea aleatorie a dosarelor şi a continuităţii magistratului, având drept rezultat repartizarea cauzelor unor judecători care nu le judecă în numele legii, ci în interesul unor persoane cu putere de influenţă în sistemul judiciar, cu consecinţa nerecuperării prejudiciilor ca urmare a pronunţării unor hotărâri judecătoreşti favorabile părţii care a fraudat proprietatea.

Grupuri organizate instituţional dirijează dosarele de interes unor complete de judecată alcătuite din judecători preferaţi de una din părţi sau de ofiţeri din Serviciul Român de Informaţii, cu intenţia şi rezultatul obţinerii hotărârii judecătoreşti care se doreşte.

Independenţa şi imparţialitatea sunt viciate ca urmare a faptului că judecători şi procurori preferaţi, cărora li se „repartizează" spre soluţionare anumite dosare, sunt colaboratori, parteneri ai unor ofiţeri din Serviciul Român de Informaţii şi implicit ai persoanelor din grupurile de interese care apelează la serviciile acestora, iar soluţiile judiciare sunt grav influenţate în urma unei distribuiri dirijate către aceşti judecători a cauzelor de interes, însoţite eventual de decizia judiciară care trebuie pronunţată oficial în cauză.

Mai mult, mii de judecători au fost interceptaţi şi ascultaţi de către ofiţeri din Serviciul

Român de Informaţii, fără să existe un dosar de urmărire penală, iar informaţiile au fost valorificate obscur şi au avut ca impact pronunţarea unor hotărâri judecătoreşti dictate, în dosare de interes, practică generalizată prin care se încalcă dispoziţia imperativă a art. 2 alin. 4 din Legea nr. 303/2004, care prevede că: *„orice persoană, organizaţie, autoritate sau instituţie este datoare să respecte independenţa judecătorilor".*

Consiliul Superior al Magistraturii, printr-un comunicat de presă, a anunţat că în 26 iunie 2019 Comisia ,,Legislaţie şi cooperare interinstituţională" a decis sesizarea preşedintelui Consiliului cu propunerea de a începe demersuri către Serviciul Român de Informaţii şi Parchetul General de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie pentru declasificarea celor 19 anexe ale Raportului Inspecţiei Judiciare privind protocolul încheiat în anul 2009 între Serviciului Român de Informaţii şi Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie, iar, în data de 27 iunie 2019, preşedintele Consiliului Superior al Magistraturii, ca urmare a cererilor unor membri ai Consiliului, precum şi ale Uniunii Naţionale a Judecătorilor din România, Asociaţiei Magistraţilor din România şi ale mass-media a înaintat cerere către Serviciul Român de Informaţii şi Parchetul general pentru declasificarea anexelor Raportului Inspecţiei Judiciare în vederea clarificării diverselor afirmaţii privind existenţa unor magistraţi (procurori şi judecători) colaboratori cu Serviciul Român de Informaţii.

Intimidarea, presiunea şi <u>posibilul şantaj</u> asupra unor procurori şi judecători, acţiuni exercitate prin deschiderea unor anchete penale şi ţinerea în nelucrare a dosarelor penale constituite împotriva unor magistraţi.

Inspecţia Judiciară din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, în legătură cu controlul tematic privind respectarea principiilor generale care guvernează activitatea autorităţii judecătoreşti în cauzele de competența Direcţiei Naţionale Anticorupţie vizând magistraţi sau în legătură cu aceştia, prin comunicat de presă, a făcut următoarele precizări cu privire la datele transmise de către Direcţia Naţională Anticorupţie la data de 24.08.2018:

- în perioada 01.01.2014 – 30.07.2018, DNA a soluţionat un număr de 1.965 cauze privind 3420 de magistraţi (2.193 judecători şi 1.227 procurori)

- la data de 30.07.2018, la DNA se aflau în curs de soluţionare un număr de 415 cauze vizând 475 judecători şi 346 de procurori

Faptul că Direcţia Naţională Anticorupţie şi Inspecţia Judiciară nu au dezvăluit câte din aceste anchete penale au fost începute pe bază de probe reale, ce durată medie de timp a fost necesară pentru fiecare anchetă penală, dacă au fost administrate probe în timpul urmăririi penale, precum și câte acte de sesizare a instanţelor de judecată au fost întocmite împotriva magistraţilor, creează suspiciunea şi întrebarea justificată dacă aceste activităţi judiciare <u>nu au avut drept scop</u>, în plan real, controlul unor grupuri de interese asupra activităţii profesionale a unor magistraţi judecători şi procurori, <u>iar nu cercetarea unor adevărate fapte de corupţie sau asimilate acestora</u>.

Ordinul semnat de doamna Laura Codruța Kovesi, <u>fostul</u> procuror şef al DNA, a fost făcut public în martie 2019, iar, pentru opinia publică, a funcţionat ca un document secret. Singurul obiectiv urmărit a fost acela de a crea un instrument de presiune, ceea ce a determinat înființarea, în cadrul DNA, a unei secţii pentru cercetarea magistraţilor, care a fost de tip represiv, având drept rezultat afectarea gravă a independenţei judecătorilor şi procurorilor, <u>concomitent cu protejarea procurorilor anticorupţie din DNA,</u> pe principiul „corb la corb nu îşi scoate ochii".

La sfârşitul anului trecut, în mare viteză, urmele au putut fi acoperite prin clasarea unei treimi dintre aceste dosare, unele cu o vechime de peste 5 ani, inclusiv în perioada în care dosarele ar fi trebuit să fie trimise la secţia nou înfiinţată pentru cercetarea infracţiunilor din justiţie, căreia i-au fost transmise numai aproximativ 1.400 cauze în legătură cu procurori şi judecători care au fost începute de DNA. Este evident pentru toată lumea că cel puţin acea treime, reprezentând peste 1000 de dosare privind magistraţi, care au fost clasate, constituie dovada unei operaţiuni masive de intimidare a judecătorilor şi procurorilor. Sursă: http://www.corectnews.com/politics/capcan-pentru-judec-tori-i-procurori

2.2.6. Legea protejează de răspunderea penală şi civilă, materială acei judecători, grefieri şi informaticieni, care nu respectă normele privind distribuirea aleatorie a dosarelor, limitând la simple abateri disciplinare aceste încălcări de lege, şi astfel, implicit, protejează şi practicile persoanelor care fraudează legea şi proprietatea.

Această protecţie este voită de magistraţi şi politicieni, deoarece, chiar în condiţiile modificărilor recente aduse Legii nr. 303/2004, prevederile art. 99 pct. o) din acest act normativ limitează posibilităţile de sancţionare a încălcării reglementarilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor, **încadrând aceste fapte grave, de natură a influenţa actul de justiţie în favoarea unei părţi aflată într-un grup organizat de interese, în categoria unor simple abateri disciplinare,** ce pot fi constatate şi sancţionate numai de către Inspecţia Judiciară din cadrul CSM, a cărei vocaţie/obişnuinţă şi practică este aceea de a clasa sesizările primite privind încălcarea legii.

Legea protejează judecătorii privind atragerea răspunderii penale pentru fapta de abuz în serviciu prevăzută la art. 297 cod penal în cazurile în care sunt încălcate normele legale privind distribuirea aleatorie a cauzelor, or, în **lipsa unei sancţiuni penale şi civile, se permite voit deturnarea sensului unui proces judiciar încă de la originea acestuia, respectiv actul de sesizare a instanţei de judecată.**

Astfel, împrejurarea că nerespectarea dispoziţiilor legii privind repartizarea aleatorie a dosarelor constituie doar o abatere disciplinară a judecătorilor, pe de o parte, creează posibilitatea muşamalizării/oficializării unor posibile fapte care au la bază un interes financiar şi determină fapte de corupţie în cadrul unor grupuri organizate, formate din informaticieni, grefieri, judecători, preşedinţi de secţii şi de instanţe de judecată şi foşti sau actuali ofiţeri din serviciile de informaţii, persoane care fraudează legea şi proprietatea, iar, pe de altă parte, prefigurează cadrul instituţional al unor PROCESE SIMULATE, dar garantate de grupurile organizate de persoane ce fac parte din categoriile profesionale menţionate mai sus.

În raport de această stare de drept şi de numeroasele situaţii de fapt în care nu s-au respectat normele care statuează obligativitatea distribuirii aleatorii a dosarelor, pe tot parcursul unui proces judiciar, consider că se impune înlăturarea dispoziţiilor prevăzute la art. 99 pct.o) din Legea 303/2004, precum asigurarea cadrului legal precis privind procedura de repartizare aleatorie a cauzelor, dar și în cazul nerespectării acestor norme, adoptarea unor dispoziţii legale la fel de precise pentru atragerea răspunderii penale prevăzute la art. 297 cod penal, fapta de abuz în serviciu, deoarece repartizarea aleatorie reprezintă măsura de siguranţă a justiţiabilului, care, delimitează Procesul Echitabil de SIMULARE a Procesului, aceasta din urmă reprezentând o practică în România.

Proba nr. 5 – evidenţiază, pe de o parte, informaţii, sesizări, cereri de probe, plângeri penale către Direcţia

Naţională Anticorupţie şi către alte Parchete, **cauze penale care, în mod voit, au fost ţinute în nelucrare** pentru a menţine şi a favoriza fraudele şi persoanele care au participat la realizarea acestora, precum şi pentru a nu exista posibilitatea recuperării prejudiciilor semnificative produse bugetului de stat şi patrimoniului privat, iar, pe de altă parte, sesizări, plângere, denunţ şi probe referitoare la posibile fapte conexe ori asimilate faptelor de corupţie săvârşite de funcţionari publici şi chiar magistraţi, care au fost transmise la Direcţia Naţională Anticorupţie - Structura centrală şi care nu au fost înregistrate ca dosare cu număr indicativ „P", pentru a nu fi efectuate anchete penale, precum şi informaţii şi exemple despre cauze penale neînregistrate voit cu indicativ „P" ori ţinute în nelucrare la Direcţia Naţională Anticorupţie, inclusiv despre tergiversarea marilor dosare şi adoptarea unor soluţii fără efectuarea vreunui act de urmărire penală: http://coruptie-functionaripublici-ofiteri-farmec-consiliulconcurentei.ro/wp/capitolul-5/#cap5.8.3:

Exemple de cauze penale aflate la parchete şi ţinute în nelucrare pentru a nu fi soluţionate:

(1) Direcţia Naţională Anticorupţie, o perioadă de timp de mai mulţi ani, nu a acordat număr cu indicativ „P", mai multor sesizări, cu intenţia şi rezultatul de a proteja persoanele care au fraudat proprietatea, de a nu se efectua anchete penale, ignorând faptele şi probele înfăţişate inclusiv în rapoarte ale Curţii de conturi ori în sesizări ale Direcţiei Generale Anticorupţie din cadrul Ministerului de Interne înregistrate cu nr. 780549/30.03.2016, dar şi sesizările ori plângerile subsemnatului pe care le-am înregistrat în perioada 2016-2018 şi care vizau posibile fapte de corupţie, de abuz în serviciu în scopul obţinerii unor foloase materiale injuste pentru sine sau pentru altul ori de favorizare a făptuitorului, fapte ale unor procurori/judecători şi funcţionari publici, protejaţi de sistem şi ofiţeri din Serviciul Român de Informaţii, însă, fie nu au fost înregistrate ca dosare cu indicativ "P" pentru a nu se efectua anchetă penală, fie urmărirea penală nu s-a început, fie urmărirea penală s-a început formal, dar nu s-au efectuat activităţile specifice şi obligatorii într-o anchetă penală.

(i) Dosarul penal nr. 418/P/2018 a fost înregistrat la DNA în evidenţa cauzelor penale cu indicativ "P", doar după trei ani de la depunerea sesizării subsemnatului referitoare la fapte de competenţa DNA săvârşite de funcţionari publici, poliţişti şi procurorul **Lăncrănjan Alexandra Carmen**, care, în perioada în care a fost procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sector 2 şi delegată la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bucureşti, deşi, urmare a cererilor de întregire a dosarului cu probele (mii de înscrisuri) care s-au aflat la dosar şi **au dispărut**, a avut reprezentarea că s-a efectuat o urmărire penală incompletă, cu încălcarea legii, a pronunţat soluţia de clasare în dosarul nr. 3164/P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bucureşti, prin ordonanţa din 13.01.2015.

Procurorul Beldie Mihaela din cadrul Direcţiei Naţionale Anticorupţie, prietenă şi, în prezent, colegă în cadrul aceleiaşi secţii cu Lăncrănjan Alexandra Carmen, a manifestat interes şi a urmărit să o favorizeze pe aceasta, deoarece:

- a ţinut în nelucrare sesizarea subsemnatului şi la 5 zile de la înregistrarea acesteia ca dosar penal cu indicativ "P", prin ordonanţa din 16.07.2018, a dispus începerea urmăririi penale "în rem, doar pentru infracţiunea de abuz în serviciu, *„dacă funcţionarul public a obţinut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit"*, prev. şi ped. de art. 297 alin.(1) C.pen., rap. la art. 13/2 din Legea nr.78/2000, exclusiv sub aspectul faptei procurorului Lăncrănjan Alexandra Carmen de a adopta soluţia de clasare prin ordonanţa din 13.01.2015.

- nu a întreprins niciun act de urmărire penală cu privire la infracţiunea de abuz în serviciu reţinută în ordonanţa din 16.07.2018, iar, după o lună de zile, prin ordonanţa din 21.08.2018, a adoptat soluţia de clasare a cauzei, ignorând probele pe care le ataşasem sesizării şi prin cereri ulterioare, dar şi fără a lua în consideraţie şi a efectua cercetări cu privire la celelalte fapte penale pe care le-am sesizat, respectiv fapta de abuz în serviciu a funcţionarilor publici care au participat la activităţi de evaziune fiscală prin restituirea de accize timp de 10 ani, fără ca agentul economic să prezinte documentele prevăzute în lege privind consumul efectiv în fabricaţie, fapte de delapidare, gestiune frauduloasă, favorizarea făptuitorului, precum şi fapte de corupţie care decurg din servicii suspect fictive.

Mai grav, procurorul **Beldie Mihaela** şi procurorul şef secţie DNA **Bulancea Marius** au clasat dosarul prin ordonanţe emise ulterior datei de 23.07.2018, dată la care a intrat în vigoare Legea 207/2018 pentru modificarea Legii 304/2004 şi prin care s-a reglementat înfiinţarea Secţiei speciale pentru investigarea infracţiunilor din Justiţie, doar pentru că s-a urmărit ca această secţie să nu cerceteze faptele procurorului Lăncrănjan Alexandra Carmen, care se circumscriu infracţiunii de abuz în serviciu, prev de art. 297 C.p.

(ii) ***Dosare penale vizând activitatea preşedintelui Consiliului Concurenţei, Bogdan Marius Chirițoiu, spre exemplu nr.500/P/2013, nr.73/P/2012 şi un dosar din 2017***, care sunt ţinute în nelucrare, în condiţiile în care, în cadrul unuia dintre aceste dosare, s-a început urmărirea penală "în rem", respectiv cu privire la fapta penală cercetată, şi se anchetează modul în care o serie de firme, printre care Teamnet Internaţional şi Siveco, sunt investigate de Consiliul Concurenţei, iar procurorii DNA au efectuat şi percheziţii la sediul acestei instituţii, în biroul

preşedintelui Bogdan Chiriţoiu, precum şi în cel al directoarei de la Direcţia Licitaţii, urmărindu-se identificarea şi ridicarea documentelor legate de consorţiul Teamnet – SIVECO (firma aparţinând afaceristei condamnate penal Irina Socol)**.**

Ancheta DNA a vizat întrebarea *"de ce Consiliul Concurenței trenează de 4 ani investigaţia privind implicarea consorţiului într-o licitaţie IT în valoare de 12 milioane euro, care a avut loc în 2008 la APIA?"*, şi investigarea legăturilor dintre Irina Socol şi Bogdan Marius Chiriţoiu, în urma unor denunţuri făcute de patroana companiei SIVECO. Care sunt motivele de interes care contribuie la începerea unor anchete penale în forţă şi apoi, până în prezent, la ținerea cauzelor în nelucrare ? https://evz.ro/actiune-dna-nume-greu.html ;

https://www.luju.ro/magistrati/dna/descindere-la-consiliul-concurentei-procurorii-dna-au-navalit-la-biroul-presedintelui-bogdan-chiritoiu-pentru-a-ridica-documente-legate-de-investigatiile-consiliului-concurentei-despre-licitatia-teamnet-siveco-apia-functionari-din-consiliu-au-sesizat-guve

(iii) Dosarul penal vizând fraude produse de grupul de firme marca „Murfatlar"/Euroavipo, deschis de Direcţia Naţională Anticorupţie de mai mulţi ani şi nefinalizat până în prezent, deşi, la momentul iniţierii anchetei, s-a comunicat public că *„În perioada 2010-2014, patru societăţi cu activitate de producere şi comercializare a băuturilor alcoolice, deţinute sau controlate de Ivănescu George, Bucura Cătălin şi alte persoane, au produs un prejudiciu total de 597.218.168,76 lei (**aproximativ 132 milioane de euro**) bugetului de stat prin sustragerea de la plata obligaţiilor fiscale. Activitatea infracţională s-a desfăşurat în condiţiile în care funcţionarii publici din cadrul autorităţilor fiscale şi vamale competente fie nu au îndeplinit actele la care erau obligaţi prin atribuţiile de serviciu, fie au îndeplinit asemenea acte în mod defectuos"*, fiind suspectaţi cinci înalţi funcţionari din cadrul ANAF de fapte de abuz în serviciu prin care au sprijinit grupul „Murfatlar" să evite plata datoriilor către bugetul de stat.

http://cetăţeanul.net/articol-principal/legaturile-ministrului-ionut-misa-cu-grupul-murfatlar-care-a-pagubit-statul-cu-600-de-milioane-de-lei/
https://octavpelin.wordpress.com/2017/07/06/sahul-pentru-toti-legaturile-lui-ionut-misa-cu-evaziunea-de-la-murflatar/

(2) În mod similar s-a procedat şi se procedează şi la alte unităţi de parchet, precum Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj, Parchetul de pe lângă Judecătoria Piteşti, Parchetul de pe lângă Judecătoria Sector 2 Bucureşti, Parchetul de pe lângă Judecătoria Buftea, unde dosarele penale se ţin în nelucrare perioade îndelungate de timp, chiar şi după începerea urmăririi penale „în rem", cu încălcarea art. 5 alin. 1, art. 99 şi art. 100 din Codul de procedură penală, întrucât nu este îndeplinită obligaţia organelor de urmărire penală de administrare a probelor necesare pentru aflarea adevărului cu privire la toate faptele şi împrejurările cauzei, precum şi cu privire la persoana suspecţilor sau inculpaţilor, într-un termen rezonabil, pentru respectarea dreptului la un proces echitabil. Spre exemplu:

(i) În dosarul nr, 297/P/2016 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Cluj, prin ordonanţa din data de 16.06.2016, *"s-a dispus în cauză începerea urmăririi penale "în rem" (pentru fapta) pentru infracţiunile de evaziune fiscală, prev. şi ped. de art. 9 alin.1 lit. b şi c din Legea nr. 241/2005 şi abuz în serviciu, prev. şi ped. de art. 297 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 5 C.pen."*, reţinându-se calitatea mea de ***persoana vătămată***, iar, prin ordonanţa din 07.12.2017 s-a dispus *"Extinderea urmăririi penale cu privire la săvârşirea infracţiunilor de spălarea banilor - prev. şi ped. de art.29 alin. (1) lit. (a) şi (c) din Legea 656/2002, respectiv, delapidare - prev. de art. 295 alin. (1) CP ."* şi gestiune frauduloasă.

Cu toate acestea, de peste trei ani de zile, nu s-a dispus continuarea urmăririi penale faţă de niciuna dintre persoanele care au săvârşit faptele de evaziune fiscală, abuz în serviciu, spălare de bani şi delapidare, nu am fost chemat pentru audieri şi pentru exercitarea drepturilor procesuale de persoana vătămată, tergiversându-se urmărirea penală în mod nepermis, cu consecinţa favorizării persoanelor vizate de anchetă penală şi a continuării activităţilor frauduloase similare faptelor ce formează obiectul urmăririi penale.

(ii) În dosarul nr. 3680/P/2017 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Piteşti, instrumentat de Poliţia Piteşti, prin ordonanţa cu acelaşi număr din data de 29.06.2017 *"s-a dispus începerea urmăririi penale cu privire la săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 273 alin. 2 C.pen."*, respectiv pentru infracţiunea de mărturie mincinoasă săvârşită de experţii Pintea Mirela, Vulpoi Marcel şi Culda Ioan prin întocmirea raportului de expertiză în dosarul nr. 3414/1285/2011 aflat pe rolul Tribunalului Specializat Argeş.

În această cauză am fost audiat în calitate de ***persoana vătămată***, am formulat cerere de administrare a probei cu înscrisuri, admisă prin ordonanţa procurorului din data de 08.11.2017, care, însă, nu a fost adusă la îndeplinire de organul de urmărire penală, iar, în urma plângerii cu privire la această încălcare a normelor procesual penale, procurorul a emis ordonanţa din 06.03.2018 de respingere ca nefondată a acesteia, *"cu menţiunea că se va avea în vedere urgentarea soluţionării cauzei raportat la motivele invocate"*.

Însă, nu numai că nu s-a avut în vedere "urgentarea soluţionării cauzei", dar nu am cunoştinţă să fi fost

administrate la dosar probele solicitate şi care au fost încuviinţate prin ordonanţă de către procuror şi nici să se fi dispus continuarea urmăririi penale faţă de persoanele care au săvârşit infracţiunea de mărturie mincinoasă prin întocmirea unui raport de expertiză în condiţiile neprezentării tuturor documentelor cerute de experţi, raport care a stat la baza adoptării unei hotărâri judecătoreşti nelegale şi netemeinice definitive, cu consecinţa perpetuării vătămării intereselor subsemnatului şi prejudicierea patrimonială.

(iii) Parchetul de pe lângă judecătoria Buftea şi Poliţia Ilfov a ţinut în nelucrare o perioadă de 10 ani ***dosarul penal nr. 4354/P/2009*** având ca obiect:

- sesizarea penală a Gărzii Financiare - Comisariatul General, referitoare la activitatea SC Artima SA care, după fuziunea prin absorbţie de către Carrefour România SA, a înregistrat în contabilitate un număr de 126 facturi pentru produse care au fost livrate de către subscrisa Prestige Trading şi care, cu ocazia controlului Gărzii Financiare, nu au fost recunoscute ca fiind înregistrate în contabilitate de către Artima SA – după fuziunea cu Carrefour România SA –, cu rezultatul voit al neplăţii contravalorii facturilor şi eliminarea din contract a societăţii Prestige Trading, deşi subscrisa a achitat anterior taxe de raft şi pentru a vinde produsele în magazinele Carrefour şi Artima (devenita după fuziune Carrefour Expres) în valoare care depăşeşte echivalentul a 600.000 de Euro, pentru un număr de aproximativ 170 de produse.

- plângerea penală din data de 19.04.2010 formulată de subscrisa Prestige Trading cu privire la aceeaşi stare de fapt

În ceea ce priveşte ambele sesizări, în dosar nu a fost efectuată ancheta penală, nu am primit o soluţie şi nici vreo comunicare până în prezent, ci doar avertizarea poliţiei că firma Carrefour este o societate puternică şi să înţeleg că ar trebui să renunţ la plângere, ceea ce pune în evidenţă că dosarul a stat în nelucrare o perioadă de 10 ani pentru favorizarea companiei Carrefour care a fuzionat prin absorbţie cu Artima SA,

(iv) ***Dosarul penal nr. 12052/P/2016 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sector 2 Bucureşti, aflat la Direcţia de Investigaţii Criminalitate Economică (DICE) din cadrul IGPR*** – s-a aflat în nelucrare trei ani, împrejurare care favorizează persoanele care au fraudat legea şi proprietatea. În dosar nu am fost audiat, însă, în realitate, faptele penale nu se află în cercetare de zece ani, în contextul în care dosarul sus menţionat a fost disjuns din dosarul 14382/P/2010 al aceluiaşi parchet, aflat sub supravegherea aceluiaşi procuror, aşa cum rezultă din Ordonanţa din data de 19.10.2016, prin care procurorul Petrescu Adrian a dispus disjungerea şi trimiterea unei părţi din dosar la IGPR, precizând şi faptele care trebuie cercetate, respectiv falsificarea vărsămintelor acţionarilor şi a situaţiei acţionariatului, Raport de expertiză dosar 3164/P/2012 necorespunzător, falsificare procuri speciale, folosirea în AGA a unor situaţii privind vărsămintele şi registrele acţionarilor falsificate, plângeri din 2011 înregistrate sub nr. 433/P/2011, plângerea înregistrată sub nr. 13137/P/2011 din 09.09.2011, plângeri din 2008-2011 înregistrate sub nr. 1441/P/2011.

Poliţia şi Parchetul mi-au comunicat ordonanţa de clasare din data 19.06.2019 fără să fiu audiat şi fără să administreze probele în dosar, iar această situaţie privind ţinerea în nelucrare a dosarului penal mai sus menţionat nu exclude o anumită **legătura de cauzalitate** între nerespectarea legii de către poliţişti din cadrul Direcţiei de Investigare a Criminalităţii Economice şi promovarea acestora în funcţii de conducere în structurile din Ministerul de Interne şi Ministerul de Finanţe Publice – Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, având în vedere că dosarul penal clasat vizează, între altele, şi încălcări ale legii de către funcţionari publici din cadrul ANAF, care au favorizat practica fraudării cu produse accizabile, persoanele care au fraudat şi nerecuperarea prejudiciilor.

Mai mult, este cert că, în timp ce dosarul nr. 3164/P/2012 se afla în instrumentare la Direcţia de investigare a criminalităţii economice, au dispărut mii de înscrisuri probe în acel dosar supravegheat de procurorul **Lăncrănjan Alexandra**, iar aceste probe nu au fost aduse la dosar, poliţiştii **Dobre Aurel, Popescu Alexandru şi Ciongaru Cătălin**, precum şi procurorul Lăncrănjan Alexandra, procurorul de caz, au ignorat voit sesizările repetate şi cererea de întregire a dosarului.

(v) dosarul penal nr. 10384/63/2017/a2 care a fost restituit la Parchetul de pe lângă Tribunalul Dolj, după ce judecătorul a anulat probe şi se afla în nelucrare la acest parchet de peste un an, iar primul procuror a înlocuit procurorul de caz cu un alt procuror, aceeaşi situaţie de nelucrare constantându-se şi într-un alt dosar aflat la parchetul de pe lângă Tribunalul Olt şi vizându-l pe fiul lui **Trandafir Fănel zis Cimino**, în condiţiile în care, vizează fapte similare săvârşite în grup infracţional organizat prin fapte de violenţă şi agresare împotriva unor agenţi de pază. Patronul firmei de pază Safety Security din Caracal, Remus Radoi, a menţionat la un post tv "că poliţiştii ar fi intervenit la 57 de minute de la apelul de urgenta la 112, timp excesiv de lung, iar probele au diparut în această perioadă" . Sursă: adev.ro/pq770k

https://adevărul.ro/locale/slatina/filmul-bataii-sabii-membrii-clanului-cimino-agentii-paza-unui-club-caracal-Seful-politiei-caracal-cercetat-disciplinar-1_5cb968e9445219c57eb5c4f7/index.html

(vi) Raportul Inspectiei Judiciare nr. 5488/IJ/1365/DIP/2018 si 5488/IJ/2510/DIJ/2018, aprobat prin Hotararea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 225/15.10.2019 evidentiaza aceleasi nerespectari ale prevederilor legale de catre Directia Nationala Anticoruptie, privind neinregistrarea in registrul parchetului, cu indicativ „P" a cauzelor penale de interes, cu rezultatul tinerii in nelucrare, masuri ale DNA in cauzele cu magistrati, ce pot constitui intr-un factor de presiune asupra judecatorilor investiti cu solutionarea unor cauze „sensibile", concluzii ale inspectiei judiciare privind activitatea de urmarire penala in cauze de competenta Directia Nationala Anticoruptie vizand persoane avand calitatea de magistrat (judecatori si procurori)

- *"S-a stabilit si existenta unor situatii, in care cauze finalizate prin solutii de netrimitere in judecata au fost solutionate dupa perioade mari de timp de la data inregistrarii sesizarii la DNA (sectii/servicii teritoriale) fara a fi identificate cauze obiective care sa justifice aceste intarzieri, astfel cum rezulta din constatarile faptice, evidentiate in Capitolul III din prezentul raport."*

- *"De asemenea, s-a constatat ca in lucrari inregistrate la indicativul <…> din Nomenclatorul lucrarilor si dosarelor penale, desi sesizarile (ale persoanelor fizice/din oficiu) vizau comiterea unor infractiuni, inregistrarea nu s-a facut in registrul penal (R4), iar verificarile aspectelor sesizate s-au efectuat prin mijloace specific procedurii penale, cu toate ca nu era stabilit caracterul penal al lucrarii."*

- *"S-a constatat si faptul ca au existat situatii in care dosarele penale s-au inregistrat dupa 2 ani de la inregistrarea sesizarii la indicativul…" (***respectiv indicativul "P", la care am facut referire in cuprinsul prezentei plangeri)**

- ***"Au fost evidentiate situatii de solicitare de la instantele de judecata a dosarelor civile/penale ce se aflau pe rolul instantelor de judecata**, indiferent de stadiul de solutionare, in vederea efectuarii urmaririi penale in cauzele privind magistratii, ce se poate constitui intr-un potential factor de presiune asupra judecatorilor investiti cu solutionarea respectivelor dosare."*

- *"S-au constatat situatii in care prin constituirea unor dosare noi vizand, in esenta, aceleasi fapte cercetate intr-un dosar anterior, s-a solicitat de catre procuror si s-au obtinut mandate de supraveghere tehnica vizand magistrati, cu depasirea duratei legale in materia masurilor de supraveghere tehnica"*

- *„In situatiile identificate in Capitolul III din prezentul raport, informatiile obtinute din exploatarea masurilor de supraveghere tehnica in cauzele cu magistrati, au fost transmise, in calitate de beneficiari principali, dupa caz beneficiari secundari si unor unitati militare din cadrul Serviciului Roman de Informatii."*

- *„Trebuie subliniata si practica Directiei Nationale Anticoruptie, care, dupa incetarea masurilor de supraveghere tehnica a judecatorilor, fie nu au informat persoanele supravegheate, fie au dispus amanarea acestei informari."*

- *„A fost identificata solicitarea de prelucrare a unei cauze penale de catre DNA Structura Centrala, in raport de modul de solutionare de catre judecator a unor cereri de prelungire a mandatelor de supraveghere tehnica vizand alti magistrati, fapt ce poate constitui un potential factor de presiune asupra judecatorului vizat."*

(3) Direcţia de investigare a infracţiunilor de crimă organizată şi terorism (DIICOT) a fost sesizată prin documentele care au fost transmise în data de 17.10.2017 şi 10.10.2018 şi care, conform art. 289 şi 290 cod penal, evidenţiază elementele constitutive ale unor fapte penale, fapte a căror cercetare revine în competenţa acestei unităţi de parchet, inclusiv fapta de constituire a unui grup infracţional organizat, prevăzută de art. 367 Cod penal, grup constituit pentru a acţiona în mod coordonat o perioadă de timp de peste 10 ani, în scopul comiterii unor infracţiuni, respectiv fals, uz de fals, delapidare, evaziune fiscală, spălare de bani***, însă nu s-a constituit niciun dosar penal care să fie înregistrat cu indicativul "P", deci, implicit, nu a fost pornită vreo anchetă penală cu privire la faptele respective.***

(4) Cauzele penale constituite ca urmare a sesizărilor penale ale Curţii de Conturi se află în nelucrare la Parchete, având în vedere că Inspecţia Judiciară din cadrul CSM a depistat că sute de sesizări şi constatări ale Curţii de Conturi referitoare la fraudele cu bani publici sunt tergiversate de procurorii Direcţiei Naţionale Anticorupţie: *„Dosarele au înregistrat prelungiri ale duratei procedurilor în mod nejustificat... cauzele sunt: tergiversarea cercetărilor de către procurori, îndeosebi în cazul structurilor DNA",* iar una din propunerile Inspecţiei Judiciare a fost: "*.... Efectuarea cu ritmicitatea necesară, de către procurori, a actelor de urmărire penală în dosarele vechi ce vizează sesizări ale Curţii de Conturi a României...*"

În acest context este de menţionat extrasul din raportul Curţii de Conturi pe anul 2016, prin care se

constată că jaful făcut în România de către autorităţi publice este, **într-un singur an, de 9.3 miliarde de euro,** precum şi faptul că, în mod asemănător, parchetele DNA, Parchetul Tribunalul Cluj, DIICOT, au fost sesizate, dar fără anchete penale, în legătură cu constatarea Curţii de Conturi, în raportul din anul 2013, că Agenţia Naţională Fiscală restituie accizele la Farmec SA, respectiv 1.000 Euro pe hectolitru, corespunzător unor cantităţi mari de alcool, fără că Farmec SA să prezinte documentele prevăzute în lege.

Secţia pentru investigarea infracţiunilor din justiţie a fost înfiinţată prin Legea nr. 207/2018, având competenţa exclusivă de a efectua urmărirea penală pentru infracţiuni săvârşite de judecători şi procurori, iar, conform Ordonanţei de Guvern nr. 90/2018, secţia a devenit operaţională începând cu data de 23.10.2018.

Secţia pentru investigarea infracţiunilor din Justiţie nu a cercetat fapte din justiţie care se circumscriu mecanismelor sistemice de ținere în nelucrare a cauzelor penale, situaţie deosebit de gravă, deoarece are ca rezultat favorizarea infractorilor, nerespectarea repartizării aleatorie a cauzelor şi a continuităţii magistratului pe durata procesului şi nerespectarea legii şi procedurilor, deoarece magistraţi din conducerea instanţelor de judecată au încălcat repetat legea şi împreună cu judecători cărora li s-au repartizat cauzele civile sau penale au urmărit să respingă cererile şi să pronunţe anumite hotărâri judecătoreşti. Înfiinţarea acestei secţii de parchet a fost considerată necesară şi utilă pentru scoaterea magistraţilor din sfera abuzurilor procurorilor DNA, care, sub ameninţarea directă sau indirectă, îi obligau pe judecători să pronunţe hotărâri de condamnare în toate rechizitoriile care au fost întocmite de această direcţie şi trimise în judecată în condiţiile inexistenţei probelor ori în baza unor probe fabricate de procurorii anticorupţie, în timp ce, aceeaşi instituţie urmărea ca anumite persoane care au fraudat legea şi proprietatea să nu fie anchetate ori să nu fie trimise în judecată, cu scopul protecţiei intereselor aceloraşi grupuri organizate şi de influenţă. Sursa http://www.inspectiajudiciara.ro/Pages.aspx?IdPage=118

În contextul în care România nu a asigurat, prin măsuri legislative adecvate, o funcţionare eficientă şi reală a Inspecţiei Judiciare şi a Consiliului Superior al Magistraturii, care să vegheze la înlăturarea abuzurilor în justiţie, este legitimă îndoiala că Secţia specială de parchet nou înfiinţată pentru anchetarea magistraţilor se va putea comporta ca o autoritate independentă şi imparţială, care să ancheteze şi să soluţioneze toate cauzele, într-un timp rezonabil şi în mod echidistant, ci, dimpotrivă, va fi o nouă structură judiciară de forţă, controlată într-un mod similar de DNA, de alţi politicieni şi de alţi ofiţeri din Serviciul Român de Informaţii ori ai altor structuri de informaţii.

2.2.7. Legea nu prevede distribuţia aleatorie a cauzelor penale nici la poliţie, nici la parchete, ceea ce permite ca, în faza de urmărire penală, dosarele să fie instrumentate la ordin, în funcţie de interesul personal al unor ofiţeri din Serviciul Român de Informaţii, poliţişti, procurori sau al unor grupuri de influenţă din ţară şi străinătate.

Procesul penal începe cu sesizarea depusă la poliţie sau la parchet, iar cauzele penale şi sesizările se repartizează poliţiştilor pentru anchetă şi procurorilor pentru supravegherea anchetei, fără să existe o reglementare prevăzută în lege de distribuire aleatorie, ceea ce permite ca, în funcţie de interesul privind fiecare cauză penală, sesizările se fie repartizate unor procurori preferaţi, care să supravegheze activitatea anumitor unităţi de poliţie.

În funcţie de interesul în fiecare dosar al persoanelor care dirijează activitatea parchetelor, procurorii de caz sunt înlocuiţi sau nu, cu nerespectarea art. 64 alin 4 Legea 304/2004, care dispune : *„Lucrările repartizate unui procuror pot fi trecute altui procuror în următoarele situaţii: c) lăsarea cauzei în nelucrare în mod nejustificat mai mult de 30 de zile”*

Ofiţeri din Serviciul Român de Informaţii fac echipe mixte împreună cu poliţişti, procurori şi inspectori fiscali din ANAF, în cadrul cărora se transmit ordinele dorite în anumite dosare, iar, în funcţie de interesul din fiecare dosar, fie cauzele se ţin în nelucrare până la intervenţia prescripţiei, fie se efectuează cu prioritate ancheta penală şi se sesizează instanţa de judecată competentă.

Legea nu prevede:

a) – dispoziţii şi sancţiuni împotriva organelor de anchetă în legătură cu ţinerea în nelucrare a dosarelor, neadministrarea probelor în conformitate cu dispoziţiile art.99 şi art.100 Cod procedură penală, şi neadoptarea unei soluţii într-un termen rezonabil

b) – dispoziţii şi sancţiuni privind respectarea principiului continuităţii organului instrumentar al unui dosar de urmărire penală (poliţist sau procuror)

c) – dispoziţii de natură să asigure dreptul justiţiabilului de a se adresa unei instanţe de judecată, în cazul nerespectării legii prin neînregistrarea sesizărilor cu privire la fapte penale în dosare cu număr indicativ „P”

Ţinerea în nelucrare a cauzelor penale, chiar până la încetarea procesului penal ca urmare a intervenţiei prescripţiei răspunderii penale, coincide cu scopul urmărit de grupurile de interese şi cu rezultatul de a favoriza făptuitorii, de a menţine fraudele şi de a nu recupera prejudiciile care au fost produse, însă legea nu prevede o procedură, termene şi condiţii care să fie îndeplinite de procurori/poliţişti pe parcursul urmăririi penale şi în raport de care să poate fi atrasă răspunderea disciplinară, civilă sau penală pentru tergiversarea soluţionării unor cauze şi favorizarea persoanelor vinovate de săvârşirea unor fapte penale.

La parchete, în timpul desfăşurării procesului penal, dosarele „sensibile” sunt trecute la un procuror preferat, prin preluarea de la procurorul care nu îndeplineşte ordinele privind activităţile care trebuie executate în cauza vizată, potrivit interesului unor grupuri organizate de persoane, iar, în funcţie de interesul acestora în fiecare dosar, obiectivul procurorilor şi ofiţerilor de informaţii care sunt implicaţi direct în activitatea parchetelor este:

- fie tergiversarea soluţionării cauzei penale, **ca efect al ţinerii în nelucrare** până la încetarea procesului penal datorită intervenţiei prescripţiei, inclusiv prin neînregistrarea plângerilor ori sesizărilor ca dosare cu număr cu indicativ „P”, deşi art.110, art.119 şi art.129 al regulamentului Direcţiei Naţionale Anticorupţie reglementează explicit că: *“Numărul de înregistrare va fi însoţit de indicativul **“P”** (penal)”,* însă aceste dispoziţii nu sunt respectate pentru că nu au caracter de lege, iar în lumina deciziei Curţii Constituţionale nr. 405/2016 nu poate fi atrasă răspunderea penală, a celor care nu respectă dispoziţiile menţionate, control judiciar ori chiar arestare preventivă.

- fie urgentarea finalizării procesului penal, **în lipsa probelor necesare**, luarea de măsuri preventive şi dirijarea dosarului la instanțe, anumitor judecători, care să pronunţe, într-un timp record, soluţia de condamnare a persoanelor vizate.

Principiul continuităţii organului instrumentator al dosarului (poliţistul sau procurorul de caz) **nu este prevăzut explicit în lege**, dar nici nu sunt luate nici un fel de măsuri, în cazul în care cauza penală de interes este ţinută în nelucrare peste 30 de zile, aşa cum prevede dispoziţia de la art. 64 alin. 4 Legea 304/2004.

Consecinţa acestor practici constatate în activitatea Direcţiei Naţionale Anticorupţie şi a altor parchete din România este favorizarea unor persoane sau grupuri de români şi străini care au fraudat legea şi proprietatea publică şi privată, cu rezultatul prejudicierii statului, a persoanelor private şi a consumatorilor din România, **prejudicii ce pot reprezenta o valoare însumată de miliarde de euro şi care au rămas nerecuperate.**

2.2.8. Repartizarea aleatorie a dosarelor, prevăzută expres de lege, nu este respectată nici măcar la Inspecţia Judiciară din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, în cauzele privind sesizările în legătură cu abuzurile judecătorilor şi procurorilor, existând practica de clasare;

Consiliul Superior al Magistraturii nesocoteşte prevederile legale cu privire la procedura privind ocuparea postului de inspector şef.

1) Consiliul Superior al Magistraturii nu îşi îndeplineşte misiunea de a veghea ca justiţia să se înfăptuiască în numele legii, de către magistraţi imparţiali**,** întrucât chiar **Inspecţia Judiciară nu respectă legea privind repartizarea aleatorie a sesizărilor primite cu privire la fapte grave ale unor magistraţi, având în vedere că,** deşi art. 69 alin (1) lit d) din Legea 317/01.07.2004 dispune ca: *„Inspectorul-şef îndeplineşte, în principal, următoarele atribuţii: d) ia măsuri pentru repartizarea aleatorie a dosarelor în cadrul Inspecţiei Judiciare;”,* **nu a făcut dovada că sesizările care au fost depuse de subsemnatul la Inspecţia Judiciară au fost repartizate aleatoriu către inspectori, procurori sau judecători.**

Inspecţia judiciară a încălcat legea, respectiv dispoziţiile prevăzute la art. 8 alin.1 din Ordonanţa nr. 27/2002, deoarece nu a răspuns în termenul de 30 de zile petiţiei din data de 29.11.2018 privind comunicarea dovezii cu înscrisuri că sesizările depuse de subsemnatul au fost repartizate aleatoriu şi, mai mult, nu a soluţionat plângerile înregistrate sub nr. 45092/19.05.2017, 63168/15.07.2017, 7671/24.10.2017, 7672/IJ/24.10.2017, 1/27253/11.12.2014, 1/07252/11.12.2014.

Din aceste considerente rezultă că s-a creat o adevărată obişnuinţă a Inspecţiei Judiciare de a nu efectua verificări ori de a fi efectuate cercetări formale ale petiţiilor şi sesizărilor primite de la justiţiabili, inclusiv prin ignorarea probelor depuse de aceştia, urmărindu-se doar rezultatul dorit, acceptare opiniei instantelor de judecata sau a parchetelor, respectiv adoptarea unei soluţii de clasare, modalitate obişnuită a actului de control asupra nerespectării legii de către magistraţi, care contribuie la tolerarea şi protejarea abuzurilor procurorilor şi judecătorilor din România.

Practica Inspecţiei Judiciare de respingere a sesizărilor justiţiabililor şi protejarea abuzurilor procurorilor şi judecătorilor este confirmata de disproporţia vadita dintre ceea ce au reclamat oamenii (6.823 de sesizari) şi cazurile în care sesizările au fost totuşi admise (51 de sesizari), ceea ce reprezintă un procent de numai 0,71%, astfel încât nu există nici o îndoială că, Consiliul Superior al Magistraturii refuză cu obstinaţie să îşi judece propriile derapaje, în timp ce, in cazurile de interes, Inspecţia Judiciară efectuează controale care constituie mijloace de presiune asupra procurorului/judecătorului în vederea obţinerii unui anumit rezultat.

Această practică şi atitudinea instituţională a Inspectorului şef al Inspecţiei judiciare, manifestată prin nerespectarea principiului repartizării aleatorii a dosarelor în cadrul acestei instituţii şi prin respingerea contestaţiilor formulate de justiţiabili împotriva rezoluţiilor de clasare a sesizărilor, adoptate de către inspectori fără efectuarea vreunei verificări, acceptându-

se ca „VERIFICARI”, cu uşurinţă şi în mod nejustificat punctele de vedere transmise de către instanţele supuse controlului Inspecţiei judiciare, dovedeşte încălcarea voită a dispoziţiilor art. 2 din Regulamentul de funcționare a Inspecției Judiciare, conform căruia „*inspecția judiciară contribuie la îmbunătățirea calității actului de justiție a eficienței si eficacității activității instanțelor și parchetelor prin intermediul unor verificări independente în temeiul Legii și pentru asigurarea respectării acesteia”.*

Or, față de refuzul concertat al unor instanțe de judecată de a prezenta înscrisurile solicitate privind ordinea introducerii în aplicația ECRIS a cauzelor, cât și menținerea unei false premise, acompaniată și întreținută și de Inspecția Judiciară, că *“repartizarea se face printr-o operațiune unică”,* în condiţiile în care activitatea de control a Inspecției Judiciare a fost formală cu privire la respectarea de către instanțele de judecată, în mod real, a principiului de “repartizare aleatorie”, prevazută în Lege, este pe deplin îndreptățită susținerea că există o coordonare evidentă a factorilor implicați în actul de justiție pentru promovarea unui mecansim înșelător, netransparent și neprevăzut în Lege, dar care contribuie la **simularea procesului echitabil,** în cauzele de interes, în care se dorește o hotărâre judecătorească, care să ignore respectarea legii și fraudarea proprietății publice și private, această concluzie fiind întemeiată pe următoarele argumente:

(1) Inspecția Judiciară nu respectă în conformitate cu prevederile legii, repartizarea aleatorie a sesizărilor privind abuzurile justiției, imediat ce acestea sunt înregistrate la Inspecția Judiciară, tocmai pentru ca persoane din grupul de interese să aibă controlul verificărilor care, după caz, fie să mențină abuzurile justiției, fie să sancționeze acei magistrați care nu îndeplinesc ordinele primite.

(2) Inspecția judiciară a îmbrățișat sintagma folosită la instanțe de judecată, respectiv “operațiune unică de repartizare a cauzelor în aplicația informatică ECRIS”, or, această “operațiune unică” care nu este prevazută în Lege, a fost inventată, inițiată și coordonată de persoane cu putere de influență și de ingerința care au interesul să blocheze orice acces al justițiabilului la verificări pe baza de înscrisuri a ordinii introducerii cauzelor în ECRIS, ordine care influențează distribuirea cauzei completului de judecată dorit/preferat, alcătuit nealeatoriu, căruia i se transmite cauza spre soluţionare.

(3) Pe cale de consecință, se poate observa coordonarea care decurge din practica Inspecției Judiciare, pe de-o parte este comună la instanță și îmbrățișată de instanța de judecată, iar pe de altă parte inspecția judiciară solicită „verificări” instanțelor de judecată pe care aceasta și le însușește fără a solicita înscrisurile doveditoare, ignorând legea acceptă orice opinie care este transmisă de instanțele de judecată ca rezultat al verificărilor, de către acestea.

Modificarea regulamentului Consiliului Superior al Magistraturii, tocmai prin renuntarea la reglementarea de mai sus „*primesc numar din aplicatia ECRIS in ordinea primirii*”, care desi nu are putere de lege si nu ar trebui sa stabileasca limitele si modul de desfasurare al procesului a fost modificat tocmai pentru a ascunde aceste imperfectiuni ale procesului si a fi folosite in cadru obscur in cauzele de interes, iar aceste mecanisme discrete de fraudare constituie pârgii

esentiale de simulare a procesului echitabil, si infrang impartialitatea si independenta judecatorilor si a instantei de judecata.

Se presupune doar că, prin intermediul aplicaţiei ECRIS dosarele se repartizează aleatoriu către completurile de judecată alcătuite din unul, doi, trei sau cinci judecători, dar de fapt sistemul informatic ECRIS nu este descris/reglementat în Lege, cum functioneaza raportat la toate actiunile/apelurile/cauzele care intra la o instanta pe parcursul unei zile lucratoare, programul de lucru si ordinea introducerii si repartizarii a fiecarei cauze.

Din perspectiva in care ordinea introducerii in aplicatia ECRIS influenteaza completul caruia i se distribuie cauza, iar la instantele de judecata din Romania dosarele nu se introduc in sistemul informatic ECRIS in ordinea inregistrarii acestora in registrul general al instantelor de judecata, nu se poate accepta ca exista repartizare aleatorie a dosarelor si ca legea este respectata, privind repartizarea aleatorie a cauzelor.

Repartizarea dosarelor catre completele de judecata nu indeplineste dispozitia legii privind „distributia aleatorie", întrucât imediat ce oricare dosar intra la instanta de judecata şi este inregistrat in registrul general al instantei, de indata ar trebui sa fie introdus, in sistemul ECRIS, in aceeasi ordine cu ordinea intrarii la instanta; de preferinta o masina filmata automata, tip urna cu bile, respectand ordinea cronologica in care fiecare dosar a sosit la instanta, iar fiecare justitiabil sa aiba acces la filmarea distribuirii dosarului si la introducerea bilelor in sistem.

In concluzie, Inspectia Judiciara nu a contribuit la inlaturarea derapajelor Parchetelor si Justitiei si din perspectiva urmatoarelor motive, care au determinat urmatoarele rezultate:

(i) Inspectia judiciara nu are practica repartizarii aleatorii a sesizarilor privind abuzurile justitiei si parchetelor pe baza unui sistem credibil de distribuire aleatorie transparent, care sa indeplineasca cerinta legii si sa confere incredere petentilor ca repartizarea sesizarilor nu se distribuie unor inspectori alesi care, la ordin sa urmareasca rezultatul clasarii sesizarilor, pe care acestia le-au primit in lucru. Singura iluzie de repartizare aleatorie a lucrarilor este distribuirea manuala in ordinea sosirii a sesizarilor, care, la randul ei este viciata, prin tinerea in asteptare a lucrarilor pana vine randul inspectorului dorit sau inlocuirea acestuia si trecerea lucrarii inspectorului preferat.

(ii) Inspectia judiciara nu efectueaza verificari (reale) si accepta cu usurinta opinia institutiilor judiciare, care sunt suspectate ca au incalcat prevederile legale, care reglementeaza procesul echitabil, respectiv curti de justitie, parchete, cu rezultatul pronuntarii unor acte de dispozitie sau hotarari judecatoresti care, in mod voit, dirijat nu au fost luate in numele legii, iar in urma unei analize obiective se poate observa ca nu sunt temeinice.

Or, perspectiva considerentelor de mai sus sugerează coordonarea de către grupuri de interes cu putere de influență, ofițeri de informații, funcționari publici, persoane care fraudează legea și proprietatea publică și privată, precum și menținerea mecanismelor și instrumentelor de fraudare a Justiției.

Inspectiei judiciare nu i-a fost organizat un concurs de catre Consiliul Superior al Magistraturii pentru a exista o competitie reala, iar functia de inspector sef al inspectiei judiciare sa fie ocupata de catre o persoana independenta, fata de interesele grupurilor de interese si sa isi manifeste cu impartialitate atributiile de serviciu privind organizarea activitatii inspectiei judiciare.

2) Consiliul Superior al Magistraturii nu a organizat şi încurajat magistraţi cu experienţă şi probitate profesională să participe la un concurs real pentru ocuparea postului de inspector şef la Inspecţia Judiciară,

la care să înscrie mai mulţi candidaţi care să aibă şanse egale, în raport de un regulament pentru desfăşurarea consursului, şi care să asigure o evaluare reală şi nu formală a condidaților.

Concursul organizat de Consiliul Superior al Magistraturii privind numirea inspectorului şef al Inspecţiei Judiciare a fost viciat, efectuat formal pentru numirea pe funcţie a unei anumite persoane, discriminând tacit alţi participanţi la concursul pentru ocuparea postului, conform **G4Media.ro**, sursă de informaţii potrivit căreia şeful interimar al Inspecţiei Judiciare, judecătorul Netejoru L., a fost declarat admis cu un punctaj maxim de 100 de puncte pentru numirea definitivă pe postul de şef al Inspecţiei Judiciare de către comisia de concurs a CSM, **formată din preşedinta Consiliului, Lia Savonea, judecătoarea Evelina Oprina, reprezentantul societăţii civile Victor Alistar,** judecătoarea Andrea Chiş şi procurorul Florin Deac.

Din aceeaşi perspectivă, se remarcă hotărârea nr. 573 adoptată de Consiliul Superior al Magistraturii în data de 10.04.2019, potrivit căreia, la articolul 15 alin.5 se menţionează că rezultatele susţinerii proiectului sunt **definitive** şi nu pot fi contestate, fiind vădit nelegală o decizie prin care să nu poată fi contestată o probă a unui examen!!!

Faptul că, Consiliul Superior al Magistraturii este format doar din judecători şi procurori, care se schimbă la doi ani prin rotaţie cu alţi judecători şi procurori, şi doar un post din 19 membri ai plenului este ocupat de un jurist din societatea civilă a creat obişnuinţa ca Inspecţia Judiciară şi CSM să nu sancţioneze derapajele şi abuzurile procurorilor şi judecătorilor în cazurile în care persoane care fraudează legea fac parte din grupuri notorii de interes.

Un raport echilibrat privind componența membrilor plenului CSM ar trebui să impună ca 50% dintre membri să fie din societatea civilă şi 50% membri dintre judecători şi procurori, iar postul de preşedinte al Consiliului Superior al Magistraturii să fie ocupat de un jurist din societatea civilă, pentru că în în mod real justiţiabilii să fie protejaţi de abuzurile judecătorilor şi procurorilor din România şi, în acelaşi timp, să existe un raport echilibrat al membrilor plenului Consiliului Superior al Magistraturii care provin din societatea civilă şi din rândurile judecătorilor şi procurorilor.

Comisia Europeană a statuat în Raportul din 13.11.2018 către Parlamentul European şi Consiliul Europei: *“Consiliul Superior al Magistraturii nu a fost în măsură să acţioneze ca un factor efectiv de control şi echilibru pentru a apăra independența instituţiilor judiciare supuse presiunilor, un rol constituţional important, evidenţiat în raportul din ianuarie 2017. Diviziunile din Consiliul Superior al Magistraturii, evidente în cadrul reuniunilor acestuia cu serviciile Comisiei, au făcut din ce în ce mai dificil pentru Consiliul Superior al Magistraturii să fie eficace în calitate de portavoce a sistemului judiciar – în special atunci când este consultat cu privire la legislaţie şi în calitate de administrator al sistemului judiciar.....” ; “...De asemenea pentru numirea unui nou management al Inspecţiei Judiciare, Consiliul Superior al Magistraturii nu a organizat un concurs, deşi mandatul echipei de management a expirat la sfârşitul lunii august*

2018....."

Având în vedere considerentele menţionate în acest capitol, se poate observa că membri ai Consiliului Superior al Magistraturii şi ai Inspecţiei Judiciare din cadrul acestei instituţii au urmărit şi urmăresc în continuare doar menţinerea unor persoane (magistraţi) preferaţi de anumite grupuri de interese în funcţii de conducere la Inspecţia Judiciară sau la instanţe de judecată şi parchete, care să protejeze astfel interesele personale ale acestor grupuri, interese care presupun fraudarea legii, nicidecum nu urmăresc asigurarea independenţei şi imparţialităţii instanţelor, aşa cum prevede art. 2 din Legea 303/2004, pentru a se asigura înfăptuirea actului de justiţie cu respectarea drepturilor fundamentale ale fiecărui cetăţean de rând, din România.

Desi, Raportul Inspectiei Judiciare nr. 5488/IJ/1365/DIP/2018 si 5488/IJ/2510/DIJ/2018, aprobat prin Hotararea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 225/15.10.2019 a constatat nerespectarea Legii de catre Directia Nationala Anticoruptie, Inalta Curte de Casatie si Justitie si instantele de judecata privind inexistenta repartizarii aleatorii a unor cauze de interes cu rezultatul creerii unui potential de presiune asupra judecatorilor si posibilitatea unor actiuni voite pentru atingerea scopului urmarit privind hotararea judecatoreasca care urmeaza sa fie luata.

Proba nr. 6 – evidenţiază faptul că Inspecţia Judiciară nu respecta dispoziţiile speciale din Legea 317/2004, care prevăd obligaţia inspectorului şef de a asigura repartizarea aleatorie a sesizărilor în cadrul Inspecţiei Judiciare, încalcă principiul transparenței, reacţionează arbitrar, deoarece nu oferă dovada repartizării aleatorii a sesizărilor în legătură cu abuzurile procurorilor şi judecătorilor, cu rezultatul unor controale formale, nu respecta art. 8 din Ordonanţa nr. 27/2002, care prevede comunicarea în 30 de zile a solicitărilor petenţilor, precum şi practica efectuării unor unor controale formale sau neefectuării vreunei verificări, cu rezultatul adoptării unor soluţii de clasare a sesizărilor privind abateri grave ale unor magistraţi, din care exemplificăm:

(1) Petiţia şi sesizarea din data de 13.02.2019 privind încălcarea legii la şapte instanțe de judecată în legătură cu dispoziţiile care reglementează distribuţia aleatorie a cauzelor şi continuitatea judecătorilor în completele desemnate să soluţioneze un dosar, completate în 19.02.2019, dovezile ataşate acestora şi cererea de efectuare a unui control la anumite instanţe de judecată au fost vădit ignorate de către Inspecţia Judiciară, care a refuzat să solicite avizul Consiliului Superior al Magistraturii pentru efectuarea unui control tematic la instanţele de judecată indicate, respectiv la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Curtea de Apel Bucureşti, Curtea de Apel Cluj şi Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Dolj, Tribunalul Mehedinţi, Tribunalul Braşov, Tribunalul Specializat Cluj şi Argeş; astfel că am solicitat în mod direct, atât Consiliului Superior al Magistraturii, cât şi Inspecţiei Judiciare să efectueze control tematic la instanţele de judecată menţionate în plângere, pe care o înfăţişez şi Comisiei Europene.

Această sesizare a Inspecţiei Judiciare privind nerespectarea legii de către mai multe instanțe de judecată din România în legătură cu şapte cauze penale şi civile, respectiv magistraţi care nu au respectat legea, împrejurare care îmi sugerează că nu s-a urmărit judecarea cauzelor în limitele şi în numele legii, ci favorizarea persoanelor care au fraudat legea şi proprietatea, vătămarea procesuală şi prejudicierea patrimonială a subsemnatului, a fost clasată prin Rezoluţia nr. 19-1004/15.05.2019, iar contestaţia împotriva acestei soluţii de clasare, formulată prin plângerea din data de 14.06.2019 adresată Inspectorului şef Netejoru Lucian, a fost respinsă de către acesta prin rezoluţia din data de 02.07.2019, astfel că am solicitat, în mod direct, atât Consiliului Superior al Magistraturii, cât şi Inspecţiei Judiciare să efectueze control la instanţele de judecată menţionate în plângere, pe care o înfăţişez şi Comisiei Europene.

Din analiza sesizării subsemnatului, astfel cum a fost completată, şi a conţinutului Rezoluţiei nr. 19-1004/20.05.2019 a Inspecţiei Judiciare, nu rezultă că doamna judecător inspector judiciar Louyssa Olivia Răducu ar fi efectuat verificările necesare, ignorând informaţiile şi înscrisurile înfăţişate care evidenţiază nerespectarea legii privind distribuirea aleatorie a cauzelor şi continuitatea magistratului pe întreaga durată de soluţionare a unui dosar, validând aceste nerespectări ale legii în mai multe cauze, astfel:

(i) cu privire la dosarul penal nr. 2485/300/2011 al Curţii de Apel Bucureşti, judecătorul inspector reţine că *„modificarea componenţei completului de judecată investit a intervenit pentru **motive obiective**, aşa cum prevede norma legală anterior menţionată"*, făcând trimitere la art. 19 alin. 1 lit. j) din Regulamentul de ordine interioară al instanţelor judecătoreşti, conform căruia colegiul de conducere aprobă, în mod excepţional,

schimbarea membrilor completelor de judecată în cazurile în care, din motive obiective, se impune aceasta, precum şi că *„**motivele obiective**”* ar fi reprezentate de *„fluctuaţia de personal în cadrul Secţiei a II-a penală şi de necesitatea echilibrării volumului de activitate al judecătorilor secţiei”*, or în dosarul sus menţionat:

- hotărârea colegiului de conducere a Curţii de Apel Bucureşti contravine prevederilor art. 11 din Legea nr. 304/2004 şi chiar dispoziţiilor din Regulamentul de ordine interioară, care, oricum, nu reprezintă o normă echivalentă unei norme legale, având în vedere că **principiul distribuirii aleatorii a dosarelor şi continuităţii trebuie respectat, cu excepţia situaţiilor în care judecătorul nu poate participa din motive obiective**

- modificările aduse completului de judecată pe parcursul desfăşurării apelului şi împrejurările în care au fost realizate acestea relevă **inexistenţa motivelor obiective prevăzute de art. 11 din Legea nr. 304/2004, respectiv imposibilitatea unui judecător de a participa la judecată**, care, în fapt, au fost nerespectate în cauză, cu consecinţa încălcării principiului repartizării aleatorii a dosarelor şi a continuităţii, având în vedere următoarele aspecte, ignorate de inspectorul judiciar:

- dosarul penal nr. 2485/300/2011 al Curţii de Apel Bucureşti a fost repartizat iniţial completului de judecată format din magistraţii Lupaşcu Dan şi Ninu Luminiţa, care, ca urmare a pensionării domnului judecător Lupaşcu Dan (motiv obiectiv – imposibilitatea de a mai participa la judecată), a fost modificat integral, deşi doamna judecător Ninu Luminiţa a continuat să-şi desfăşoare activitatea de magistrat în cadrul aceleaşi secţii penale a Curţii de Apel Bucureşti, **deci nu era îndeplinită condiţia legală, respectiv imposibilitatea acestui judecător (Ninu) de a participa la judecată.**

- completul învestit legal a fost înlocuit, pe criterii lipsite de orice transparență, cu un complet format din judecătorii Găgescu Risantea şi Nicolescu Sorin, însă, după o lună de zile, în data de 13.01.2016, judecătorii Strâmb Codruța şi Bădescu Irina, „judecători preferaţi” de grupul de interese Farmec SA, au efectuat cerere să intre în completul de judecată programat în ziua de marţi, din “**motive personale**”, zi în care îşi desfăşura activitatea completul de judecată nr S2C7, care avea spre soluţionare apelurile declarate în dosarul penal nr. 2485/300/2011; spre exemplu cererea judecătorilor pentru a fi trecuţi în completul de judecată din ziua de marţi, din “motive personale”, apelul, expertiza, note de concluzii scrise care au avut ca rezultat hotărârea de achitare dată în data de 18.04.2019.

Față de așa-zisele “motive personale” ale judecătorilor Strâmb Codruţa şi Bădescu Irina, care au cerut să judece într-un complet planificat în ziua de marţi a săptămânii, este vădit neconformă realităţii menţiunea judecătorului inspector judiciar de la pagina 2 a Rezoluţiei nr. 1510, în sensul că: *“Ulterior, date fiind fluctuaţiile de personal al secţiei, componența completului a fost asigurată, în intervalul 23.02.2016-20.06.2017, de doamnele judecător Bădescu Irina Raluca şi Strâmb Codruța ....”*, prin aceasta validând încălcarea art. 11 din Legea 304/2004, întrucât este evidentă nerespectarea principiului continuităţii magistratului în dosarul nr. 2485/300/2011.

(ii) cu privire la dosarul nr. 1021/1285/2016 al Curţii de Apel Cluj, judecătorul inspector omite voit şi lasa nesoluţionate aspecte de nelegalitate menţionate în plângere şi petiţie, cum ar fi, spre exemplu, aceea că Moțu Flavius, în calitate de preşedinte la Tribunalul Cluj, dar şi de naş de cununie al lui Ani Cristian, director la Farmec SA. a încălcat legea, respectiv a aşteptat o zi pentru a introduce dosarul într-o ordine preferenţială, pentru repartizarea acestei cauze judecătorului Costea R., adus cu delegaţie, cu rezultatul pronunţării unei soluţii favorabile persoanelor care au fraudat legea şi proprietatea.

(iii) cu privire la dosarul nr. 6699/63/2015* al Tribunalului Mehedinţi, judecătorul inspector omite faptul că domnul Popescu Norel, în calitate de preşedinte al acestui Tribunal, a dirijat cauza către completul soţiei sale, doamna Popescu Clara, în sensul că a contribuit la introducerea dosarului într-o ordine preferenţială pentru că acesta să fie repartizat completului respectiv, iar soţia sa, contrar probelor din dosar, a reţinut că OCPI Dolj deţine originalul schiţei topografice care a stat la baza emiterii certificatului de atestare a proprietăţii firmei Legume Fructe SA, adversara noastră în cauza respectivă, cu rezultatul favorizării persoanelor fizice şi juridice care au fraudat legea şi proprietatea, şi a numitului Trandafir Fănel, zis “Cimino”.

În acest context, fără orice verificări, judecătorul Inspecţiei Judiciare introduce în rezoluţia de clasare „falsa premisă” că ar fi lipsită de importanţă ordinea de introducere a dosarelor în aplicaţia informatică ECRIS – ordine care poate să influenţeze repartizarea unei cauze „sensibile către un anumit complet preferat – motivând sub pretextul eronat în realitate, că dosarele se repartizează printr-o „operaţiune unică”, conform extras:

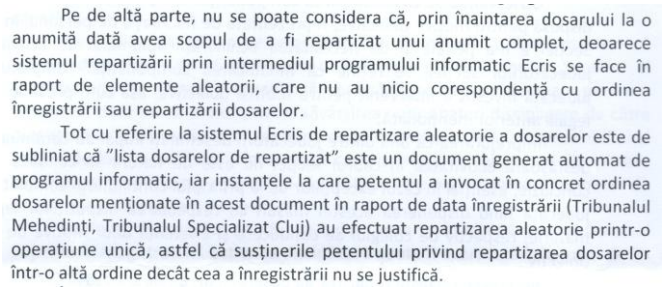

Pe de altă parte, nu se poate considera că, prin înaintarea dosarului la o anumită dată avea scopul de a fi repartizat unui anumit complet, deoarece sistemul repartizării prin intermediul programului informatic Ecris se face în raport de elemente aleatorii, care nu au nicio corespondență cu ordinea înregistrării sau repartizării dosarelor.

Tot cu referire la sistemul Ecris de repartizare aleatorie a dosarelor este de subliniat că "lista dosarelor de repartizat" este un document generat automat de programul informatic, iar instanțele la care petentul a invocat în concret ordinea dosarelor menționate în acest document în raport de data înregistrării (Tribunalul Mehedinți, Tribunalul Specializat Cluj) au efectuat repartizarea aleatorie printr-o operațiune unică, astfel că susținerile petentului privind repartizarea dosarelor într-o altă ordine decât cea a înregistrării nu se justifică.

Or, este vădită distincţia esenţială dintre ordinea introducerii cauzelor în aplicaţia ECRIS, raportat la ordinea intrării şi înregistrării dosarelor în Registrul general al instanţei, pe de o parte, şi repartizarea dosarelor de către ECRIS printr-o "operaţiune unică", pe de altă parte.

(2) Întampinare si inscrisuri depuse de către Inspecţia Judiciară în cadrul cauzei civile 4806/2/2019, aflată pe rolul Curţii de Apel Bucureşti, în procedura prealabilă judecăţii, care are ca obiect acțiune în anulare a rezolutiei de clasare din 02.07.2019, adoptată de judecătorul inspector cu privire la petiţia şi sesizarea din data de 13.02.2019, înscrisuri transmise subsemnatului la data de 19.11.2019 şi care evidențiază următoarele aspecte relevante:

(i) În întâmpinare, semnată de Inspectorul şef, nu se precizează procedura şi elementele prin care se realizează o "repartizare aleatorie" a dosarelor în cadrul Inspecţiei judiciare şi la instanţele de judecată, dar, mai mult, în ceea ce priveşte sistemul repartizării dosarelor prin intermediul programului informatic ECRIS, induce premisa falsă că, la instanţele de judecată, repartizarea cauzelor *„se face în raport de elemente aleatorii, care nu au nicio corespondență cu ordinea înregistrării sau repartizării dosarelor"*, ***lăsând să se înţeleagă faptul că repartizarea cauzei unui anumit complet nu este influenţată de ordinea introducerii dosarelor în sistemul ECRIS, deoarece se face printr-o „operaţie unică"***

Astfel, cu privire la repartizarea cauzelor către completele de judecată ale instanţelor, Inspectorul sef Netejoru menționează în întâmpinare (pag. 8/10):

"Pe de altă parte rugăm instanța să rețină că sistemul repartizării prin intermediul programului informatic ECRIS se face în raport de elemente aleatorii, ***care nu au nicio corespondență cu ordinea înregistrării sau repartizării dosarelor.***

Tot cu referire la sistemul ECRIS de repartizare aleatorie a dosarelor este important de subliniat că "lista dosarelor de repartizat" este un document generat automat de programul informatic, iar instanțe față de care reclamantul a invocat în concret ordinea dosarelor enumerate în acest document, în raport de data înregistrării (Tribunalul Mehedinți, Tribunalul Specializat Cluj) au efectuat repartizarea aleatorie printr-o operație unică, astfel că susținerile privind repartizarea dosarelor într-o altă ordine decât cea a înregistrării au fost înlăturate justificat de către inspectorul judiciar".

Inspectorul șef, deși menționează că repartizarea cauzei prin programul informatic ECRIS se face în raport de elemente aleatorii, nu a precizat care sunt elementele care contribuie la "repartizarea aleatorie" prevăzută în lege, în condiţiile în care ordinea de introducere a cauzelor în sistemul informatic ECRIS influențează numărul completului căruia i se repartizează, în final, cauza spre judecare, deoarece aplicația informatică nu funcționează ca o urnă, în care sunt introduse toate cauzele, apoi să fie amestecate, iar urna să le repartizeze aleatoriu una câte una.

(ii) Înscrisul denumit fișa de repartizare şi adresele Inspecției Judiciare către Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, precum şi adresa de răspuns a ICCJ, ataşate întâmpinării depusă de Inspecţia Judiciară în dosarul nr. 4806/2/2019, sunt de natură a dovedi nerespectarea principiului repartizării aleatorii a dosarelor, atât la instanţele de judecată, cât şi la Inspecţia Judiciară, precum şi activitatea voit formală a inspectorilor cu privire la sesizările referitoare la încălcări ale normelor legale de către judecători:

- ***Înscrisul denumit <u>fișa de repartizare</u>, atașat întâmpinării, nu face dovada repartizării aleatorii a petiţiei şi sesizării subsemnatului***, ci evidențiază numai faptul că lucrarea a intrat în ziua de miercuri, 13.02.2019, conform dovadă viza de primire la Inspecția Judiciară, a fost înregistrată în data de 14.02.2019, la Direcţia de inspecţie pentru judecători, și a fost repartizată, în data de 15.02.2019, de către consilierul juridic Mîrlogeanu Andreea, mai intâi inspectorului Iancu Daniela Valeria, iar, apoi inspectorului Răducu Olimpia Louysse, şi nu rezultă din conţinutul său vreun criteriu care a stat la baza repartizării sesizării unui anumit inspector şi caracterul aleatoriu al acestei repartizări.

Intervalul de timp de două zile, între data înregistrării petiţiei la Inspecţia judiciară (13.02.2019) şi data repartizării în cadrul Direcţiei de inspecţie pentru judecători (15.02.2019), justifică suspiciunea rezonabilă că reprezintă mijlocul prin care se realizează repartizarea lucrării unui anumit inspector judecător "preferat" pentru soluţionarea acesteia prin clasare, în condiţiile în care nu a existat o activitate reală de control în legatură cu nerespectarea legii la instanțele de judecată menţionate în sesizare, respectiv Înalta Curte de Casatie și Justiție, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel București, Curtea de Apel Craiova și Tribunalul Mehedinți.

- Din conţinutul ***adreselor Inspecției Judiciare către ICCJ şi a adresei de răspuns a instanţei supreme***, se poate observa că Inspecția Judiciară nu a solicitat Inaltei Curți de Casatțe și Justiție înscrisuri doveditoare cu privire la repartizarea aleatorie a dosarelor, ci a solicitat să se efectueze o verificare de către instanţa supusă controlului, al cărui "rezultat" a fost acceptat şi a stat la baza adoptării Rezoluţiei de clasare a sesizării.

Înalta Curte de Casație și Justiție nu a respectat repetat dispoziţiile art. 8 din Ordonanța nr. 27/2002, care prevăd obligația comunicării petentului a răspunsului și înscrisurilor solicitate, în termen de 30 de zile de la solicitare, întrucât nu a comunicat niciunul dintre înscrisurile solicitate în dovedirea ordinii de introducere a cauzelor în aplicația ECRIS, care, în probațiune, sunt de natura să dovedească nerespectarea normelor, respectarea referitoare la repartizarea aleatorie a cauzelor, prevăzute la art. 11 din Legea nr. 304/2004.

Or, Inspecția Judiciară nu a constatat că Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie nu a respectat art. 8 din Ordonanța 27/2002 privind transmiterea înscrisurilor solicitate referitor la dosarele nr. 3263/1/2018 și nr. 104/1/2019, având ca obiect cereri de strămutare a apelurilor de la Curtea de Apel Cluj, în dosarele nr. 442/1285/2017 și nr. 1021/1285/2016, împrejurare ce coincide cu tolerarea de către Inspecția Judiciară ca instanțele de judecată să nu comunice înscrisurile care pun în lumină că ordinea introducerii în ECRIS a cauzelor nu dovedesc "repartizarea aleatorie" și care infirmă falsa ipoteză a unei "operațiuni unice" de repartizare a dosarelor.

Accceptarea de către Inspecția Judiciară a motivării ICCJ că nu mi-a transmis înscrisurile solicitate deoarece *"pricinile erau în curs de judecată, ceea ce exclude orice ingerințe în activitatea de judecată",* este evident părtinitoare, doarece am solicitat înscrisuri, în copie, și nu alte verificări care ar fi putut să vicieze procesul, iar, deşi art. 8 din Ordonanța nr. 27/2002 obligă soluționarea unei petiții în 30 de zile şi, în speță, comunicarea înscrisurilor solicitate era obligatorie în acest termen, în fapt acestea nu au fost comunicate niciodată, nici după finalizarea procesului.

Curtea de Apel și Tribunalul Specializat Cluj, Tribunalul Mehedinți, Curtea de Apel Craiova (...), pentru a ascunde dovada introducerii cauzelor într-o ordine preferențială, nu au comunicat înscrisurile cerute în probațiune ori au menționat că "*toate dosarele înregistrate în aceeași zi sunt repartizate aleatoriu în sistem informatic printr-o singură operațiune și nu în mod individual"*, ceea ce dovedeşte o practică a instanţelor de judecată acceptată de Inspecţia Judiciară

(3) din site-ul <u>http://www.sroscas.ro/site/2017/05/07/instanta-care-refuza-sa-judece/</u>, potrivit căruia *"În 2016, au fost 6.823 de sesizări. Dintre acestea, 4.762 împotriva unor judecători, iar 2.061 împotriva unor procurori. Au fost admise, însă, de către CSM doar, ţineţi-vă bine pe scaun, 51. Adică 0,71% dintre sesizări. Toate celelalte pur şi simplu au fost declarate inadmisibile. Ca şi când peste 99% dintre oamenii nemulţumiţi ar fi loviţi de mânia persecuţiei. Ceea ce cred eu că este imposibil...."*;

(4) Sursa G4Media.ro, conform careia **Regulamentul de concurs a fost stabilit de CSM încă din 3 decembrie 2018** şi prevedea că cei 5 membri ai Comisiei pot acorda maximum 100 de puncte, dar, pentru a fi admis, candidatul nu poate obţine mai puţin de 70 de puncte, ca medie aritmetică a punctelor acordate de fiecare membru al comisiei, însă, în dimineaţa interviului, respectiv în data de 27 martie 2019, **trioul Savonea – Oprina – Alistar ar fi modificat regulamentul de concurs, respectiv baremul de notare, astfel încât să fie siguri că cei trei pot valida candidatura şi admiterea numirii în funcţie a lui Lucian Netejoru în orice situaţie**.

2.3. Implicarea Serviciului Român de Informaţii în mod discret, cu caracter obscur, prin ofiţeri ai săi, inacţiunea voită a acestei instituţii, în cazurile de interes ale unor grupuri organizate de influenţă, formate din politicieni, oameni de afaceri, persoane cu funcţii de conducere în instituţii publice, creează cadrul dirijarii Justiţiei, Parchetelor, Poliţiei, Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, Consiliului Concurenţei, Agenţiei Naţionale de Integritate, a Parlamentului şi a altor instituţii, cu nerespectarea legilor şi a Dreptului European.

2.3.1. Implicarea unor ofiţeri cu grade militare din conducerea Serviciilor de Informaţii prin acţiuni privind hotărâri ale justiţiei, activitatea Direcţiei Naţionale Anticorupţie, a altor parchete, a Poliţiei şi a altor instituţii.

În esenţă, România nu are instituţii independente, pentru că activitatea instituţională nu este guvernată de Lege şi de Dreptul European, din perspectiva faptului că ofiţeri din serviciile de informaţii au creat mecanisme sistemice de acţiune şi control, pentru ca în cauzele de interes, în justiţie, la parchete sau la instituţiile naţionale să se obţină la ordin rezultatul dorit, în scopul de a favoriza grupuri de interes alcătuite din politicieni, ofiţeri (foşti sau actuali) din serviciile de informaţii şi oameni de afaceri români sau străini, care desfăşoară operaţiuni comerciale cu nerespectarea legii.

În cauzele sensibile, în care ofiţeri din serviciile de informaţii au interes personal, sistemul judiciar este controlat, dosarele se repartizează dirijat anumitor judecători preferaţi/colaboratori, iar, după caz, în timpul procesului civil sau penal, se realizează înlocuirea judecătorilor indezirabili, cu judecători anume aleşi să respingă cererile şi să pronunţe hotărâri judecătoreşti la ordin.

În lumina acestei realităţi, „statul de drept" din România nu se bazează pe instituţii independente, care să funcţioneze în limitele şi sub egida garanţiilor oferite de Dreptul European, ci este condus de grupuri de interese formate din persoane care deţin putere financiară, împreună cu persoane care deţin funcţii înalte în stat, lideri politici în România sau la Bruxelles, ofiţeri din serviciile de informaţii, judecători, procurori, experţi, avocaţi, poliţişti, şefi de instituţii de forţă.

Ofiţeri cu funcţii de prim rang în cadrul Serviciului Român de Informaţii au utilizat informaţiile care provin din ascultări şi care au fost efectuate ilegal sau chiar legal şi au intervenit la parchete, la instanţele de judecată şi la instituţiile publice pentru a obţine rezultatul dorit, încălcând independenţa şi imparţialitatea justiţiei şi a instituţiilor publice, a funcţionarilor publici, inclusiv a judecătorilor şi procurorilor, principii de drept consacrate şi recunoscute de dispoziţiile art. 124 din Constituţia, art. 47 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii şi art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului deoarece pe baza informaţiilor deţinute despre funcţionarii din diferite autorităţi ori instituţii ale statului, i-au determinat pe aceştia şi pe funcţionarii din diferite corporaţii să efectueze activităţi în interesul personal al acestor grupuri de interese.

Serviciul Român de Informaţii a încheiat PROTOCOALE de colaborare cu 60 de instituţii ale statului, printre care Direcţia Naţională Anticorupţie, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, instanţele de judecată, parchete, Consiliul Concurenţei, Curtea de Conturi, Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, Oficiul pentru Combaterea şi Prevenirea Spălării Banilor, Agenţia Naţională de Integritate ș.a.m.d., iar prin acestea a fost constituit cadrul pentru ca ofiţerii din SRI să participle direct prin echipe mixte la anchete penale, la activităţi de control şi verificări efectuate de instituţii, să intervină la funcţionarii publici, procurori, judecători, poliţişti, Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, Agenţia Naţională de Integritate, după caz, să creeze presiune şi şantaj în scopul obţinerii rezultatului urmărit în fiecare situaţie de interes pentru grupurile organizate.

În raport de dispoziţiile legale şi obligatorii şi a hotărârilor CSAT, consider că activitatea Serviciului privind efectuarea unor sesizări penale şi Note informative privind împrejurări care aduc atingeri şi viciază siguranţa naţională, ar fi putut să se desfăşoare instituţional fără a fi nevoie de semnarea unor protocoale între Serviciul Român de Informaţii şi instituţiile naţionale, iar ingerinţa care a viciat independența instituţiilor de către conducerea Serviciului Român de Informaţii şi alte servicii s-a manifestat şi continuă să se manifeste în prezent, independent de existenţa sau nu a unor protocoale.

Influențele şi presiunile unor ofiţeri din conducerea SERVICIULUI continuă şi în prezent să domine activitatea Justiţiei, a parchetelor şi a instituţiilor naţionale, în care ca monedă de schimb şi de siguranţă să numească în funcţii publice de conducere sau de execuţie ofiţeri, colaboratori sau preferaţi ai Serviciului, să formeze echipe mixte, prin intermediul cărora persoane din conducerea Serviciului Român de Informaţii să deţină controlul şi să domine instituţiile naţionale, astfel încât funcţionarii publici din instituţiile naţionale să fie supuşi față de ofiţerii de informaţii, fiind notorie, relaţia de obedienţă a funcţionarilor puşi în funcţii publice de conducere fata de acei ofiţeri din conducerea Serviciului care, sugerează politicienilor aceste numiri.

Serviciul Român de Informaţii a detaşat un număr de 250 de ofiţeri la Direcţiile Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, iar direcţiile antifraudă fiscală au lucrat în echipe mixte la ordinele acestora, plângeri penale pe bandă rulantă, celor care erau vizaţi, dar de cele mai multe ori plângerile nu se confirmau sau controalele se dovedeau superficiale. Sursa https://www.activenews.ro/stiri/ANAF-ca-arma-a-Serviciului-Roman-de-Informatii.-Federatia-Sindicatelor-din-Finante-Ofiterii-SRI-veneau-in-institutii-cu-directii-de-actiune-trasate.-Un-grup-mic-de-politicieni-influenti-a-hotarat-sa-si-creeze-un-instrument-foarte-puternic-de-santaj-154996

Intervenția directă și influențele exercitate de Serviciul Român de Informații, prin ofițeri și cadrele din conducerea acestuia, inclusiv prin folosirea de “Note informative”, în activitatea curentă a unor instituții și autorități publice, chiar și în cazul organelor judiciare, acțiuni de natură a afecta grav independența acestora, cu scopul obținerii unor anumite rezultate în interes personal sau de grup, sunt confirmate de Raportul Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității S.R.I. privind implicarea în activitatea Agenției Naționale de Integritate a acestei structuri de informații si a fostului director, George Maior, din care rezultă următoarele elemente relevante:

- S.R.I. a trimis către Agenția Națională de Integritate un număr de 71 de “Note de informare” privind aproape 600 de persoane, majoritatea cu funcții importante în administrația centrală și locală, precum și în instituții și autorități publice;

- în cadrul controalelor la structurile Serviciului Român de Informații s-a constatat că toate “Notele informative” către beneficiari treceau pe la Direcția Juridică, cu excepția celor

transmise către Agenția Națională de Integritate, deși, în conținutul acestora se facea trimitere inclusiv la încadrarea juridică de care s-ar face vinovată, persoana vizată de informările S.R.I.

- colaborarea dintre Serviciul Român de Informații și Agenția Națională de Integritate presupunea transmiterea unei "Note Informative" în exemplar unic, urmând ca aceasta din urmă, după finalizarea investigației, "*să returneze Serviciului Român de Informații, odată cu respectiva notă, mențiuni cu privire la utilitatea per valorificarea informației transmise*", Comisia apreciind că "*fostul director al Serviciului Român de Informații, **George Maior**, era în deplină cunoștință de cauză în ceea ce privește conținutul Notelor*".

- Comisia a constatat că "*în cadrul audierilor au rezultat suspiciuni legate de faptul că fostul director al Serviciului Român de Informații se interesa de stadiul anumitor dosare atât din cadrul Agenției Naționale de Integritate, cât și despre evoluția unor dosare aflate pe rol în instanță, interferând cu activitatea instituției, precum și prin influențarea unor alți factori de decizie referitoare la investigații în curs de derulare*".

- Comisia reține că, potrivit celor afirmate de "***Sorin Blejnar**, seful Agenției Naționale de Administrare Fiscală la acea dată, domnul **George Maior** a încercat influențarea demersurilor Agenției Naționale de Administrare Fiscală în ceea ce privește suspiciunea referitoare la modalitățile de sponsorizare a echipei de raliu din care facea parte domnul Victor Viorel Ponta"*, fost prim ministru al României, *"solicitându-I să tergiverseze dosarul în care era implicat **Victor Ponta**".*

- în accepțiunea Comisiei "există indicii că **George Maior** în calitate de director al S.R.I. a exercitat presiuni asupra lui **Horia Georgescu** ca acesta să ceară devansarea termenului de judecată" pentru "33 de dosare aflate pe rolul ICCJ, inclusiv cel al președintelui României, **Klaus Werner Iohannis.**

2.3.2. Inacțiunea voită a Serviciului Român de Informații, chiar dacă dispozițiile legii şi hotărâri ale CSAT prevăd ca să transmită către instituţiile competente sesizări penale, privind fapte si practici ilicite, precum şi note informative, ca urmare a culegerii de informații sau a sesizărilor primite privind acţiuni de natură să afecteze siguranța națională

Nici pentru Serviciul Român de Informații și nici pentru ofițerii acestei instituţii delegați la ANAF nu au prezentat interes sesizările subsemnatului către SRI și ANAF, din perioada 2014-2019, cu privire la mecanismele de fraudare a proprietății și a finanțelor publice, cu consecinţa producerii unor **prejudicii de miliarde de euro.** După retragerea delegării celor 250 de ofițeri SRI, zeci de persoane au rămas în continuare la Agenția Națională de Administrare Fiscală.

În perioada dintre 2012-2018, în care s-au succedat mai multe guverne și au existat mai multe partide politice în compunerea acestora, **Mișa Ionuț** s-a bucurat de suportul necesar și a deținut posturi importante, respectiv director general al Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili din Agenția Națională de Administrare Fiscală, ministrul Finanțelor Publice, președintele ANAF, perioadă în care au fost inițiate în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală **mecanisme sistemice de fraudare a finanțelor publice care continuă și în prezent.**

Inacțiunea Serviciului Român de Informații se datorează faptului ca persoane interesate au determinat formarea unor **mecanisme sistemice de dirijare a activității decizionale** a Justiției, a Parchetelor și Poliției, a Agenției Naționale Fiscale, a Parlamentului și a

instituțiilor publice din România, cu scopul și rezultatul ca grupurile de interese să își atingă ușor obiectivele dorite.

Deși legea română a obligat permanent Serviciul Român de Informații să întocmească Note și sesizări penale însoțite de probe către parchete și instuțiile competente, fie în legatură cu faptele ilicite care încalcă legea penală, fie în legătură cu chestiuni juridice, fapte și imprejurări grave, care **vulnerabilizează și aduc atingere nepermisă siguranței naționale și depreciază simțitor calitatea vieții,** Serviciul Român de Informații actionează selectiv sau formal.

1) Inacțiunea, acțiunea discreționară a Serviciului Român de Informații, **față de mecanismele sistemice de fraudare a finanțelor publice,** în legatură cu care a fost sesizat atât Serviciul Român de Informații cât și Agenția Națională de Administrare Fiscală și Parchetele, sugerează interesul personal al unor ofițeri din înalta conducere care, fie au refuzat să facă cercetări, fie țin în nelucrare dosare privind mecanisme de fraudare care decurg din:

a) înregistrarea în contabilitatea companiilor mari, pe cheltuieli deductibile, a unor valori mari de bani reprezentând servicii suspect fictive, care diminuează profitul impozabil, impozitul datorat finanţelor publice, dar şi patrimonial societăţii pe acţiuni, încălcându-se Directiva nr. 1624 a Consiliului Europei, transferuri de bani către firme din România sau către companii cu regim fiscal off-shore care, de multe ori, pot reprezenta legături financiare cu ofiţeri din serviciile de informaţii, funcţionari publici ori politicieni, de natură să recompenseze siguranța menţinerii şi a continuității practicilor ilegale;

b) restituiri ilegale de accize la produsele care au fost deja accizate de către Direcţia Generală a Vămilor, cu nerespectarea legii, fără ca societăţile beneficiare să prezinte reprezentanţilor ANAF documentele prevăzute la pct. 22 alin. (34) din Codul Fiscal privind consumul efectiv în procesul de fabricaţie, conform extras: *"… c) dovada cantităţii utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând într-o situaţie centralizatoare a cantităţilor efectiv utilizate şi a documentelor aferente …";*

c) inspecții fiscale care nu constată nerespectarea legii cu ocazia cererilor de restituire, așa cum prevede art. 113 din Codul de procedură fiscală, nu sancționează, acceptă, tolerează și protejează aceste restituiri nelegale de accize datorate bugetului de stat.

d) afaceri ilicite ale unor grupări infracționale care sunt cunoscute de Serviciul Român de Informații și protejate la instituțiile publice competente

Practica restituirilor ilegale de accize a fost inițiată la ANAF – Direcția Generală a Vămilor în perioada în care **Ardelean Virgil** – chestor a avut calitatea de șef al Serviciului de Informaţii al Ministerului Afacerilor Interne, **Diaconu Gelu** a fost director la Direcția Vămilor, iar **Vorniceanu Marius** a exercitat funcţia de director la Direcţia de Control Fiscal sau Direcţia Generală de Administrare a Marilor contribuabili, ambele în Agenţia Naţională de Administrare Fiscală.

Sub acest aspect, sunt de reţinut articolele de presă apărute în ziarul Ziua, în care se evidențiază că generalul **Ardelean Virgil** protejează *„oameni de afaceri, procurori sau ofițeri transilvăneni".* şi *„Deşi nu mai deţine o calitate oficială, domnul **Virgil Ardelean** l-a întâmpinat pe președintele **Klaus Iohannis** în cadrul deplasării acestuia la Cluj"*, elemente semnificative în contextul în care firma Farmec SA a transferat suma de 800.000 lei/RON către SC Ten Transilvania Energy SRI în perioada în care această firmă era controlată de către fiul lui **Ardelean Virgil**.

În plus, există date care relevă împrejurarea că, în data de 17.09.2019, **Ardelean Virgil,** alături de **Vorniceanu Marius**, a participat la sărbătorirea zilei de naştere a lui **Cojocaru Cătălin**

(finul lui Vorniceanu), director coordonator al Inspecţiei Fiscale din cadrul Direcţiei Generale de Administrare a Marilor Contribuabili a Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, care efectuează formal controlul fiscal la Farmec SA, aspect de natură a nu exclude legătura de cauzalitate între aceste relaţii personale şi faptul că Direcția de control fiscal şi alte direcţii din cadrul ANAF au efectuat superficial, pentru a doua oară, o aparentă inspecţie fiscală la societatea menţionată, fără respectarea dispoziţiilor prevăzute de lege şi în scopul menţinerii mecanismelor de fraudare existente şi desfăşurate pe baza unor interese extrainstituţionale.

2) Inacțiunea Serviciului Român de Informații de a se conforma dispozițiilor legii în toate cazurile ce impuneau implicarea sa pentru apărarea siguranței naționale, precum și

- acțiunea selectivă de a efectua sesizări penale către parchete privind faptele ilicite în legătură cu care a cules informații sau a primit sesizări și probe, **dar și**

- inacțiunea S.R.I. de a efectua note informative privind intrarea în legalitate a instituțiilor competente cu privire la mecanisme sistemice de nerespectare a legii care viciază și vulnerabilizează siguranța națională, depreciază simțitor climatul de viață şi are drept consecinţă părăsirea României de către peste cinci milioane de cetăţeni, care și-au părăsit țara cautând un climat de viață în care să fie respectați și protejați de instituțiile naționale.

Serviciul Român de Informații a cunoscut din sesizările subsemnatului (transmise acestei instituţii în datele de 24.06.2014, 15.10.2014, 26.02.2015, 26.05.2015, 27.10.2017 şi 20.10.2018) sau din presă şi emisiuni de televiziune despre nerespectarea legii de către grupuri de interese, prin fapte de corupţie şi de fraudare de o gravitate deosebită, cu consecinţa prejudicierii proprietăţii publice şi private, precum si despre mecanismele de ingerință în actul instituțional, însă, în anumite cazuri, nu şi-a îndeplinit obligaţiile în conformitate cu prevederile Legii nr. 14/1992 şi ale art. 1, 9, 10 şi 14 din Legea nr.51/1991, deși avea obligația să culeagă informații suplimentare și să întocmească procese verbale, reprezentând acte de sesizare a organului de urmarire penală, în conformitate cu art. 198 alin. (2) teza a II-a, coroborat cu art. 61 alin. (1) pct. c) Cod procedură penală, potrivit căruia *„Ori de câte ori există o suspiciune rezonabilă cu privire la săvârşirea unei infracţiuni”* organele de constatare *„sunt obligate să întocmească un proces-verbal despre împrejurările constatate”* obligaţie pe care o au şi *„organele de ordine publică şi siguranţă naţională, pentru infracţiunile constatate în timpul exercitării atribuţiilor prevăzute de lege.”*

Inacțiunea Serviciului Român de Informații privind lipsa sesizărilor penale către parchetele DIICOT sau DNA în legatură cu grupări infracționale, care prin fapte și practici ilicite au prejudiciat patrimoniul public și privat, poate fi înțeleasă doar în contextul în care, ofițeri din conducerea Serviciului Român de Informații au avut și au un interes personal direct privind asigurarea protecției acestor grupuri de interese, prin influenţarea instituţiilor publice locale sau centrale, inclusiv a autorităţilor judiciare, în scopul obţinerii rezultatelor dorite de grupările infracţionale şi de grupurile de interese care le susţin.

Protectia in cadrul institutional de care beneficiaza clanurile din Romania

Neexercitarea obligaţiilor instituţionale, de către Serviciul Român de Informaţii, cu aceeaşi măsură, este evidenţiată, în mod semnificativ, prin „lipsa de interes” ori existenţa unui „anumit interes” al unor ofiţeri din cadrul acestei instituţii cu privire la „afacerile” lui **Trandafir Fănel, zis „CIMINO”** şi ale clanurilor din municipiul Craiova, în codiţiile în care au avut cunoştinţă de numeroase informaţii publice, date şi probe din care rezultă nu numai activităţile infracţionale desfăşurate, ci şi protecţia de care beneficiază aceste clanuri din partea

instituţiilor şi autorităţilor publice, dar şi a organelor judiciare de la nivel local şi central, cu consecinţa ignorării unor acte de constatare întocmite instituţional privind nerespectarea repetată a legii, tolerarării acestei situaţii şi a obţinerii unor soluţii favorabile din partea organelor judiciare, adoptate contrar probelor din dosare:

(1) **Nerespectarea legii de către Primăria şi Direcţia Poliţiei Locale** ale municipiului Craiova în ceea ce priveşte situaţia barăcilor din strada Hortensiei nr. 4, deţinute şi închiriate unor firme de către **Trandafir Fănel**, pentru care nu există autorizații de construire, iar o parte din acestea sunt amplasate pe domeniul public/privat al municipiului Craiova, deoarece exced suprafeței mentionată în certificatul de atestare a proprietăţii deținut de acesta, cu privire la legalitatea căruia se fac cercetari judiciare (fotografie proba nr. 7), respectiv a dispoziţiilor art. 33 din Legea nr.50/1991, republicată, conform cărora *"construcţiile executate fără autorizaţie de construire pe terenuri aparţinând domeniului public sau privat al statului, cât şi construcţiile, lucrările şi amenajările cu caracter provizoriu executate pe terenuri aparţinând domeniului public sau privat al judeţelor, municipiilor, oraşelor şi comunelor vor putea fi desfiinţate pe cale administrativă de autoritatea administraţiei publice de pe raza unității administrativ-teritoriale unde se află construcția, fără emiterea unei autorizații de desfiinţare, fără sesizarea instanţelor judecătoreşti şi pe cheltuiala contravenientului."*

Mai mult, potrivit art. 8 din Legea 155/2010 *„Poliţişti locali au atribuții în domeniul disciplinei în construcții printre care se numără efectuarea unor controale pentru: identificarea lucrărilor de construcţii executate fără autorizaţie de construire sau desfiinţare, după caz, inclusiv a construcţiilor cu caracter provizoriu;"*

Însă, primăria si poliția locală tolerează ocuparea abuzivă, fără drept legal, a unei suprafeţe din domeniul public/privat al unităţii administrativ-teritoriale Craiova, în condiţiile în care, conform procedurii, autoritatea locală ar fi trebuit să intervină direct și să desființeze barăcile ridicate fără autorizație de construire, dar și să solicite instanței de judecată ridicarea construcțiilor fără autorizație de construire pentru terenul care excede certificatului de proprietate deţinut de **Trandafir Fănel, zis „Cimino**" (anexă schiță proba nr. 7), dar până în prezent nu au fost luate niciun fel de măsuri.

Protecţia de care beneficiază **Trandafir Fănel** este cu atât mai evidentă cu cât nerespectarea de către acesta a Legii nr. 50/1991, republicată, a fost constatată oficial de către autorităţile locale încă din anul 2014, astfel cum rezultă din:

(i) adresa nr. A279/27.06.2014 a Direcției Patrimoniu din cadrul Primăriei Craiova, emisă prin semnarea de către director executiv, Ionuț Cristian Gilea, si **primar LIA-Olguța Vasilescu, actual vicepreşedinte al Partidului Social Democrat**, conform căreia *„în urma celor sesizate de dumneavoastră, o comisie formată din reprezentanți ai Primăriei Municipiului Craiova și Poliției Locale a Municipiului Craiova, s-a deplasat la terenul în cauză, unde au fost făcute verificările necesare. S-a constatat că o parte din construcțiile existente în care funcționează mai multe societăți comerciale, se află pe domeniul public al Municipiului Craiova", proba nr. 7.*

(ii) adresa nr. A279/27.06.2014 a Primăriei Craiova şi nr. 11085/17.06.2014 a Poliției Locale a Municipiul Craiova, în care se consemnează că *”în urma verifiărilor s-a constatat existența unor construcții, cu destinația de spații comerciale, realizate în prelungirea spațiilor ce aparțin SC Legume Fructe SA, construcții pentru care societatea în cauză nu deține autorizație de construire“*

(2) Dosare penale care îl vizează şi pe **Trandafir Fănel, zis „Cimino”,** nesoluţionate până în prezent ori soluţionate în condiţii care sugerează un anumit control în cadrul instituţiilor judiciare de la nivel local, având în vedere următoarele situaţii:

(i) dosarul penal nr. 37279/3/2014, aflat pe rolul Tribunalului Dolj, are ca obiect fapte de grup infracțional organizat, evaziune fiscală, spălare de bani, folosirea cu rea credință a creditului societar, **infracţiuni care îl vizează și pe Trandafir Fănel zis „Cimino”,** iar împrejurarea că ANAF a sesizat parchetul în 2006 şi abia în anul 2014 procurorul a sesizat instanța de judecată, care nu a soluţionat cauza până în present.

(ii) dosarul penal nr. 10384/63/2017 a fost restituit de către **judecătorul Veselin Florin Cristian** de la Tribunalul Dolj la Parchetul de pe lângă Tribunalul Dolj, după ce a anulat probe în dosar cu privire la șapte **fapte de grup organizat în orașul Craiova, vizându-l și pe Trandafir Fănel zis Cimino**, iar dosarul este ținut în nelucrare la parchet.

(iii) dosarul penal nr. 9065/P/2014 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Craiova, având ca obiect distrugerea în complexul comercial BIG Craiovița a unor rafturi de către **Trandafir Fănel zis “Cimino”,** cu consecința vătămării unei persoane, în care poliția a întocmit de două ori referat de terminare a urmăririi penale cu propunerea sesizării instanței de judecată pentru infracțiunea de distrugere prevăzută la art. 253 cod penal, însă cazul s-a soldat cu ordonanța de renunțare la urmărirea penală, măsură adoptată de **procurorul Rogoveanu Emilia** de la Parchetul Craiova (a se vedea fișier cu imagini video atașate la proba nr. 7).

(3) Nerespectarea prevederilor legale referitoare la repartizarea aleatorie a cauzelor, determinate de influențele exercitate în favoarea lui **Trandafir Fănel zis Cimino**, cu rezultatul obținerii unor soluții favorabile acestuia, respectiv firmei deținute de acesta, contrar stării de fapt și a probelor din dosar:

(i) Dosarul civil nr. 6699/63/2015* aflat pe rolul Tribunalului Mehedinți, a fost repartizat de **judecător Popescu Norel**, în calitate de președinte al instanței, **soției sale Popescu Clara,** ca urmare a faptului că în cadrul tribunalului, nu s-au introdus cauzele în ordinea intrării la instanță, ci în ordinea favorabilă ca ECRIS să repartizeze cauza soției președintelui instanței, deși ordinea introducerii cauzelor în aplicația electronică ECRIS influențează și determină repartizarea cauzei de către sistem unui anumit complet, ceea ce nu reprezintă o repartizare aleatorie.

Față de probele aflate la dosar, judecător **Popescu Clara** a reținut în încheiere și în sentință, neconform realității că **Oficiul de Cadastru si Publicitate Imobiliara judetul Dolj** deține schița topografică în original, contrar adresei acestei instituții, favorizând pârâta Legume

Fructe SA prin adoptarea unei hotărâri judecătorești de respingere a acțiunii societății ALIA SA, context în care nu se exclude posibilitatea ca hotărârea judecătorului să fie influențată prin incidența unor elemente extrajudiciare, ca urmare a dirijării dosarului de către președintele Tribunalului unui anumit judecător, **respectiv soției, cu intenția de a găsi calea "optimă" de a crea o aparență de legalitate.**

(ii) Urmând același model de "repartizare aleatorie" a cauzelor, Curtea de Apel Craiova a introdus în aplicația ECRIS dosarul 6699/63/2015* într-o ordine diferită față de ordinea intrării acestuia la Curte în ziua de 05.02.2019, astfel încât cauza să fie repartizată completului de judecată nr. C3A, alcătuit nealeatoriu din **magistrații Osiceanu Ionica și Ceolofan Alina**, în contextul în care este de notorietate că **judecătorul Ceolofan Alina** este prieten de familie cu **avocatul Sauleanu Lucian**, angajat în numeroase cauze de apărare a lui **Trandafir Fănel** și a firmelor acestuia, împrejurare care viciază imparțialitatea și independența completului de judecată în pronunțarea hotărârii dar și încrederea justițiabilului în procesul echitabil.

Completul de judecata format din judecatorii Osiceanu si Ceolofan nu s-au abtinut desi am atentionat public, presedintelui Curtii si am atasat cererea de stramutare la dosar despre notoriatatea legaturii, unul din avocatii partii adverse (Trandafir Fanel zis Cimino), respectiv avocatul Sauleanu Lucian.

In acest context completul de judecata a continuat sa judece, au omis motivele de apel si ignorandprobele in dosar si motivele de apel, au facut o confuzie evidenta si voita intre inexistenta dreptului de origine asupra terenului si dreptul real asupra unei portiuni dintr-un perete, la parterul cladirii, in contextul in care cladirea are mai multe intrari. Curtea de Apel Craiova a ignorand decizia irevocabila nr. 321/R/03.05.2016 a Tribunalului Ilfov, data tot intre cele doua parti "la acest moment reclamanta (este vorba de Legume Fructe SA – SN) neavand un drept de proprietate pe teren, poate obtine, teoretic, doar un drept de creanta constand in despagubiri, ca urmare a constatarii calitatii de constructor de buna credinta"

Simularea procesului echitabil la Inalta Curte de Casatie si Justitie este descrisa la capitolul 2.2.4. din prezentul document, privind incercarea nereusita si dirijata de stramutare a cauzei 6699/63/2015* la alte instante egale in grad.

Judecatorii mentionati mai sus au avut obligatia sa verifice legalitatea probelor/inscrisurilor care au fost administrate la dosar de la Oficiul de Cadastru si declaratia partii parate privind inlaturarea/nerecunoasterea schitei topografice, proba la dosar, care a stat la baza emiterii certificatului de atestare a dreptului de proprietate.

Neindeplinirea prevederilor legale a documentelor, respectiv stampile, semnaturi si lipsa unor avize ale unor arhitecti, ingineri de cadastru, asa cum prevede legea, au fost trecute cu vederea in timpul cercetarii celei de a doua instante de control judiciar cu rezultatul respingerii apelului si favorizarea partii care beneficiaza de fraudarea proprietatii in urma unor acte care desi nu indeplinesc exigentele legii, sunt cercetate voit superficial de catre magistrati.

Refuzul presedintelui Curtii de Apel si a presedintilor de sectie, persoane din conducerea curtii, de a imi comunica informatiile si inscrisurile solicitate, coincide cu ascunderea probelor care contribuie la dovedirea introducerii in ECRIS a cauzelor intr-o ordine preferentiala cu rezultatul repartizarii ds 6699/63/2015* completului de judecata format din judecatorii Osiceanu Ionica si Ceolofan Alina.

Acestia au fost sesizati atat de societatea reclamanta cat si de Inspectia Judiciara in legatura cu introducerea cauzei civile 6699/63/2015* in aplicatia ECRIS intr-o ordine dirijata, pentru ca dosarul sa fie repartizat completului C3A, cu rezultatul favorizarii numitului Trandafir Fanel. Desi conducerea Curtii de Apel Craiova a avut obligatia sa organizeze repartizarea aleatorie a dosarelor si nu doar introducerea in ECRIS a cauzelor intr-o ordine aleasa, in fapt, starea de neregularitate a fost tolerata. Conducerea Curtii de Apel Craiova nu a respectat prevederea art. 8 din OUG 27/2002 privind obligatia transmiterii inscrisurilor pe care ALIA SA le-a solicitat prin cereri, anexe cereri si adrese raspuns la proba nr. 7.

(iii) **Înalta Curte de Casație și Justiție** a fost sesizată cu cererea de strămutare a cauzei civile nr. 6699/63/2015* de la Curtea de Apel Craiova de către Legume Fructe SA, formându-se dosarul nr. 1117/1/2019, la care, din motive reale de îngrijorare, ALIA SA a depus cerere de conexare a propriei sale cereri de strămutare privind același dosar, în legătură cu care ambele părți au cerut strămutarea cauzei la altă instanță de apel. Completul de judecată compus din judecătorii **Dumineca Virginia, Duță Monica,** Roxana Popa, căruia i-a fost repartizată aleatoriu cererea de strămutare Legume Fructe, a respins cererea de conexare nemotivat, a judecat cererea de strămutare depusă de pârâta Legume și a respins-o, iar, ulterior, menționează în încheiere că a trimis la registratură cererea ALIA SA de strămutare, care, după repartizarea „aleatorie" a fost transmisă aceluiași complet de judecată nr. 7, alcătuit nealeatoriu din magistrații **Dumineca Virginia, Duță Monica,** Roxana Popa, ambele cereri atașate la proba nr. 7.

Deși societatea ALIA SA a formulat cereri prin care a solicitat dovedirea cu înscrisuri a introducerii în ordine a cauzelor în aplicația ECRIS, împrejurare de natură a dovedi respectarea principiului repartizării aleatorii, președintele secției a II a civilă **Voicheci Eugenia** a refuzat solicitarea menționând: *„În urma verificărilor întrepinse, s-a constatat că această cauză se află în curs de soluționare, astfel încât aspectele sesizate nu pot face obiectul verificării administrative și, în contextul dat, prin rezoluția din 05.07.2019 a președintelui de secție s-a dispus ca petiția formulată să fie atașată la dosar, aspectele pe care le-ați invocat urmând să fie dezbătute în fața completului de judecată", (*conform cerere ALIA în temeiul art. 8 din Ordonanța 27/2002 și adresa de răspuns a ICCJ).

Actiunea de influențare a instituțiilor publice este coordonată de ofițeri de servicii, funcționari publici cu putere de influențare, inclusiv a instituțiilor judiciare, respectiv instanțe, parchete, poliție, ingerința în actul decizional al acestora, cu rezultatul pronunțării hotărârilor dorite, cu nerespectarea art. 2 din Legea 303/2004: "*(3) „Judecătorii sunt independenţi şi se supun numai legii. Judecătorii trebuie să fie imparţiali, având libertate deplină în soluţionarea cauzelor deduse judecăţii, <u>în conformitate cu legea şi în mod imparţial</u>, cu respectarea egalităţii de arme şi a drepturilor procesuale ale părţilor.*...." si art. 2 din Legea

304/2004: "*alin (1) Justiţia se înfăptuieşte de către judecători în numele legii, este unică, imparţială şi egală pentru toţi"*.

În schimb, Serviciul Român de Informaţii a transmis un număr mare de sesizări penale către Parchete pentru fapte mărunte, de o gravitate redusă, iar, în anumite cazuri, Justiţia nu a confirmat informaţiile prezentate de SRI ori a constatat că probele au fost eronate, împrejurare sugerează că, în cazuri de interes personal, ofițeri din conducerea SRI au urmărit un anumit rezultat, deoarece au indus informații eronate care nu s-au confirmat.

2.3.3. Implicarea Serviciului Român de Informaţii, a unor ofiţeri cu funcţii importante din această instituţie în privatizarea unor companii de stat, dezvoltarea unor afaceri personale cu aceste companii multinaţionale, protejarea intereselor la Consiliul Concurenţei, la Parchete, la instanţele de judecată, la Agenţia Naţională de Integritate.

În ultimii ani, nici conducerea actuală a Serviciului Român de Informaţii alcătuită din domnii directori **Hellvig Eduard** şi domnii generali **Ionescu Răzvan**, prim adjunct al directorului **Bizadea Romeo Cristian**, adjunct al directorului, **Ciocârlan Adrian** adjunct al directorului, **George Voinescu, Rog Anton, Mărgărit Florin, Adrian Radu,** precum nici domnii generali **Coldea Florian, Cocoru Dumitru, Grosu Ion, Dumbravă Dumitru, Ciobanu Florea** (...) care s-au succedat anterior la conducerea Serviciului Român de Informaţii nu au efectuat "Note informative", în conformitate cu prevederile art. 9 şi 14 din Legea 14/1992 privind funcţionarea Serviciului Român de Informaţii, către Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, Direcţia Generală a Vămilor, Curtea de Conturi vizând măsuri de remediere şi intrare în legalitate, recuperarea prejudiciilor, precum şi sesizări penale către parchetele DNA sau DIICOT privind încălcarea legii penale, în forma continuată şi într-o îndelungată perioadă de timp.

Transmiterea de către SRI a unor "Note informative" către autorităţi publice, instanţe de judecată/anumiţi judecători, cu caracter informal/neoficial, doar spre lecturare şi informare, spre a fi lipsite de valoare probatorie şi a nu fi cunoscute de persoanele implicate, reprezintă modalitatea obişnuită de influență asupra unor instituţii sau autorităţi publice, întrucât prin intermediul acestor Note se sugerează cu caracter obligatoriu măsurile/hotărârile care trebuie să fie adoptate în cazurile de interes privind anumite împrejurări şi grupuri de persoane.

Practica transmiterii, în mod obscur, a unor NOTE INFORMATIVE către persoane şi către instituţiile din care acestea fac parte, în scopul de a nu putea fi folosite ca probe, dar prin care se transmit ordine precise din partea Serviciului Român de Informaţii în legătură cu cauze sau persoane poate fi şi consecinţa inexistenţei unor dispoziţii legale cu privire la formă şi valoarea probatorie a acestor documente, față de deciziile care urmează să fie luate în instituţie ca efect al NOTEI, şi **a lipsei unor norme precise cu putere de lege**, care să conducă la evitarea transmiterii unor informaţii neadevărate, pot fi de natură a afecta, definitiv ori temporar, drepturile sau interesele legitime legale ale unor persoane, contrar stării de fapt reale şi cu consecinţe iremediabile.

În plus, accesul la Notele informative se limitează doar pentru persoane care deţin certificatul ORNISS, iar avizul pentru obţinerea acestui certificat este emis de către Serviciul Român de Informaţii, fără ca acesta să motiveze eventuala respingere şi fără ca persoana în cauză să poate contesta măsura respingerii, pe cale administrativă ori judiciară.

Certificatele de securitate pentru acces la informaţii clasificate se acordă numai în baza avizelor emise de către Serviciul Român de Informaţii, în cadrul procedurii limitative prevăzute la HG 585/2002, iar acest fapt poate constitui, în anumite cazuri, instrument de selecţie şi control a persoanelor care deţin funcţii publice de conducere sau de execuţie, pentru a obţine de la funcţionarul public rezultatul dorit, respectiv cu privire la măsuri/decizii ale acestuia şi ale instituţiei pe care o reprezintă.

Acordarea discreţionară a certificatelor ORNIS permite ofiţerilor SRI să controleze persoanele, selectate în mod subiectiv, cărora le acordă avizul pentru obţinerea certificatelor de securitate fără de care nu pot deţine anumite funcţii publice şi nu pot să participe la verificări şi la rezolvarea anumitor cauze.

Acest mod de acţiune a creat premisa că, în legătură cu derularea afacerilor generatoare de profituri mari, de care sunt interesaţi pentru obţinerea unor beneficii ilegale, ofiţeri din Servicul Român de Informaţii să urmărească soluţionarea/nesoluţionarea unor cauze judiciare civile şi penale şi adoptarea hotărârilor necesare, chiar şi în condiţii de nerespectare a legii, numirea anumitor persoane în funcţii publice de conducere sau execuţie, recompensarea persoanelor care acceptă ordinele cu privire la o anumită cauză de interes prin numirea în consiliile de administraţie ale unor societăţi de stat (CEC, EXIM BANK, Transgaz, RomGaz, Tarom, etc.), şi obţinerea unor îndemnizaţii cuprinse între 20.000 lei – 30.000 lei lunar, ignorându-se voit chiar şi incompatibilitatea cu funcţia publică deţinută a persoanelor recompensate, precum şi menţinerea în aparatul de stat a unui sistem format din funcţionari publici supuşi acelor ofiţeri de informaţii care au sugerat factorilor decidenţi, ca aceştia să ocupe funcţii publice în România şi la Bruxelles.

Deţinerea simultană a unei funcţii în cadrul unei autorităţi publice şi participarea desemnarea ca membru într-un Consiliu de administraţie la o societate comercială cu capital de stat poate conduce la un conflict de interese, dar reprezintă şi modalitatea de obţinere a unor îndemnizaţii în valoare de mii de euro lunar, care, în realitate pot fi recompense suplimentare, în schimbul atât al activităţilor prezente cât şi anterioare, desfăşurate în favoarea unor persoane sau grupuri de interese.

În acest context, este explicabilă implicarea Serviciului Român de Informaţii, prin ofiţeri ai săi, la privatizarea unor companii de stat în condiţii netransparente, cum ar fi, spre exemplu, vânzarea patrimoniului societăţii Dero SA companiei Unilever, în condiţiile în care această operaţiune s-a realizat prin intermediul colonelului SRI **Dociu Răzvan**, al cărui fiu deţine compania Aquila, urmată de promovarea cu statut exclusiv a afacerii Acvila în concernul **Unilever South Central Europe**, încălcarea legii de către această ultimă companie în relaţiile cu subscrisa Galic Prod, prin înlăturarea abuzivă din contract şi prejudicierea patrimonială a subscrisei, iar, ulterior, protejarea intereselor companiei Unilever la Consiliul Concurenţei, la parchetul general şi la instanţele de judecată, nerespectarea dreptului la apărare şi a drepturilor procesuale recunoscute prin Lege şi Dreptul European (a se vedea detalii la proba nr. 7)

De asemenea, este de notorietate cazul **Hexi Pharma**, cu privire la care Serviciul Român de Informaţii a declarat Parlamentului, iar acesta a acceptat cu multă uşurinţă, că faptele privind furnizarea către aproximativ 350 de spitale a unor soluţii cu concentraţii neconforme normelor legale, care fac obiectul afacerii Hexi Pharma, nu reprezintă un caz de siguranţă naţională, deşi fraudarea legii pe o perioadă lungă de timp privind trucarea licitaţiilor şi furnizarea de dezinfectante ineficiente, care au creat consecinţa unor infecţii nosocomiale în spitale, reprezintă o importantă problemă de sănătate publică şi de siguranţă naţională, ceea ce ar fi trebuit să conducă la obligaţia neîndeplinită de către Serviciul Român de Informaţii a

sesizării parchetelor DIICOT sau DNA.

Serviciul Român de Informaţii a cunoscut obişnuinţa companiilor multinaţionale, care îşi desfăşoară activitatea în România, de a interveni în activitatea instituţiilor judiciare şi de concurenţă prin intermediul unor persoane din ambasadele de la Bucureşti, reprezentând interesele companiilor care au încălcat legea şi influenţând obţinerea unui anumit rezultat urmărit.

2.3.4. Inacţiunea ori acţiunea selectivă sau formală a Serviciului Român de Informaţii, în funcţie de interese de grup sau personale au contribuit la menţinerea unui nivel ridicat al corupţiei, mai ales în sfera activităţii funcţionarilor publici care deţin poziţii de conducere.

Funcţiile publice cu impact decizional în obţinerea şi protejarea anumitor rezultate se accesează de către anumite persoane, care sunt dispuse să contribuie la măsuri de menţinere/protecţie a unor practici generatoare de profituri bazate pe acţiuni nelegale, în urma numirilor de către politicieni şi cu implicarea unor ofiţeri din cadrul Serviciului Român de Informaţii.

Corupţia afectează siguranţa naţională, vulnerabilizează puterea financiară a statului şi eficienţa instituţiilor, permiţând prezenţa în funcţii publice a unor persoane dispuse să urmărească interese şi câştiguri personale sau ale unor grupuri din România sau din afara României.

Corupţia subminează actul decizional al instituţiilor publice şi, implicit, stabilitatea şi bunăstarea publică, dar pune în pericol şi credibilitatea României în raporturile cu comunitatea internaţională şi de afaceri.

Din această perspectivă CORUPŢIA este o stare de fapt şi constituie o ameninţare la SECURITATEA NAŢIONALĂ prin deprecierea calităţii vieţii, nerespectarea Legii, a Dreptului European şi a prejudicierii patrimoniului public şi privat, iar Serviciul Român de Informații cunoaşte că ofiţeri ai săi sunt implicaţi cu interese personale, motiv pentru care aceştia nu au depus diligențele necesare în exercitarea atribuţiilor prevăzute în lege.

În esenţă, CORUPŢIA nu este o întâmplare conjuncturală, ci are la baza mecanisme, cunoscute Serviciului Român de Informaţii şi instituţiilor competente, chiar şi judiciare, de fraudare a legii, a Dreptului European şi a instituţiilor naţionale şi implică intenţie şi prejudicii aduse cetăţenilor individual, în mod inegal, dar şi întregului spaţiu public, generează daune aduse societăţii civile, victime în rândul cetăţenilor obişnuiţi şi persoane, care profită de pe urma acestora.

Corupţia determină manipularea politicienilor şi regulilor de procedura cu rezultatul abuzării de către aceştia, prin puterea pe care o deţin, a bogăţiilor statului, a proprietăţii publice, păduri, ape, petrol, aur, minereuri, companii de stat, dar şi a proprietăţii private.

În cadrul Comisiei Europene s-a recunoscut ca SIGURANŢA NAŢIONALĂ este viciată, afectată grav de mecanismele de CORUPŢIE instituţionale.

Or, corupţia există şi în cazurile când un ofiţer de informaţii îi solicită unui magistrat (judecător sau procuror) ce hotărâre să dispună, iar aceste situaţii sunt posibile doar în lipsa unor dispoziţii legale clare şi precise, care să stabilească atragerea răspunderii materiale şi penale a magistratului (judecător şi procuror), norme legale de natură să determine refuzul unor tranzacţii judiciare obscure şi care să înlăture în egală măsură abuzurile justiţiei şi ale

ofiţerilor din serviciile de informaţii.

România nu asigură siguranţa calităţii vieţii, dar nici siguranţa vieţii pentru că atât magistraţii, cât şi justiţiabilii să trăiască într-un climat reciproc echitabil şi confortabil, în lipsa unei legi clare şi precise privind răspunderea penală şi materială a magistratului, lege care să creeze cadrul responsabilizării magistraţilor şi să înlăture înţelegerile discrete privind actul magistratului cât şi presiunile, şantajul şi ignorarea voită a legii, cadru defectuos în care Justiţia funcţionează în prezent.

Din perspectiva realităţii din România, evidenţiată succinct în prezentul document, Serviciul Român de Informaţii este prima şi singura instituţie care, prin transparenţă, note informative şi sesizări penale către instituţiile competente, poate să determine fiecare din instituţiile naţionale să îşi îndeplinească activ rolul, în limitele legii.

Or, în contextul în care Serviciul Român de Informaţii a cunoscut aceste încălcări ale legii, dintre care unele reprezintă infracţiuni, fără să îşi exercite atribuţiile prevăzute în lege, se conturează premisa că Serviciul Român de Informaţii prin interesul personal al unor ofiţeri ai săi, s-a implicat prin numiri/promovări de persoane în funcţii publice, pentru că s-a urmărit ca fraudele să continue să existe, prejudiciile să nu fie recuperate, iar persoanele implicate să continue să promoveze în funcţii publice de maximă importanţă.

Proba nr. 7 – înscrisuri, informaţii şi explicaţii care evidenţiază procedee sistemice ale Serviciului Român de Informaţii privind:

- inacţiunea voită pentru formularea de sesizări către parchete şi celelalte instituţii naţionale competente, ca urmare a informaţiilor culese de acest serviciu şi a informaţiilor primite prin sesizări în legătură cu fapte, practici, mecanisme ilicite şi împrejurări care vulnerabilizează siguranţa naţională şi

- ingerinţa, implicarea discretă a serviciilor de informaţii, prin ofiţeri actuali sau în rezervă, privind sugerarea, validarea, numirea unor persoane/ofiţeri/informatori în funcţii publice în România sau la Bruxelles, înlăturarea nejustificată din funcţiile publice deţinute a unor persoane care nu executa ordinele primite, în scopul protejării practicilor ilegale, cu consecinţa producerii unor prejudicii semnificative patrimoniului public său privat

(1) Sesizarea înregistrată la ANAF cu nr. 904300 din 04.07.2019 către preşedintele ANAF, în care sunt descrise mecanismele sistemice de fraudare

(2) Raportul Parlamentului Romaniei intocmit de Comisia de Supraveghere a activitatii Serviciului Roman de Informatii privind folosirea S.R.I. in scopuri personale – extras site-ul Comisiei Comune permanente.

(3) Informații publice date și înscrisuri privind inacțiunea SRI de a culege informații și a formula sesizări în legatură cu grupări infracționale care prin fapte și practici ilicite au prejudiciat patrimoniul public și influențarea instituțiilor publice, cu consecința asigurării unei protecții la nivel local și central din partea instituțiilor și autorităților publice, inclusiv organele judiciare:

- **documentarul despre noua mafie din România şi crima reorganizată din Europa de Est,** care a început să se răspândească spre vestul continentului, îmbogăţindu-i pe şefii bandelor din Rusia, România şi alte ţări, **prezentat de Mihai Gâdea în emisiunea „Sinteza zilei" a postului de televiziune Antena 3** sursă: https://www.antena3.ro/actualitate/dezvaluiri-despre-clanurile-mafiote-din-romania-425811.html

- **fişierul ataşat, în care sunt prezentate informaţii, înscrisuri şi înregistrări video despre activitatea numitului Trandafir Fănel zis Cimino, care,** alături de alte persoane, au format o alianţă numită „Frăţia" respectiv despre activităţile infracţionale ale acestuia, inclusiv infracţiuni cibernetice, „afaceri" cu cârduri, noua mafie din Europa. Sursa https://b1.ro/știri/politica/dosar-de-politician-craiova-fratia-politicienilor-cu-militieni-si-interlopi-video-162552.html

„Colegiul electronic din Craiova e foarte cunoscut, iar în timpul comunismului a pregătit foarte mulţi ingineri IT dintre care mulţi sunt şomeri azi. Craiova e INFAMĂ şi pentru criminalitate. E poreclită "Palermo a României". Arestări peste arestări, execuţii la comandă între interlorpi şi ***bande de***

***spărgători de cârduri**. Operaţiunea aceasta e condusă pe faţă de o mână de **„naşi”** interlopi care, efectiv, conduc oraşul. Au format **o alianţă**, cunoscută ca „**Frăţia”. Cimino,** Gigioc, Caiac, Mavrichie, Rosianu şi Măgaru. **Toţi au fost acuzaţi de trafic de arme, şantaj, spălare de bani şi alte fraude financiare”**.*

- **Ziarul naţional Cotidianul,** în care se evidenţiază influenţarea judecătorilor, procurorilor şi poliţiei la instituţiile din Craiova, sub titlul: *„**România ţara interlopilor. Infracţionalitatea clanurilor din Craiova, susţinută de Poliţie, Tribunal, Parchet, Primărie**”; **Centralizatorul** cu* aspecte care evidenţiază practica în judeţul Dolj, că numitul **Trandafir Fănel zis Cimino** să beneficieze la instituţiile naţionale şi locale de soluţii care l-au favorizat.

- Centralizatorul cu dosarele la parchete, la instanţa de judecată, la primărie, la poliţia locală în legătură cu **Trandafir Fănel zis Cimino**, respectiv: memoriu ALIA din 13.06.2014 adresat Primarului Craiovei **Lia Olguța Vasilescu**; adresele nr. A279/27.06.2014, 10819/27.06.2014 ale Primăriei și poliției locale a Municipiului Craiova.

- Înregistrarea video cu distrugerea unor rafturi într-un complex comercial de către Trandafir Fănel zis Cimino, lovirea unei persoane, iar procurorul de la Parchet a dispus renunţarea la fapta penală, deşi poliţia a propus de două ori sesizarea instanţei de judecată.

(3) Scrisoarea fostul **ofiţer Radu Adrian** al Serviciului Român de Informaţii, adresată preşedintelui României, Klaus Iohannis, în care evidenţiază existenţa unui mare semn de întrebare privind funcţionarea reală a statului de drept şi a controlului parlamentar asupra activităţii Serviciului Român de Informaţii a cărui denumire este improprie, deoarece SRI îi controlează pe membrii Comisiei Parlamentare şi nu invers: *„Exista cazuri când anumiţi indivizi din SRI, fără să gândească raţional şi cu o doză incredibilă de imaturitate profesională şi de viaţă, au acţionat ilegal şi subiectiv, motivaţi de interese personale şi de grup pernicioase, complet străine deontologiei profesionale şi rigorilor statului de drept, în aşa fel încât, la un moment dat, au basculat totul împotriva acestei structuri militare şi eficienţei sale, per ansamblu. Cazurile au fost prezentate în presă (Hexi Pharma, miza scandalului Black Cube care stă în acele 20.000 de hectare ce s-ar fi dus către Coldea, prim-adjunctul SRI este acuzat nici mai mult, nici mai puţin că ar fi furat banii NATO şi ai americanilor.....).”* Sursă: https://www.flux24.ro/exclusiv-un-fost-ofiter-sri-ii-dezvaluie-lui-iohannis-mizeriile-din-serviciul-secret-condus-de-hellvig-si-coldea/

(4) Generalul de brigadă SRI **Dumitru Dumbravă**, şef unitate UM019 Bucureşti a încheiat mai multe procese verbale de sesizare a parchetului, dintre care amintim cazul sesizării SRI împotriva unui medic. În conţinutul procesului verbal încheiat de SRI se poate observa că prejudiciul estimat de SRI este de 5.000.000 lei şi implicarea unui grup organizat format din medici şi farmacişti. Însă parchetul în urma cercetărilor a reţinut doar o parte din informaţii ca adevărate, iar judecătoria Constanța care a judecat în fond a dispus soluția de achitare fără prejudicii, iar Curtea de apel Constanța a menţinut hotărârea judecătoriei, **a reţinut fapta de fals**, a respins existența prejudiciului şi a dispus sancţiunea excesivă pentru fapta de fals la un an închisoare cu executare. Sursa https://www.luju.ro/dezvaluiri/anchete/medic-aranjat-la-sesizarea-lui-dumbrava-generalul-sri-dumitru-dumbrava-le-a-facut-dosarul-procurorilor-picci-parchetul-general-a-copiat-aproape-cuvant-cu-cuvant-din-procesul-verbal-al-lui-dumbrava-in-comunicatul-privind-trimiterea-in-judecata-a-unui-medic

(5) Serviciul de Telecomunicaţii Speciale se implică în alegeri, în colectarea, procesarea şi ajustarea rezultatelor alegerilor. În acest context în care serviciile secrete în România au legătură de cauzalitate cu alegerea anumitor partide/politicieni cu rezultatul accesării locurilor privind gestionarea banilor publici şi a instituţiilor naţionale devine evident că respectarea Dreptului European şi calitatea vieţii a cetăţenilor care trăiesc în România nu reprezintă o prioritate, pentru grupurile de interese care conduc ţara pe drumul nerespectării sistemice a legii şi a principiilor democratice, a proprietăţii publice sau private. Sursă: https://octavpelin.wordpress.com/2019/06/19/serviciile-secrete-decid-castigatorii-alegerilornu-electoratulvotul-romanilor-nu-conteaza-atata-timp-cat-sri-manipuleaza-naivii-de-pe-facebooksie-instigadiasporasi-sts-unde-e-actionar-si-bogd/.

(6) **Daniel Dragomir** (r) colonel al Serviciului Român de Informaţii a declarat că un procent de 90% al firmelor “sub acoperire” provine din contracte cu statul în zona produselor accizabile, alcool, media, petrol sau IT, aceste firme, în care ofiţeri ai Serviciului au interes, sunt protejate de instituţiile statului, situaţii dominante ca prezenţa şi ca valoare, cu privire la care Legea, Constituţia şi Dreptul European sunt încălcate în mod sistemic privind egalitatea în faţa legii, protecţia proprietăţii publice sau private printr-un proces echitabil, iar nu simularea acestuia, sursă: https://octavpelin.wordpress.com/2017/10/02/ofiterul-sri-daniel-dragomir-despre-fostele-gospodarii-de-partid-controlate-de-securitate-in-timpul-regimului-ceausescu90-din-cifra-de-afaceri-a-firmelor-acoperite-provine-din-contractele-cu-statul/

(7) **Răzvan Dociu** – locotenent colonel (r) în Serviciul Român de Informaţii, în perioada în care a activat ca ofiţer în cadrul acestei instituţii şi a fost detaşat de la Structura Centrală la Secţia Prahova, a desfăşurat activităţi care au inclus şi “supravegherea” privatizării societăţilor de stat DERO SA, ROVIT SA, GFR, Vinalcool Valea Călugărească SA, iar ulterior privatizării, toate aceste societăţi, cu sediul în judeţul Prahova, au intrat în patrimoniul unor persoane juridice şi fizice, respectiv: fabrica DERO SA a devenit proprietatea *companiei **Unilever Limited***

Europa, Vinalcol Valea Călugărească a fost preluată de *investitori britanici, noua denumire fiind Cramele Halewood*, Grupul Feroviar Roman (GFR) cea mai valoroasă companie din grupul de firme GRAMPET SA *este deţinut de Gruia Stoica,* fostul I.A.S. Valea Călugărească devenit *SC ROVIT SA.*

Concomitent cu intrarea companiei Dero SA în patrimoniul Unilever Group, au fost impuse de către colonelul SRI, Dociu Răzvan, la "pachet", următoarele condiţii:

(a) Compania Aquila Part Prod Com să primească în "dar" exclusivitate pentru servicii de transport, logistice, vânzarea şi distribuţia produselor nealimentare şi alimentare Knorr, Rama, etc ale companiei Unilever, în România şi spre ţările din regiune, livrate de către Unilever către Acvila cu câteva procente în plus faţă de societatea Galic Prod care a desfăşurat aceleaşi servicii, iar, concomitent/simultan, excluderea abuzivă din contractul cu Unilever a petentei Galic P. şi a altor societăţi, cu nerespectarea de către **Unilever** a Legii Concurenţei şi a contractului încheiat intre Unilever, Galic P. şi ceilalţi distribuitori.

(b) numirea lui Alexandru Suciu în funcţia de director privind vânzarea produselor Unilever, ulterior fiind sprijinit să ocupe postul de director comercial în organigrama Unilever Group, funcţie în care „să vegheze" şi dezvoltarea caracterului exclusivist al afacerii dintre companiile Aquila Part Prod Com şi Unilever Group.

Acţionarii companiei Aquila Part Prod Com sunt **Cătălin Vasile şi Alin Dociu** al cărui tată este **Răzvan Dociu**, locotenent colonel la Serviciul Român de Informaţii, care a fost împuternicit şi delegat de către Serviciul Român de Informaţii, cu supravegherea privatizării companiei DERO SA şi transferul proprietăţii acesteia către compania **Unilever Group** în România şi în regiune, dată la care societatea subscrisă Galic Prod se afla deja de câţiva ani în contract cu Dero SA şi vindea detergent în cantitate de cca 10.000 tone pe an.

Plângerea petentei Galic Prod SRL către Consiliul Concurenţei (evidenţiată la proba nr. 7) nu a fost cercetată de către Consiliul Concurenţei, acesta refuzând să conexeze plângerea la investigaţia cu acelaşi obiect care a fost deschisă în cazul Unilever, iar, ulterior, preşedintele ***Bogdan Marius Chirițoiu*** *l-a înlocuit pe raportorul Dragoş Popescu, ignorând conţinutul Notei care a fost întocmită de către acesta privind indiciile cu privire la* posibila încălcare a art. 5 din lege de către SC UNILEVER SOUTH CENTRAL EUROPE SRL şi de către clienţii şi concurenţii acestei societăţi*, după care a închis investigaţia fără acordul plenului Consiliului Concurenţei.*

Cu toate acestea, ca urmare a unor practici şi înţelegeri anticoncurenţiale ale Colgate Palmolive România, Kraft Foods şi Unilever South Central Europe, interzise de Legea Concurenţei nr. 21/1996, contractele au încetat, cu consecinţa înregistrării unor pierderi financiare imense de către societăţile Prestige şi Galic, în condiţiile în care excluderea lor din contractele respective a fost anticoncurențială, cu rezultatul urmărit al favorizării unor agenţi economici şi a deprecierii concurenţei, acest „model" fiind asemănător modului în care s-au desfăşurat contractele dintre Prestige şi companiile Orkla Foods şi GlaxoSmithKline, Carrefour România, Billa România, Kaufland România şi contractele dintre Unilver South Central Europe, Galic, clienţii şi partenerii săi (...).

(8) Serviciul Român de Informaţii a cunoscut implicarea financiară a SC Farmec SA în transferuri mari de bani, servicii suspect fictive reprezentând fapte posibile de corupţie:

(i) Farmec SA a transferat sume de bani către firmă Ten Energy, când aceasta era controlată de fiul chestorului Ardelean Virgil, fostul şef al serviciului de informaţii al MAI, iar firma Energy Power&Gas, controlată de fiul aceluiaşi chestor, şi ECG-Control Europa Gas Limited, offshore din Cipru, au beneficiat de un contract cu Hidroelectrica în valoare de 263 milioane de euro.

(ii) Farmec SA a transferat peste 600.000 lei, prin intermediul firmelor Chapter Four Communication şi Chapter 4 Communication, către firme aflate în legătură cu **Felix Tătaru, persoana** care a manageriat campania electorală a fostului **preşedinte al României, Traian Băsescu.**

(iii) Farmec SA a transferat peste 3.800.000 lei, echivalentul a 900.000 euro, reprezentând contravaloarea unor servicii suspect fictive, către Alpiq Industries, firma care avea legătură cu **Nicolae Bogdan Buzăianu**, persoană despre care **Elena Udrea** a menţionat, în presă, că era un apropiat **al procurorilor DNA şi DIICOT**: „***Buzăianu*** *petrecea vacanţe, acum câţiva ani, poate şi acum, pe Coasta de Azur cu procurori din DIICOT şi DNA. Când va fi cazul o să am şi nişte nume.... La masă sau în vacanţele domnului Buzăianu pe Coasta de Azur* ***participau şi procurori****. Că erau prieteni sau erau pur şi simplu în anturajul domnului Buzăianu, ca urmare a problemelor pe care dânsul le are, rămâne de văzut*".

(iv) Farmec a transferat peste 14.000.000 lei/ron, echivalentul a trei milioane de euro, către SPOON MEDIA SRL (societate în dizolvare), cu sediul în Bucureşti Sectorul 1, Aleea MODROGAN, Nr. 18, Apartament 3/1A .

(v) Farmec a transferat peste 7.500.000 euro, echivalentul a 32.000.000 milioane lei/ron, către firmele STARCOM şi PUBLICIS, cu sediul în Bucureşti, sectorul 1, Str. Nicolae Iorga, nr. 13, corp A, care au un acţionar comun, în persoana lui Iordache Ştefan, şi acţionarul persoană juridică PUBLICIS GROUPE HOLDINGS B.V., cu sediul social în Olanda, 1183 DJ AMSTELVEEN, PROF. W.H. KEESOMLAAN, Nr. 12.

(vi) Farmec SA a transferat firmei NET BRINEL, cu sediul în Municipiul Cluj, deţinută de Borodi Marcel, peste 5.200.000 lei/ron, echivalentul a 1.100.000 de euro, iar fratele acestuia, prin firma "Registrul Mioriţa", a preluat registrele acţionarilor şi acţiunilor Farmec.

În perioada 2011-2016, societatea Net Brinel a fost implicată în derularea a 179 de contracte cu 50 de autorităţi publice, în valoare de 64 milioane lei/ron, echivalentul a aproximativ 13 milioane euro, iar, ulterior, sumele au crescut şi societatea deţinută de Borodi Marcel s-a bucurat de transferuri de bani primite de la instituţii de stat, în ultima perioadă de timp, valoarea acestora fiind de 157 milioane lei, peste 32 milioane euro, inclusiv de la servicii de informaţii precum Serviciul Român de Informaţii, Institutul pentru Tehnologii Avansate, MAPN Unitatea Militară 0215, Serviciul de Informaţii Externe, Autoritatea Electorală permanentă, Ministerul Justiţiei, Autoritatea pentru Supraveghere Financiară. Sursa Jurnalul.ro https://jurnalul.antena3.ro/special-jurnalul/anchete/afaceristul-de-casa-al-lui-emil-boc-157-milioane-de-lei-contracte-cu-statul-713236.html

Este de notorietate relaţia dintre **Borodi Marcel**, deţinătorul firmei Net Brinel, **Boc Emil**, primarul Clujului, fost prim-ministru al României, şi chestorul **Ardelean Virgil**, fost director al Serviciului Secret al MAI.

Borodi Marcel este originar din Bistriţa, acelaşi oraş din care provine şi Ardelean Virgil, iar legăturile cu Boc Emil sunt actuale, având în vedere faptul că s-a decis de către Consiliul local al Municipiului Cluj Napoca, prin hotărârea nr. 430, înfiinţarea Asociaţiei Cluj IT, împreună cu firma Net Brinel şi cu alţi agenţi economici din judeţ, iar primarul Emil Boc a fost mandatat să îndeplinească formalităţile necesare aderării României la această organizaţie, în timp ce firma lui Borodi s-a bucurat de transferuri de bani de la Primăria Cluj şi de la Consiliul Judeţean Cluj care depăşesc 7,5 milioane lei.

Primăria Cluj, companii de energie şi apă ale Municipalităţii, Universităţi din Cluj, au încheiat contracte şi i-au transferat lui **Borodi Marcel**, prin firmele sale, peste 35.255.227 lei/ron, echivalentul a peste 7 milioane euro. Sursa Jurnalul.ro https://jurnalul.antena3.ro/special-jurnalul/anchete/afaceristul-de-casa-al-lui-emil-boc-157-milioane-de-lei-contracte-cu-statul-713236.html.

Legături financiare cu Farmec SA ale domnului chestor **Ardelean Virgil** şi imperiul financiar dobândit de fostul şef al Serviciului Secret al Ministerului de Interne.

În asociere cu domnul Dunca Dan, fostul şef al Serviciului Secret al MAI îşi canalizează resursele financiare în dezvoltarea de blocuri rezidenţiale şi comerciale în oraşul Cluj: https://www.cotidianul.ro/vulpea-isi-face-barlog-la-poalele-feleacului/

(vii) Transferuri mari de bani de la Farmec SA către avocaţi preferaţi, cunoscuţi în mediul judiciar şi care au beneficiat şi de contracte încheiate cu firme de stat:

- deşi Farmec SA are angajaţi jurişti, avocatul **Brehar Claudiu**, a încasat de la această societate sume de bani care depăşesc 3.200.000 lei, echivalent a 700.000 Euro, iar avocatul **Ziadin Denis**, ambii avocaţi din Baroul Cluj Napoca, de asemenea apărător al Farmec SA, a încasat suma de peste 700.000 lei;

- discrepanţă dintre onorariile celor doi avocaţi, care îşi împart în mod egal efortul de reprezentare a Farmec SA în instanţă, sugerează că avocatul Brehar (care poartă, nu întâmplător, acelaşi nume cu cel al unei judecătoare de la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie) are şi alte "merite" decât cele care ţin de prestaţia de avocat;

- avocatul **Claudiu Brehar**, secondat de avocatul **Denis Ziadin**, au reuşit să înregistreze succesul remarcabil de a convinge judecătorii şi experţii, numiţi în dosare, să ignore şi să încalce dispoziţiile legale care reglementează desfăşurarea procesului echitabil şi chiar propriile dispoziţii ale instanţelor de judecată date în dosarele respective;

- **avocatul Claudiu Brehar** a beneficiat de suma de 1.700.000 lei de la AEROPORTUL internaţional Cluj, deşi aceasta instituţie publica are asigurată asistenţa juridică de mai mulţi consilieri juridici, cu contract de muncă permanent;

- societatea civilă de avocaţi „Biriş Goran" a avut calitate de avocat al Farmec SA în dosarul 12283/3/2016 împotriva ANAF, în condiţiile în care **Biriş Goran** a îndeplinit şi funcţia de ministru secretar în cadrul

Ministerului Finanţelor Publice, iar societatea pe acţiuni Farmec a transferat peste 2.500.000 lei/ron societăţilor controlate de domnul Biriş;

(9) Informaţii şi date din spaţiul public, din care rezultă elemente semnificative cu privire la implicarea unor ofiţeri din cadrul serviciilor de informaţii ale României în legătură cu afaceri care au avut drept consecinţă producerea unor prejudicii de peste un miliard de euro, precum şi lipsa unei reacţii corespunzătoare din partea Direcţiei Naţionale Antucorupţie în instrumentarea dosarelor penale privind aceste afaceri.

(i) **ofiţeri din cadrul Serviciului Român de Informaţii şi al Serviciul Român de Informaţii Externe au determinat secretizarea nejustificată a contractelor dintre România şi firmele MICROSOFT – EADS**, în realitate, prin această metodă, urmărindu-se ascunderea informaţiilor, plata unor sume de bani foarte mari (prin intermediul unor ofiţeri SRI şi SIE), în timp ce Serviciul Român de Informaţii ar fi trebuit, potrivit legii, să culeagă informaţii şi probe şi să sesizeze parchetul, potrivit următoarelor surse:

- https://www.luju.ro/dezvaluiri/anchete/dna-sta-pe-o-bomba-lumeajustitiei-ro-publica-lista-tuturor-numelor-grele-denuntate-la-dna-in-afacerea-microsoft-eads-prejudiciul-depaseste-1-miliard-euro-iar-spagile-s-au-dat-inclusiv-prin-intermediul-unor-ofiteri-din-sri-si-sie-jaful-a-inceput-in-2002-su *"...lista numelor grele denunţate la DNA în afacerea "Microsoft-EADS", prejudiciul de peste un milliard de euro iar spăgile s-au dat inclusiv prin intermediul unor ofiţeri SRI şi SIE, jaful a început în 2002 sub guvernarea Năstase şi a continuat până în 2013, sub regimul Băsescu..."* din data de 06.10.2015.

- http://www.secundatv.ro/anchete/basescu-afacerea-microsoft-este-o-afacere-profund-acoperita-de-statul-roman-96679.html/, potrivit căreia afacerea EADS s-a întins pe nouă ani în timpul mandatului a şapte miniştri de interne, iar înţelegerea cu această companie a fost desecretizată de către ministrul Vasile Blaga, după care, în anul 2007, a fost din nou secretizată.

- http://www.secundatv.ro/anchete/dna-a-clasat-pe-furis-dosarul-eads-afacerea-de-750-de-milioane-de-euro-ingropata-128373.html/, conform căreia: *„E o afacere profund acoperită de statul român care nu vrea să meargă mai departe", a declarat fostul preşedinte Traian Băsescu. Traian Băsescu a fost preşedintele României între anii 2004 – 2014. Frauda Microsoft a început în 2004 sub Guvernul Năstase şi s-a terminat în 2014 sub Guvernul Ponta cu trecere prin guvernele Tăriceanu şi Boc! Conform informaţiilor primare, România a fost furată de circa 400 de milioane de euro, bani care au ajuns în buzunarele unor escroci români dar şi în conturile unor şefi de la Microsoft.* În această escrocherie au fost implicaţi 9 miniştri: *Ecaterina Andronescu, Mihai Tănăsescu, Şerban (Miki Spagă) Mihăilescu, Dan Nica, Silvia Ţicău, Daniel Funeriu, Gabriel Sandu, Alexandru Athanasiu şi Elena Udrea.* ***Ex-preşedintele Băsescu ne-a mai spus că procurorii români – cu trimitere directă la şefa DNA Laura Codruţa Kovesi – îi protejează pe americanii din conducerea Microsoft.***

- http://www.secundatv.ro/anchete/dna-a-clasat-pe-furis-dosarul-eads-afacerea-de-750-de-milioane-de-euro-ingropata-128373.html/, potrivit căreia ***"Ce e strigător la cer e că nimeni nu spune de unde veneau banii care se vehiculau.****Trebuie să ştim dacă e vorba de 200 sau de 400 milioane de dolari, să ştim de la cine au venit, cine a dat mita. Procurorii DNA au clasat pe furiş, la începutul lunii noiembrie 2018, dosarul EADS. Timp de 4 ani, SECUNDĂ a publicat investigaţii de presă 13 episoade din FRAUDA EADS! Prin două SCHEME şi zeci de DOCUMENTE OFICIALE, am demonstrat cum s-au furat din banii publici peste 750 de milioane de euro.*
Procurorii Moraru-Iorga și Kovesi au făcut tot ce au putut să nu fie trimiși în judecată corupții Năstase, Rus, Săniuță, Blaga, Nită, Maior, Țiriac, Harnagea, Marian, Talpeș, Cico Dumitrescu etc., iar din Germania corupătorii Gerhard Schröder, Otto Schily, Wolfgang Schanble, Thomas de Maizière, Hans-Peter Friedrich și șefii EADS-AIRBUS!

- https://www.luju.ro/dna-sta-cu-curul-pe-dosarul-lui-gitenstein-iata-denuntul-bomba-depus-la-dna-care-ar-putea-fi-detonat-in-razboiul-trump-biden-ex-ministrul-comunicatiilor-gabriel-sandu-il-acuza-pe-fostul-ambasador-sua-mark-gitenstein-ca-l-ar-fi-constrans-sa-plateasca-ilega, conform extrase din data de 07.10.2019: ***„DNA STA CU CURUL PE DOSARUL LUI GITENSTEIN – Iată denuntul-bomba depus la DNA care ar putea fi detonat în războiul Trump-Biden...."***

„...Dinu Pescariu, Dragoş Stan şi Thomas Heinischell erau principalele 'bidoane colectoare' ai banilor obţinuţi din ***spolierea statului român prin offshore-urile controlate de aceştia, atât pentru 'afacerea Microsoft' care a prejudiciat statul roman cu 400.000.000$ dar şi pentru 'afacerea SEI' – cu un prejudiciu de 125.000.000 $ şi 'afacerea EADS' – cu un prejudiciu 1.000.000.000 €. Persoanele menţionate se asigurau de protecţia unor oameni din serviciile secrete, inclusiv cu avocaţi puşi la dispoziţie pentru a-i apăra. Ei trebuiau să asigure, pe baza protecţiei acordate, relaţionarea cu persoane ce aveau influenţa asupra unor membri ai***

Guvernului şi să asigure deschiderea unor conturi în străinătate din care să fie efectuate plăți către decidenţi şi orice alte persoane influenţe*...."*

„....Prejudiciul produs de compania multinaţională Microsoft Corporation SUA, guvernului în perioada 2004 – 2009 are următoarele părţi componente, formate exclusiv din produse nelivrate din componenţa licenţelor Microsoft cumpărate, servicii nelivrate şi ore de consultanţă neefectuate, dar pentru care FSC şi Microsoft au obţinut certificat de acceptanta ca şi cum ar fi fost livrate de Microsoft via FSC către Secretariatul General al Guvernului României."

(ii) afacerea cu licenţe MICROSOFT s-a întins pe o perioadă de 15 ani şi a produs statului român o pagubă de circa **1 miliard de euro,** iar Direcţia Naţională Anticorupţie a disjuns dosarul MICROSOFT din motive care nu au fost explicate şi a reuşit, practic, să demonstreze doar o pagubă de circa 15 milioane de euro, deşi cei implicaţi au declarat că au delapidat peste 500 de milioane de euro numai în primii 5 ani de derulare a afacerii, respectiv în perioada 2000 – 2005. **FRAUDA EADS.** Pentru a adera la Spațiul Schengen este obligatoriu să avem granițele securizate conform normelor UE. În 2004, sub bagheta premierului României Adrian Năstase și cancelarului Germaniei Gerhard Fritz Kurt Schröder a fost semnat un contract de securizare cu societatea multinațională EADS-AIRBUS. Deși celebrul STUDIU de FEZABILITATE definea un cost de circa 540 de milioane de euro, contractul s-a semnat sub ochii lui Năstase și Schröder pentru suma de 650 de milioane de euro pentru că, a fost prelungit pentru suma de 750 de milioane de euro de către ministrul Dan Nica. Nica este acum europarlamentar și UE a refuzat să-i ridice imunitatea pentru a fi anchetat de DNA – iar, în final, statul român a făcut plăți în sumă totală de 1,53 miliarde de euro. La data publicării acestui material, granițele României nu sunt securizate pe tot perimetrul și nu am fost primiți în Spațiul Schengen.

(iii) Clanul Crapaci – aparat de generali si de servicii secrete. Familia de tomi detinea 144 de case istorice. Toate au fost dobandite dupa 1989, cu concursul notarilor si a judecatorilor. Cladirile au fost cumparate cu titluri litigioase. Printre acestea sunt si doua spitale, cel de oncologie si maternitatea, care in perioada interbelica erau administrate de sveste, calugaite catolice.

(iv) **Inacţiunea Serviciului Român de Informaţii față de anumite afaceri dubioase, suspecte şi cu consecinţa prejudicierii statului român:**

- în opt ani, 11 luni şi 20 de zile, statul român a virat în conturile companiei americane **BECHTEL 2 miliarde de euro** pentru a construi 415 kilometri de autostradă. BECHTEL a construit doar 52 de kilometri, Direcţia Naţională Anticorupţie nu a făcut nicio anchetă penală pentru recuperarea banilor, iar contractul cu firma americană a devenind cea mai mare ţeapă din istoria României moderne;

- metoda **„studii de fezabilitate",** procedură de spoliere a banului public practicată de înalţi funcţionari de stat pe toate palierele industriale, pentru care, conform unui raport (**care ????**), în România au fost cheltuite circa **50 de miliarde de euro**, iar studiile de fezabilitate achitate cu această sumă imensă nu au fost folosite niciodată, unul dintre motive fiind termenul scurt de valabilitate al acestora, respectiv de numai 1-2 ani.

- manipularea prin sistemele IT, respectiv modul în care firmele SIVECO şi ASISOFT, singure sau în consorţii, au câştigat toate licitaţiile privind softurile de numărare a voturilor la alegeri şi transmiterea datelor corespunzătoare rezultatelor acestora; Sursa http://www.secundatv.ro/

- Serviciul Român de Informaţii nu a efectuat sesizări penale, împreună cu Oficiul Național de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor, deşi a cunoscut ca din România companiile mari transferă sume mari de bani în afara ţării, către zone cu regim fiscal OFFSHORE, şi înregistrează în contabilitate aceste sume sub formă de cheltuieli deductibile, împrejurare care încalcă dispoziţiile directivei nr. 1164 din 2016 a Consiliului Europei, iar un număr de 12 bănci din cele 46 care activează în România declară că nu au profit, ceea a permis estimarea că România a pierdut peste 10 (zece) miliarde de euro impozite neîncasate ca urmare a acestor transferuri de bani, servicii suspect fictive sau sume care au la baza operaţiuni ilicite. Sursă: https://www.bursa.ro/exclusivitate-27-de-banci-nu-profit-nu-impozit-07468230

(v) compania americană de audit KPMG a fost implicată în cazul Microsoft, respectiv pentru ştergerea urmei banilor între Guvern – FSC/D Con Net – Microsoft şi reţeaua de offshoruri create de KPMG, potrivit următoarelor surse:

- https://www.realitatea.net/kpmg-implicat-intr-un-scandal-de-evaziune_2225846.html: *„Fără autoritatea, renumele şi susţinerea KPMG-ului nu ar fi fost posibilă realizarea acestui canal de ştergere a urmei banilor intre Guvern – FSC/D-Con.Net – Microsoft şi reţeaua de offshore-uri creată de KPMG.*

- *https://www.luju.ro/dna-sta-cu-curul-pe-dosarul-lui-gitenstein-iata-denuntul-bomba-depus-la-dna-care-ar-putea-fi-detonat-in-razboiul-trump-biden-ex-ministrul-comunicatiilor-gabriel-sandu-il-acuza-pe-fostul-ambasador-sua-mark-gitenstein-ca-l-ar-fi-constrans-sa-plateasca-ilega: **„KPMG, implicat într-un scandal de evaziune ….** postul de televiziune CBC devoala o schemă offshore din Insula Man. Parte implicată era firma de consultanţă KPMG, iar oamenii de afaceri canadieni puteau „albi" tranşe de câte 5 milioane de dolari. Comisionul KPMG era, potrivit jurnaliştilor de la CBC, de 100.000 de dolari la fiecare tranşă. Potrivit înregistrărilor oficiale, firma KPMG România SRL e controlată 100% de o firmă din Cipru, KPMG CEE Holdings Limited. Apoi, împreună sau separat, aceste două entităţi - KPMG România SRL şi KPMG CEE Holdings Limited – mai au sub control alte patru firme: KPMG Audit SRL, KPMG Tax SRL, KPMG Business Tax Service SRL şi KPMG Moldova."*

Aceeaşi firmă KMPG a efectuat şi în auditul Farmec SA, care i-a plătit acestei companii peste 350.000 euro, reprezentând cca 40.000 euro anual, deşi i-a fost recomandată o firmă de audit cu capital românesc, care a solicitat 5.000 de euro anual pentru prestarea aceluiaşi serviciu de audit, considerente în raport de care nu putem exclude ca soluţia Farmec – KPMG a fost impusă de către un ofiţer al Serviciului Român de Informaţii.

(10) Serviciul Român de Informaţii prin inacţiune, tolerează/încurajează exploatarea, tăierea ilegală a pădurilor din România, în vederea exportului către firme protejate, cu preţul a numeroşi pădurari ucişi sau agresaţi de hoţii de lemne, şi a acţionat selectiv în cazurile privind retrocedări ilegale de clădiri şi suprafeţe foarte mari de terenuri şi păduri

(i) Firma Schweighefer a achiziţionat 1700 de hectare de pădure în zona obârşia Lotrului, care au fost atribuite ilegal de instanţe de judecată, unor persoane fără drept, în legătură cu care Serviciul Român de Informaţii nu a sesizat ilegalităţile la momentul desfăşurării procedurii de retrocedare, iau, ulterior, Direcţia Naţională Anticorupţie a anunţat că retrocedarea a fost ilegală, statul român fiind prejudiciat cu 300 de milioane de euro, conform Sursa https://www.gandul.info/financiar/marele-jaf-din-padurile-romanesti-dna-face-public-primul-mare-dosar-in-care-ancheteaza-mafia-padurilor-cat-s-a-taiat-ilegal-13391712 ; https://ziarulunirea.ro/firma-schweighofer-susceptibila-de-evaziune-fiscala-gerald-a-cumparat-de-2-ori-si-si-a-vandut-o-data-3-munti-retrocedati-ilegal-326013/

(ii) firma HOLZINDUSTRIE SCHWEIGHOFER SRL, cu sediul social în Sebeş Alba, a înregistrat vânzări de 17 miliarde lei, cu un profit net de 2.2 MILIARDE LEI pentru "asasinii pădurilor" din România, conform sursei:

- https://www.profit.ro/stiri/economie/holzindustrie-schweighofer-a-ramas-in-2016-liderul-pietei-de-prelucrare-a-lemnului-cu-afaceri-de-433-milioane-euro-17067414

- *Sute de oameni protestează vineri în faţa Ministerului Mediului din Viena, faţă de tăierea pădurilor din România. Organizatorii au mărşăluit pe străzile capitalei Austriei cu mesajul "Save Romanian Primary Forest". Ei spun că "o serie de firme austriece toacă anual milioane de arbori din România şi ar trebui responsabilizate".* Sursă: https://www.mediafax.ro/externe/protest-in-fata-ministerului-mediului-din-viena-fata-de-taierea-padurilor-din-romania-ce-le-cer-oamenii-companiilor-austriece-video-18632502

(iii) peste 650 de pădurari, tehnicieni şi ingineri silvici au suferit violenţe, vătămări corporale grave, distrugerea unor bunuri din partea hoţilor de lemne, potrivit următoarelor surse:

- https://www.green-report.ro/185-de-padurari-agresati-de-hotii-de-lemne-in-ultimii-cinci-ani/; - https://www.antena3.ro/actualitate/documentar-exploziv-la-antena-3-padurari-ucisi-de-mafia-lemnului-538366.html ;

- https://lmar2010.blogspot.com/2019/10/statul-paralel-al-lemnului-mafia.html

- *"Sute de oameni protestează vineri în faţa Ministerului Mediului din Viena, faţă de tăierea pădurilor din România. Organizatorii au mărşăluit pe străzile capitalei Austriei cu mesajul "Save Romanian Primary Forest". Ei spun că "o serie de firme austriece toacă anual milioane de arbori din România şi ar trebui responsabilizate"*

Sursă: https://www.mediafax.ro/externe/protest-in-fata-ministerului-mediului-din-viena-fata-de-taierea-padurilor-din-romania-ce-le-cer-oamenii-companiilor-austriece-video-18632502

(iv) de cele mai mari suprafeţe retrocedate din România au beneficiat persoane care nu au avut un drept legal de proprietate asupra imobilelor respective, spre exemplu terenul din zona Dămăroaia a capitalei Bucureşti şi o suprafaţă de 200 de hectare din alte zone ale ţării, care au fost preluate de către "rechinii imobiliari", adevăraţii moştenitori fiind înlăturaţi, conform sursa https://evz.ro/tunuri-imobiliare-in-inima-capitalei-952839.html

(11) În lipsa culegerii de informaţii şi a sesizărilor penale repetate, de către Serviciul Român de Informaţii, România a devenit în ultimii ani paradisul răpirilor şi traficanţilor de carne vie, care acţionează aproape

nestingherit

Potrivit Agenţiei Naţionale împotriva traficului de persoane, **869 de femei** dintre care **440 minore** au fost victime ale reţelelor de trafic de persoane în perioada dintre 2017-2018. În aceeaşi perioadă, **290 de bărbaţi** au avut aceeaşi soartă dintre care **112 sunt copii**. La 01 august 2019 în baza de date a IGPR figurau **2613 persoane dispărute** dintre care **481 sunt minori.** Din 3.000 de victime, 2600 de persoane continuă să fie dispărute. Beneficiari ai serviciilor/plăcerilor personale, femei şi copii răpiţi, sunt reţele de prostituţie din ţară şi din străinătate, persoane din aparatul judiciar şi politicieni din România. Alte victime au fost exploatate de cetăţeni străini/occidentali, fie în România fie în ţări din vestul Europei. Sentinţa penală 30/12.07.2013 a Tribunalului Olt reţine ca printre clienţii pe care răpitorii îi aduceau la minore pentru prostituţie se aflau şi cetăţeni austrieci şi americani detaşaţi în legătură cu serviciul pe raza minicipiului Caracal şi Deveselu judeţul Olt. Or, lipsa de reacţie a autorităţilor din România, recent a fost pusă în evidenţă prin televiziuni – cazuri ale răpirilor de la Caracal. Cu toate că în zonă au mai fost cercetări pentru răpiri şi prostituţie, totusi se continua cu exploatarea fetelor şi a copiilor, în România şi în ţări occidentale. Sursă: https://www.facebook.com/Libertate.Egalitate.Fraternitate/posts/2145384812250562/

(12) Dezvaluriri socante! Cum actiona S.R.I. la ANAF: "Coordonau tot, nu comenta nimeni..."

https://www.cotidianul.ro/dezvaluiri-socante-cum-actiona-sri-la-anaf-coordonau-tot-nu-comenta-nimeni/

(13) Numirea, promovarea ori menţinerea în funcţii publice în România sau la Bruxelles nu exclude legături de interes/susţinere cu serviciul de informaţii ori persoane din cadrul acestuia. Persoane cu funcţii publice importante, de decizie aflate în exercitarea funcţiei au participat sau au cunoscut şi au tolerat nereguli sistemice sau ilegalităţi. Din această perspectivă, promovarea sau/şi menţinerea în funcţii publice, a fost recomandată de interesul unor persoane în legătură cu care există indicii/dovezi că anterior s-a încălcat legea.

(14) **"Militarizarea" unor functii publice de conducere sau de executie din institutii publice de maxima importanta, prin ofiteri din Serviciul Roman de Informatii sau "colaboratori" ai acestuia, cu rezultatul controlului concertat al activitatii decizionale al acestor institutii.**

Presedintele Agentiei Nationale de Integritate, Bogdan Stan este ofiter de informatii, a se vedea raportul Parlamentului si capitolul 2.6, nerespectarea sistemica a legii de catre Agentia Nationala de Integritate.

Dupa retragerea delegarii din ANAF, un numar de zeci de ofiteri din Serviciul Roman de Informatii au continuat activitatea la ANAF. Spre exemplu, colonelul **Stefanescu Marian** a fost numit director general al Directiei Generale de Integritate a ANAF, colonelul **Tatu Elena Carmen**, inspector general al Directiei Generale Antifrauda Fiscala, **Ion Aurica** inspector general adjunct la Directia Antifrauda Fiscala – relatia cu alte institutii, **Stoica Adrian** – a fost trecut de la Directia Generala de Administrare a Marilor Contribuabili care gestioneaza si restituie accizele in functia de presedinte la comisiile de examinare ale functionarilor publici si ocuparea **functiilor de conducere din ANAF,** a se vedea capitolul 2.4 nerespectarea legii de catre Agentia Nationala de Administrare Fiscala.

In politie, Dobre Aurel a fost titularizat Director al Directiei de Investigatii criminalitate economica din Politia Romana dupa ce a detinut functia de sef servicii infractiuni cu produse accizabile. In anul 2012, in dosarul 14382/P/2010 politia a solicitat din nou de la Farmec SA inscrisuri – mijloace de proba, ~~care coincide cu~~ inregistrarile contabile din declaratia fiscala 101, materii prime deterioarate si distruse, inclusiv produsele accizate care au beneficiat de restituire de accize de la ANAF – DGAMC, cheltuieli nedeductibile, situatii centralizatoare, facturi emise si neincasate, radiate, anulate, stornate, trecute pe provizioane – proba nr. 7. Ulterior, Farmec SA nu a prezentat probele cerute, iar politistii au clasat cauza, dupa discutarea solutiei cu procurorul de caz, cu nerespectarea art. 321, 323 cod proc pen. **Enachescu Alexandru** a promovat director adjunct in cadrul Directiei de Investigatii Criminalitate Economica, dupa ce in dosarul 14382/P/2010 a cerut probe si s-a deplasat sa le ridice de la Farmec SA, iar inscrisurile – mijloace de proba care au fost cerute nu se afla la dosar.

(15) https://www.luju.ro/plicul-galben-de-la-sri-informarile-sri-cu-care-dna-a-omorat-zeci-de-firme-romanesti-sunt-tinute-la-secret-sri-refuza-sa-desecretizeze-adresele-din-dosarul-cnas-inculpatii-sunt-judecati-pe-informatii-la-care-nu-au-acces-apreciem-inoportuna-declasificarea *„**PLICUL GALBEN DE LA SRI** – Informările SRI cu*

care DNA a omorât zeci de firme româneşti sunt ţinute la secret...Inculpaţii sunt judecaţi pe informaţii la care nu au acces..." din care rezulta ca notele informative/**plicul galben** care se transmit instanţelor de judecată sau instituţiilor publice, să fie tipizate care să conţină serii, să fie înregistrate în registrul unic de intrări la fiecare instanţă de judecată şi în registrul unic de ieşiri al Serviciului Român de Informaţii şi, să rămână un exemplar în probaţiune la instituţiile publice; notele către instanţele de judecată să fie ataşate la dosarul fiecărei cauze, motivate. În acest context se va putea pe de o parte să fie înlăturată pentru viitor orice suspiciune privind caracterul obscur al notelor informative, încălcarea unor drepturi şi prevederi fundamentale, iar pe altă parte, deputaţi şi senatori vor putea să exercite controlul parlamentar prin verificări periodice dacă aceste Note informative corespund atât la instituţia emitentă, şi la instituţia beneficiară a informaţiilor primite, cât şi dacă conţinutul notelor informative ar putea fi interpretate ca o ingerinţă nepermisă în activatea instituţiei sau reprezintă o informare motivată bazată pe probe

2.4. Nerespectarea legii de către Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, autoritate publică competentă pentru constatarea, stabilirea şi tragerea la răspundere a persoanelor vinovate de fraudare a finantelor publice şi prejudicierea patrimoniului privat, ca urmare a:

- protecţiei asigurate de persoanele cu funcţii de conducere din această instituţie
- inacţiunii voite a organelor judiciare de cercetare şi stabilire a faptelor de natură penală ale unor funcţionari publici şi
- protecţiei asigurate, real şi discret, de către ofiţeri din structuri de informaţii

2.4.1. Mecanismele de fraudare a proprietăţii publice şi private, precum şi protecţia instituţională a acestora. Fraudele produse patrimoniului public şi privat.

Începând din anul 2008 şi până în prezent, am adresat Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală şi direcţiilor generale din structura acestiei instituţii numeroase sesizări şi petiţii, conţinând probe înfăţişate şi indicate să fie administrate în cadrul controalelor specifice ale fiecărei direcţii. Fraudele cu bani publici continuă.

Petiţiile au fost ignorate voit sau clasate, în urma unor verificări şi controale formale, deoarece ofiţeri din servicii de informaţii şi funcţionari ai ANAF împreună cu persoane din mediul de afaceri, care fraudează legea şi proprietatea, au interes personal să protejeze aceste mecanisme de fraudare sistemică a proprietăţii publice şi private, care constau în:

- decizii ale ANAF de restituiri ilegale de accize, fără ca beneficiari ai acestor restituiri să prezinte centralizator şi documentele aferente, care să dovedească consumul efectiv în fabricaţie pentru produse ce conţin alcool neaccizabil,
- acceptarea voită de către ANAF ca firmele protejate să înregistreze pe cheltuieli nedeductibile transferuri de sume mari de bani, corespunzătoare unor servicii suspect fictive, cu consecinţa diminuării artificiale a profitului impozabil şi a valorii impozitului legal datorat.

O parte din aceste transferuri de bani pot să reprezinte în bună măsură, direct sau prin interpusi, modalităţi de cointeresare şi răsplată a persoanelor din funcţii publice, care nu respectă normele legale în schimbul protecţiei asigurate pentru desfăşurarea unor operaţiuni ilicite.

Protejarea instituţională a mecanismelor care, în timp, au produs fraudarea cu miliarde de Euro a patrimoniului public şi privat, constă în :

- lipsa oricărui control fiscal, avizarea ilegală a restituirilor de accize, decizii de restituire care nu ar fi trebuit să fie emise,

- inspecţii fiscale efectuate şi avizate ulterior de către aceleaşi persoane de execuţie şi de conducere, fără să constate neconformitatea cu Legea, decurgând din absența cu desăvârşire a documentelor care să dovedească consumul în fabricaţie al alcoolului accizat, pentru care a fost solicitată restituirea, respectiv lista de produse finite care au utilizat produsul accizat, dar şi alcoolul izopropilic neaccizabil, reţete de fabricaţie/fișa de produs cu cantitatea de alcool utilizată per produs, fișe de utilizare în producţie şi facturi de ieşire din gestiune a produselor finite, dar şi pentru alcoolul neaccizabil izopropilic care a fost achiziţionat şi ultilizat real.

- inspecţii fiscale formale, cu nerespectarea art. 113 cod proc fiscală care reglementează verificările ce trebuie să fie efectuate în cadrul inspecţiei fiscale, deoarece aceleaşi persoane care au validat restituirile ilegale de accize au validat rapoartele de inspecţie fiscală, acţiuni care se circumscriu unor posibile fapte penale în legătură cu exercitarea atribuţiilor de serviciu.

- trecerea deciziilor de restituire a accizelor, începând cu anul 2016, de la D.G. Vamală la D.G. Administrare a Marilor Contribuabili, aceeaşi direcţie şi aceleaşi persoane care avizează atât restituirile ilegale de accize, cât şi inspecţiile fiscale formale, a fost realizată în timpul mandatului de preşedinte al ANAF al lui **Mișa Ionuţ,** pentru ca restituirile ilicite prin decizii ale DGAMC şi ale inspecţiilor fiscale să fie ţinute "**sub control**" de către funcţionari publici în cadrul aceleiaşi direcţii.

- promovarea la conducerea Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală a aceloraşi persoane care au dispus restituiri ilegale de accize, iar, ulterior, acelaşi grup de persoane au avizat rapoarte de inspecţie fiscală care, cu nerespectarea legii, nu au evidenţiat neregularitatea şi neconformitatea cu legea a declaraţiilor fiscale 321, respectiv cereri de restituire accize, şi nerealitatea operaţiunilor fiscale evidenţiate în declaraţiile 101, nerealitatea provizioanelor şi a cheltuielilor nedeductibile, care ascund operaţiuni suspect fictive.

- funcţionari publici care au participat la încheierea unor procese verbale de control, emiterea unor decizii de restituire a accizelor şi întocmirea unor rapoarte de control cu încălcarea dispoziţiei Curţii de Conturi cuprinsă în Raportul din anul 2013, potrivit căreia funcţionarii care efectuează controlul fiscal trebuie să fie din altă regională ANAF decât cea în care îşi are sediul firma controlată, situaţie care continuă prin efectuarea de restituiri de accize şi inspecţii fiscale la agentul economic Farmec SA din Municipiul Cluj-Napoca, de către funcţionari ANAF cu domiciliul în acelaşi oraş.

- funcţionarii publici care au întocmit procese verbale de control şi au emis decizii ilegale de restituire a accizelor sunt aceleaşi persoane care au efectuat inspecţia fiscală în mod formal şi au întocmit Raportul de inspecţie fiscală din 15.12.2014, prin care au creat aparenţa unor verificări şi au stabilit obligaţii de plată nejustificate, cu consecinţa anulării raportului de inspecţie prin sentinţa nr. 46/2016 a Curţii de Apel Cluj, menţinută de Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie prin decizia 3921/14.11.2018.

- funcţionari publici spre exemplu **Adrian Cătălin Cojocaru, Ionuţ Misa, Mirela Călugăreanu...**, care au avizat restituirea ilegală a accizelor fără documentele prevăzute la pct. 22 alin.34 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal şi fără nicio verificare, doar pe baza unei note explicative luate reprezentantului societăţii solicitante, în care se menţionează că întreaga cantitate de alcool accizat (alcool etilic cu concentraţie de 96,6%) a fost folosită în

producţie, au fost menţinuţi, promovaţi şi readuşi în funcţii înalte din conducerea ANAF, respectiv Ministerul de Finanţe

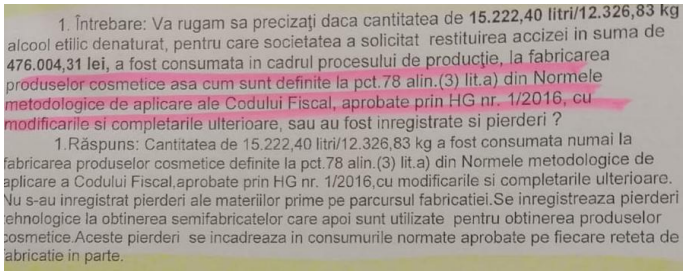

1. Întrebare: Va rugam sa precizaţi daca cantitatea de **15.222,40 litri/12.326,83 kg** alcool etilic denaturat, pentru care societatea a solicitat restituirea accizei in suma de **476.004,31 lei**, a fost consumata in cadrul procesului de producţie, la fabricarea produselor cosmetice asa cum sunt definite la pct.78 alin.(3) lit.a) din Normele metodologice de aplicare ale Codului Fiscal, aprobate prin HG nr. 1/2016, cu modificarile si completarile ulterioare, sau au fost inregistrate si pierderi ?

1.Răspuns: Cantitatea de 15.222,40 litri/12.326,83 kg a fost consumata numai la fabricarea produselor cosmetice definite la pct.78 alin.(3) lit.a) din Normele metodologice de aplicare a Codului Fiscal,aprobate prin HG nr. 1/2016,cu modificarile si completarile ulterioare. Nu s-au inregistrat pierderi ale materiilor prime pe parcursul fabricatiei.Se inregistreaza pierderi tehnologice la obtinerea semifabricatelor care apoi sunt utilizate pentru obtinerea produselor cosmetice.Aceste pierderi se incadreaza in consumurile normate aprobate pe fiecare reteta de fabricatie in parte.

Deşi aceste ilegalităţi au fost constatate atât de Curtea de Conturi, ca auditor extern, cât şi de către Direcţia Generală de Integritate a ANAF, prin raportul de control intern din 22.06.2018, ca şi încălcarea legii pe o perioadă lungă de timp, persoanele cu funcţie de conducere şi cele cu atribuţii de control din cadrul ANAF nu au formulat nicio sesizare către organele judiciare de anchetă, parchet şi poliţie, nerespectând obligaţia legală ce decurge din prevederile Codului penal, nu au formulat nicio sesizare către organele judiciare de anchetă, parchet şi poliţie, încălcând obligaţia legală ce decurge din prevederile Codului penal.

2.4.2. Menţinerea mecanismelor de restituire a accizelor fără documentele cerute de lege, înregistrarea in contabilitatea companiilor, pe cheltuieli deductibile a unor sume mari de bani achitate pentru servicii suspect fictive, înregistrarea în contabilitate a unor provizioane şi cheltuieli nedeductibile suspect nereale, crează prejudicii patrimoniului public şi privat.

Lipsa de reacţie a autorităţii fiscale cu privire la astfel de situaţii coincide cu promovarea unui grup de persoane în funcţii de conducere din Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, Ministerul de Finanţe ori din alte instituţii publice. Aceleaşi persoane din grup au semnat şi restituirile ilegale de accize, cât şi inspecţiile fiscale la fel de formale, care nu reflectă realitatea documentelor ataşate cererilor de restituire şi nici a înregistrărilor suspect fictive din contabilitatea unor companii protejate.

Lipsa verificărilor şi a transparenţei actului instituţional decurge tocmai din asigurarea tacită a Parchetelor şi a Direcţiei Naţionale Anticorupţie că sunt mai presus de lege şi protejaţi toţi acei funcţionari care nu respectă legea, pentru favorizarea persoanelor participante la realizarea fraudelor, în cadrul unor grupuri organizate, inclusiv funcţionarii publici care validează operaţiunile ilegale şi contribuie esenţial la continuitatea acestora şi la nerecuperarea prejudiciilor.

Analizand mecanismele de restituire pe o perioada mai lunga de timp, procesele verbale de control cu privire la restituirile de accize, care au fost încheiate de funcţionarii publici din cadrul Direcţiei Generale a Marilor Contribuabili, au fost avizate şi semnate de către **Vorniceanu Marius** în calitate de director general si director adjunct, **Mişa Ionuţ**, în calitate de director general, **Călugăreanu Mirela**, în calitate de director adjunct, **Cojocaru Adrian Cătălin**, în calitate de director adjunct.

Astfel,

1. **Mişa Ionuţ** a promovat pe rând în funcţiile de director general al DG Administrare Mari Contribuabili, Ministru al Finanţelor şi preşedinte al Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, iar în exercitarea acestei ultime funcţii, în anul 2018, printr-un bilet scris olograf, a respins propunerea Direcţiei Generale de Integritate din cadrul ANAF de sesizare a organelor

judiciare cu privire la faptele de natură penală constatate în urma controlului intern:

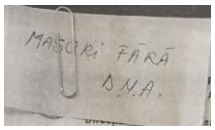

În luna noiembrie 2019, după înlocuirea guvernului PSD a fost repus în funcţia de director general la D.G. Administrare Mari Contribuabili din ANAF.

2. **Călugăreanu Mirela** a fost promovată în două rânduri în funcţia de preşedinte al Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, iar în toată perioada exercitării acestei funcţii nu au fost efectuate constatări privind mecanismele de fraudare a bugetului de stat, care au fost evidenţiate cu probe, în cuprinsul Sesizării înregistrată cu nr. 904300 din data de 04.07.2019 (Teza 1 şi Teza 2) adresată preşedintelui acestei instituţii, cât şi în sesizările anterioare.

Prin decizia primului ministrul al Guvernului Liberal, confirmat de Parlamentul României, înscrisă în Monitorul Oficial al României cu nr. 09440 din 25.11.2019, au fost înlocuiţi vicepreşedinţii Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, dar în funcţia de preşedinte a fost menţinută **Călugăreanu Mirela**.

3. **Vorniceanu Marius,** în perioada 1998-2017, a deţinut funcţia de director adjunct la Direcţia Generală de Control Financiar şi Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, a participat la avizarea unor inspecţii fiscale în legătură cu restituiri de accize care nu au îndeplinit cerinţele legii iar ulterior, în perioada 2008-2014, a condus departamentul Curţii de Conturi care efectuează auditul extern al Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, funcţie în care a luat cunoştinţă de constatările acestei instituţii, cu privire la încălcarea legii privind restituiri de accize, care nu ar fi trebuit aprobate, prin Raportul din anul 2013, însă nu a sesizat parchetul, împrejurare care a permis continuarea ilegalităţilor. În prezent, dl. **Vorniceanu Marius** deţine una din cele cinci funcţii de decizie în plenul Oficiului pentru Prevenirea şi Combaterea Spălării Banilor, instituţie publică care supraveghează şi transferurile ilicite de bani, în legătură cu servicii fictive şi cu restituirile ilegale de accize de către ANAF, privind operatiuni intracomunitare (...).

4. Succesor al acestuia a fost numit **Cojocaru Cătălin Adrian, finul** lui **Vorniceanu** în funcţia de director adjunct la Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili.

5. Un alt **fin** al lui **Vorniceanu** este **Argeşeanu Marius**, care exercită funcţia de director direcţie în cadrul Direcţiei Generale Antifraudă Fiscală a ANAF.

6. **Ştefănescu Marian, colonel (r) al Serviciului Român de Informaţii** în data de 28.10.2019 a fost repus pe funcţie director general la D.G. Integritate a Agenţiei. Deşi Direcţia Generală de Integritate a propus sesizarea Direcţiei Naţionale Anticorupţie, dl. **Ştefănescu Marian** nu a sesizat parchetul şi nu a solicitat direcţiilor de control fiscal să calculeze prejudiciile rezultate ca urmare a nerespectării Legii de către funcţionarii publici în înţelegere cu companii mari privind restituiri ilegale de accize, acceptarea înregistrării de către companii mari pe cheltuieli deductibile a unor servicii suspect fictive, precum şi ca urmare a lipsei verificărilor ANAF privind realitatea operaţiunilor care figurează înregistrate în declaraţiile fiscale 101 de către companiile mari, inclusiv de către Farmec SA, verificări fiscale care decurg din mecanismele de fraudare descrise şi în sesizarea transmisă către D.G. Integritate în data de 04.10.2019 fără rezultat;

7. **Pușdercă Laurenţiu** a fost protejat şi menţinut pe funcţia de director adjunct al D.G. Antifraudă secţia 7 Sibiu chiar şi după ce am informat preşedintele, vicepreşedinţii şi

inspectorul şef al DGAF, ca **cel mai „longeviv" director protejat pe funcţie,** a clasat după 5 zile sesizările subsemnatului fără să efectueze nicio verificare reală, iar în perioada dintre 2017 şi 2019 acesta a încălcat art. 45 din Legea 188, deoarece a refuzat să îndeplinească dispoziţiile ierarhice privind controlul fiscal dispus în august 2018 de către structura centrală a DGAF, de către preşedintele ANAF la 14.02.2018 şi în august 2019 de către Direcţia Generală de Integritate a ANAF.

8. **Tatu Carmen Elena, ofiţer (r) al Serviciului Român de Informaţii** în funcţia de inspector general al D.G. Antifraudă Fiscală, însă nu a dispus verificări ca urmare a sesizării şi petiţiei înregistrate la ANAF în data de 10.10.2019, la care am ataşat sesizarea din 04.07.2019, şi față de conţinutul sesizării şi petiţiei pe care le-am transmis ataşate, de asemenea, şi care includ şi informaţii despre **Pușdercă Laurenţiu**, dir. adj. al Direcţiei Generale Antifraudă Fiscală secţia 7 Sibiu.

Adresele primite în data de 31.10.2019 şi 07.11.2019 de la Departamentul şi Direcţia Generală Antifraudă, aflată în subordinea vicepreşedintelui ANAF – DGAF, **Raul Cristian Petrescu**, evidenţiază cadrul obscur al comunicărilor tansmise de autorităţile fiscale, față de mecanismele de fraudare menţionate în sesizarea înregistrată la ANAF în 04.07.2019 şi în celelalte înscrisuri ataşate, care includ şi informaţii despre numeroase nerespectări voite ale dispoziţiilor primite pe linie ierarhică de către **Pușdercă Laurenţiu**, director adjunct secţia 7 Sibiu a Direcţiei Generale Antifraudă Fiscală.

Invocarea de către inspectorul şef a art. 11 din Legea 207/2015 cod procedură fiscală privind secretul fiscal, constituie un pretext de a ascunde comunicarea către petent a măsurilor care au fost dispuse, întrucât cererea subsemnatului nu a vizat date din categoria informaţiilor care se înscriu în secretul fiscal definit de alin. (2) art. 11 din Legea 207/2015 potrivit căruia *„(2) în categoria informaţiilor de natura celor considerate a fi secret fiscal intra datele referitoare la contribuabil/plătitor, cum ar fi: datele de identificare, natura şi cuantumul obligaţiilor fiscale, natura, sursa şi cuantumul veniturilor, natura, sursa şi valoarea bunurilor, plăți, conturi, rulaje, transferuri de numerări, solduri, încasări, deduceri, credite, datorii, valoarea patrimoniului net sau orice fel de informaţii obţinute din declaraţii ori documente prezentate de către contribuabil/plătitor sau terţi*.", ci doar măsurile care ar fi fost dispuse de către organul fiscal în vederea soluţionării plângerii, sesizării şi intrării în legalitate.

9. **Tudor Daniel Mihail** a fost numit în perioada dintre în 2017-2019 şi a asigurat menţinerea mecanismelor de fraudare, în următoarele funcţiile ocupate succesiv de :

- vicepreşedintele al departamentului antifraudă, poziţie care, în beneficiul fraudelor de la Farmec SA, i-a permis să avizeze propunerea de clasare a sesizărilor subsemnatului către DGAF, de către **Pușdercă Laurenţiu**, director adjunct la Direcţia Antifraudă secţia 7 Sibiu şi protejarea acestuia,

- vicepreşedinte al departamentului control fiscal care a avut în subordine, ambele direcţii de control fiscal, atât DGAMC cât şi DGAF şi au continuat aceleaşi "măsuri" de menţinere tacită a mecanismelor de fraudare, în contextul în care funcţionari de la controlul fiscal întocmesc procese verbale fără nicio verificare, doar pe baza NOTEI EXPLICATIVE luate de organul fiscal reprezentantului societăţii.

10. **Ioan Gligor, Ioan Rus, Ioan Zadic**, funcţionari ANAF care în mod coordonat au participat atât la restituirile ilegale de alcool timp de 10 ani, cât şi la controlul fiscal formal din cadrul DGAMC-ANAF şi întocmirea Raportului de Inspecţie Fiscală din 15.12.2014, privind amendarea neintemeiata a societăţii Farmec SA cu 69.000.000 lei. Raportul de inspecţie fiscală a fost anulat

de Curtea de Apel Cluj, dar ANAF nu a verificat aspectele care conturează frauda evidenţiată în sesizarea subsemnatului.

11. În legătură cu aceste mecanisme de fraudare, am informat fără succes trei miniştri, care aparţin, in ordine, guvernelor **Partidului Naţional Liberal** şi **Partidul Social Democrat**, respectiv **Dana Anca Dragu**, fost analist economic la direcţia generală pentru afaceri economice şi financiare din Comisia Europeană la Bruxelles, **Mișa Ionuţ, Teodorovici Orlando,** iar prezentul document a fost transmis şi domnului **Cîțu Florin**, actual ministru al finanţelor publice.

12. Ministrul Finanţelor Publice beneficiază de un Corp Control al cărui şef este **VÂSCEA Gheorghe,** al cărui naș de cununie este **Nicu Anghel, general (r) SRI,** şi este compus din **Vladuț Nicușor** şi alţi zeci de funcţionari publici, insa nu au efectuat nicio verificare privind mecanismele de fraudare a finanţelor publice, ci au transmis sesizările către Direcţia Generală de Integritate a ANAF, deşi au cunoscut ca această direcţie nu numai că nu contribuie la înlăturarea practicilor, dar nu a dispus măsuri privind calculaţia prejudiciilor produse şi sesizarea parchetului privind prejudicierea ANAF, nici după ce funcţionari ai Direcţiei Generale de Integritate au constatat similar cu Curtea de Conturi ca restituirile de accize nu ar fi trebuit să se acorde, acceptând "dispoziţia" scrisă pe un bileţel de **Ionuț Mișa**, preşedinte ANAF la acel moment de a nu fi sesizate organele de cercetare penală.

2.4.3. Constatări esenţiale privind activitatea desfăşurată de ANAF fără respectarea legii

Față de acţiunile de verificare şi control întreprinse de toate structurile din cadrul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală şi răspunsurile primite de la această instituţie, în raport de audienţele, cererile şi petiţiile însoţite de probe pe care le-am depus în perioada 2008-2019, dar au fost voit ignorate şi neluate în considerare cu ocazia unor aşa-zise controale, în realitate deloc sau formale efectuate, numai pentru crearea aparenţei unor verificări impuse de lege, cu scopul şi rezultatul final al acoperirii fraudelor şi asigurării condiţiilor de continuare a acestora, se pot reţine, mai presus de orice îndoială, următoarelele constatări esenţiale cu privire la activitatea ANAF:

- practica funcţionarilor ANAF de a dispune restituirea accizelor în condiţii nelegale, fără ca agenţii economici să facă dovada, cu documente contabile, a consumului în fabricaţie a produsului accizat (alcool, motorină, etc.), în conformitate cu pct. 22 alin.34 din Normele de aplicare a Codului fiscal, corespunzător căruia s-a solicitat restituirea accizelor, doar pe baza unor note explicative,

- nota explicativă luată de organul fiscal contabilului şef al societăţii că produsul accizat a fost utilizat integral, doar în scopul şi cu rezultatul protejării intereselor persoanelor beneficiare ale sumelor rezultate din fraude şi contrar interesului public, reprezentat de încasarea corectă a accizelor la bugetul de stat,

- restituiri ilegale de accize fără ca, contribuabilul/beneficiarul să includă în declaraţiile fiscale 321/cererile de restituire a accizelor, documentele complete doveditoare privind cantităţile de produs accizat care beneficiază de restituirea accizelor, iar Direcţia Generală de administrare a Marilor Contribuabili, în temeiul art. 113 cod procedură fiscală, în cadrul inspecţiilor fiscale, exista practica Agentiei Nationale de Administrare Fiscala de a nu constata nerespectarea legii cu ocazia completării fiecărei cereri de restituire a accizelor cu înscrisuri şi informaţii incomplete privind dovada cantităţiilor efectiv utilizate în scopul pentru care se solicită restituirea şi nu solicită sancţiunile legale şi sesizarea parchetului, conform extras din

prima pagină a unor cereri de restituire ataşate la **Proba nr. 8**:

Extras cererea restituire accize 2018:

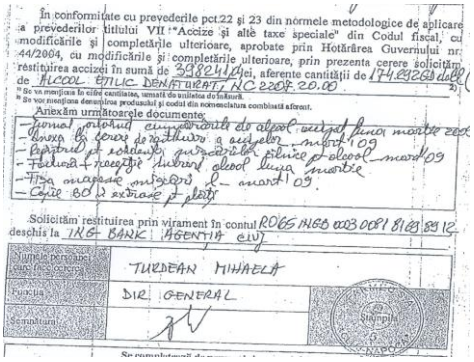

În conformitate cu prevederile pct.22 şi 23 din normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII "Accize şi alte taxe speciale" din Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, prin prezenta cerere solicităm restituirea accizei în sumă de 39824,14 lei, aferente cantităţii de 174,9263 dalc
1) Se va menţiona în cifre cantitatea, urmată de unitatea de măsură.
2) Se vor menţiona denumirea produsului şi codul din nomenclatura combinată aferent.
Anexăm următoarele documente:
- Jurnal cumparari achizitii de alcool accizat luna iulie 2016
- Anexa la cererea de restituire a accizelor - iulie 09
- Registrul pt. evidenta miscarilor zilnice pt. alcool - mai 09
- Fisa de magazie pt. alcool accizat luna iulie 09
- Factura si receptia pt. intrari alcool luna iulie 09
- Copie BO si extrase de plata
Solicităm restituirea prin viramentul în contul RO65 INGB 0003 0081 8123 8912 deschis la ING BANK AGENTIA CLUJ
Numele persoanei împuternicite: TURDEAN MIHAELA
Funcţia: DIR. GENERAL
Semnătura
Ştampila

Extras cerere restituire 2016:

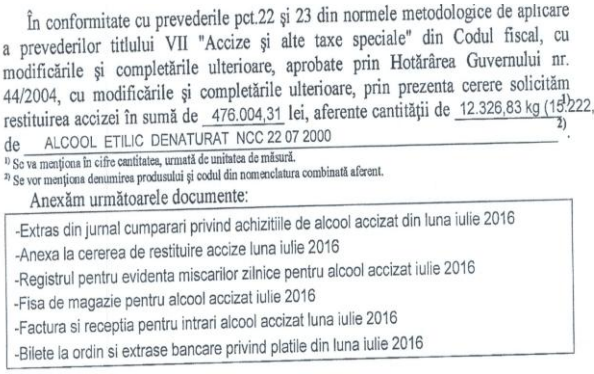

În conformitate cu prevederile pct.22 şi 23 din normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII "Accize şi alte taxe speciale" din Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare, prin prezenta cerere solicităm restituirea accizei în sumă de 476.004,31 lei, aferente cantităţii de 12.326,83 kg (15.222,40 litri) de ALCOOL ETILIC DENATURAT NCC 22 07 2000.
1) Se va menţiona în cifre cantitatea, urmată de unitatea de măsură.
2) Se vor menţiona denumirea produsului şi codul din nomenclatura combinată aferent.
Anexăm următoarele documente:
-Extras din jurnal cumparari privind achizitiile de alcool accizat din luna iulie 2016
-Anexa la cererea de restituire accize luna iulie 2016
-Registrul pentru evidenta miscarilor zilnice pentru alcool accizat iulie 2016
-Fisa de magazie pentru alcool accizat iulie 2016
-Factura si receptia pentru intrari alcool accizat luna iulie 2016
-Bilete la ordin si extrase bancare privind platile din luna iulie 2016

- în continuare restituirile de accize şi rapoarte de Inspectia Fiscala sunt efectuate de funcţionari ANAF cu domiciliul în Cluj, împrejurare care încalcă dispoziţia Curţii de Conturi de la pagina 157 din Raportul Curţii de Conturi din anul 2013,

- neefectuarea de verificări cu privire la înregistrarea în contabilitatea firmelor mari a unor sume semnificative de bani pe cheltuieli deductibile, servicii şi tranzacţii suspect fictive, care au la baza transferuri mari de bani către firme din ţară, din ţări europene sau către firme cu regim fiscal offshore, tranzacţii care încalcă Directiva 1624 a Consiliului Europei, diminuează artificial profitul impozabil, prejudiciind atât bugetul finanţelor publice, prin încasarea unor taxe mai mici la impozitul pe profit, cât şi patrimoniul societăţilor pe acţiuni prin plata unor servicii suspect fictive,

- continuitatea acţiunilor de fraudare a bugetului de stat şi de prejudiciere a patrimoniului societăţii este rezultatul neîndeplinirii, cu ştiinţă, a atribuţiilor conferite de lege structurilor de control fiscal şi de integritate din cadrul ANAF, prin influenţa exercitată de persoane cu funcţii de conducere din această instituţie, de oameni politici şi de către ofiţeri activi sau în rezervă din cadrul Serviciului Român de Informaţii, în scopul protejării intereselor private ale acestor grupuri de influenţă.

În raport de toate considerentele menţionate anterior, am adresat preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, **Călugăreanu Mirela**, petiţia şi sesizarea înregistrată cu nr. 904300/04.07.2019, însoţite de probe, iar sub nr. 41600/09.07.2019 am înregistrat petiţia adresată Ministrului Finanţelor Publice, domnul **Orlando Teodorovici**, însă ambele documente au fost declinate la Direcţia Generală de Integritate din cadrul ANAF. (Sesizarea şi PETIŢIA către preşedintele ANAF şi Ministrul Finanţelor Publice, precum şi adresele primite de la Direcţia Generală de integritate a ANAF, în limba română şi engleză pot fi accesate pe site-ul ***www.coruptie-functionaripublici-ofiteri-farmec-consiliulconcurentei.ro/wp/***).

Faţă de mecanismele sistemice de fraudare, realizate inclusiv cu participarea unor funcţionari publici, şi faţă de inacţiunea constantă a structurilor de control din cadrul ANAF, descrise în sesizare către preşedintele acestei instituţii şi către Ministrul Finanţelor, răspunsurile primite de la Direcţia Generală de Integritate din cadrul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală dovedesc interesul superficial care a determinat să nu fie efectuate verificări obiective şi complete, iar măsurile Direcţiei Generale de Integritate către direcţiile de control, respectiv Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili şi Direcţia Generală Antifraudă Fiscală, nu sunt de natură să conduca la înlăturarea mecanismelor de fraudare,

stabilirea faptelor ilegale şi a prejudiciilor reale, precum şi aplicarea sancţiunilor corespunzătoare prevederilor legale, (dar şi ignorarea neregulilor manifestate în cadrul structurilor ANAF, care au permis continuitatea operaţiunilor frauduloase).

2.4.4. Serviciul Român de Informaţii a trimis cu delegaţie la Agenţia Naţională de Administrare Fiscală un număr de 250 de ofiţeri cu grade militare care să execute ordinele superiorilor săi privind cauzele de interes şi controale fiscale la ordin.

În anul 2018 o mare parte din aceşti ofiţeri militari au fost retraşi, dar au mai rămas câteva zeci în funcţii de conducere a ANAF, spre exemplu **Carmen Tatu**, în prezent deţine funcţia de inspector şef la Direcţia Antifrauda Fiscală, **Marian Ştefănescu** – director general la Direcţia Generală de Integritate, **Ion Aurica**, inspector general adjunct la DG Antifrauda Fiscala, **Stoica Adrian**, presedinte la Comisiile de examinare ale functionarilor publici pentru ocuparea functiilor de conducere din Agentia Fiscala şi alţii.

Planul semnat de directorul Serviciului Român de Informaţii, Ministrul Finanţelor Publice şi Ministrul de Interne, procurorul şef al Direcţiei Naţionale Anticorupţie a dat liber la monitorizarea în masă a firmelor şi contribuabililor "*cu potenţial ridicat de evaziune fiscală şi fraudă fiscală ridicat".* Mii de firme au fost puse sub sechestru.

În aceste condiţii, orice contribuabil nou înfiinţat, în speţă cei cu capital românesc, este declarat din start suspect că ar putea comite evaziune fiscală şi se efectuează de către ANAF acţiuni comune cu ofiţeri din Serviciul Român de Informaţii conform capitolul II *„Introducerea, monitorizarea contribuabililor cu potenţial de evaziune şi fraudă fiscală ridicat, a societăţilor comerciale nou înfiinţate, clarificarea aspectelor practice rezultate în ultima perioadă din activitatea de colectare a taxelor şi impozitelor şi intesificarea cooperării interinstituţionale prin acordarea accesului la bazele de date gestionate de către instituţiile de aplicare a legii în domeniu şi realizarea acţiunilor comune..."*

În realitate, acest plan a avut un caracter ocult, a urmărit aplicaţii în domeniul de interes privat al ofiţerilor şi funcţionarilor publici fiecare a fost îndreptat împotriva proprietăţii private al cărui patrimoniu a fost prejudiciat în urma unor măsuri abuzive concertate şi dirijate, cu scopul efectuării de controale fiscale dirijate împotriva unor firme în vederea distrugerii activităţii acestora sau obţinerii de informaţii economice, precum şi în scopul protejării mecanismelor sistemice de fraudare în legătură cu care au interes ofiţeri de informaţii şi funcţionari publici deoarece constatările Curţii de Conturi din anul 2013 şi sesizările subsemnatului, însoţite de probe, către Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, Serviciul Român de Informaţii şi Direcţia Naţională Anticorupţie, precum şi către alte parchete s-au situat sub beneficiul inacţiunii ori a unor controale formale care, ulterior, s-au dovedit nelegale. Decizia Curţii Constituţionale din 01.10.2019 a constatat neconstituţionalitatea tocmai a prevederilor care au făcut posibile aceste practici, iar Curtea Constitutionala a declarat neconstituţionale măsurile care prevedeau sechestru asiguratoriu până la finalizarea anchetei.

2.4.5. Direcţia Generală de Integritate a ANAF, în condiţiile cunoaşterii mecanismelor de fraudare a proprietăţii publice descrise cu probe la TEZA 1 şi TEZA 2 din SESIZAREA din 04.07.2019, nu a dispus măsuri precise către direcţiile de control, respectiv:

a) către Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili să solicite informaţii, înscrisuri şi măsuri, respectiv centralizator cu firmele care înregistrează în contabilitate pe cheltuieli deductibile sume mari de bani, reprezentând transferuri de bani către firme din ţară şi străinătate, inclusiv cu regim fiscal offshore, servicii suspect fictive, total sau parţial, în funcţie de documentele justificative privind realitatea tranzacţiilor, cu consecinţa diminuării artificiale a profitului impozabil, şi nu a dispus aceleiaşi direcţii măsura efectuării inspecţiei fiscale şi a stabilirii sancţiunilor legale care decurg din constatarea unor posibile fraude fiscale semnificative, precum şi măsura calculaţiei şi stabilirii prejudiciilor rezultate, ca efect al neprezentării documentelor justificative privind utilizarea reală a produsului accizat (reţete de fabricaţie, lista cu produse finite şi facturi de ieşire a produselor finite către client).

b) către Direcţia Generală Antifraudă Fiscală să solicite:

- în temeiul art. 113 din Codul procedură fiscală, să constate nerespectarea legii şi să aplice sancţiunile prevăzute la punctul (j), în urma verificării dacă declaraţiile fiscale 321 sunt complete, şi au ataşate toate documentele prevăzute la art. 34 din Normele de aplicare a Codului fiscal privind dovedirea consumului produsului accizat, respectiv lista cu produsele care conţin alcool accizat pentru care se solicită restituirea accizelor, lista cu produsele care conţin alcool izopropilic care nu este supus regimului de accize, precum şi fişele de produs finit pentru produsele care conţin alcool (reţete de fabricaţie), care să conţină denumirea produsului finit, cantitatea de alcool utilizat per doză şi natura juridică a alcoolului utilizat, respectiv accizat sau nesupus regimului de accize;

- să efectueze verificări încrucişate pe bază de documente contabile complete;

- să efectueze, prin probe de laborator, verificări comparative dacă valoarea consumului de alcool menţionată în reţelele de fabricaţie corespunde cu valoarea pentru acelaşi produs rezultată din proba de laborator, atât pentru produse cu alcool accizat, şi pentru produse cu alcool neaccizabil;

Astfel, **Direcţia Generală de Integritate a ANAF** a ignorat voit legea, fraudele descrise în SESIZARE, probele înfăţişate, constatările Curţii de Conturi şi chiar propriile constatări privind confirmarea nerespectării legii, raportul de control intern întocmit în anul 2018 de către această direcţie, care confirmă nerespectarea legii, având în vedere că nu a efectuat verificări şi nu a dispus măsuri, față de mecanismele de fraudare menţionate în sesizare privind nerespectarea principiilor şi a legii, referitor la egalitatea de servicii şi tratament de către instituţiile naţionale, dar şi nerespectarea dreptului privind egalitatea în faţa legii.

Protejarea acestor mecanisme sistemice de fraudare de către Agenţia Naţională de Administrare Fiscală este confirmată şi de conţinutul adresei primite de la Direcţia de Integritate cu nr. A-DGI 2436/905471 din septembrie 2019, din conţinutul căruia se poate observa că verificările care au fost efectuate în cadrul ANAF sunt incomplete, superficiale şi formale, față de practicile evidenţiate în SESIZARE şi probele înfăţişate, precum şi față de solicitările acelei petiţii, astfel că, în raport de toate considerentele prezentate mai sus, se poate reţine că:

(i) companii protejate de ofiţeri de informaţii, prin funcţionari publici ai ANAF,

înregistrează în contabilitatea societăţii, pe cheltuieli deductibile, sume mari de bani transferate către firme din ţară, din străinătate sau către conturi bancare cu regim fiscal offshore, diminuând artificial valoarea profitului impozabil şi a impozitului datorat, împrejurare care, pe de o parte, crează satisfacţie financiară pentru persoanele care participă la transferuri de bani, în vederea asigurării motivaţionale a grupurilor de interese, care participă şi protejează mecanismele sistemice de fraudare prin restiuiri ilegale de accize şi înregistrări în contabilitate a unor tranzacţii şi servicii suspect fictive, iar, pe de altă parte, fraudează şi delapidează patrimoniul societăților pe acţiuni folosite ca instrument pentru derularea operaţiunilor ilegale şi obţinerea de profituri ilicite.

(ii) companii protejate de ofiţeri de informaţii sunt supuse mecanismului de fraudare prin restituiri ilegale de accize, fără ca acestea, în declaraţia fiscală 321 – cererea de restituire să prezinte Agenţiei Fiscale (ANAF) documentele complete prevăzute în lege la punctul 22 alin 34 din Normele de aplicare a Codului fiscal, pentru dovedirea consumului efectiv în scopul pentru care se acordă scutirea de la plata accizelor pentru care se solicită restituirea, iar funcţionarii publici din cadrul Direcţiei Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, în cadrul inspecţiilor fiscale, nu respectă prevederile art. 113 din Codul de procedură fiscală.

2.4.6. Lipsa unui sistem legislativ coerent privind protecţia proprietăţii.

Lipsa unui sistem legislativ coerent privind protecţia proprietăţii care să respecte drepturile tuturor părţilor implicate, este reflectată şi de faptul că legea nu prevede modul de formare şi recuperare a unei creanţe de către ANAF, atât în urma unui control fiscal normal, dar mai ales în urma unor greşeli privind valoarea titlului executoriu care este instituit de către autoritatea fiscală şi care este încasată de la Contribuabili într-un mod necuvenit.

a) În urma unui control fiscal, ANAF constata că un contribuabil datorează o sumă de bani şi emite un titlu executoriu. Titlul devine un act oficial, obligatoriu care se înregistrează în arhiva electronică, precum şi cunoscut pe piaţa partenerilor de afaceri ai contribuabilului, băncilor cu care contribuabilul are angajate credite sau intenţionează să acceseze un credit, producând consecinţe negative iremediabile în planul de afaceri.

În urma unei greşeli intenţionate sau fără voie din partea organului fiscal, privind valoarea unui titlu executoriu, contribuabilul este supus unui tratament stabilit unilateral fără ca sumele greşite să fie validate de către o instanţă de judecată înainte de aplicarea măsurilor de executare şi a instituirii măsurilor asiguratorii.

b) În cazul în care contribuabilul este îndreptăţit în mod justificat să considere că valoarea de plată este greşită, urmează un procedeu anevoios la instanţa de judecată pentru suspendarea efectelor titlului, situaţie în care trebuie să plătească o cauţiune de până la 20% din valoarea pentru care s-a emis titlul executoriu, concomitent cu acţiunea în anulare a actului de control fiscal.

Procedura judiciară de fond şi de apel durează câţiva ani, iar contribuabilul trebuie să deţină contravaloarea cauţiunii pe care să o plătească concomitent cu declanşarea procedurii judiciare, însă radierea din arhiva electronică a măsurilor instituite se face doar după ce hotărârea devine irevocabilă în favoarea contribuabilului. În cazul în care Tribunalul dispune anularea valorii de plată pe care ANAF a constatat-o în urma controlului fiscal, contribuabilul rămâne cu efectele negative ale titlului executoriu care a fost emis de către ANAF în mod

eronat, respectiv deprecierea afacerii care între timp poate atrage starea de insolvență sau falimentul, ca efect al reacţiei negative a partenerilor de afaceri.

În ambele situaţii menţionate mai sus contribuabilul este victima unei proceduri prin instituirea titlului executoriu, fără ca sumele să fie verificate şi validate în cadrul judecătoresc urmând procedura contradictorialităţii.

c) În cazul în care ANAF execută un titlu executoriu, legea în mod greşit permite ca Agenţia Naţională de Administrare Fiscală să solicite simultan mai multor bănci încasarea aceluiaşi titlu executoriu, deoarece ipotetic ANAF încasează de multe ori aceeaşi creanţă.

Cazurile de mai sus constituie nerespectări sistemice a proprietăţii private şi a dreptului de proprietate, care la origine pot avea greşeli fără intenţie sau abuzuri, cu rezultatul urmărit ca în urma acţiunilor abuzive ale ANAF, anumite companii să intre în procedura de insolvență/faliment, iar ulterior, patrimoniul şi afacerea acestor companii să fie preluate de anumite firme controlate în interesul personal al unor ofiţeri din serviciile de informaţii, funcţionari publici sau politicieni.

2.4.7. Instituţia preşedintelui ANAF nu a contribuit prin măsuri succesive precise şi ferme care să încurajeze, respectiv să elimine teama unor funcţionari sau, după caz să constrângă persoane din conducerea direcţiilor ANAF, să determine intrarea în legalitate, calculaţia prejudiciului rezultat, aplicarea sancţiunii prevăzute la art. 113 pct j) cod procedură fiscală, înlăturarea acestor mecanisme de fraudare şi sesizarea parchetului privind nerespectarea repetată a legii, precum şi să solicite Ministrului, Guvernului şi Parlamentului modificările legislative necesare.

Nici preşedintele ANAF şi nici Direcţia Generală de Integritate a funcţionarilor ANAF subordonate preşedintelui nu a îndeplinit Legea, dispoziţiile preşedintelui ANAF, constatările Direcţiei de Integritate a ANAF şi nici constatările Curţii de Conturi care în Raportul Curţii din anul 2013 au statuat la pagina 154 că ANAF nu ar fi trebuit să restituie accizele în lipsa reţetelor de fabricaţie şi a documentelor privind consumul alcoolului, produs accizat, (documente care să dovedească producţia şi vânzarea).

Sub acest aspect, este îndreptăţită aprecierea că ANAF funcţionează într-un sistem legislativ care permite abuzurile, iar politica persoanelor din conducerea structurii centrale şi a regionalelor, numite prin intermediul unor persoane influente (fini ai acestora) şi ofiţeri din conducerea SRI, care au interesul ca în activitatea acestei instituţii să fie continuate anumite practici şi să fie obţinute anumite rezultate cu caracter personal, crează un grad ridicat de incertitudine asupra funcţionarilor publici din cadrul instituţiei, ceea ce promovează o stare de temere a acestora şi blochează activitatea acelor funcţionari publici care vor să înlăture anumite practici defectuoase de fraudare a finanţelor publice.

Proba nr. 8 evidenţiază numeroase înscrisuri ataşate şi informaţii care evidenţiază abuzurile ANAF, cu rezultatul protejării fraudelor proprietăţii publice, rapoarte de inspecţie fiscală şi procese verbale de control fiscal privind restituirea accizelor, documente prin care persoane din conducerea ANAF au avizat restituirea accizelor, note explicative luate de organul fiscal reprezentantului societăţii că produsul accizat a fost utilizat în fabricaţie, singurul care a stat la baza acestor restituiri, rapoarte ale unor organe de control, precum şi alte înscrisuri cu privire la fraudele fiscale practicate de grupuri de interese, acceptate de funcţionari publici şi realizate cu participarea unora dintre aceştia, sub protecţia unor înalţi funcţionari din cadrul ANAF şi a unor ofiţeri din cadrul serviciilor de informaţii, dintre care exemplificăm următoarele:

(1) **Raportul Curţii de Conturi din anul 2013 constata încălcarea legii de către funcţionarii Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală** privind restituirea accizelor fără că beneficiarul să prezinte documentele prevăzute în lege, fără reţetarele de fabricaţie pentru produsele care conţin cantitatea de produs accizat şi accepta condiţiile impuse de beneficiar. Prezentam ataşat întreg raportul, iar în continuare extrase esenţiale din conţinutul raportului.

Raportul din anul 2013 al Curţii de Conturi, prin care **s-a constatat încălcarea legii de către funcţionarii vamali** din cadrul ANAF, care au restituit accizele la Farmec SA în perioada 2007-2011, fără a solicita şi a li se prezenta de către societate documentele prevăzute de lege privind consumul efectiv al alcoolului în fabricaţie, reţetele de fabricaţie pentru produsele care conţin alcool, şi fără să efectueze verificări încrucişate privind realitatea utilizării alcoolului, astfel că, practic, ANAF a acceptat restituirea accizelor în condiţiile impuse de către societatea solicitantă Farmec SA", constatări ale Curţii de Conturi privind încălcarea legii de către funcţionarii vamali şi măsuri de remediere stabilite încă din anul 2013, neîndeplinite de ANAF până în prezent (conform extrase):

- Extras pagina 154: *„...**În aceste condiţii, auditorii publici externi constată că restituirea s-a făcut în condiţiile cerute şi impuse de SC Farmec SA şi nu pe baza analizei documentelor justificative**, astfel încât decizia de restituire să fie luată în cunoştinţă de cauză. În vederea stabiliri stării de fapt fiscale, contribuabilul are obligaţia să pună la dispoziţia organului fiscal, evidenţe, documente de afaceri, şi orice alte înscrisuri. În acelaşi scop, organul fiscal are dreptul să solicite înscrisuri şi altor persoane cu care contribuabilul are sau a avut raporturi economice sau juridice. **În lipsa tuturor înscrisurilor care dovedesc consumul efectiv de alcool etilic în scopul pentru care s-a solicitat scutirea, nu trebuie să se acorde restituirea**. În soluţionarea favorabilă a cererilor de restituire a accizei nu au fost administrate toate mijloacele de probă prevăzute de Codul de procedură fiscală ..."*

- „ANV putea, conform codului de procedură fiscală, să ceară delegarea de competenţe pentru ca inspecţia fiscală să fie efectuată de activitatea de inspecţie fiscală din cadrul altei structuri vamale, pentru a se elimina orice suspiciune cu privire la independenţa persoanelor care efectuează această misiune"

(2) Raportul Gărzii Financiare – Comisariatul General, întocmit în data de 15.03.2010, care evidenţiază absenţa denaturantului în gestiunea societăţii (conform extras): *„Din analiza de laborator efectuată asupra a 10 (zece) probe de „odorizant freshmatic Airwick, prelevate de Garda Financiară de la distribuitorul în România de astfel de produse fabricate de concernul Reckitt Benckiser din Ungaria a rezultat absenţa denaturantului propandiol din compoziţia lichidului conţinut în spray-urile odorizante".*

(3) Fişa cu datele de securitate ale produsului Air Wick, produs de Farmec SA pentru Reckitt Benckiser, care confirmă nedenaturarea alcoolului etilic, având în vedere menţiunile din documentele societăţii, din care rezultă absenţa denaturantului 1.2 propandiol cu nr. CAŞ 57-55-6, pe de o parte, iar, pe de altă parte, folosirea de etanol în procesul de fabricaţie a produsului, adică alcool etilic rafinat nedenaturat.

(4) Reţeta de fabricaţie a produsului „AirWick 250 ml", document emis de către SC Reckitt Benckiser cu sediul în Ungaria, care a fost solicitată de la această firmă de către Garda Financiară, prin ANAF, document aflat în dosarul penal nr. 3164/P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bucureşti, din care rezultă că produsul Air Wick nu conţine denaturant 1.2 propandiol, alcoolul folosit fiind alcool etilic (ethanol), ceea ce dovedeşte că alcoolul folosit de Farmec SA pentru produsul AIR WICK nu a fost denaturat.

(5) Procesul verbal din 30.03.2009, încheiat de funcţionarii vamali cu ocazia verificării restituirii accizelor, în care se menţionează că "*Alcoolul etilic denaturat a fost recepţionat în două magazii diferite, fiecare cu propria evidenţă ţinută prin metoda FIFO, prima recepţie fiind în ambele cazuri pentru marfa furnizată de Euroavipo Grup SRL...."* şi că *„....Din verificarea fişelor de magazie s-a constatat că datele din acestea nu corespund în totalitate cu cererile de restituire, aceasta din urmă conţinând erori de calcul şi date eronate"*.

(6) Raportul de inspecţie fiscală care evidenţiază informaţii contradictorii cu privire la numărul de produse finite, respectiv 62 şi 93 de produse, la care societatea a folosit alcoolul, (conform extras - pag 8): *"din documentele verificate s-a constatat, că alcoolul etilic denaturat …a fost utilizat în producţie în perioada ianuarie 2006-ianuarie 2009 pentru fabricarea a 62 de repere (produse fininte, semifabricate şi testere)"*, în timp ce expertiza din dosarul

nr. 3164/P/2012, la care am făcut referire anterior, menţionează că societatea a folosit alcool la fabricaţia unui număr de 93 de produse finite (conform extras): *„Distinct, s-a întocmit o situaţie centralizatoare din care rezultă faptul că în perioada analizată, societatea a utilizat alcoolul etilic achiziţionat pentru obţinerea a 93 de repere, (produse finite, semifabricate şi testere)”*, situaţie care dovedeşte faptul că societatea a prezentat informaţii contradictorii şi neconforme cu operaţiunile economice reale, înscrisuri care evidenţiază că beneficiarul restituirii nu prezintă documente prevăzute de lege privind dovada consumului real în procesul de fabricaţie.

(7) document în format PDF, care evidenţiază cinci seturi de cereri de restituire accize, procese-verbale de control fiscal cu privire la aceste cereri şi decizii de restituire a accizelor, fără ca agentul economic Farmec SA să fi prezentat documentele prevăzute de lege privind utilizarea efectivă a alcoolului în fabricaţie.

(8) document în format PDF, care evidenţiază din perioada 2014-2019, cereri de restituire a accizelor care, privind dovada consumului în fabricaţie, cuprind doar bonuri de consum, nu conţin liste cu produsele de fabricaţie/fişe de produs cu denumirea produsului, cantitatea de alcool/produs şi natura alcoolului accizat/neaccizabil izopropilic, facturi de ieşire din gestiune cu produsele care conţin alcool.

(9) procese verbale de control, note explicative în care se menţionează că alcoolul a fost folosit în fabricaţie, precum şi documentele prin care persoane din conducerea ANAF au avizat restituirile de accize fără documentele prevăzute de lege, făcând imposibilă verificarea realităţii consumului în fabricaţie, deşi Curtea de Conturi a menţionat în Raportul din anul 2013 că restituirea accizelor nu ar fi trebuit aprobată în lipsa documentelor prevăzute pentru dovedirea concumului efectiv al alcoolului.

(10) Raportul de Inspecţie Fiscală din 15.12.2014 şi anexele 11 şi 12, în care se menţionează că inspecţia fiscală a fost începută ca urmare a sesizărilor subsemnatului, însă, adresa nr. 3770/2016 a Direcţiei Generale de Integritate a ANAF confirmă că DGAMC nu a efectuat verificări fiscale cu privire la sesizările petentului, adică ale subsemnatului, cum în mod nereal se menţionează în RIF de către inspectorii fiscali, şi, mai mult, din acelaşi raport rezultă în mai multe rânduri formularea „alcool denaturat”, deşi, din conţinutul anexelor la raport, semnate de către inspectorii fiscali şi funcţionari Farmec, se poate constata că alcoolul nu a fost denaturat, dar nu au aplicat sancţiunile legale.

(11) sentinţa civilă nr. 46/2015 a Curţii de Apel Cluj, din care rezultă că agentul economic Farmec SA nu a îndeplinit normele fiscale privind restituirea accizelor şi lipsa de coerenţă a autorităţilor fiscale (conform extras – pag.15): *„În plus, una din condiţiile prevăzute în normele fiscale pentru restituirea accizelor era prezentarea dovezii cantităţii utilizate în scopul pentru care se acorda scutirea, constând într-o situaţie centralizatoare a cantităţilor efectiv utilizate şi a documentelor aferente. De aici rezultă în mod neîndoielnic că respectivele decizii de restituire a accizelor în perioada 2009-2011 sunt în contradicţie cu constatările din raportul de inspecţie fiscală şi cu măsurile din decizia de impunere, aferente aceluiaşi interval de timp, Curtea reţinând lipsa de coerenţă a conduitei autorităţilor fiscale, ţinând cont şi de intervalul relativ mare de timp în care s-au emis deciziile de restituire”.*

(12) Raportul de control intern întocmit de Direcţia de Integritate a ANAF (pag.133), care evidenţiază încălcarea legii, pentru că a constatat practica pe o perioadă lungă de timp a Direcţiei de Supraveghere a Accizelor şi Operaţiunilor Vamale de a emite decizii de restituire a accizelor, fără ca agentul economic Farmec SA să prezinte documentele contabile privind consumul efectiv în fabricaţie al alcoolului accizat (conform extras – pag.133): *„..în condiţiile în care societatea nu a prezentat organului fiscal un document din care să rezulte modul de calcul al costului de producţie şi implicit, cantitatea de alcool etilic utilizat în scopul producerii fiecărui tip de produs cosmetic, organul fiscal nu a avut suficiente informaţii pentru stabilirea realităţii consumului de materie primă, respectiv alcool etilic în corelaţie cu cantitatea de produs finit şi produse în curs de execuţie”.*

(13) Raportul de control intern al Direcţiei de Integritate a ANAF, din care rezultă (conform extras) că: *„...echipa de inspecţie fiscală formată din Rus Ioan-Vasile, Zadic Ioan şi Şandor Marcela-Mihaela, sub coordonarea domnului Gligor Ioan nu au respectat prevederile art. 8 din O.P.A.N.A.F. nr. 467/2013 şi au reluat inspecţia fiscală deşi au recunoscut că nu erau întrunite condiţiile prevăzute la art. 5 lit. e) din acelaşi act normativ...”*

(14) Raportul de control intern al Direcţiei de Integritate din care rezultă (conform extrase) că Alin Aurel Ghiurcă, director general adjunct al Direcţiei de Inspecţie fiscală, în perioada 11.03.2014-14.12.2014, *”... s-a deplasat la Cluj unde a participat la şedinţa de analiză a activităţii, dar a citit şi proiectul Raportului de inspecţie fiscală şi a făcut unele observaţii. La întâlnire a participat susnumitul şi domnul Rus Ioan. Domnul Alin Ghiurcă a solicitat şi redactarea, în regim de urgenţă a Raportului de inspecţie fiscală...”* şi *„...crede că dânsul a solicitat echipei de inspecţie fiscală întocmirea Punctului de vedere mai sus menţionat, însă face precizarea că în multe situaţii a întocmit informări pe care le-a prezentat conducerii, cu atât mai mult cu cât pe primele două adrese era înscrisă rezoluţia „rog discuţie”, iar pentru a discuta trebuia să informeze, în prealabil, conducerea;..”*

(15) Raportul de audit intern întocmit de Direcţia de Integritate a ANAF (pag. 161), în care se evidenţiază: *„încălcarea legii şi în perioada după 2012 până în prezent (2018) asemănător cu constatările Curţii de Conturi privind perioada 2007 – 2011 în legătură cu lipsa oricăror verificări ale ANAF de către direcţia de accize la data restituirii accizelor şi de către Direcţia de Administrare a Marilor Contribuabili (DGAMC) la data efectuării inspecţiei fiscale. Urmare a verificării documentelor anexate de operatorul economic cererilor de restituire, precum şi a documentelor menţionate de echipele de control în cuprinsul proceselor verbale că au fost verificate,* ***echipa de control intern opinează că modul în care organul fiscal a acordat drept la restituire de accize S.C. Farmec S.A., în perioada 2014-2016, are similitudini cu unele aspecte sesizate de Curtea de Conturi în Raportul întocmit în anul 2012, respectiv o posibilă deficienţă în ceea ce priveşte verificarea tuturor documentelor justificative privind utilizarea în procesul de producţie a produselor cosmetice a alcoolului etilic denaturat, respectiv consumurile specifice pentru produsele care încorporau alcool etilic denaturat în corelaţie cu reţetele/specificaţiile de fabricaţie”.***

(16) Extrase din bilanţurile societăţii Farmec S.A, care evidenţiază ca funcţionarii societăţii pe acţiuni au înregistrat pe cheltuieli nedeductibile şi provizioane peste 60.000.000 lei/ron, echivalent a peste 15.000.000 euro, reprezentând valoarea facturilor emise de această firmă către clienţi din ţară şi din străinătate, conform extrase din declaraţia 101 depusă la ANAF, pentru a se crea aparenţa că alcoolul a fost utilizat în procesul de fabricaţie şi a se obţine decizii de restituire a accizelor plătite şi datorate în mod legal.

(17) extras din sesizarea către DGAMC din data de 14.09.2017 şi 2019 privind exemple de servicii suspect fictive, care au fost protejate de ANAF până în prezent.

(18) Raportul de audit anual întocmit de KPMG pentru Farmec S.A, conform căruia (extras): *„În cursul anului 2016 societatea a înregistrat compensări intre creanţe şi datorii faţă de 45 de parteneri. Valoarea brută a datoriilor şi creanţelor care au făcut obiectul compensării a fost 52.298.282 lei. Aceste compensări s-au efectuat în principal cu marile lanţuri de magazine şi bugetul statului (compensare TVA cu accize alcool).”*

(19) Procesul-verbal din data de 21.06.2017, încheiat de către inspectorii fiscali Cuc Mariana, Minuță Angela, Nicola Horea Ioan, Raţiu Rodica Mariana, (toţi cu domiciliul în Cluj) din cadrul Direcţiei Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, din care rezultă că, spre exemplu, în anul 2015 s-a constatat un număr excesiv de mare de facturi stornate şi anulate, cu o valoare suspect de mare, dar nu s-au efectuat verificări privind realitatea şi legalitatea acestor facturi şi a operaţiunilor contabile aferente, obligatorii în timpul inspecţiei fiscale, conform prevederilor art. 108 şi art. 118 alin (5) din capitolul V al Codului fiscal.

(20) Raportul de control intern al ANAF din anul 2019, care evidenţiată că aceleaşi persoane au participat şi la încheierea proceselor verbale de restituire a accizelor, cât şi la Raportul de Inspecţie Fiscală, împrejurare care sugerează că persoane din conducerea Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală au urmărit acoperirea ilegalităţilor privind restituirea accizelor (conform extrase):

- Extras pagina 96: „... Se constată că aceeaşi echipă de control care a efectuat controlul inopinat la SC Farmec SA încheiat cu Procesul-verbal nr. R-BH 18 din 04.07.2012, a fost desemnată cu desfăşurarea inspecţiei fiscale parţiale la accize.” (pag.96).

- Extras pagina 99: „Echipa de control intern a constatat că membrii echipei de inspecţie fiscală desemnaţi cu efectuarea inspecţiei fiscale parţiale la accize la SC Farmec SA, atât cei din cadrul D.R.A.O.V. Cluj (Lorincz Gheorghe, Mihele Ovidiu şi Talpoş Delia-Teodora), cât şi cei din cadrul D.G.A.M.C. (Rus Ioan-Vasile, Zadic Ioan şi Şandor Marcela-Mihaela) şi care aveau obligaţia verificării realităţii şi legalităţii operaţiunilor cu produse accizabile, desfăşurate anterior acesteia (14.01.2013), cercetări la faţa locului/controale inopinate în vederea soluţionării cererilor de restituire de accize la contribuabilul supus inspecţiei fiscale, aspect confirmat şi de anterior nominalizaţii” (pag.99).

- Extras pagina 101: „Faţă de cele de mai sus menţionate, echipa de control intern apreciază că întrucât sus-numiţii se pronunţaseră anterior asupra legalităţii operaţiunilor pentru care au aprobat cererile de restituire accize depuse de SC Farmec SA la organul fiscal competent, există probabilitatea ca acele demersuri să se fi reflectat în cadrul inspecţiei fiscale parţiale la accize prin exercitarea unui control formal în ceea ce priveşte verificarea achiziţiilor de alcool etilic denaturat din punct de vedere a legalităţii şi realităţii cu repercusiuni asupra constatărilor fiscale din Raportul de inspecţie fiscală nr. F-MC 376/15.12.2014 ...”(pag.101).

(21) Propunerea Direcţiei Generale de Integritate de a fi sesizată Direcţia Naţională Anticorupţie a fost împiedicată de preşedintele ANAF, domnul Mişa Ionuţ care a aprobat Raportul de control intern, dar a ataşat bilanţul nesemnat prin care dispune măsuri fără DNA scris de mâna conform fotocopie inserată, menţionată mai sus. Nici doamna ***Călugăreanu Mirela*** *preşedintele ANAF care deţine calitatea de preşedinte al ANAF, nu a luat*

măsuri de sesizare a organelor judiciare potrivit art. 291 C.p.p.

(22) Raportul Direcţiei Generale de Integritate, din care rezultă (conform extrase – pag. 142 şi 162), că: *"**precizează faptul că dosarul penal nr. 3164/P/2012** instrumentat de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Bucureşti **nu a fost instrumentat de către Direcţia generală juridică în faza de cercetare penală**. Răspunsul este cu atât mai important cu cât în perioada 07.01.2014 - 16.08.2016 sus numita a deţinut funcţia de şef Serviciu judiciar cauze penale din cadrul Direcţiei generale juridice."* şi că, la instanţa de judecată *„... se constată că, în instrumentarea dosarului nr. 12283/3/2016, **nu au existat apărări suplimentare faţă de conţinutul formal al plângerilor întocmite.**"*

(23) petiţie şi sesizare din 10.10.2014 către Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, director **Cojocaru Cătălin Adrian** şi Direcţia Generală Antifraudă Fiscală şi adresa primită de la Direcţia şi vicepreşedintele Antifraudă Fiscală.

(24) adresa primită de la Direcţia Generală de Integritate a ANAF A-DGI 2436-1905471 care confirmă lipsa de măsuri ANAF ca urmare a SESIZĂRII şi PETIŢIEI din 04.07.2019 înregistrată cu nr. 904300.

(25) Adresele din data de 31.10.2019 şi 07.11.2019 primite de la Inspectorul şef al DGAF doamna **Tatu Carmen Elena** şi vicepreşedintele DGAF **Raul Cristian Petrescu**.

(26) Planul comun de măsuri al ANAF, Serviciului Român de Informaţii şi alte Instituţii Publice, privind firme cu capital romanesc vânate de către ANAF. Sursa https://www.luju.ro/dezvaluiri/anchete/firmele-romanesti-haituite-de-noua-securitate-iata-ingrozitorul-plan-comun-de-masuri-prin-care-in-numele-combaterii-evaziunii-fiscale-agentii-economici-si-contribuabilii-au-fost-vanati-de-haitele-anaf-piccj-sri-mai-mj-planul-semnat-de-maior-si-kovesi-a-da

Nr. 124003 din 19.01.2012 Nr. 115/c din 19.01.2012 Nr. 6006 din 13.01.2012 Nr. 8514 din 20.01.2012 Nr. 5720 din 25.01.2012

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR — MINISTERUL PUBLIC — SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII — MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE — MINISTERUL JUSTIȚIEI

Ministru CONSTANTIN TRAIAN IGAȘ — Procuror General LAURA CODRUȚA KOVESI — Director GEORGE CRISTIAN MAIOR — Ministru GHEORGHE IALOMIȚIANU — Ministru CĂTĂLIN PREDOIU

PLAN COMUN DE MĂSURI

pentru eficientizarea activităților de prevenire și combatere a evaziunii fiscale

I. INTRODUCERE

Monitorizarea contribuabililor cu potențial de evaziune și fraudă fiscală ridicat, a societăților comerciale nou înființate, clarificarea aspectelor practice rezultate în ultima perioadă din activitatea de colectare a taxelor și impozitelor și intensificarea cooperării interinstituționale prin acordarea accesului comun la bazele de date specifice gestionate de către instituțiile de aplicare a legii cu atribuții în domeniu și realizarea acțiunilor comune pe cele 9 domenii prioritare de intervenție, impun adoptarea de măsuri conjugate ale instituțiilor de aplicare a legii nominalizate de HCSAT 69/2010.

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
Adresa: Piața Revoluției nr.1 A, sect. 1, București
Tel: 021.314.61.70

Pag. 1 din 5

(27) *„**Rețeaua din Fisc și Curtea de Conturi a lui Liviu Dragnea. Oamenii apropiați de liderul PSD au controlat în ultimii șase ani multinaționalele demonizate acum de un presupus comportament incorect...Personajele principale sunt: Ionuț Mișa** (fost ministru de Finanțe, fost șef al ANAF, fost șef al Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili). Susținut direct de Liviu Dragnea în toate aceste poziții, îi raporta direct președintelui PSD, trecând peste șefii săi direcți**; Bogdan Stan** (fost șef al ANAF, fost director adjunct la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, actual membru al plenului Curții de Conturi). Susținut direct de Liviu Dragnea. El coordona o divizie de inspecție fiscală din Direcția Marilor Contribuabili**; Florin Tunaru** (fost vicepreședinte ANAF, actual vicepreședinte al Curții de Conturi). A fost cenzor la firma Romcip SA / Ferma Salcia SA (firma lui Dragnea jr.), în timp ce era consilierul personal al lui Liviu Dragnea când acesta era președinte al Consiliului Județean**; Marius Vorniceanu** (fost consilier și director general în Curtea de Conturi). Firma fiicei sale a efectuat auditul pentru Tel Drum, iar Vorniceanu este considerat în PSD mâna dreaptă a lui Liviu Dragnea în privința afacerilor sale. Vorniceanu a fost în trecut un „stâlp" al controversatei Gărzi Financiare**; Mihai Busuioc** (actualul președinte al Curții de Conturi, fost secretar general al guvernului). Busuioc este și el un apropiat al șefului PSD, cel care l-a numit în funcții de conducere la Ministerul Dezvoltării și Secretariatul General al Guvernului.; **Cătălin Cojocaru și Alexandru Costache** sunt apropiații lui Marius Vorniceanu, fiind considerați loialii săi."* Sursă: https://www.g4media.ro/exclusiv-reteaua-din-fisc-si-curtea-de-conturi-a-lui-liviu-dragnea-oamenii-apropiati-de-liderul-psd-au-controlat-in-ultimii-sase-ani-multinationalele-demonizate-acum.html.

(28) https://romanialibera.ro/investigații/esecul-murfatlar-dosarul-dna-desfiintat-partial-de-judecatori-701200. **Legăturile lui Ionuţ Mişa cu frauda prprietatii publice, evaziunea fiscala de la Murflatar!**

Ionuț Mișa a plecat în 2013 de la conducerea Finanțelor din Constanța și a ajuns pe o funcție care are legătură tot cu verificarea afacerilor Murfatlar România. Pe 13 februarie 2013, Mișa a ajuns director general la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, unde avea responsabilități privind coordonarea și organizarea activității de control fiscal și activității de administrare fiscală.

La DNA dosarul Murfatlar a stat în nelucrare deşi procurorii DNA au declarat că*: „faptele şefilor Murfatlar s-ar fi desfăşurat în condiţiile în care funcţionarii publici din cadrul autorităţilor fiscale şi vamale competente fie nu au îndeplinit actele la care erau obligaţi prin atribuţiile de serviciu, fie au îndeplinit asemenea acte în mod defectuos",* deci protejează fraudele şi persoanele:

2.5. Nerespectarea sistemică a legii şi a Dreptului European de către Consiliul Concurenţei, respectiv a prevederilor art. 5, 6, 15 şi 17 din Legea concurenţei nr. 21/1996, dar şi a dispoziţiilor art. 101 şi 102 din Tratatul Uniunii Europene privind Concurenţa.

Chirițoiu Bogdan Marius îndeplineşte funcţia de preşedinte al Consiliului Concurenţei, concomitent cu calitatea de membru în organizaţia "Institut Aspen", din care fac parte şi oameni de afaceri, dar şi din persoane de conducere ale unor companii de prestigiu, anchetate la Consiliul Concurenței pentru participarea la carteluri, interzise de Legea concurenţei, context în care nerespectarea sistemică a prevederii legale menţionate mai sus este explicabilă şi justifică aprecierea că preşedintele autorităţii de concurenţă a închis/deschis investigaţii fără acordul plenului, a favorizat companii mari ai căror reprezentanţi sunt membri în organizaţia anterior menţionată.

În anul 2009, Chiriţoiu Bogdan Marius a fost numit în funcţia de preşedinte al Consiliului Concurenţei de către preşedintele României de la acel moment, Traian Băsescu, fiind de notorietate sprijinul de care a beneficiat din partea acestuia şi a altor persoane cu funcţii publice importante, respectiv, Bujor Teodoriu Bogdan – consilier prezidențial – şi Olteanu Bogdan – fost vicepreşedinte la Camera Deputaţilor, viceguvernator la Banca Naţională a României şi fost vicepreşedinte la Partidul Naţional Liberal, în condiţiile în care nu îndeplinea condiţiile legale din punct de vedere al pregătirii profesionale, întrucât Chirițoiu Bogdan Marius a studiat medicina la universitatea Carol Davila, nu a profesat în domeniul juridic sau economic, dar a deţinut funcţia de consilier de stat al fostului preşedinte al României, Traian Băsescu.

În anul 2015, mandatul lui Chiriţoiu Bogdan Marius de preşedinte al Consiliului Concurenţei a fost reînnoit prin numirea în această funcţie de către actualul Preşedinte al României, Klaus Iohannis, în condiţiile în care acesta, la data de 23 martie 2015, a decis să nu promulge Codul Silvic şi să-l trimită Parlamentului spre reexaminare pe baza unui document transmis Preşedinţiei României din iniţiativa Consiliului Concurenţei, aşa cum a declarat preşedintele Klaus Iohannis într-o conferinţă de presă din 14.05.2015, după ce, la data de 27.04.2015, Senatul României a respins cererea de reexaminare şi a adoptat Codul Silvic: *„Atunci când am retrimis Codul Silvic în Parlament, a existat un document pe care ne-am bazat, este* ***DOCUMENTUL CARE NE-A FOST TRANSMIS, FĂRĂ SĂ FIE CERUT, DE CĂTRE CONSILIUL CONCURENȚEI****, prin care ne-a atras atenţia că există riscul de infrigment pentru România, deci există riscul să nu fie conformă legea cu legislaţia europeană.* ***Mi s-a părut un lucru foarte serios****"*.

Decizia de trimitere spre reexaminare a Codului Silvic a fost adoptată de către preşedintele Klaus Iohannis, în contextul în care cu privire la această lege, în spaţiul public au existat numeroase reacţii în sensul că firma Holzindustrie Schweighofer, principalul beneficiar al retrocedărilor şi tăierilor ilegale de păduri, dar şi cea mai importantă firmă în activitatea de tăiere, achiziţie şi prelucrare de masă, influenţează instituţii ale statului în scopul adoptării unei legislaţii favorabile activităţilor sale şi blocării oricărei acţiuni îndreptate împotriva companiilor aflate în legătură cu această firmă, atât în mod direct, cât şi prin intermediul Consiliului Concurenţei ori a unor politicieni, evidenţiindu-se amplificarea atacurilor politice între PSD şi PNL.

Din această perspectivă, se poate susţine că nu este exclusă o legătură de cauzalitate între următoarele împrejurări de fapt, evidenţiate de documente şi de numeroase informaţii publice:

(i) acordarea de către preşedintele Klaus Iohannis a unui nou mandat de preşedinte al Consiliului Concurenţei lui Chiriţoiu Bogdan Marius, cu nerespectarea legii privind condiţiile de ocupare a acestei funcţii şi privind incompatibilitatea;

(ii) trimiterea spre reexaminare de către Parlament a Codului Silvic pe baza unui document emis din proprie iniţiativă de către Consiliul Concurenţei, situaţie anormală, întrucât *„Consiliul Concurenţei nu are o relaţie instituţională din proprie iniţiativă cu Preşedintele”*, aşa cum a declarat fostul preşedinte al României, Traian Băsescu, într-o intervenţie telefonică la B1TV din 14.05.2015, în care a mai precizat că *„**NU MI S-A ÎNTÂMPLAT NICIODATĂ, ÎN 10 ANI, SĂ PRIMESC DE LA CONSILIUL CONCURENŢEI UN PREAVIZ LEGAT DE PROMULGAREA UNEI LEGI.** (... ...) **E prima dată când constat că aşa funcţionează Consiliul Concurenţei**”;*

(iii) suspiciunea rezonabilă care indică o posibilă implicare a preşedintelui Klaus Iohannis în susţinerea intereselor companiei Holzindustrie Schweighofer, generată de:

- scandalul din jurul adoptării noului Cod Silvic;

- Cosmin Capră, fost manager general al Holzindustrie Schweighofer, între anii 2003-2011, şi, ulterior, administrator al Energy Exchange Austria (EXAA), companie de energie regenerabilă care produce biomasa realizată la Holzindustrie Schweighofer, persoană care locuieşte în Sibiu, pe aceeaşi stradă cu familia preşedintelui Iohannis;

- relaţiile foarte apropiate ale lui Andreas Huber, finul preşedintelui Klaus Iohannis şi consul onorific al Austriei în România, cu firma Holzindustrie Schweighofer;

- declaraţiile făcute într-o conferinţă de presă de către Sebastian Ghiţă, potrivit cărora ar exista documente despre legătura dintre Klaus Iohannis şi un reprezentant al firmei austriece Holzindustrie Schweighofer: *„Iată dovada, că tot vreţi documente: <de la Holzindustrie Schweighofer către domnul Iohannis. Vă scriem despre modificarea legii privind Ocolul Silvic >… … E o scrisoare a lui Schweighofer către Klaus Iohannis. E dovada că străinii manevrează şi preşedintele României”;*

(iv) investigaţia păduri, tăieri ilegale şi licitaţii trucate, aflată în curs la Consiliul Concurenţei, în care parte este şi firma austriacă Holzindustrie Schweighofer, condusă de către Gerald Schweighofer;

(v) posibilele presiuni şi influenţe exercitate de către firma Holzindustrie Schweighofer la Consiliul Concurenţei şi, indirect, la preşedintele României, prin intermediul unui fost director în cadrul Consiliului Concurenţei, în timpul mandatului lui Chiriţoiu Bogdan Marius de preşedinte al acestei instituţii, respectiv Georgeta-Elena Gavriloiu, actual avocat în cadrul firmei „Schoenherr şi asociaţii", care asigură asistenţa juridică pentru Holzindustrie Schweighofer, reprezentând *„traficul de influenţă la Consiliul Concurenţei, respectiv filiera suspectă Holzindustrie Schweighofer – Georgeta-Elena Gavriloiu – Bogdan Chiriţoiu şi/sau funcţionarii care au întocmit adresa nr. 2652 din 17 martie 2015 trimisă de această instituţie Preşedintelui României, domnul Klaus Iohannis";*

(vi) implicarea Partidului Naţional Liberal, care susţine canditatura lui Klaus Iohannis pentru un nou mandat de Preşedinte al României, pentru menţinerea în funcţie a lui Chiriţoiu Bogdan Marius, în scopul protejării anumitor interese de grup, având în vedere că:

- Raportul nr. XX/215/17.04.2019 al Comisiei economice, industrii şi servicii a Senatului, prin care se concluziona înaintarea acestuia către Biroul Permanent al Senatului, în vederea transmiterii către Preşedintele României, cu propunerea demiterii lui Bogdan Chiriţoiu din funcţia de Preşedinte al Consiliului Concurenţei, a fost sesizată Curtea Constituţională de către Partidul Naţional Liberal cu excepţia de neconstituţionalitate a Hotărârii Senatului nr. 4/11.02.2019 prin care s-a încuviinţat desfăşurarea unei anchete parlamentare de către o comisie permanentă cu privire la modul de efectuare a unei investigaţii de către Consiliul Concurenţei, excepţie respinsă prin decizia nr. 416/26.06.2019 a CCR;

- Raluca Ţurcan, vicepreşedinte al Partidului Naţional Liberal şi vicepremier în Guvernul României de la acest moment, deţine în coproprietate cu Chiriţoiu Bogdan Marius un teren în localitatea Gruiu, judeţul Ilfov;

- Ludovic Orban, preşedinte al PNL şi actual Prim ministru al României a avut interese de colaborare cu firma de avocatură „Doru Tărăcilă şi asociaţii", în care funcţionează colaborator şi Dumbravă Dumitru, fost Director al Direcţiei juridice din cadrul Serviciului Român de Informaţii, instituţie care nu a efectuat sesizări penale în legătură cu afacerile ilicite şi posibile fapte penale comise în exercitarea atribuţiilor de serviciu de către Chiriţoiu Bogdan Marius în cadrul Consiliului Concurenţei;

- Alexandru Violeta este vicepreşedinte al Partidului Naţional Liberal şi ministru în actualul guvern, dar şi membru în organizaţia „Institut Aspen", alături de Chiriţoiu Bogdan Marius;

Nu în ultimul rând, menţinerea lui Chiriţoiu Bogdan Marius în funcţia de Preşedinte al Consiliului Concurenţei, în condiţii de vădită incompatibilitate a acestuia şi de nerespectare sistemică a legii de către instituţia pe care o conduce din anul 2009, a fost şi este sprijinită de

către reprezentanţi ai Comisiei Europene, aspect relevat de o serie de documente transmise Curţii Constituţionale de către Consiliul Concurenţei, în susţinerea excepţiei de neconstituţionalitate privind ancheta parlamentară asupra activităţii acestei instituţii, respectiv:

(i) *„adresa domnului Johannes Laitenberger, director general, Comisia Europeană-DG comp, datată 2 aprilie 2019, cu privire la ancheta parlamentară”*,

(ii) *„adresa domnului Johannes Laitenberger, director general, Comisia Europeană-DG comp, datată 28 februarie 2019, cu privire la durata investigaţiilor”,*

(iii) *„adresa doamnei Margrethe Vestager, comisar pentru concurenţă, referitoare la statutul de independenţă, prevăzut de Directiva ECN Plus – scrisoare datată 21 decembrie 2017”.*

Faţă de cele anterior menţionate, este îndreptăţită concluzia că Preşedintele Consiliului Concurenţei, Chiriţoiu Bogdan Marius se bucură de privilegiul situării sale **“mai presus de lege”** de către persoane şi instituţii publice din România sau de la Bruxelles, în vederea protejării şi menţinerii în această funcţie, ignorându-se voit incompatibilitatea acestuia cu funcţia publica şi implicarea sa în nerespectarea sistemică a legii de către această instituţie, cu scopul şi rezultatul favorizării anumitor persoane fizice sau juridice în legătură cu efectuarea, închiderea ori nedeschiderea unor investigaţii de către Consiliul Concurenţei, acţiuni nelegale cu foarte mare impact în patrimonial consumatorilor din România.

Această concluzie se impune şi în raport de următoarele considerente:

a) – constatarea Comisiei economice, industrii şi servicii că *„Preşedintele Consiliului Concurenţei, Bogdan Chiriţoiu, prin deciziile sale, a obstrucţionat buna desfăşurare a anchetei şi a îngreunat atingerea obiectivelor anchetei parlamentare, aşa cum au fost aprobate de Biroul Permanent al Senatului, prin Hotărârea nr. 4/2019”*, precum şi aceea că ancheta demarată de Structura de Securitate din Consiliul Concurenţei cu privire la furnizarea unor documente şi a declaraţiilor date în cadrul anchetei parlamentare, într-o şedinţă secretă reprezintă o *„atitudine de sfidare a unei anchete parlamentare, prin intimidarea martorilor”*, care *„este fără precedent şi nu poate fi tolerată întrucât a afectat buna desfăşurare a anchetei”* (pct. 2 şi 17 din Raportul nr. XX/215/17.04.2019 al Comisiei economice industrii şi servicii a Senatului);

b) – lipsa de finalitate a constatărilor şi concluziilor cuprinse în Raportul nr. XX/215/17.04.2019, întocmit ca urmare a anchetei parlamentare efectuate de Comisia economică, industrii şi servicii a Senatului, validate prin respingerea excepţiei de neconstituţionlitate a Hotărârii Parlamentului nr. 4/2019, conform Deciziei nr. 416/26.06.2019 a Curţii Constituţionale, câtă vreme propunerea *„demiterii lui Bogdan Chiriţoiu din funcţia de Preşedinte al Consiliului Concurenţei”* nu s-a realizat până în prezent.

Drept consecinţă, Chiriţoiu Bogdan Marius continuă să îşi exercite mandatul de Preşedinte al Consiliului Concurenţei în stare de incompatibilitate cu această funcţie şi în acelaşi mod netransparent, discreţionar şi cu încălcarea normelor legale, beneficiind de inacţiunea sau

acţiunea formală a unor instituţii şi autorităţi publice, care nu şi-au îndeplinit corespunzător prerogativele prevăzute de lege pentru sesizarea şi cercetarea activităţii Consiliului Concurenţei şi a preşedintelui acestei instituţii, precum Direcţia Naţională Anticorupţie, Serviciul Român de Informaţii, Agenţia Naţională de Integritate, Curtea de Conturi, cu rezultatul asigurării protecţiei şi menţinerii nerespectării sistemice a legii şi a Dreptului European la Consiliul Concurenţei.

2.5.1. Nerespectarea sistemică a Legii şi a Dreptului European decurge, în primul rând, din numirea voită, în funcţia de preşedinte şi de membru al Plenului Consiliului Concurenţei, a unor persoane incompatibile faţă de lege şi în condiţiile existenţei unei suspiciuni privind legalitatea de constituire a Colegiului Consultativ al Consiliului Concurenţei.

Instituţiile publice de maximă importanţă pot să vegheze la respectarea legii, a Constituţiei şi Dreptului European doar prin numirea unor persoane integre, profesioniste şi compatibile, din punct de vedere al prevederilor legale, cu funcţia de demnitate publică pe care aceştia o deţin.

Principiul legalităţii a fost înfrânt voit de către politicieni cu ocazia alegerii şi numirii în funcţia de preşedinte la Consiliul Concurenței a unor persoane incompatibile cu această demnitate şi au fost menţinute în funcţia publică, în schimbul executării ordinelor primite şi cu scopul ca aceste numiri ilegale să asigure protecţie grupurilor de interese care au contribuit la desemnarea preşedinţilor în funcţii, să poată controla şi dirija activitatea Consiliului Concurenţei, autoritate cheie în climatul de viaţă şi de afaceri al României şi al oricărei ţări.

Preşedinţii Consiliului Concurenţei şi membrii acestuia au fost numiţi în funcţii în mod abuziv, urmarea Ordonanţei Guvernului din decembrie 2003, prin care Guvernul propune şi preşedintele României numeşte, fără o procedură prealabilă de preselecţie şi fără verificarea îndeplinirii condiţiilor prevăzute de Legea 21/1996 pentru numirea în funcţiile respective, astfel că în legătură cu ultimii trei preşedinţi la Consiliul Concurenței există indicii puternice că prevederile art. 15/17 din Legea 21/1996 nu au fost respectate, împrejurare faţă de care, în raport de incompatibilitatea acestora cu funcţia de preşedinte la Consiliul Concurenţei, rezultă că nici instituţiile statului competente a dispune măsuri de înlăturare a încălcării legii nu şi-au îndeplinit atribuţiile prevăzute de normele legale.

1) Incompatibilitatea cu funcţia de preşedinte la Consiliul Concurenței a lui Berinde Mihai, care, în perioada 2004-2009, a deţinut dubla calitate de preşedinte la Consiliul Concurenței şi ofiţer al Serviciului de Informaţii Externe, cu gradul militar de general, iar în urma sesizării acestei împrejurări, Serviciul de Informaţii Externe l-a retras din funcţia de preşedinte la Consiliul Concurenţei.

2) Incompatibilitatea cu funcţia de preşedinte la Consiliul Concurenței a lui Oprescu Gheorghe, în condiţiile în care Agenţia Naţională de Integritate a constatat această incompatibilitate după exercitarea mandatului prin decizia nr. A259/1.1/03.2009. Cu toate acestea deciziile luate de Oprescu Gheorghe în funcţia exercitată contrar legii nu au fost anulate, în condiţiile în care, în data de 27 martie 2009, Agenţia Naţională de Integritate a remis

un comunicat de presă privind constatarea stării de incompatibilitate abia la expirarea mandatului acestuia de Preşedinte al Consiliului Concurenţei.

Or, Oprescu Gheorghe avea, pe de o parte, obligaţia să declare la data numirii în funcţie că nu se află în unul din cazurile de incompatibilitate, potrivit prevederilor art. 86 din Legea nr. 161/2003, iar, pe de altă parte, acesta avea posibilitatea de a face toate demersurile necesare pentru a intra în legalitate, din punct de vedere al respectării regimului juridic al incompatibilităţilor, în termen de cel mult 75 de zile de la data numirii în funcţie, conform art. 99 din aceeaşi lege.

3) Incompatibilitatea cu calitatea de preşedinte al Consiliul Concurenței a lui Chiriţoiu Bogdan Marius, funcţie publică pe care a deţinut-o şi o deţine şi în prezent, pe o perioadă care însumează zece ani.

Preşedintele în exerciţiu al Consiliului Concurenţei, Chiriţoiu Bogdan Marius, este incompatibil cu această funcţie şi cu cea de membru al plenului Consiliului, în raport de dispoziţiile prevăzute în art. 15 şi art. 17 alin. 5) din Legea 21/1996, valabilă de la 29.12.2015, care reglementează criteriile de incompatibilitate a preşedintelui şi a membrilor plenului.

(1) Primul motiv de incompatibilitate cu calitatea de Preşedinte al Consiliului Concurenței decurge din neîndeplinirea dispoziţiei prevăzute la art. 17 alin. (3) din Legea 21/1996, valabilă în perioada 2009 - 29.12.2015, şi la art. 15 alin 4 pct g) din Legea 21/1996, valabilă din 29.12.2015 până în prezent, potrivit căreia preşedintele şi membrii Plenului Consiliului Concurenței trebuie să aibă o experienţă activă, economică şi/sau juridică de zece ani, iar potrivit informaţiilor prezentate în CV-ul lui Chiriţoiu Bogdan Marius, acesta nu a îndeplinit şi nu îndeplineşte nici în prezent condiţiile prevăzute de Lege, respectiv 10 (zece) ani experiență economică şi/sau juridică.

(2) Al doilea motiv de incompatibilitate în numirea şi deţinerea acestei funcţii de către Chiriţoiu Bogdan Marius decurge din dispoziţiile art. 15 alin. (6) din Legea nr. 21/1996, care se referă la faptul ca oricărui membru al plenului îi este interzis să deţină societăţi de consultanţă, direct sau prin persoane interpuse, ori să facă parte din alte Asociaţii care i-ar putea afecta deciziile adoptate în funcţia deţinută în cadrul Plenului Consiliului Concurenţei, care trebuie să fie INDEPENDENTĂ de interesele sale personale.

Preşedintele în exerciţiu Chiriţoiu Bogdan Marius a fost numit la data de 27 aprilie 2009, iar la acea dată era asociat şi deţinea direct 33% din părţile sociale ale societăţii Creator Consulting SRL, respectiv 90% din părţile sociale ale societăţii BMC Consultant SRL, administratorul acestei societăţii fiind chiar tatăl său, Chiriţoiu Constantin, şi obiectul de activitate al ambelor societăţi fiind ***"activităţi de consultanţă pentru afaceri şi management".***

Dându-şi seama de evidenta situaţie de incompatibilitate, în data de 20 mai 2009 Bogdan M. Chiriţoiu a creat aparenţa respectării legii, care a fost încălcată pe toată durata exercitării celor două mandate de preşedinte al Consiliului Concurenţei, şi a convocat adunarea generală a asociaţilor, în care specifică că renunţă la părţile sociale ce le deţinea în cele două societăţi, cesionându-le tatălui său Chiriţoiu Constantin şi lui Carmen Savin.

Examinarea prevederilor art. 17 alin. (5) din legea concurenţei, în vigoare până la

29.12.2015, şi ale art. 15 alin (6) din aceeaşi lege, valabile de la data de 29.12.2015 până în prezent, permite concluzia că funcţionarul care continuă să-şi exercite interesele într-o societate comercială, printr-o persoană interpusă, se situează în sfera incompatibilităţilor la care se referă legea, întrucât, într-o asemenea situaţie, interesele personale ale domnului Chiriţoiu Bogdan Marius nu au încetat odată cu ieşirea sa din cadrul celor două societăţi, ci au continuat prin intermediul tatălui său, în condiţiile îndepliniri funcţiei de preşedinte al Consiliului Concurenței de către Chiriţoiu Bogdan Marius, asfel că aceasta avea obligaţia ca în declaraţiile de avere şi de interese să se refere la situaţia anterior menţionată, pe care a omis-o în scopul de a-şi proteja interesele.

(3) Al treilea motiv al incompatibilităţii cu funcţia de preşedinte şi membru al plenului Consiliului Concurenţei, decurge din calitatea lui Chiriţoiu Bogdan Marius de membru al „Institutului ASPEN" România şi de membru al Comitetului Naţional pentru Dezvoltare, situaţie de fapt care nu este evidenţiată în nicio declaraţie de interese, or dispoziţiile din Legea concurenţei, anterior menţionate, interzic apartenenţa la orice structură economică tocmai pentru a proteja independența preşedintelui şi membrilor Consiliului Concurenţei.

Sub acest aspect, lipsa de independenţă în adoptarea deciziilor în calitatea sa de preşedinte şi membru al plenului Consiliului Concurenţei decurge din împrejurarea că "Institutul Aspen" este finanţat de către GEORGE SOROS şi reprezintă una dintre fundaţiile din România finanţate de cunoscutul miliardar american, persoană privată care urmăreşte promovarea intereselor personale de afaceri.

Pe o listă a organizaţiilor finanţate de miliardul american George Soros, publicată în presa americană figurează un nume cheie: <u>Aspen Institute</u>, a cărei filială din România este condusă de Mircea Geoană, fost lider PSD, fost ministru de externe şi fost ambasador în SUA, iar informaţiile publice indică faptul că această fundaţie are conexiuni în lumea afacerilor, la nivelul cel mai înalt de conducere al unor bănci străine, cheie în România, sau al unor companii corporatiste, care s-au aflat ori se află în investigaţii ale Consiliului Concurenţei desfăşurate cu părtinire sub conducerea preşedintelui Chiriţoiu Bogdan Marius, presoane care sunt membri ori aflate în board-ul "Institutului Aspen" România, cum ar fi Alexandra Gătej, fost preşedinte al Unilever South Central Europe, fost consilier prezidenţial, Cristina Verchere - membru în bordul director OMV Petrom, Carlo Pignoloni - Manager Enel România, Iulian Trandafir - CEO Farmexpert, Mariana Gheorghe - fost vicepreşedinte şi CEO OMV Petrom, Steven Cornelis van Groningen - preşedinte Raiffeisen Bank, Răzvan Radu - CEO, preşedinte Unicredit Bank, Sergiu Manea – preşedinte BCR, Tomas SPURNY, Member, CEO, BCR Erste Bank, Sorana Rodica BACIU, Member, Director Strategy, Corporate Development & Investor Relations OMV PETROM S.A, Benoit CĂŢEL, Member, CEO Volksbank România, Ciprian CIOBANU, Member Director Medlife, Nicolae DĂNILĂ, Member, Member of the Board of Administration National Bank of România, Radu GHEŢEA, Member, President CEC Bank, Florin ILIE, Member, Head of Financial Market Sales, ING Bank România, Philippe LHOTTE, Member, CEO BRD, Tomas SPURNY, Member, CEO, BCR Erste Bank, Violeta ALEXANDRU - Directorul executiv al Institutului pentru Politici Publice, ministru în guvernul actual, Patrick Desbiens vicepreşedinte GlaxoSmithKline.

(4) Al patrulea motiv de incompatibilitate şi de nelegalitate a ocupării funcţiei de preşedinte şi membru al plenului Consiliului Concurenţei de către Chiriţoiu Bogdan Marius, decurge din omisiunile şi neconcordanţele din declaraţiile de avere şi de interese făcute de

acesta pe durata îndeplinirii funcţiei de preşedinte al Consiliului Concurenţei:

(i) apartenența domnului Chiriţoiu B. la loja masonică "MEMENTO MORI", împrejurare care nu este menţionată în declaraţia de interese.

(ii) nepotriviri evidente între declaraţia de avere a lui Chiriţoiu Bogdan Marius şi cea a lui Valeriu Ţurcan, coproprietari ai unui teren din jud. Ilfov, fapt evidenţiat de conţinutul declaraţiei de avere a lui Bogdan Chiriţoiu datată cu 31.05.2011, în care consemnează, la categoria "terenuri", că deţine împreună cu Valeriu Ţurcan un teren agricol în suprafaţă de 1.600 mp, în timp ce Ţurcan Valeriu menţionează că deţine în coproprietate cu Bogdan Chiriţoiu 1.000 mp şi este extravilan.

(iii) în declaraţia de avere din 2018, la categoria „terenuri", Bogdan Marius Chiriţoiu declara că este coproprietar şi cu Carmen Savin, persoana care este administrator în societatea Creator Consulting.

(iv) nu evidenţiază în declaraţiile de avere împrejurarea că este asistent în cadrul Universităţii Bucureşti.

(v) din declaraţia de avere din data de 20.05.2009 reiese că Chiriţoiu Bogdan Marius a încasat sume de bani de la Agenţia Naţională pentru Restituirea Proprietăţii, în două tranşe, menţionând faptul că a primit tranșa a-II-a în suma de 250.000 ron (aprox. 60.000 EURO), dar rămâne nelămurită data când a primit tranșa întâi, având în vedere că această Agenţie a fost înfiinţată în anul 2005, şi în nicio declaraţie de avere din perioada 2005-2009 nu a evidenţiat că ar fi primit prima tranșă.

(vi) omisiunea de a preciza calitatea de asociat al tatălui în firma Creator Consulting SRL şi BMC Consultant SRL, precum şi aceea de administrator în SC BMC Consultant SRL, în declaraţiile de avere şi interese din anii 2010 şi 2011.

(vii) conform declaraţiei de avere întocmită în anul 2012, Chiriţoiu Bogdan Marius a încasat în anul 2011 suma de 37.674 ron din "elaborare studiu" la o societate comercială pe acţiuni, persoană juridică de drept privat, adică Fondul Român de Contragarantare SA (FRC), iar în acest mod a încălcat art.17 alin. 5 din Legea nr. 21/1996 care prevede: *"Calitatea de membru al Consiliului Concurenţei este incompatibilă cu exercitarea oricărei alte activităţi profesionale sau de consultanţă, cu participarea, directă sau prin persoane interpuse, la conducerea sau administrarea unor entităţi publice ori private sau cu deţinerea de funcţii ori de demnităţi publice, cu excepţia activităţii didactice din învăţământul superior. Ei nu pot fi desemnaţi experţi sau arbitri nici de părţi şi nici de instanţa judecătorească sau de către o altă instituţie".*

4) Desemnarea Preşedintelui şi a Plenului Consiliului Concurenţei se realizează în condiţii suspecte de nelegalitate şi prin influenţa exercitată de companiile corporatiste ori de persoane aflate în grupul de interese al acestora, cu rezultatul menţinerii unui climat anticoncurenţial şi protejării activităţilor desfăşurate cu încălcarea Legii Concurenţei de către firmele mari.

În Raportul nr. XX/215/17.04.2019 al Comisiei economice, industrii şi servicii din cadrul Senatului României, la capitolul „**Concluzii finale**", pct. **21**, se menţionează că din *„**declaraţiile făcute de fostul Secretar General Vasile Şeclăman, şi de Dan Ionescu, membru al Plenului Consiliului Concurenţei, există suspiciuni privind legalitatea procedurilor de constituire a Colegiului Consultativ al Consiliului Concurenţei**"*, reţinându-se că în faţa Comisiei Vasile

Şeclăman a declarat că *„înfiinţarea acestui Colegiu este ilegală, întrucât s-a făcut printr-o Hotărâre de Guvern dată de un Guvern ce fusese demis de Parlament cu trei zile în urmă, prin moțiune de cenzură”* şi că *„acea Hotărâre de Guvern nu era semnată de Ministrul Justiţiei şi nici de Ministrul Finanţelor, Vasile Şeclăman considerând că astfel nu au fost respectate dispoziţiile legale”*, iar afirmaţiile acestuia *„sunt susţinute şi completate de declaraţiile făcute de Dan Ionescu despre constituirea Colegiului Consultativ”*.

În acelaşi Raport, la pag. 19, sunt făcute precizări cu privire la declaraţiile celor doi făcute în faţa Comisiei cu privire la constituirea Colegiului Consultativ, respectiv:

- afirmaţiile lui Dan Ionescu pentru a exemplifica inadecvarea modului în care a fost constituit Colegiul Consultativ, constând în relevarea unei situaţii paradoxale *„generată de prezenţa domnului Steven Van Groningen, preşedinte executiv al băncii Raiffeisen Bank România, ca membru al Colegiului”*, ceea ce înseamnă că *„un reprezentant al unei bănci cercetată de Consiliul Concurenţei era responsabil cu nominalizarea membrilor Plenului, respectiv a Preşedintelui Consiliului Concurenţei, instituţie ce se presupune că îl cercetează obiectiv”* .

- referitor la modul în care au fost propuşi membrii Colegiului Consultativ, *„Dan Ionescu, susţinut de Vasile Şeclăman, a afirmat că lista cu membrii Colegiului Consultativ a fost propusă de Preşedintele din acel moment al Consiliului, Bogdan Chiriţoiu, împreună cu Secretariatul Colegiului Consultativ”* şi a semnalat *„o anomalie procedurală, anume că fostul şef de cabinet al preşedintelui Consiliului Concurenţei, actualmente şef-serviciu în Consiliu, este în acelaşi timp şeful Secretariatului Consiliului Consultativ, for responsabil cu propunerea listei membrilor Colegiului Consultativ”*.

Din această perspectivă se poate susţine nelegalitatea numirii, începând cu anul 2012, a preşedintelui Consiliului Concurenței şi a membrilor Plenului aceleiaşi autorităţi de către Colegiul Consultativ, numire care viciază independența prevăzută la art. 15 alin.3) şi alin.7) din Legea 21/1996, norme legale ce nu sunt respectate sistemic, în contextul în care:

- membrii Colegiului Consultativ au fost numiţi în anul 2012 de către Chiriţoiu Bogdan Marius, în calitatea sa de preşedinte la Consiliul Concurenţei, iar, ulterior, în anul 2015, Colegiul Consultativ l-a desemnat pe Chiriţoiu B. pentru un al doilea mandat de preşedinte al Consiliului Concurenței ;

- membrii colegiului au puternice interferenţe, directe şi indirecte, cu agenţi economici supuşi investigaţiei ori care ar putea face obiectul unor investigaţii ale Consiliului Concurenţei, împrejurare care contribuie la menţinerea sau la vicierea climatului concurenţial de afaceri, având în vedere compunerea Colegiului Consultativ înfiinţat prin Hotărârea de Guvern 390/2012, în care se regăsesc persoane precum, spre exemplu, Steven van GRONINGEN (membru în Consiliul de Conducere al Consiliului Investitorilor Străini din România), Florin POGONARU (Preşedintele Asociaţiei Oamenilor de Afaceri), Sorin MÎNDRUŢESCU (director general Oracle, fost preşedinte al AMCHAM - American Chamber of Commerce în România, în care este partener/membru şi Colgate Palmolive România), judecătorul Dana Iarina Vartires (care a participat la adoptarea deciziei ICCJ ce a condus la închiderea investigaţiei de către Consiliul Concurenței în cazul Colgate Palmolive), Costel STANCIU (Preşedintele Asociaţiei pentru Protecţia Consumatorilor), Violeta ALEXANDRU (Directorul executiv al Institutului pentru Politici Publice, vicepreşedinte al Partidului Naţional Liberal şi ministru în guvernul actual), Natalia ROMAN (preşedintele Uniunii Naţionale a Judecătorilor), precum şi foştii preşedinţi ai Consiliului Concurenţei, respectiv Viorel MUNTEANU, Theodor PURCĂREA, Mihai BERINDE

(salariat Petrom).

2.5.2. Nelegalităţi privind modul în care la Consiliul Concurenței s-a acţionat abuziv, selectiv şi formal, în interes propriu şi al intereselor de grup, iar nu în conformitate cu Legea şi cu Dreptul European, inclusiv prin închiderea unor investigaţii cu ignorarea probelor evidente, fără avizul plenului Consiliului Concurenţei, ori prin refuzul de efectuare a unor investigaţii care se impuneau în raport de conţinutul sesizărilor şi a probelor ataşate acestora.

1) Investigaţia "Bănci", deschisă prin Ordinul preşedintelui Consiliului Concurenţei nr. 420/2008, a fost închisă de către Chiriţoiu Bogdan Marius, preşedinte al Consiliului Concurenţei, prin Ordinul nr. 260/2013, cu soluţia de nesancţionare a băncilor.

Investigaţia efectuată de Consiliul Concurenţei a avut ca obiect posibila încălcare a prevederilor art.5 alin.(1) din Legea concurenţei nr. 21/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale art. 81 alin.(1) din Tratatul de instituire a Comunităţii Europene de către întreprinderile active pe piaţa serviciilor bancare şi interbancare din România şi a fost închisă *„fără ca toţi membrii Plenului să fie informaţi cu privire la restul documentelor care vizau investigaţia, respectiv cele două puncte de vedere consultative şi contra-raportul semnat de Nathaniel Cornoiu"*, ceea ce a condus la concluzia membrilor Comisiei economice, industrii şi servicii din cadrul Senatului că *„Bogdan Chiriţoiu a gestionat în mod părtinitor închiderea investigaţiei, desfăşurându-şi cu rea-credinţă activitatea"*, astfel cum se consemnează în Raportul nr. XX/215/17.04.2019 al comisiei parlamentare de anchetă (pct. 3 – Concluzii finale).

Motivul real al închiderii investigaţiei "Bănci" în condiţii de nelegalitate, constatate şi de comisia de anchetă parlamentară, nu exclude o legătură de cauzalitate între această decizie şi calitatea dublă a lui Chiriţoiu Bogdan Marius de preşedinte la Consiliul Concurenței şi membru la "Institutul ASPEN", finanţat de către George Soros şi având printre membri persoane din conducerea unor bănci de prestigiu cu activitate în România, cum ar fi, spre exemplu, Steven Cornelis van Groningen - preşedinte Raiffeisen Bank; Răzvan Radu – CEO, preşedinte Unicredit Bank; Sergiu Manea – preşedinte BCR, Ionuţ Costea - fost preşedinte Reiffeisen Bank, Daniel Dăianu, Florin Ilie - ING Bank, Mișu Negriţoiu - CEO ING Bank, Nicolae Dănilă - unul dintre cei mai experimentaţi bancheri, chairman la First Bank România, care a deţinut funcţia de chairman la Banca Comercială Română şi în board-ul directorilor Băncii Naţionale.

2) Investigaţia pe piaţa carburanţilor, a fost declanşată prin Ordinul 211/8.09.2005, când s-au stabilit termenii desfăşurării şi echipa de investigaţie condusă de un raportor, însă, începând cu anul 2010, noul Preşedinte al Consiliului Concurenţei, Chiriţoiu Bogdan Marius, a încercat de mai multe ori să închidă această investigaţie, dar nu a reuşit, deoarece primul raportor numit nu era de accord cu această propunere, susţinând că sunt dovezi suficiente pentru a amenda părţile implicate participante la înţelegere.

După intrarea în concediu medical a raportorului desemnat pentru efectuarea investigaţiei, s-a procedat la numirea altui raportor, respectiv a unei persoane agreate, care, în timp, să poată realiza obiectivul cerut de noul preşedinte, respectiv "*închiderea acestei*

investigaţii".

În anul 2015, prin ordin al preşedintelui Consiliului Concurenței s-au scos din investigaţie principalii jucători de pe piaţa carburanţilor, respectiv : OMV Petrom SA (care la data încălcării legii opera benzinăriile Petrom şi Petrom V), OMV Petrom Marketing SRL (care la data încălcării legii opera benzinăriile OMV), Lukoil România SRL, Rompetrol Downstream SRL, Mol România Petroleum Products SRL şi ENI România SRL (care la acea dată a operat benzinăriile AGIP), iar, în atingerea scopului urmărit, Consiliului Concurenței a renunţat la acuzaţia încălcării de către părţile implicate a prevederilor art.6 din Legea concurenţei, respectiv a art. 102 din TFUE, ca principal obiectiv al investigaţiei rămânând numai încălcarea art.5 din Legea 21/1996, respectiv 101 din TFUE.

În Raportul nr. XX/215/17.04.2019 al comisiei parlamentare de anchetă se consemnează că, din declaraţiile susţinute în faţa comisiei de Vasile Şeclăman, în calitate de fost Secretar General al Consiliului Concurenţei, rezultă că *„există şi alte investigaţii asupra cărora planează suspiciuni privind modalitatea de gestionare a probelor şi soluţia de închidere fără amendarea agenţilor economici"*, fiind nominalizată *„investigaţia desfăşurată de Consiliul Concurenţei pe piaţa combustibililor, investigaţie deschisă în anul 2005 şi finalizată în anul 2015"*, membrii Comisiei economice, industrii şi servicii considerând că *„există argumente care merită investigate"*, sens în care, prin adresele nr. XX/150/13.03.2019 şi nr. XX/171/20.03.2019, s-a transmis Consiliului Concurenţei *„solicitarea de a furniza date privind stadiul investigaţiei, respectiv raportul întocmit la finalizarea acesteia"*. (pct. 20 – Concluzii finale).

Suspiciunea privind implicarea directă a Preşedintelui Consiliului Concurenţei în modalitatea nelegală de gestionare a probelor şi a adoptării soluţiei de închidere fără amendarea agenţilor economici, în cazul investigaţiei pe piaţa carburanţilor, este întărită de împrejurarea că Chiriţoiu Bogdan Marius este membru în organizaţia « Institut Aspen », alături de persoane de decizie din companiile mari producători/vânzători de carburanţi, precum Mariana Gheorghe, CEO OMV Petrom.

Deci, după 11 ani investigaţia nu a avut niciun efect privind protejarea consumatorului şi a concurenței care să determine reducerea preţului către consumatorul final la pompe, distribuitorii de combustibili acţionând şi mai agresiv prin înţelegeri cu impact negativ asupra consumatorului final.

3) Investigaţia Colgate Palmolive a fost închisă fără să fie aduse la îndeplinire hotărârile justiţiei, respectiv sentinţa nr. 302/2005 a Curţii de Apel Bucureşti şi decizia nr. 37 a Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, **prin care a fost obligat pârâtul Consiliul Concurenței să efectueze investigaţia cu tematica care a fost descrisă în plângerea subscrisei Prestige Trading**.

Aceste hotărâri judecătoreşti nu au fost aduse la îndeplinire până în prezent, iar Consiliul Concurenței nu a efectuat investigaţia ce se impunea în raport chiar şi de decizia nr.124 a Plenului Consiliului Concurenţei, care a constatat că subscrisa se află pe aceeaşi piaţă relevantă, dar nu s-a restituit cauza pentru refacerea cercetărilor. În schimb, Consiliul Concurenței a amendat ilegal subscrisa Prestige cu suma de 1.500.000 lei, echivalent a 500.000 de euro, folosind înscrisuri suspect false, în copie, pentru a crea atât o presiune care să mă determine să renunţ la acţiunea judiciară, aspect care mi s-a sugerat în cadrul instituţional, cât şi aparența nerespectării legii de către reclamantă, în condiţiile în care Consiliul Concurenței a amendat Colgate Palmolive cu 3.000.000 de euro, iar, ulterior, amenzile au fost anulate de instanţele de judecată.

Investigaţia împotriva companiei Colgate-Palmolive, deschisă a doua oară prin ordinul nr.36/2007, a fost anulată prin decizia ICCJ nr. 2502/12.05.2009, îngrădind dreptul subscrisei Prestige de a beneficia de exercitarea şi îndeplinirea de către Consiliul Concurenței a atribuţiilor prevăzute în lege, respectiv efectuarea unei investigaţii legale, în condiţiile în care în completul de judecată de la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a participat şi magistratul Dana Iarina Vartires, membru în organizaţia AM-CHAM/Camera de comerţ Americană, alături de companiile Colgate Palmolive, parte în cauza soluţionată de respectiva instanţă de judecată.

4) Investigaţia în cazul Kraft Food, actuala Mondelez, în urma plângerii Prestige privind încălcarea legii concurenţei, înţelegeri şi discriminări care au viciat concurența, a fost refuzată de Consiliul Concurenţei**,** în condiţiile în care, anterior, în anul 2000, compania Kraft Food a mai fost sancţionată pentru încălcarea legii concurenţei, iar încălcările sesizate de subscrisa au reprezentat o continuare şi o recidivă privind nerespectarea Legii concurenţei.

Instanţa de judecată a respins plângerea Prestige Trading pe baza unor înscrisuri, considerate probe în dosar, dar în legătură cu care a limitat accesul subscrisei, încălcând dreptul la apărare, împrejurare față de care nu pot exclude că, în realitate, aceste aşa-zise probe să nu fi existat, ci, cel mult, o Notă informativă primită de la SRI prin care a fost transmisă hotărârea care trebuie luată în dosarul nr. 27411/2/2005 al Curţii de Apel Bucureşti.

5) Investigaţia în cazul Unilever South Central Europe, clienţii şi concurenţii săi, a fost închisă de către preşedintele Chiriţoiu Bogdan Marius, deşi Popescu Dragoş, raportorul desemnat în investigaţie a întocmit o Notă cu propuneri care conţine probe ce ar fi trebuit administrate pentru finalizarea cercetării, precum şi conexarea la investigaţia privind Unilever a plângerii subscrisei Prestige având acelaşi obiect, însă acesta a fost înlocuit cu o altă persoană, apoi preşedintele a dispus închiderea investigaţiei, fără acordul plenului, cu nerespectarea legii, împrejurare care a favorizat compania Unilever, clienţii şi concurenţii acesteia de sancţiunile prevăzute de lege.

Plângerea petentei Galic Prod SRL către Consiliul Concurenței nu a fost cercetată de către Consiliul Concurenţei, acesta refuzând să conexeze plângerea petentei la investigaţia cu acelaşi obiect care a fost deschisă în cazul Unilever, iar ulterior preşedintele Bogdan Marius Chiriţoiu l-a înlocuit pe raportorul Dragoş Popescu, ignorând conţinutul Notei care a fost întocmită de către raportor privind indiciile cu privire la eventuala încălcare a art. 5 din lege de către UNILEVER SOUTH CENTRAL EUROPE SRL şi de către clienţii şi concurenţii acestei societăţi, după care a închis investigaţia, cu nerespectarea legii, respectiv fără acordul plenului Consiliului Concurenţei.

Cu toate acestea, ca urmare a unor practici şi înţelegeri anticoncurenţiale ale Colgate Palmolive România, Kraft Foods şi Unilever South Central Europe, practici interzise de Legea Concurenţei nr. 21/1996, contractele menţionate mai sus au încetat, cu consecinţa că societăţile Prestige şi Galic au înregistrat pierderi financiare imense, în condiţiile în care au existat probe privind acordarea unor condiţii comerciale discriminatorii, care au culminat cu excluderea lor din contracte, măsură abuzivă, părtinitoare, anticoncurențială, cu rezultatul

urmărit privind îndeplinirea unor înţelegeri tacite, favorizarea unei companii, ignorând prevederile legii concurenţei.

În cazul Unilever, investigaţia nu s-a desfăşurat în limitele legii, cu consecinţa protejării intereselor companiei Unilever South Central Europe de sancţiunile legale, împrejurare care nu exclude ingerinţa Serviciului Român de Informaţii prin ofiţeri ai săi, având în vedere interesul personal al colonelului SRI Dociu Răzvan, prin firma Acvila, aparţinând fiului său, care a beneficiat de extinderea şi exclusivitatea contractelor de vânzare şi servicii logistice pentru România şi ţările din regiune, acordate de firma investigată de Consiliul Concurenţei, cât şi faptul că ofiţerul SRI a fost implicat în privatizarea mai multor companii din judeţul Prahova ROVIT SA, GFR, Vinalcool ValeaCalugareasca SA, inclusiv trecerea/tranzacţionarea patrimoniului Dero SA către Unilever România (*a se vedea capitolul 2.8 Serviciul Român de Informaţii*).

6) Nerespectarea legii şi a hotărârilor plenului Consiliului Concurenței în investigaţia privind firma de medicamente GlaxoSmithKline Beach (GSK)

În toamna anului 2012, producătorul farmaceutic GSK a solicitat Consiliului Concurenței să i se comunice dacă încalcă legea concurenței în caz că de la 01.01.2013 va implementa un sistem de distribuţie a medicamentelor sale direct către farmacii, nu prin intermediul unor firme de distribuţie, în special în cazul medicamentelor asupra cărora GSK deţinea o poziţie dominantă, întrucât era unic producător.

Plenul Consiliului Concurenței a luat în dezbatere această cerere în decembrie 2012, iar, potrivit informaţiilor media, cu un vot de 3-2, s-a adoptat decizia de a nu se da undă verde sistemului cerut de GSK.

Cu toate acestea, preşedintele Consilului Concurenţei, Chiriţoiu Bogdan Marius, a trimis o scrisoare de răspuns către GSK, în finalul căreia a specificat: *"...deşi Consiliul Concurenței nu recomandă folosirea unui alt sistem de distribuţie în detrimentul altuia companiile care îşi restructurează sistemele de distribuire trebuie să acorde o atenţie deosebită produselor pentru care deţin o poziţie dominantă".*

Aceasta formulare, care poate fi interpretată ca aprobare a cererii GSK, a născut conflicte în interiorul Consiliului Concurenţei, iar vicepreşedintele acestei instituţii, Valentin Mircea şi-a dat demisia la câteva luni după ce a trimis colegilor săi e-mailuri în care a acuzat stilul de conducere al Consiliului Concurenţei practicat de preşedintele Bogdan Marius Chiriţoiu, care se manifesta, *„printre altele, prin refuzul introducerii materialelor pe ordinea de zi, întârzierea unor rapoarte de investigaţie, modificarea unor documente agreate de către membrii Plenului şi emiterea unor puncte de vedere în numele plenuluii"* subliniind că *„avem de-a face cu unul dintre cele mai grave atacuri la adresa concurenţei, în ceea ce priveşte mai ales piaţa medicamentelor de la nivelul Uniunii Europene"*.

Fostul vicepreşedinte al Consiliului Concurenţei a afirmat că *„... scrisoarea trimisă NU CORESPUNDE INTEGRAL celor exprimate de cel puţin o parte a membrilor Plenului"* şi că emiterea unei scrisori de către Preşedintele Consiliului Concurenţei *„care ignoră propuneri concrete formulate de unii membrii ai Plenului reprezintă o faptă gravă"*, fiind *„de principiu că actele autorizate de Plen trebuie să plece din instituţie în forma agreată de Plen! Nu altfel! (...) aceste lucruri fiind valabile inclusiv pentru preşedintele Consiliului Concurenţei"*.

Consilierii de concurenţă Dan Ionescu şi Laszlo Gyerko, membrii ai Plenului, au avut aceeaşi reacţie critică faţă de de punctul de vedere transmis către GSK de către Preşedintele

Chiriţoiu Bogdan Marius în numele Consiliului Concurenţei, mai ales că Lumeajustiţiei.ro a anunţat că deţine mailuri care arată că o parte dintre membrii Plenului au propus ca în finalul scrisorii către GSK să se insereze fraza conform căreia *„Consiliul Concurenţei nu recomandă folosirea unui sistem de distribuţie de genul celui descris de GSK pe pieţele pe care acesta deţine o poziţie dominantă”*.

Coparticiparea la organizaţia Aspen a lui Chiriţoiu Bogdan Marius, alături de dl Patrick Desbiens, vicepreşedinte GlaxoSmithKline, explica nu numai emiterea scrisorii de răspuns către GSK, *“inadmisibilă procedural”*, potrivit fostului vicepreşedinte al Consiliului Concurenţei, dar şi de ce nu s-a deschis o investigaţie ca urmare a plângerii din 15.12.2011 a subscriselor Galic şi Prestige în care era vizată şi activitatea anticoncurenţială a GSK, fiind considerată doar o simplă “adresă”, iar nu o “petiţie şi plângere”, aşa cum ni s-a comunicat de către preşedintele Chiriţoiu Bogdan Marius.

Deşi cazul a fost sesizat Guvernului României, respectiv primului ministru, de către persoane din Consiliul Concurenţei, precum şi cu privire la alte încălcări ale legii imputate preşedintelui Chiriţoiu, până în prezent nu s-a luat nicio măsură privind sesizarea organelor competente în legătură cu abuzurile Consiliului Concurenței şi ale preşedintelui acestei instituţii.

7) Activitatea cel puţin necorespunzătoare a Consiliul Concurenței în ceea ce priveşte piaţa din sectorul gazelor naturale din România

Există informaţia că în urma sesizării DIICOT, care a desfăşurat o cercetare penală asupra unor membri ai comisiei de evaluare a autorităţii contractante Transgaz pentru abuz în serviciu şi luare de mită în cazul unor licitaţii, Consiliul Concurenței a declanşat o investigaţie privind trucarea unor licitaţii prin înţelegerea realizată de către ofertanţii participanţi, iar echipa de investigaţie ar fi finalizat raportul de investigaţie în anul 2016 cu propunerea de sancţionare a ofertanţilor (membri ai unui cartel), fără să se reţină calitatea de “facilitator” a autorităţii contractante Transgaz, nefiind elemente susceptibile în acest sens, dar, în urma solicitărilor agresive şi imperioase ale Preşedintelui Chiriţoiu Bogdan Marius, echipa de investigaţie a făcut o notă de extindere sumară, neexistând indicii suficiente referitor la rolul Transgaz de facilitator al cartelului pentru implicarea acesteia în investigaţie şi sancţionarea ei.

În realitate, potrivit aceloraşi informaţii din spaţiul public, preşedintele Consiliului Concurenţei a dorit să extindă formal investigaţia şi faţă de Transgaz, urmând să se disjungă fapta anticoncurențială săvârşită de ofertanţi (cartel) şi fapta “săvârşită” de Transgaz (“facilitator”), având în vedere contextul de la acel moment, respectiv negocierile cu Rusia privind tranzitarea României a magistralei de gaze către Turcia sau alte negocieri cu SUA referitoare la gazul din Marea Neagră, dar procesul penal investigat de DIICOT împotriva unor persoane fizice din cadrul Transgaz.

În luna februarie 2018, Consiliul Concurenţei a publicat un ***Raport al investigaţiei privind sectorul gazelor naturale***, care are mai mult caracterul unui studiu al acestui sector de activitate, în care se fac aprecieri referitoare la funcţionarea pieţelor din sectorul gazelor naturale în perioada 2012 – 2016 şi este încheiat cu „Capitolul XI – RECOMANDĂRI”, fără constatarea vreunei încălcări a Legii concurenţei ori a normelor europene şi fără aplicarea de sancţiuni.

În aceste condiţii este explicabilă inspecţia inopinată desfăşurată la companiile Transgaz SA, Romgaz SA şi OMV Petrom SA de către Comisia Europeană, prin DG Competition, vizând posibile încălcări ale prevederilor Tratatului de Funcţionare a Uniunii Europene, caz investigat în exclusivitate de Comisia Europeană, „asistată" de către Consiliul Concurenţei, care are obligaţia să sprijine acest tip de acţiuni în baza reglementărilor legale europene.

8) Consiliul Concurenței nu a investigat că pe piaţa bunurilor de consum din România se fac înţelegeri interzise de Lege între producători cu poziţie dominantă şi unii retaileri, impunerea unor taxe de raft, care condiţionează, restrânge şi limitează comerţul şi contribuie la creşterea artificială a valorii de vânzare a produselor către consumatori.

Aceste taxe de raft şi de intrare în fiecare magazin nu se regăsesc în comerţul dintre aceiaşi retaileri şi furnizorii de produse din ţările occidentale, Germania, Franţa, Italia, Spania, Olanda, etc, reprezentând o manifestare discriminatorie a serviciilor către consumatori, care se practică de către unii retaileri în România, comparativ cu ţări europene occidentale, relevantă fiind situaţia de inegalitate, determinată de nerespectarea principiului reciprocităţii, în care s-a aflat subscrisa Prestige, în condiţiile în care:

- a plătit peste 500.000 de euro contravaloare taxe de listare, taxe de raft către Carrefour, iar, ulterior, această companie a exclus de la raft PRODUSELE subscrisei;

- a achitat peste 100.000 euro companiei Artima, devenită ulterior Carrefour Expres (prin fuziune), firma care nu a înregistrat în contabilitate un număr de 137 facturi pentru produse livrate de subscrisa Prestige şi pe care nu le-a plătit, cu rezultatul urmărit să excludă de la raft PRODUSELE SUBSCRISEI (a se vedea proba nr. 9 – Raportul Gărzii Financiare);

- a plătit peste 200.000 de euro companiei PENNY Market SRL, sub formă de taxe de intrare în fiecare magazin, după care compania de retail a exclus de la raft PRODUSELE subscrisei.

Exemplele de excludere şi refuzul negocierii pot continua (..)

9) Preşedintele Consiliului Concurenţei, în mod abuziv, discreţionar a închis investigaţii ignorând probele, a refuzat să declanşeze investigaţii legale ori a deschis sau închis investigaţii fără a se respecta procedurile legale, în funcţie de interese şi obligaţii:

(1) Arhivarea probelor privind practici anticoncurenţiale coincide cu favorizarea companiilor care încalcă legea, avându-se în vedere înţelegeri şi raţiuni extrainstituţionale.

Prin Ordinul nr. 7/2010, preşedintele Consiliului Concurenţei, Chiriţoiu Bogdan Marius, a arhivat proba privind pratici/înţelegeri dintre retaileri şi lideri de categorie ce au contribuit la excluderea de la raft a unor produse concurente, ordin în care se dispune: *până la data de 31.01.2010 documentele care alcătuiesc dosarul investigaţiei declanşată prin ordinul nr. 36/2007 indiferent de suportul pe care se găsesc, vor fi arhivate **şi nu vor mai putea fi folosite în nici o altă procedură a Consiliului Concurenţei***".

(2) Deschiderea sau închiderea unor investigaţii fără a se respecta procedurile legale, în funcţie de interese şi obligaţii.

- investigaţia deschisă în 2009 privind licitaţia organizată de APDRP pentru pregătirea

fermierilor-2010, vizând societatea SECUIANA SA, cu raportul terminat şi trimis la Direcţia juridică în 2012, refăcut şi predat în Plenul Consiliului Concurenţei pentru audieri în 2014, investigaţia ţinută în sertarul preşedintelui B.M. Chiriţoiu încă 2 ani şi închisă după mai bine de 7 ani, cu amenzi infime, deoarece fostul vicepreşedinte NEAGOE OTILIAN, a deţinut un important pachet de acţiuni la respectiva societate comercială;

- închiderea unor investigaţii fără aplicarea de sancţiuni, chiar dacă Raportul inspectorilor de concurenţă a evidenţiat practici interzise de lege şi a fost finalizat cu propunere de sancţionare, consumându-se efort şi bani pentru desfăşurarea acestora, activitate cu o durată de 2,3 sau chiar 4 ani;

- efectuarea aşa-ziselor „PRIORITIZĂRI", prin care unii agenţi economici au fost scoşi din investigaţiile în care erau anchetaţi, fiind amendaţi numai un număr mic dintre aceştia, cum este cazul SC ELEKTROMARKET, în care, după 6 ani de cercetare, s-au aplicat amenzi numai unui număr de 5 agenţi economici din cei 47 supuşi investigaţiei, sau investigaţia pe piaţa lacurilor şi vopselelor deschisă din 2008 şi închisă după 10 ani de cercetare numai prin amendarea câtorva firme, majoritatea fiind scoase din investigaţie, prin metoda "disjungerii", potrivit voinţei preşedintelui Chiriţoiu Bogdan Marius;

- sumele reprezentând amenzi aplicate în urma încălcărilor de lege stabilite prin rapoartele de investigaţie rămân, de cele mai multe ori, neîncasate de către Consiliul Concurenţei datorită unor înţelegeri tacite/ascunse privind, pe de o parte, transmiterea cu mare întârziere a deciziei Consiliului Concurenţei la ANAF, respectiv după ce firma a cerut şi a fost declarat falimentul, condiţie în care autoritatea fiscală nu mai poate să execute agentul economic, iar, pe de altă parte, chemarea unor anumite firme investigate pentru a depune cereri de angajament, potrivit cărora recunosc că au încălcat legea concurenţei şi îşi iau angajamentul că nu o mai încalcă, în condiţiile în care raportul care prevedea sancţionarea legală a acestora era deja finalizat, astfel că aceste firme au fost protejate şi scăpate de eventualele amenzi, inclusiv de la plata prejudiciului rezultat;

(3) Consiliul Concurenței şi Chiriţoiu Bogdan Marius au refuzat să cerceteze sesizarea pe care am depus-o şi înregistrat-o cu nr. 17050/15.12.2012

În mod abuziv Chiriţoiu Bogdan Marius a considerat că reprezintă o simplă adresă petiţia şi plângerea care se referea la:

- sancţionarea companiei Colgate Palmolive (CP) pentru furnizare de informaţii incorecte, eronate/neadevărate până când această companie va furniza Consiliului informaţiile adecvate, iar ulterior să declanşeze investigaţia pe baza informaţiilor şi inscrisurilor care reflectă realitatea;

- să efectueze investigaţii pe baza probelor care au fost prezentate de subscrisele în cazurile Colgate Palmolive, Kraft Food - Mondelez, Unilever South Central Europe, GlaskoSmithKleine, Orkla Foods, Procter&Gamble, Henkel, Nestle, Metro, Kaufland.

Astfel, investigaţia în cazurile Colgate Palmolive, Glaxo Smith Kline, Orkla Foods, Carrefour România, Billa şi Artima, Kaufland, Lidl (fost Plus Discount), Penny Market SRL şi alte companii a beneficiat de un tratament protector din partea Consiliului Concurenţei, iar acţiunea discreţionară a preşedintelui acestei instituţii, Chiriţoiu Bogdan Marius de a refuza

cercetarea practicilor anticoncurenţiale privind înţelegeri interzise de Legea Concurenței poate fi explicată şi prin coparticiparea lui la organizaţia "Institut Aspen", alături de mai mulţi conducători ai unor companii multinaţionale, precum Patrick Desbiens, vicepreşedintele GlaxoSmithKline, aspect de natură a nu exclude existenţa unor raţiuni extrainstituţionale, care au avut drept consecinţă :

- înlăturarea subscrisei Prestige din contractul cu GSK şi refuzul furnizării de produse, încălcând prevederile Legii concurenţei,

- derularea în mod asemănător şi a contractelor dintre Prestige şi companiile Orkla Foods şi GlaxoSmithKline, Carrefour România, Billa România, Kaufland România, Lidl (fost Plus Discount), precum şi contractele dintre Unilever South Central Europe, Galic, clienţii şi partenerii săi.

10) Practica ingerinţei în investigaţii a funcţionarilor la ambasade la Bucureşti a unor ţări occidentale care urmăresc un anumit rezultat în legătură cu firmele care încalcă repetat legea. Spre exemplu există înscrisuri care pun în lumină că intervenţiile s-au făcut tot timpul la vârful instituţiilor din România, instituţii care conform legii ar fi trebuit să contribuie la stoparea fraudelor şi la recuperarea prejudiciilor. Spre exemplu domnii ***Blair L. Labarge şi Robert J. Tate*****, funcţionari în cadrul ambasadei SUA** la Bucureşti, persoane care nu sunt părţi în dosare civile sau penale, s-au deplasat la Consiliul Concurenţei, la parchete, la instanțe şi la alte instituţii din România, reprezentând interesele funcţionarilor din companiile care au încălcat legea.

2.5.3. Autorităţile publice care nu au respectat Legea, cu rezultatul protecţiei şi menţinerii nerespectării sistemice a legii şi Dreptul European la Consiliul Concurenţei

1) Direcţia Naţională Anticorupţie ține în nelucrare ani de zile *dosare penale vizând activitatea preşedintelui Consiliului Concurenţei, Bogdan Marius Chiriţoiu, spre exemplu nr.500/P/2013, nr.73/P/2012 şi un dosar din 2017*, ceea ce constituie o manifestare implicită a protejării nerespectărilor legii la Consiliul Concurenței şi garantează menţinerea nerespectării acestora şi a Dreptului European şi pentru viitor, obiectul şi probele cercetării fiind nerespectarea legii penale de către Chiriţoiu Bogdan Marius cu ocazia exercitării atribuţiilor funcției de preşedinte la Consiliul Concurenţei (*a se vedea capitolul 2.2.11 - dosarele penale ţinute în nelucrare*)..

În cadrul unuia dintre dosare s-a început urmărirea penală "în rem", respectiv cu privire la fapta penală cercetată, şi se anchetează modul în care o serie de firme, printre care Teamnet Internaţional şi Siveco, sunt investigate de Consiliul Concurenţei, inclusiv investigarea legăturilor dintre Irina Socol şi Bogdan Marius Chiriţoiu, în urma unor denunţuri făcute de patroana companiei SIVECO.

Ţinerea în nelucrare a dosarelor favorizează fraudarea legii, a proprietăţii publice şi private şi nerecuperarea prejudiciilor constituie una dintre practicile sistemice în România, iar Parchetul pentru investigarea infracţiunilor din justiţie nu a cercetat procurorii şi poliţiştii de la DNA care favorizează persoanele implicate şi faptele prin care s-a încălcat legea penală, ca efect al ținerii în nelucrare a dosarelor.

2) Agenţia Naţională de Integritate protejează nerespectarea legii privind incompatibilitatea unor persoane cu funcţie publică, inclusiv incompatibilitatea lui Chiriţoiu Bogdan cu funcţia de preşedinte al Consiliului Concurenţei, împrejurare care contribuie la lipsa de independenţă a autorităţii de concurenţă, lipsa de imparţialitate, folosirea instituţiei în interes personal sau de grup, cu consecinţa lipsei unui climat concurenţial corect.

În data de 07.03.2019 am sesizat Agenţia Naţională de Integritate cu plângerea nr. 3454 privind incompatibilitatea lui Chiriţoiu Bogdan Marius cu funcţia de preşedinte la Consiliul Concurenţei, iar, în data de 24.04.2019, ANI mi-a comunicat că: "*din analiza petiţiei, a informaţiilor obţinute...nu rezultă indicii cu privire la încălcarea de către B.M. Chiriţoiu..a dispoziţiilor legale privind incompatibilitatea...*", comunicare ce s-a făcut cu nerespectarea legii, deoarece nu a fost emisă o ordonanţă motivată, în conformitate cu art. 64 din Legea 144/2008, coroborat cu art. 10 ind.4 din Legea 115/1996 (potrivit cărora sintagma "Comisia de cercetare" se înlocuieşte cu denumirea "Agenţia Naţională de Integritate"), urmată de cererea nr. 8004/04.06.2019 prin care am solicitat ordonanţa de motivare, fără a primi niciun răspuns până în prezent.

Agenţia Naţională de Integritate, nu s-a înscris în limitele procedurilor legale şi nu a emis "ordonanţa motivată" în legătură cu fiecare dintre cele şapte motive de incompatibilitate cu funcţia de preşedinte la Consiliul Concurenței a lui Chiriţoiu Bogdan Marius, ca urmare a sesizării subsemnatului înregistrată cu nr. 3454/05.03.2019 şi a cererii nr. 8004 din data de 04.06.2019.

3) Curtea de Conturi a fost sesizată cu privire la faptul că la Consiliul Concurenţei au fost angajate zeci de persoane care nu vin niciodată la serviciu şi primesc salariile pe card, respectiv cu plângerea înregistrată cu nr. 131641/16.05.2019, însă nu a manifestat interes pentru minima administrare a probelor pe care le-am indicat în plângere, deşi această situaţie a fost evidenţiată şi prin Raportul nr. XX/215/17.04.2019 al Comisiei economice, industrii şi servicii a Senatului, potrivit căruia o altă informaţie conexă anchetei *"se referă la un număr de angajaţi fictiv la Consiliul Concurenței"*, făcându-se referire la declaraţiile fostului Secretar General al Consiliului Concurenţei, Vasile Șeclăman, potrivit cărora aceşti angajaţi figurează în organigrama instituţiei, sunt salarizaţi lună de lună, însă nu vin la serviciu (pct. 19 - Concluzii finale).

4) Serviciului Român de Informaţii i-au fost invederate numeroase încălcări ale legii la Consiliul Concurenţei, în repetate rânduri, chiar cu privire la transferuri mari de bani care pot avea legătură cu rezultatul investigaţiilor de la Consiliul Concurenței şi ar putea reprezenta fapte de corupţie, însă nu a efectuat nicio sesizare penală către Direcţia Naţională Anticorupţie.

Serviciul Român de Informaţii a tolerat derapajele de la lege ale Consiliului Concurenței şi ale preşedintelui Chiriţoiu Bogdan Marius, deşi a cunoscut inclusiv implicarea unor ofiţeri cu funcţii de conducere în activitatea acestei autorităţi publice, aspecte în legătură cu care, în spaţiul public, televiziuni şi presa scrisă, s-au manifestat indicii în acest sens, împrejurare de natură să susţină teza că anumite **investigaţii la Consiliului Concurenței au fost conduse de la sediul Serviciului Român de Informaţii**, cu consecinţa că această instituţie nu şi-a îndeplinit

atribuţiile prevăzute de lege şi nu a sesizat organele judiciare competente cu privire la nerespectarea legii la Consiliul Concurenței în legătură cu anumite investigaţii deschise, tergiversate, ori închise în condiţii de nerespectare a Legii Concurenţei. (a se vedea pct. 2.4).

5) Parlamentul nu a manifestat interesul care se impunea pentru controlul activităţii Consiliului Concurenței ca urmare a informaţiilor şi sesizărilor publice privind închiderea/deschiderea unor investigaţii fără acordul plenului, ţinerea în nelucrare a unor investigaţii, dispariţia ori neluarea în consideraţie a unor probe rezultate în cadrul investigaţiilor, probe privind înţelegeri interzise de lege care au fost arhivate, în cazul unor investigaţii de interes pentru anumite grupuri de influenţă, deşi au existat probe privind nerespectarea legii şi s-ar fi putut încheia raport şi de investigaţie cu propunerea amendării în conformitate cu legea şi încasarea la bugetul de stat a amenzilor.

6) Inacţiunea Comisiei Europene în cazul CHAP 0236-2012 privind ancheta internă, în raport de informarea vădit eronată făcută de către Chiriţoiu Bogdan Marius, în calitate de preşedinte la Consiliul Concurenţei

În cadrul anchetei Comisiei Europene cu nr. CHAP 0236/2012, ca urmare a solicitării de informaţii de către Comisie, Chiriţoiu a răspuns că a considerat "adresă" plângerea subsemnatului înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. 17050/15.12.2012 şi nu a deschis investigaţie legală, deoarece are investigaţii deschise cu acelaşi obiect şi aceleaşi companii, împrejurare care nu corespunde realităţii conform înscrisuri ataşate la probe.

În conformitate cu art. 258 din TFUE, instituirea de urgenţă a procedurii de infrigement, concomitent cu includerea avizului în constatările raportului anual privind reforma sistemului judiciar şi corupţia, Comisia Europeană nu a emis un aviz motivat sau o decizie motivată în cazul CHAP0236-2012, în legătură cu nerespectarea sistemică a legii şi a Dreptului European de către Consiliul Concurenței şi instituţii naţionale din România, împrejurare care ar fi putut să fie influenţată şi de faptul că Chiriţoiu Bogdan Marius, în calitate de preşedinte al Consiliului Concurenţei, a informat eronat Comisia Europeană (proba nr. 9 - reprezentând adresa cu solicitările Comisiei Europene şi răspunsul lui Chiriţoiu).

Proba nr. 9 evidenţiază înscrisuri şi informaţii care pun în evidenţă nerespectarea sistemică a legii şi Dreptului European privind CONCURENȚA, deturnarea scopului autorităţii publice şi modul de a funcţiona în interesul personal al unor grupuri de interese, precum şi acţiunile discreţionare, în neconformitate cu legea ale preşedintelui Consiliului Concurenţei, Chiriţoiu Bogdan Marius:

(1) Raportul nr.XX/215/17.04.2019 al Comisiei economice, industrii şi servicii a Senatului referitor la ancheta parlamentară privind investigaţia efectuată de Consiliul Concurenţei, deschisă prin Ordinul preşedintelui Consiliului Concurenței nr.420/2008, şi având ca obiect posibila încălcare a prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea concurenţei nr. 21/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale art. 81 alin. (1)1 din Tratatul de instituire a Comunităţii Europene de către întreprinderile active pe piaţa serviciilor bancare şi interbancare din România, din care rezultă abateri grave de la lege constatate în activitatea Consiliului Concurenţei şi a preşedintelui acestei instituţii, Chiriţoiu Bogdan Marius, care a acţionat discreţionar şi a influenţat decizia de închidere a investigaţii, exemplificând cele mai semnificative aspecte:

(i) *„prin coroborarea declaraţiilor martorilor audiaţi, membrii Comisiei economice, industrii şi servicii au constatat faptul că cele două puncte de vedere consultative nu au fost puse la dispoziţia tuturor membrilor Plenului Consiliului Concurenţei, iar contra-raportul a ajuns în posesia unora dintre membrii Plenului la circa 1 an de la predarea către Preşedinte, fiind transmis pe e-mail de către Nathaniel Cornoiu"*, asfel că închiderea investigaţiei, cu soluţia de nesancţionare a băncilor, s-a făcut fără ca toţi membrii Plenului să fie informaţi cu privire la toate documentele întocmite, iar *„Bogdan Chiriţoiu a fost acuzat de alţi martori audiaţi de faptul că votul de închidere a*

investigaţiei a fost dat de Plenul Consiliul Concurenţei fără că părţile implicate să fi fost audiate". (pct. 3 – Concluzii finale);

(ii) *„Membrii Comisiei economice, industrii şi servicii consideră că ascunderea contra-raportului vreme de aproximativ 7 luni reprezintă o tergiversare voită a anchetei, fapt ce contravine flagrant obligaţiei de exercitare cu bunăcredinţă a atribuţiilor de serviciu"*, ***„ceea ce confirmă încă o dată faptul că investigaţia a fost tergiversată şi obstrucţionată prin decizii ale Preşedintelui Chiriţoiu"*** (pct. 4 – Concluzii finale) şi *„constituie dovada clară a modului părtinitor în care investigaţia a fost gestionată"* (pct. 5 – Concluzii finale);

(iii) *„Luând în considerare declaraţiile tuturor martorilor audiaţi, referitor la acuzaţia privind ascunderea probelor, membrii Comisiei economice, industrii şi servicii au constatat faptul că echipa de investigaţie nu a luat în considerare toate probele colectate în cadrul investigaţiei, iar unora dintre probele incluse în raport li s-a conferit o interpretare subiectivă"* (pct. 7 – Concluzii finale) şi că *„există o fractură între probele incluse în raport şi concluzia enunţată în final"* precum şi că „au existat elemente probatorii, de natură să schimbe concluzia finală, pe care echipa de investigaţie fie le-a analizat superficial, fie nu le-a inclus în raport", respectiv *„documentul prin care una dintre băncile investigate recunoaşte că a comunicat competitorilor interese de afaceri, ceea ce contravine Legii Concurenţei nr.21/1996" şi anume adresa transmisă în 6 ianuarie 2009 de către Unicredit Consiliului Concurenţei, probă identificată de Nathaniel Cornoiu"* (pct. 8 – Concluzii finale);

(iv) *„membrii Comisiei economice, industrii şi servicii consideră că, decizia Preşedintelui Consiliului Concurenţei de a nu aduce la cunoştinţă membrilor Plenului concluziile punctelor de vedere, precum şi decizia Raportorului de a nu prelua, în redactarea Raportului final privind investigaţia, observaţiile şi propunerile formulate de Grupurile de interconsultare, constituie abateri grave ce trebuie sancţionate întrucât dovedesc reaua credinţă manifestată în exercitarea atribuţiilor de serviciu"* (pct. 14 – Concluzii finale);

(v) *„Inadvertenţele din declaraţii şi afirmaţiile contradictorii ale martorilor au fost de natură să întărească suspiciunile unor potenţiale intervenţii externe, atât în desfăşurarea cât şi în închiderea investigaţiei cu soluţia nesancţionării băncilor"* (pct. 16 – Concluzii finale), comisia parlamentară referindu-se în cuprinsul Raportului şi la faptul că *„Bogdan Chiriţoiu a negat că cineva din exteriorul Consiliului ar fi exercitat presiuni asupra sa pentru închiderea investigaţiei"* însă, *„în cadrul audierilor, Secretarul General a confirmat că a asistat la o discuţie telefonică între Bogdan Chiriţoiu şi Radu Gheţea,* (Preşedintele Asociaţei Române a Băncilor)*, în care acesta din urmă solicita închiderea investigaţiei"*, iar Nathaniel Cornoiu a accentuat faptul că ***„intervenţia din afara Consiliului"*** a fost indubitabilă**.**

(vi) *„Ancheta demarată de Structura de Securitate din Consiliul Concurenţei, citarea fostului Secretar General şi a şefei sale de cabinet pentru a fi cercetaţi precum şi citarea lui Nathaniel Cornoiu cu privire la furnizarea în scris, într-un plic sigilat, a declaraţiilor pe care le-a dat în cadrul anchetei parlamentare, într-o şedinţă secretă de audiere, sunt considerate de membrii Comisiei economice, industrii şi servicii ca fiind acţiuni de intimidare a martorilor, menite să obstrucţioneze ancheta"* (pct. 17 – Concluzii finale).

(2) hotărâri judecătoreşti care nu au fost aduse la îndeplinire de către Consiliul Concurenţei, cu rezultatul favorizării companiei Colgate Palmolive; plângeri cu privire la fapte şi practici anticoncurenţiale în legătură cu care Consiliul Concurenţei a refuzat să efectueze investigaţii legale, preşedintele Chiriţoiu a înlocuit raportorul în investigaţia Unilever, clienţii şi concurenţii săi, a ignorat probele şi propunerea raportorului şi a închis cazul fără acordul plenului Consiliului Concurenței favorizând cu milioane de euro, companiile care au încălcat Legea, a deschis şi a închis investigaţii fără acordul plenului Consiliului Concurenţei, au dispărut probe din investigaţii; a repartizat angajamente avocaţilor preferaţi:

(i) sesizarea şi plângerea înregistrată sub nr. 17050/15.12.2011 la Consiliul Concurenţei şi scrisoarea nr. 16925/13.01.2012 prin care mi s-a comunicat refuzul declanşării investigaţiei legale şi cercetarea faptelor reclamate;

(ii) plângerea nr. 3454/07.03.2019 adresată Agenţiei Naţionale de Integritate privind incompatibilitatea cu funcţia de preşedinte la Consiliul Concurenței a lui Chiriţoiu Bogdan Marius, adresa acestei instituţii din data de 24.04.2019 şi cererea nr. 8004/04.06.2019;

(3) Informaţii din surse publice care pun în evidenţă nerespectarea sistemică a legii şi a Dreptului European privind CONCURENȚA, deturnarea scopului autorităţii publice şi modul de a funcţiona în interesul personal al unor grupuri de interese, precum şi acţiunile discreţionare, în neconformitate cu legea ale preşedintelui Consiliului Concurenţei, Chiriţoiu Bogdan Marius:

(i) http://aspeninstitute.ro/people-categories/board-of-trustees/, prezintă board-ul şi membrii

"Institutului Aspen" România, organizaţii paramasonice cuminţi şi elitiste sau cum funcţionează reţelele de influenţă în România. Din board fac parte politicieni şi oameni de afaceri reprezentanţi ai unor companii corporatiste, care au fost sau se află în investigaţie la Consiliul Concurenței şi în legătură cu care Chiritoiu B. şi-a manifestat abuziv interesul de a fi închis investigaţii ignorând probele. Spre exemplu din board-ul "Institutul Aspen" fac parte Alexandra Gătej, fost preşedinte al Unilever South Central Europe, fost consilier prezidenţial, Cristina Verchere - membru în bordul director OMV Petrom, Carlo Pignoloni - Manager Enel România, Iulian Trandafir - CEO Farmexpert, Mariana Gheorghe - fost CEO OMV Petrom, Steven Cornelis van Groningen - preşedinte Raiffeisen Bank, Răzvan Radu - CEO, preşedinte Unicredit Bank, Sergiu Manea – preşedinte BCR.

(ii) https://infopuls.ro/2016/07/21/regele-lemnului-austriacul-gerald-schweighofer-termita-ce-devoreaza-padurile-romaniei-ce-legatura-este-intre-schweighofer-si-klaus-iohannis/

"REGELE LEMNULUI", austriacul GERALD SCHWEIGHOFER, „TERMITA" ce devorează pădurile României. Ce legătură este între SCHWEIGHOFER şi KLAUS IOHANNIS, conform căruia:

Există suspiciuni rezonabile care indică o posibilă implicare a preşedintelui Klaus Iohannis în susţinerea intereselor companiei Holzindustrie Schweighofer, fapt ce a generat scandalul din jurul noului Cod Silvic. Este vorba despre două situaţii care demonstrează că preşedintele este foarte apropiat de factori de decizie din cadrul firmei austriece.

- În primul caz, este de semnalat faptul că fostul manager general de la Schweighofer (actual patron care colaborează cu firma austriacă) este vecin cu Iohannis în Sibiu, cei doi locuind pe strada Balea, la diferenţă de câteva case. Mai mult, soţia acestuia, procurorul de la Curtea de Apel Alba, Maria Capră, este cea care a închis unul dintre dosarele lui Iohannis, în care era acuzat, într-o plângere penală, de implicare într-o reţea de retrocedări ilegale de imobile, pe vremea când era primar al Sibiului.

- Într-un al doilea caz, este de menţionat faptul că finul sau, Andreas Huber este consulul onorific al Austriei în România, un apropiat al firmei Holzindustrie Schweighofer.

(iii) **http://valeajiuluipress.com/?p=6973,** potrivit căruia Partidul România Unită (PRU) îi va face plângere preşedintelui pentru defrişările ilegale din România. Deputatul Sebastian Ghiţă a organizat luni seara o conferinţă de presă în care a prezentat documente despre legătura dintre Klaus Iohannis şi un reprezentant al controversatei firme austriece, Holzindustrie Schweighofer, implicată în mai multe scandaluri legate de tăierile ilegale de păduri:

- „Iată dovada, că tot vreţi documente: „De la Holzindustrie Schweighofer către domnul Iohannis. Vă scriem despre modificarea legii privind Ocolul Silvic. „Asta este situaţia şi dacă nu ne hotărâm să ne alegem conducători deştepţi şi dedicaţi României, o să tot fim jefuiţi. La fel cum am făcut în cazul „Cuminţeniei pământului", o să facem şi în acest caz plângeri penale, până când românii vor putea să-şi cumpere doi metri cubi de lemne pentru a se încălzi iarna", a declarat Sebastian Ghiţă.

- „E o scrisoare a lui Schweighofer către Klaus Iohannis. E dovada clară că străinii manevrează şi preşedintele României. Asta e adevărul mare cât China. Iată semnătura cu care a cerut preşedintelui şi acesta s-a executat. A dat drumul tăierii pădurilor românilor. A primit o scrisoare şi a întors legea trimisă la promulgare. Ce l-a făcut pe Iohannis să facă asta după ce românii i-au dat încredere? Andreas Huber, consulul Onorific al Austriei la Sibiu, e prietenul, rudă şi finul lui Klaus Iohannis. E suspectat că a dus această scrisoare la Cotroceni. Acesta e adevărul despre cine protejează mafia tăierilor pădurilor României. Domnul Klaus Iohannis ne-a spus că nu are niciun interes. Iată legătura clară. Scheinhoffer îi scrie lui Klaus Iohannis", a spus Sebastian Ghiţă.

(iv) **https://www.nostrasilva.ro/editoriale/paduri-ieftine-politicieni-ieftini-cronologia-si-probele-dosarului-schweighofer/**

PĂDURI IEFTINE, POLITICIENI IEFTINI – CRONOLOGIA ŞI PROBELE DOSARULUI SCHWEIGHOFER

conform căruia:

- **instituţiile Statului Român au fost sesizate începând cu anul 2005 cu privire la toate aspectele activităţilor companiilor Schweighofer** (achiziţie masă lemnoasă, achiziţie terenuri forestiere, achiziţia terenurilor pe care au construit fabricile, practici anticoncurenţiale)

- este prezentat contextul în care a fost adoptat noul Cod Silvic, inclusiv implicarea companiei Holzindustrie şi ameninţarea cu un proces internaţional împotriva Statului Român, scrisoarea semnată de Gerald Schweighofer, patronul companiei, înregistrată la 22 septembrie 2014 la Cabinetul Primului-Ministru, dar şi a

companiei AmCham (Camera de Comerţ Româno-Americană) ce lansează un comunicat de presă în care, în numele "comunităţii de afaceri" arată că proiectul codului silvic ar putea să aibă efecte dezastruoase asupra pădurilor, pe termen lung şi mediu.

- La 23 martie 2015, Preşedintele României, domnul Klaus Iohannis înţelege să nu promulge Codul silvic, formulând o cerere de reexaminare.

- În contextul speculaţiilor cu privire la influenţarea deciziei Preşedintelului Klaus Iohannis de către compania Holzindustrie Schweighofer, la **26 martie 2015**, într-o intervenţie în cadrul emisiunii "Ultimul cuvânt", moderată de domnul Cătălin Striblea, am arătat că cei de la Consiliul Concurenţei au trimis Preşedintelui punctul lor de vedere. Am mai arătat că **pentru a ieşi din această situaţie domnul Klaus Iohannis ar trebui să facă public avizul Consiliului Concurenţei**.

- La 27 aprilie 2015, Senatul adoptă codul silvic şi respinge cererea de reexaminare.

- După acest moment, se amplifică atacurile politice între PSD şi PNL, intrându-se într-o zonă în care nu mai are loc un dialog real cu privire la măsurile care se impun pentru salvarea pădurilor din România.

- **veriga hotărâtoare a influenţării domnului preşedinte Klaus Iohannis a fost Consiliul Concurenţei şi NU domnul Dan Mihalache**. La Consiliul Concurenţei trebuie să ducă investigaţia DNA, astfel cum Nostra Silva a afirmat încă din 26 martie 2015 şi a furnizat probele în 1 aprilie 2015.

- La 12 mai 2015, Consiliul Concurenţei şi-a recunoscut în mod definitiv incompetenţa şi în loc să prezinte soluţii a solicitat o consultaţie Comisiei Europene. Dacă tot nu se pricep, de ce nu au apelat la fostul director, doamna Georgeta-Elena Gavriloiu?

- De abia la 13 mai 2015, Preşedintele României, domnul Klaus Iohannis, face publică opinia Consiliului Concurenţei trimisă anterior cererii de reexaminare codului silvic. Nostra Silva solicitase public acest lucru încă din 26 martie 2015. De remarcat că opinia este semnată de preşedintele Consiliului Concurenţei, domnul Bogdan Chiriţoiu.

- Preşedintele Klaus Iohannis, într-o conferinţă de presă din 14 mai 2015 a declarat: "*Atunci când am retrimis Codul Silvic în Parlament, a existat un document pe care ne-am bazat, este* ***DOCUMENTUL CARE NE-A FOST TRANSMIS, FĂRĂ SĂ FIE CERUT, DE CĂTRE CONSILIUL CONCURENŢEI****, prin care ne-a atras atenţia că există riscul de infringement pentru România, deci există riscul să nu fie conformă legea cu legislaţia europeană.* ***Mi s-a părut un lucru foarte serios***."

- Această declaraţie a fost reluată de Preşedintele României, domnul Klaus Iohannis, într-o conferinţă de presă la 18 mai 2015: "*departamentul* (juridic n.n.) *mi-a propus retrimiterea fiindcă împreună cu actul care a venit la promulgare* ***A VENIT O SESIZARE DIN PARTEA CONSILIULUI CONCURENŢEI, SESIZARE VENITĂ DIN INIŢIATIVA CONSILIULUI CONCURENŢEI****. Am retrimis legea în Parlament folosind această sesizare*".

- Fostul Preşedinte Traian Băsescu, într-o intervenţie telefonică din 14 mai 2015, la B1TV, aduce o lămurire suplimentară: "***NU MI S-A ÎNTÂMPLAT NICIODATĂ, ÎN 10 ANI, SĂ PRIMESC DE LA CONSILIUL CONCURENŢEI UN PREAVIZ LEGAT DE PROMULGAREA UNEI LEGI. E PRIMA DATĂ CÂND SE ÎNTÂMPLĂ***(…) *Nu mi s-a întâmplat. E* ***prima dată când constat că aşa funcţionează Consiliul Concurenţei***".

- A mai completat domnul Traian Băsescu: "*CERT ESTE CĂ E ANORMAL CE S-A ÎNTÂMPLAT. CONSILIUL CONCURENŢEI NU ARE O RELAŢIE INSTITUŢIONALĂ DIN PROPRIE INIŢIATIVĂ CU PREŞEDINTELE*".

- Concluzia noastră: **solicităm DNA să ancheteze traficul de influenţă la Consiliul Concurenţei, respectiv filiera suspectă Holzindustrie Schweighofer – Georgeta-Elena Gavriloiu – Bogdan Chiriţioiu şi/sau funcţionarii care au întocmit adresa nr. 2652 din 17 martie 2015 trimisă de această instituţie Preşedintelui României, domnul Klaus Iohannis.**

(v) https://octavpelin.wordpress.com/2015/05/12/omul-cheie-in-afacerea-lobbystului-penal-klaus-iohannisavocatul-georgeta-gavriloiucare-timp-de-18-ani-a-fost-director-in-cconsiliul-concurenteieste-avocatul-firmei-holzindustrie-schweighoferdar/

OMUL - CHEIE ÎN AFACEREA LOBBYSTULUI PENAL KLAUS IOHANNIS, AVOCATUL GEORGETA GAVRILOIU, CARE TIMP DE 18 ANI A FOST DIRECTOR ÎN CONSILIUL CONCURENŢEI, ESTE AVOCATUL FIRMEI HOLZINDUSTRIE SCHWEIGHOFER!, DAR CINE ESTE ACEASTA AVOCATĂ?!

- Problema defrişărilor a iscat de curând şi o mare dezbatere şi chiar conflict între palate după ce

preşedintele Klaus Iohannis a retrimis spre rediscutare Parlamentului o lege care aducea amendamente serioase la Codul Silvic. Preşedintele a fost acuzat de legături nepotrivite cu firma austriacă Holzindustrie Schweighofer.

- Firma austriacă Holzindustrie Schweighofer rupe tot ce mişcă pe piaţa defrişărilor din România, iar în conducere au luat un om care cunoaşte tot ce mişcă pe zona reglementărilor pe Consiliul Concurenţei. Avocatul Georgeta Gavriloiu, care a fost timp de 18 ani director în Consiliul Concurenței, este acum avocatul firmei Holzindustrie Schweighofer.

- Între 2007 şi 2011, Georgeta Gavriloiu a fost ofiţer de legătură pe probleme de concurenţă intre autoritatea din România şi Direcţia Generală Concurenţă a Comisiei Europene. A fost unul dintre reprezentanţii Consiliului Concurenței din România în mai multe grupuri de lucru patronate de Comisie, precum şi în Comitetul Consultativ Practici Restrictive şi Abuz de Poziţie Dominantă.

- Din februarie 2011, noul asociat al grupului Schoenherr a condus Direcţia de Industrie şi Energie a Consiliului Concurenței – direcţie sectorială responsabilă cu aplicarea regulilor de concurenţă naţionale şi europene în industrie şi sectorul energetic. De asemenea, a participat la formularea poziţiei Consiliului Concurenței privind proiecte de hotărâri de guvern, legi şi ordonanţe cu posibil impact anticoncurențial şi a făcut campanii pentru creşterea gradului de cunoaştere a regulilor concurenţei în România.

- Din februarie 2013, Georgeta Gavriloiu a reprezentat Consiliul Concurenței la Comitetul Consultativ al Autorităţii Naţionale de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE).

(vi) https://www.ziardecluj.ro/interesele-schweighofer-atinse-prin-codul-silvic-au-fost-sustinute-inclusiv-de-klaus-iohannis

Interesele Schweighofer atinse prin Codul Silvic au fost susţinute inclusiv de Klaus Iohannis

Focus **- Scoaterea din postura de deţinător de monopol al grupului Schweighofer-Holzindustrie în ceea ce priveşte procesarea masei lemnoase din şi în România a adus serioase prejudicii financiare firmei austriece. Mărul discordiei în această poveste este un articol de lege iniţiat de fostul Ministru al Apelor şi Pădurilor, Doina Pană, act contestat atât de cel care deţinea poziţia dominantă, dar şi de Preşedintele României, Klaus Iohannis.**

- Este vorba de impunerea unei cote de maxim 30% din volumul unui sortiment industrial de masă lemnoasă aferentă unei singure specii care poate fi achiziţionat/prelucrat de către un singur agent economic. Cu alte cuvinte, un agent economic nu putea achiziţiona şi/sau prelucra mai mult de 30% din totalul masei lemnoase la nivel naţional, pentru fiecare din speciile de copaci existente în fondul forestier naţional.

- Cel mai afectat de această restricţie legislativă ar fi fost colosul austriac Schweighofer, cel care deținea monopolul în industria de prelucrare a lemnului. ... Într-un material filmat cu camera ascunsă, *Karl Schmid* (foto), directorul de vânzări al Schweighofer România, a recunoscut în faţa investigatorilor EIA poziţia dominantă a companiei, precizând faptul că pentru a lucra la capacitate maximă nu este loc şi pentru alţii.

- Unul dintre cei care a încercat să scoată aceste cote din Codul Silvic a fost chiar preşedintele Klaus Iohannis, cel care pe data de 23 martie 2015 trimitea spre reexaminare la Parlament Codul Silvic, păstrând argumentele celor de la Schweighofer.

(vii) https://evz.ro/actiune-dna-nume-greu.html şi https://www.luju.ro/magistrati/dna/descindere-la-consiliul-concurentei-procurorii-dna-au-navalit-la-biroul-presedintelui-bogdan-chiritoiu-pentru-a-ridica-documente-legate-de-investigatiile-consiliului-concurentei-despre-licitatia-teamnet-siveco-apia-functionari-din-consiliu-au-sesizat-guve, din care rezultă că În cadrul unuia dintre dosare s-a început urmărirea penală "în rem" şi se anchetează modul în care o serie de firme, printre care Teamnet Internaţional şi Siveco, sunt investigate de Consiliul Concurenţei, inclusiv cercetarea legăturilor dintre Bogdan Marius Chiriţoiu şi Irina Socol, patron al companiei SIVECO, în urma unor denunţuri făcute de către aceasta.

(viii) Ziarul BURSA #Companii #Energie / 08 iunie 2016, potrivit căruia:

- Guvernul priveşte "cu interes şi cu preocupare" acţiunea de control declanşată de DG Competition la companiile Transgaz, Romgaz şi Petrom, a afirmat astăzi purtătorul de cuvânt al Executivului, Dan Suciu, într-un briefing la Palatul Victoria.

- "Sunt companii, sigur unele de stat, altele în care statul are participare minoritară, dar sunt entităţi juridice independente, care se supun unui control procedural în limitele procedurale bine determinate pe care le face DG Competition (Directorate-General for Competition din cadrul Comisiei Europene - n.r.)", a declarat Dan Suciu, întrebat despre poziţia Guvernului faţă de acţiunea de control la Transgaz, Romgaz şi Petrom, relatează surse din presă.

- Consiliul Concurenţei a asistat, pentru prima dată, Comisia Europeană în inspecţia inopinată desfăşurată la companiile Transgaz SA, Romgaz SA şi OMV Petrom SA. Consiliul Concurenţei are obligaţia să sprijine acest tip de acţiuni în baza reglementărilor legale europene.

(ix) https://www.bursa.ro/comisia-europeana-inspectii-neanuntate-la-romgaz-transgaz-si-omv-petrom-08669920, conform căruia ***„Transgaz confirmă inspecţia"***:

- În data de 6 iunie 2016, la sediul central al SNTGN Transgaz SA din Mediaş, la Reprezentanţa Bucureşti precum şi la Departamentul Accesare Fonduri Europene şi Relaţii Internaţionale s-au prezentat inspectori ai Comisiei Europene - Direcţia Generală Concurenţă şi ai Consiliului Concurenţei din România, în vederea desfăşurării unei inspecţii.

- Inspecţia se desfăşoară în temeiul art.20 alin.(4) din Regulamentul (CE) nr 1/2003 al Consiliului Uniunii Europene privind punerea în aplicare a normelor de concurenţă prevăzute la art. 81 şi 82 din Tratatul CE devenite art. 101 şi respectiv 102 din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene. SNTGN Transgaz SA acorda sprijinul reprezentanţilor Comisiei Europene - Directia Generala Concurenta si ai Consiliului Concurentei prin punerea la dispoziţie a tuturor documentelor si informaţiilor solicitate.

(4) Alte înscrisuri:

(i) extras de pe site-ul Universităţii Bucureşti;

(ii) declaraţii de avere Bogdan Marius Chiriţoiu şi Valeriu Ţurcan, înscrisuri din conţinutul cărora rezultă coproprietatea unui teren Chiriţoiu – Ţurcan Raluca, vicepremier al Guvernului şi vicepreşedinte în Partidul Naţional Liberal;

(iii) Ordinul nr. 7/2010 al preşedintelui Consiliului Concurenţei, Chiriţoiu Bogdan Marius, prin care a dispus arhivarea probelor privind pratici/înţelegeri dintre retaileri şi lideri de categorie ce au contribuit la excluderea de la raft a unor produse concurente.

2.6. Nerespectarea sistemică a legii de către Agenţia Naţională de Integritate

Agenţia Naţională de Integritate, prescurtat ANI, înfiinţată prin Legea nr. 144/2007, este o instituţie operaţională independentă, care exercită un control administrativ specializat privind verificarea modului de dobândire a averilor de către persoanele aflate în exercitarea unei demnităţi sau a unei funcţii publice, precum şi a posibilelor conflicte de interese ori a incompatibilităţilor acestor persoane.

Potrivit principiului independenţei operaţionale, preşedintele, vicepreşedintele şi inspectorii de integritate nu trebuie să solicite sau să primească de la nicio autoritate publică, instituţie sau persoană, dispoziţii referitoare la evaluările privind averea, conflictele de interese şi incompatibilitatea vreuneia dintre persoanele care intră sub incidenţa Legii nr. 144/2007, conform art. 15 alin. (3) din această lege, astfel cum a fost modificată şi completată prin Legea nr.176/2010.

Începând din anul 2011 şi până în prezent, ANI nu a respectat sistemic prevederile art. 13 şi 15 din Legea nr. Nr. 144/2007, întrucât nu a funcţionat ca o autoritate administrativă autonomă şi potrivit principiului independenţei operaţionale, având în vedere că activitatea desfăşurată a fost viciată prin "colaborarea" cu Serviciul Român de Informaţii după încheierea cu această instituţie, la iniţiativa ANI, a Protocolului înregistrat sub nr. S/19333/16.03.2011, semnat de către Horia Georgescu, în calitate de secretar general şi şef al structurii de securitate al Agenţiei Naţionale de Integritate, şi de către Dumitru Cocoru, adjunct al Directorului Serviciului Român de Informaţii, la acea vreme.

Hotararile Agentiei au fost determinate de Notele informative de la Serviciul Roman de Informatii si protocolul dintre SRI si ANI.

Astfel cum se consemnează în Raportul Comisiei comune permanente a Camerei Deputaţilor şi Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activităţii SRI (aflat pe site-ul Parlamentului României), acest protocol nu s-a regăsit între cele 65 de protocoale cu privire la care a fost înştiinţată Comisia. De asemenea nu a fost denunţat şi/sau desfiinţat, iar în

cuprinsul său nu se face vorbire de transmiterea de note informative referitoare la obiectul de activitate al Agenţiei Naţionale de Integritate, însă această practică a existat.

Notele informative ale Serviciului Român de Informaţii nu erau menţionate în procedurile interne ale Agenţiei Naţionale de Integritate ori în vreun material din evoluţia dosarelor, ci se materializau exclusiv în „autosesizări" ale Agenţiei, nota clasificată „Strict Secret" fiind transpusă într-un document public, implicit ca document neclasificat, ca autosesizare a ANI, astfel fiind încălcate prevederile art. 12 alin. (2) lit. a) şi b) din Legea nr. 176/2010, prin care s-a modificat şi completat Legea nr. 144/2007, potrivit cărora *„Sesizarea din oficiu se face într-una din următoarele modalităţi: a) Pe baza unui raport de sesizare, întocmit de preşedintele Agenţiei; b) Pe baza unei note întocmite de inspectorul de integritate, aprobată de conducerea inspectorilor de integritate"*.

În scopul exercitării atribuţiilor conferite de lege, în perioada 2011 – 2019, ANI a fost sesizată de către subsemnatul cu mai multe petiţii privind încălcarea legii de către funcţionari publici şi magistraţi prin declaraţii de avere sau de interese necorespunzătoare realităţii ori contradictorii, dar şi cu privire la anumite situaţii de incompatibilitate vădită, cu funcţia publică deţinută de persoana respectivă.

Agenţia Naţională de Integritate, in mod dirijat si constant, fie nu a răspuns sesizărilor formulate, fie a efectuat verificări formale şi, contrar dispoziţiilor art. 10/4 din Legea nr. 115/1996, nu a emis ordonanţe motivate pentru a putea fi atacate la instanţa de contencios administrativ, aşa cum a procedat în cazul sesizării privind incompatibilitatea lui Chiriţoiu Bogdan Marius cu funcţia de preşedinte al Consiliului Concurenţei, cauză în care Agenţia Naţională de Integritate nu a emis o ordonanţă motivată nici după ce am solicitat respectarea acestei obligaţii legale prin plângerea prealabilă formulată la data de 03.06.2019, în conformitate cu procedura prevăzută de lege.

Acest mod de reacţie al Agenţiei Naţionale de Integritate poate fi explicat prin cultivarea nerespectării legii de către această instituţie, în mod sistemic, ca urmare a „colaborării" instituţionale şi a relaţiilor personale care au existat între George Maior, fostul Director al Serviciul Român de Informaţii, şi Horia Georgescu, care a deţinut funcţia de Secretar General al ANI, în perioada noiembrie 2008 - martie 2009, iar din aprilie 2012 până în martie 2015 a deţinut funcţia de preşedinte al Agenţiei, avînd drept rezultat intervenţia Serviciului Român de Informaţii, prin directorul acestei instituţii, de a se transmite ordine privind modul de soluţionare a unor cauze aflate în instrumentare de către ANI, cu consecinţa încălcării principiului independenţei operaţionale al acestei autorităţi publice.

Bogdan Stan, actualul preşedinte al Agenţiei Naţionale de Integritate este absolvent al Colegiului Naţional de Informaţii „Mihai Viteazu", din cadrul Serviciului Român de Informaţii, instituţie de învăţământ superior care pregăteşte ofiţei operativi, ofiţeri analişti şi experţi în domeniul informaţiilor de securitate.

Acesta a fost adjunctul lui Horia Georgescu, fostul Preşedinte al Agenţiei Naţionale de Integritate, şi i s-a succedat în această funcţie, pe care o deţine şi în prezent şi pe care o exercită cu aceleaşi „obiceiuri/nerespectări sistemice ale legii, în vederea protejării şi menţinerii în funcţii publice a unor persoane promovate de Serviciul Român de Informaţii, rezultatul evident constând în menţinerea în funcţii publice a unor persoane faţă de care există dovezi certe de incompatibilitate.

Faţă de considerentele menţionate mai sus, este pe deplin îndreptăţită aprecierea că Agenţia Naţională de Integritate nu respectă sistemic dispoziţiile art. 15 alin.1 din Legea nr.

176/2010 şi se comportă ca o anexă a Serviciului Român de Informaţii.

Proba nr. 10 – informaţii publice şi înscrisuri care evidenţiază că Agentia Nationala de Integritate nu respectă sistemic legea şi dreptul european, protejează şi menţine în funcţii publice persoane care nu respectă legea pentru a putea fi dirijaţi în exercitarea atribuţiilor profesionale:

(1) Raportul Comisiei comune permanente a Camerei Deputaţilor şi a Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activităţii Serviciului Român de Informaţii, din care, între altele, rezultă că:

(i) *„S.R.I. a transmis către ANI un număr de 71 de note de informare (note, note-sinteză şi note speciale) privind aproape 600 de persoane, majoritatea cu funcţii importante în administraţia centrală şi locală (miniştri, europarlamentari, deputaţi, senatori, preşedinţi de consilii judeţene, secretari de stat, primari, viceprimari, secretari de consilii judeţene, consilieri de miniştri, directori de instituţii, etc.)"*

(ii) *„George Maior a minţit Comisia de control, denaturând adevărul cu privire la relaţia instituţională şi personală avută cu fostul şef al Agenţiei Naţionale de Integritate, fiind principalul vector raportat la relaţionarea instituţională cu Agenţia Naţională de Integritate şi, în particular, în plan personal, formal sau informal, cu Horia Georgescu"*

(2) https://www.antena3.ro/actualitate/interviu-cu-fostul-şe-ani-maior-a-minţit-se-intervenea-direct-în-dosare-457502.html, potrivit căreia *„Intervenea Maior în dosare? Horia Georgescu, fostul director al Agenţiei de Integritate, susţine că George Maior a minţit în comisia parlamentară"* şi că *„Se intervenea direct în dosare, punctual, şi se spunea cum trebuie acţionat"* şi, fiind întrebat dacă au fost întâlniri ce au depăţit cadrul legal, fostul şef ANI a spus că Şelaru nu era singurul judecător, ci *„Erau mai mulţi, doamna Stanciu, domnul Ionuţ Matei (...) ... George Maior avea contacte cu foarte mulţi şefi de instituţii..."*

2.7. Neîndeplinirea obligaţiilor legale prevăzute pentru Curtea de Conturi, inclusiv a cerinţelor privind autonomia şi imparţialitatea funcţionarilor acestei instituţii publice.

Legea 94/1992, care reglementează activitatea Curţii de Conturi, nu este respectată (în mod sistemic), fiind încălcate prevederile art. 50 alin. 1 lit. a), întrucât persoanele ce deţin funcţii de conducere în cadrul acestei instituţii nu îndeplinesc statutul de imparţialitate şi independenţă faţă de politicienii care i-au propus Parlamentului, în vederea numirii în funcţiile respective.

De asemenea, sunt încălcate şi dispoziţiile art. 3 privind autonomia activităţii desfăşurate, în conformitate cu dispoziţiile Constituţiei, prevedere legală care ar trebui să asigure funcţionarilor Curţii de Conturi independenţa în raport cu toate autorităţile publice supuse controlului acestei instituţii.

Liniile Curţii de Conturi Europene prevăd care trebuie să fie conduita personalului Curţii, menţionându-se că *„Personalul Curţii vă evita orice conflict de interese, fie că acesta este real, fie că este doar aparent".*

În România nu este asigurată autonomia/independenţa consilierilor de Conturi, având în vedere că aceştia sunt numiţi în urma propunerilor partidelor, fără să fie supuşi vreunui concurs sau examen privind pregătirea profesională, iar politicienii care fac propunerile de numire a unor persoane în funcţiile de conducere ale celor opt departamente din cadrul Curţii de Conturi, departamente care asigură auditul extern al instituţiilor şi autorităţilor publice, au interesul să le fie ocrotite/protejate propriile afaceri pe care le desfăşoară cu acestea, pe termen lung, respectiv pe durata de 9 ani mandatelor celor numiţi în funcţie.

Rezultă că independenţa/autonomia „Consilierilor de conturi” este şi va fi permanent afectată de cei care i-au propus pentru numirea în funcţie, iar această situaţie se transmite până la nivelul personalului de specialitate încadrat în subordinea preşedintelui, vicepreşedinţilor, consilierilor de conturi, precum şi autorităţii de audit.

Curtea de Conturi, acceptând şi, uneori, urmărind acest mod de funcţionare controlat de interese personale ale unor grupuri, a funcţionat dirijat, ocrotind discret mecanisme de fraudare a banilor publici, inclusiv prin lipsa de interes cu privire la măsurile dispuse în urma controalelor şi la intrarea în legalitate, iar acest lucru poate fi determinat, spre exemplu, de apartenenţa la o organizaţie politică ori exercitarea unui mandat politic, sau în cazul deţinerii calităţii de membru al unui consiliu de administraţie ori al existenţei unor interese financiare în entităţile controlate.

Această susţinere este confirmată de următoarele cazuri, prezentate exemplificativ:

1) În Raportul din anul 2013, Curtea de Conturi a constatat încălcarea legii în sensul că deciziile de restituire a accizelor nu au fost întemeiate pe documentele cerute de lege, ci s-au făcut în condiţiile impuse de Farmec SA şi nu pe baza analizei documentelor justificative, prin actul de control stabilindu-se ca *„în lipsa tuturor înscrisurilor care dovedesc tipul şi consumul efectiv de alcool etilic în scopul pentru care s-a solicitat scutirea, nu trebuie să se acorde restituirea...”*, precum şi că *„...În soluţionarea favorabilă a cererilor de restituire a accizei nu au fost administrate toate mijloacele de probă prevăzute de codul de procedura fiscală ...”*

Față de considerentele de mai sus, Curtea de Conturi nu a respectat art. 25 pct g) din Legea 94/1992, potrivit căruia inspectorii Curţii de Conturi aveau obligaţia *„să respecte prevederile legale în cazul identificării unor fraude”*, întrucât nu a îndeplinit obligaţiile prevăzute la art. 33 din aceeaşi lege, conform căruia „... *(3) În situaţiile în care se constată existenţa unor abateri de la legalitate şi regularitate, care au determinat producerea unor prejudicii, se comunică conducerii entităţii publice auditate această stare de fapt. Stabilirea întinderii prejudiciului şi dispunerea măsurilor pentru recuperarea acestuia devin obligaţie a conducerii entităţii auditate. (4) În situaţiile în care în rapoartele de audit se constată existenţa unor fapte pentru care există indicii că au fost săvârşite cu încălcarea legii penale, conducătorul departamentului sesizează organele în drept pentru asigurarea valorificării constatării şi informează entitatea auditată....”,* în sensul sesizării organului de cercetare penală, pentru asigurarea valorificării constatărilor efectuate privind încălcarea legii cu ocazia restituirii accizelor. În acelaşi timp, Curtea de Conturi avea obligaţia să extindă verificările până în prezent cu privire la restituirile ilegale de accize, cât şi cu privire la alţi beneficiari/contribuabili de restituiri de accize şi, în plus, să urmărească modul de îndeplinire de către Agenţia Naţională de Administrare Fiscală a măsurilor cu caracter obligatoriu dispuse prin actul de control din anul 2013, ceea ce nu s-a realizat până în prezent, cu consecinţa menţinerii mecanismelor de fraudare a finanţelor publice şi organizarea unei protecţii privind continuarea fraudării bugetului de stat prin restituiri ilegale de accize, deşi subsemnatul am adresat mai multe cereri Curţii de Conturi, formulate în temeiul art. 8 ordonanţa 27/2002, care au rămas fără răspuns şi fără vreo reacţie din partea acestei instituţii.

Or, în acest context, nu poate fi ignorată posibila legătură de cauzalitate între neîndeplinirea obligaţiilor legale de către Curtea de Conturi, cu privire la activitatea

necorespunzătoare legii a funcţionarilor ANAF şi accederea într-o funcţie importantă la Curtea de Conturi a lui Vorniceanu Marius, care a ocupat funcţii de conducere în cadrul ANAF, în exercitarea cărora a constatat încălcarea Legii privind restituirea accizelor, dar nu a sesizat Parchetul şi nu a extins cercetările cu privire la perioada de timp în care s-au desfăşurat şi cu privire la alţi beneficiari de restituiri ilegale de accize, împrejurare de natură a confirma un mecanism de fraudare bine organizat şi protejat, de un grup de persoane, având în vedere că, finul de cununie al acestuia, Cojocaru D., a rămas constant la Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru avizarea unor inspecţii fiscale ilegale, precum şi faptul că, după anul 2016, la această direcţie au fost transferate competenţele pentru încheierea proceselor verbale de restituire a accizelor de la Direcţia Generală Vamală, tot în puterea de avizare a acestei persoane.

2) În data de 15.05.2019, subsemnatul am sesizat Curtea de Conturi privind fraudarea banilor publici la Consiliul Concurenţei, inclusiv plata salariilor unor funcţionari din cadrul instituţiei care nu vin la serviciu şi am indicat probele ce susţin sesizarea, însă, fără a manifesta o minimă preocupare pentru administrarea vreunei probe indicate, în scopul verificării aspectelor şi faptelor din cuprinsul acesteia, Curtea de Conturi s-a limitat să solicite şi să accepte o situaţie centralizatoare transmisă de Preşedintele Consiliului Concurenţei, Chiriţoiu Bogdan Marius, situaţie centralizatoare care nu reflectă realitatea.

Refuzul Curţii de Conturi de a solicita probele indicate în plângere şi de a analiza aspectele sesizate, inclusiv acceptarea unei situaţii centralizatoare neînsoţită de documentele indicate, este cu atât mai grav, având în vedere faptul că, prin Raportul nr. XX/215/17.04.2019 al Comisiei economice, industrii şi servicii din cadrul Senatului, în urma anchetei parlamentare vizând investigaţiile Consiliului Concurenţei, constatând că a rezultat că nu are competenţa de verificare şi de a se pronunţa cu privire la acuzaţiile referitoare la existenţa unor angajaţi fictiv la Consiliul Concurenţei, decide sesizarea acestei instituţii pentru *„verificarea acestor acuzaţii şi aplicării eventualelor sancţiuni”* (**pct. 2 din capitolul *„Propuneri”* al Raportului**).

Proba nr. 11 înscrisuri care evidenţiază ca aceasta instituţie nu respecta normele Europene şi nici legea română:

(i) CV-ul lui Attila Deszi – membru în partidul UDMR, propus de partid şi numit la Curtea de Conturi a României în funcţia de consilier de conturi pentru nouă ani, din care rezultă că a fost numit fără îndeplinirea condiţiei prevăzute la art. 97 punctul 2 al Legii 94/1992, respectiv aceea de a fi lucrat zece ani în specializarea studiilor absolvite, cât şi o pregătire profesională temeinică, în condiţiile în care susnumitul a fost electrician la mina din România, a obţinut o diplomă în drept la o instituţie de învăţământ particulară, dar a îndeplinit doar funcţii politice, fără nicio legătură cu activitatea de control/audit, ceea ce dovedeşte că numirea sa a fost una politică şi nu una bazată pe criterii profesionale, existând şi suspiciunea rezonabilă că, în perioada scurtă de timp în care a lucrat la Consiliul Concurenţei, încadrat în timpul mandatului de Preşedinte al lui Chiriţoiu Bogdan Marius, a primit salariu fără a efectua lucrări corespunzătoare funcţiei deţinute la această instituţie.

(ii) Raportul Curţii de Conturi din anul 2013 (extrase), din care rezultă constatarea ilegalităţilor privind restituirea accizelor către firma Farmec SA şi măsurile dispuse, urmând a se vedea şi **probele de la pct. 2.4.** referitoarea la Agenţia Naţională de Administrare Fiscală

(iii) Raportul nr. XX/215/17.04.2019 al Comisiei economice, industrii şi servicii din cadrul Senatului României (**pct.19 – Concluzii finale**), din care rezultă:

*- „**O altă informaţie conexă anchetei,** în posesia căreia Comisia economică, industrii şi servicii a ajuns, fără însă a avea atribuţiile legale de a cerceta veridicitatea ori de a propune eventuale sancţiuni, **informaţie ce a rezultat din declaraţia fostului Secretar General al Consiliului Concurenţei, domnul Vasile Şeclăman, se referă la un număr de angajaţi fictivi la Consiliul Concurenţei**"*

- „Conform declaraţiilor sale, aceşti angajaţi figurează în organigramă instituţiei, sunt salarizaţi lună de lună, însă nu vin la serviciu";

*- „Deşi comisia nu are competenţa de a se pronunţa asupra acestor acuzaţii, obiectivele anchetei parlamentare fiind strict cele prevăzute la Art. 2 din Hotărârea Biroului Permanent nr. 4/2019, membrii Comisiei economice, industrii şi servicii **vor sesiza organele competente în sensul clarificării acestor acuzaţii extrem de grave**".*

(iv) sesizarea subsemnatului nr. 131641/16.05.2019, adresată Curţii de Conturi pentru efectuarea de verificări cu privire la prejudicierea bugetului de stat ca urmare a unor angajări fictive de personal la Consiliul Concurenţei, cererile ulterioare şi răspunsurile primite de la Curtea de Conturi, respectiv adresele acestei instituţii nr. 1134/07.06.2019 şi nr. 223/19.09.2019;

2.8. Nerespectarea obligaţiilor legale de către Oficiul Naţional de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor.

Art. 39 din Legea 129/2019 defineşte Oficiul Naţional de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor ca fiind un organ independent şi autonom din punct de vedere operaţional, care funcţionează în subordinea Guvernului şi reprezintă autoritatea de coordonare şi realizare a evaluării riscului de spălare a banilor şi finanţare a terorismului, unitate de informaţii financiare a României, activitatea acestei instituţii desfăşurându-se în cooperare cu organele de urmărire penală, autorităţi şi instituţii publice cu atribuţii de reglementare, informare şi control în domeniu, autorităţi cu atribuţii de control financiar fiscal sau de control vamal, organe specializate în activitatea de informaţii prevăzute la art. 6 alin 1 din Legea 51/1991, privind securitatea naţională a României, autorităţi administrative autonome şi instituţii cu rol de reglementare şi supraveghere sectorială şi control al entităţilor raportoare, precum Banca Naţională a României, Autoritatea de supraveghere financiară, Oficiul naţional pentru jocuri de noroc.

Oficiul a fost sesizat de poliţie/IGPR, în cadrul dosarului penal 3164/P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bucureşti, cu privire la stabilirea circuitului bancar şi destinaţia finală a sumei de 700.000 euro, transferată din contul societăţii Farmec SA în contul Societăţii Allplington Investment Limited, cu sediul în Cipru, transfer efectuat ca urmare a unor contracte încheiate între Farmec SA, Societatea Allplington şi Societatea Gerovital Cosmetics SA România, în care fostul ministru **Rovana Plumb** a avut participaţii.

Există suspiciunea rezonabilă că aceste contracte nu reflectă operaţiuni comerciale reale, iar Oficiul Naţional de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor nu şi-a îndeplinit în mod corespunzător obligaţiile prevăzute de lege, întrucât a comunicat poliţiei informaţii şi

documente din care rezultă că, din suma transferată către firma off-shore, 60.000 euro au fost viraţi într-un cont al Alpha Bank din România, însă Oficiul a refuzat să precizeze numele beneficiarului şi documentele de justificare în legătură cu diferenţa de 640.000 euro şi nu a comunicat informaţiile şi înscrisurile care au fost cerute de organul de anchetă penală.

Prin sesizarea subsemnatului din 30.10.2017, Oficiul Naţional de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor a fost informat în legătură cu tranferuri de bani care evidenţiază operaţiuni posibile de corupţie sau evaziune fiscală, decurgând din înregistrarea în contabilitatea firmei Farmec SA a unor operaţiuni suspect fictive, ca urmare a derulării unor operaţiuni de fraudare a legii şi a proprietăţii publice şi private.

Persoane care au fost numite în plenul decizional al Oficiului, provin din structuri ale finanţelor publice şi de audit şi au refuzat să dispună măsurile prevăzute în lege, în vederea valorificării rezultatelor controlului efectuat sau a solicitărilor primite, un exemplu fiind Plăiașu Niculae, fost şef al Gărzii Financiare şi apropiat al chestorului Ardelean Virgil, fost şef al Direcţiei Generale de Informaţii şi Protecţie a M.A.I., pentru care a lucrat în firma acestuia Arvifox Vision Security SRL, iar indiciile existente conduc la legături cu Farmec SA, societate care a beneficiat permanent de restituiri de accize fără documente legale justificative.

Or, în acest context, nu putem considera că Oficiul Naţional de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor Oficiul îndeplineşte atribuţiile conferite de lege pentru a acţiona ca *"un organ independent şi autonom din punct de vedere operaţional şi funcţional…"* şi nici nu putem exclude alte ingerinţe,

Proba nr. 12 înscrisuri care evidenţiază nerespectarea legii de către Oficiul Naţional de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor

(i) investigaţii de presă referitoare la preşedintele OCPSB, Plaiesu Nicolae

- http://www.secundatv.ro/anchete/interesant-auditul-financiar-de-la-tel-drum-nu-i-a-fost-favorabil-lui-petre-pitis-omul-lui-dragnea-90812.html/?highlight=plaiasu
- http://www.secundatv.ro/picatura-chinezeasca/ciolos-demite-l-pe-plaiasu-26732.html/?highlight=plaiasu
- http://www.secundatv.ro/studiu-de-caz/plaiasu-a-cedat-nervos-m-a-sunat-sa-ma-sperie-solicit-public-un-punct-de-vedere-din-partea-premierului-ciolos-11741.html/?highlight=plaiasu
- http://www.secundatv.ro/studiu-de-caz/plaiasu-l-a-tradus-pe-toba-si-a-protejat-o-inginerie-financiara-de-12-milioane-euro-10370.html/?highlight=plaiasu
- http://www.secundatv.ro/studiu-de-caz/rovana-plumb-nu-este-straina-de-contul-offshore-deschis-la-hellenic-bank-140-01-449221-01-10150.html/?highlight=plaiasu

(ii) adresa data poliţiei IGRP către Oficiul nr. 100674/19.12.2012

(iii) adresa Oficiului, care nu răspunde că urmare a solicitării poliţiei înregistrată cu nr CXII/4794/07.02.2013

(iv) sesizarea subsemnatului nr. CXVII/11226 din 30.10.2017.

(v) adresa răspuns a Oficiului nr. CXVII/11226/29.11.2017.

2.9. Activitatea majorităţii membrilor Parlamentului şi a Guvernului României nu a fost de natură să adopte măsuri pentru îmbunătăţirea desfăşurării unui proces legislativ deschis,

transparent şi constructiv care să asigure garanţiile juridice pentru independenţa sistemului judiciar şi pentru respectarea legii în cadrul fiecărui proces civil sau penal, conform regulilor fundamentale de existenţă a unui STAT DE DREPT.

2.9.1. Membri ai Parlamentului şi ai Guvernului, s-au succedat în componenţa acestor instituţii, au manifestat o preocupare evidentă pentru adoptarea unor soluţii legislative, exercitarea de presiuni directe sau indirecte asupra organelor judiciare şi folosirea anumitor persoane, cu funcţii de conducere ori de execuţie, din cadrul structurilor de informaţii şi a celor judiciare, în scopul obţinerii unor soluţii favorabile grupurilor organizate pe bază de interese financiare, formate din oameni politici, oameni de afaceri şi companii multinaţionale ori româneşti, actuali sau foşti ofiţeri din cadrul Serviciului Român de Informaţii, procurori, judecători, poliţişti, avocaţi sau experţi financiari.

(1) Parlamentul şi Guvernul României nu au contribuit la îmbunătățirea cadrului legislativ pentru a evita încălcarea sistemică a Constituţiei, a legii, a Dreptului European, precum şi pentru înlăturarea abuzurilor de către organele de justiţie, parchete şi instanţe judecătoreşti, Serviciul Român de Informaţii, Consiliul Concurenţei, Agenţia Naţională de Administrare Fiscală (ANAF), Curtea de Conturi, Consiliul Superior al Magistraturii, Inspecţia Judiciară, Agenţia Naţională de Integritate, Oficiul Național de Prevenire şi Combaterea a Spălării Banilor şi alte instituţii din România.

(2) Modificările aduse legilor justiţiei nu au avut drept scop şi rezultat înlăturarea deficienţelor, care au afectat şi afectează grav înfăptuirea actului de justiţie, ci, dimpotrivă, conţin o serie de măsuri care slăbesc garanţiile pentru funcţionarea unui sistem judiciar absolut independent şi, drept consecinţă, subminează existenţa unui adevărat stat de drept în România, care să asigure egalitatea tuturor cetăţenilor în faţa legii şi respectarea drepturilor procesuale ale fiecărei părţi ale unui proces civil sau penal, independent de apartenenţa vreuneia dintre aceste părţi la anumite grupuri de interese care controlează şi influenţează adoptarea soluţiilor dorite şi urmărite a fi obţinute în anumite cauze.

(3) Guvernul s-a înscris pe aceleaşi coordonate de creare a unor pârghii pentru controlul actului de justiţie, adoptând o serie de ordonanţe de urgenţă prin care, pe de o parte, au consolidat autoritatea şi puterea de influenţă a Ministrului Justiţiei asupra procurorilor cu funcţii de conducere, prin acordarea dreptului de decizie în numirea acestora şi în declanşarea de proceduri disciplinare împotriva lor (ceea ce ar putea reprezenta o interferare a puterii executive în activitatea puterii judecătoreşti, contra prevederilor constituţionale), iar, pe de altă parte, au legiferat anumite dispoziţii de drept penal, de natură a slăbi activitatea de combatere a infracţiunilor şi de a favoriza eliberarea prematură a unor persoane condamnate definitiv pentru infracţiuni grave (pe lângă criminali, tâlhari, violatori şi politicieni ori oameni de afaceri condamnaţi pentru fapte de corupţie sau de fraudare a patrimoniului public sau privat).

(4) Nerespectarea/ignorarea constatărilor, concluziilor şi recomandărilor făcute de Comisia de la Veneţia şi Comisia GRECO.

(5) Inexistenţa vreunei iniţiative a Parlamentului sau Guvernului prin care să se elimine deficienţele legislative care se regăsesc în reglementările privind constituirea şi funcţionarea Consiliului Superior al Magistraturii şi a Inspecţiei Judiciare, astfel încât, prin consultări cu toţi factorii implicaţi în înfăptuirea actului de justiţie – inclusiv societatea civilă, care trebuie să beneficieze de dreptul la un proces echitabil şi să aibă garanţii efective asupra aigurării acestuia oricărei persoane – să se realizeze modificările legislative necesare pentru ca organele supreme de conducere a activităţii judiciare să fie alese într-un cadru democratic şi transparent, fără

ingerinţe din partea factorului politic sau a structurilor de informaţii.

Din această perspectivă, este pe deplin îndreptăţită aprecierea că PARLAMENTUL şi GUVERNUL ROMÂNIEI s-au pliat pe acţiunile de influenţă ale grupurilor de interese, privind fie emiterea unor acte normative care au fragilizat legile penale, fie includerea în acestea a unor dispoziţii neconstituţionale, care, ulterior, au fost sancţionate de către Curtea Constituţională, fie au refuzat să emită prevederi legale care să fie exprimate în mod precis şi riguros şi să contribuie la consolidarea Justiţiei şi la stabilirea unei răspunderi reale materiale şi penale a magistratului, inclusiv chestiuni juridice care fac obiectul prezentei plângeri.

2.9.2. Inexistenţa unui control real şi efectiv al comisiilor parlamentare asupra activităţii Serviciului Român de Informaţii şi a celorlalte instituţii naţionale aflate sub controlul exclusiv şi direct al PARLAMENTULUI României şi a ignorat voit abuzurile acestor instituţii în legătură cu care a fost sesizat în repetate rânduri, fără să efectueze controlul parlamentar, audierea şi analiza probelor primate. Spre exemplu PARLAMENTUL,

(1) Nu a exercitat un control parlamentar, prin Comisia de supraveghere a activităţii Serviciului Român de Informaţii, cu privire la acţiunile întreprinse de către această instituţie, ca urmare a sesizărilor primite şi a informaţiilor pe care le-a cules (presă, justiţiabili, etc.).

(2) Camera Deputaţilor şi Senatul nu au efectuat anchetă parlamentară şi nu am fost audiat cu privire la abuzurile pe care le-am sesizat comisiei pentru abuzuri din Senat şi comisiei pentru supraveghere a activităţii Serviciului Român de Informaţii, sub acest aspect fiind relevante următoarele aspecte:

(i) Pop Georgian, preşedintele comisiei de supraveghere a activităţii Serviciului Român de Informaţii, mi-a comunicat formal că „*SRI a făcut/face verificări*", fără să prezinte membrilor deputaţi care alcătuiesc Comisia, petiţia subsemnatului;

(ii) Senatorul Manda Claudiu, preşedintele Comisiei de Supraveghere a activităţii SRI, mi-a comunicat, prin adresa din 19.10.2018: *„precizăm faptul că Serviciul Român de Informaţii nu poate interveni în procedura de soluţionare a litigiilor, indiferent de natura acestora"*, răspuns, de asemenea formal, întrucât subsemnatul m-am adresat cu o petiţie vizând tocmai faptul că ofiţerii din Serviciul Român de informaţii, abuzând de această calitate şi datorită unui interes personal, influenţează/dirijează activitatea Justiţiei şi a instituţiilor naţionale;

(iii) Senatorul Bălan Ioan mi-a comunicat, în două rânduri, că a clasat sesizarea subsemnatului (din lipsă de interes), fără orice audiere şi fără efectuarea vreunui act de anchetă parlamentară;

(3) nu a fost exercitat, prin comisiile de specialitate, controlul parlamentar al activităţii Consiliului Concurenței privind îndeplinirea, în limitele legii, a investigaţiilor pe care le-a început, care au fost închise de către preşedintele acestei instituţii, fără acordul plenului, ori a investigaţiilor în care au dispărut probe din dosarele aflate în cercetare, ceea ce a permis numeroase abuzuri în funcţionarea Consiliului Concurenţei.

(4) Parlamentul României, prin Comisia Permanentă de Specialitate, nu a creat un cadru legislativ pentru corecta funcţionare şi respectare a Dreptului European în egală măsură a drepturilor şi proprietăţii publice cât a contribuabililor de către Agenţia Naţională de Administrare Fiscală.

(5) Parlamentul României nu a exercitat controlul parlamentar privind funcţionarea selectivă şi formală a Agenţiei – Oficiul Național de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor, iar în lipsa oricărui control guvernamental şi parlamentar, Oficiul Național de Prevenire şi

Combatere a Spălării Banilor nu a răspuns adresei IGPR în dosarul penal 3164/P/2012 al PT Bucureşti care este : "*Care este circuitul/traseul complet al sumelor de bani, transferuri din contul societăţii ALLPINGTON INVESTMENT LIMITED până la utilizatorul final cu precizarea persoanei fizice/societăţii către care au fost plătite sume, valoarea şi justificarea obiectului plătii/explicaţii*...", protejând astfel tranzacţia cu 700.000 de euro dintre Farmec SA şi firme controlate la acea dată de către **doamna Plumb Rovana** în prezent Eurodeputat şi candidat la funcţia de comisar în Comisia Europeană, iar ulterior în urma petiţiei subsemnatului din data de 20.10.2017 privind transferurile de bani către offshore, inclusiv suma menţionată mai sus, Oficiul Național de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor din nou, prin adresa nr. CXIII/1226/30.10.2017 a răspuns formal cu privire la operaţiuni şi tranzacţii reprezentând servicii suspect fictive care fraudează atât finanţele publice, cât şi patrimoniul societăţii pe acţiuni.

În acest context este justificată aprecierea ca Parlamentul României în mod sistemic nu a îndeplinit activitatea cu respectarea normelor prevăzute la art. 1 alin 2, art. 6 alin (1) şi (2) din Legea 24/2004, privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative şi art. 39 şi 40 din Regulamentul Camerei Deputaţilor şi art. 39 şi 40 din Regulamentul Senatului.

Lipsa verificărilor şi a completărilor legislative de către Parlament privind activitatea Serviciului Român de Informaţii şi a serviciilor de informaţii ca urmare a :

- Notelor informative ale SRI către instituţii, care în mod greşit nu rămân instituţiilor în vederea probaţiunii transparenței şi eficienţei,

- secretizării tuturor informaţiilor transmise de SRI către instituţii trebuie să fie excepţie de la regulă şi nu regula însăşi, întrucât nu toate informaţiile transmise constituie secrete de stat sau informaţii secrete de serviciu, iar notele informative nu trebuie să devină instrumente de impunere cu caracter ocult, ori instrumente de presiune, față de persoane juridice sau fizice, sau funcţionari publici. Niciun drept fundamental nu trebuie sacrificat pe altarul securităţii.

- necesităţii reale că doar o mică parte din funcţionarii publici de a avea nevoie de certificat ORNISS.

(6) Parlamentul României nu a efectuat deloc control al activităţii tuturor instituţiilor publice, atât ca urmare a neîndeplinirii de principiu a activităţii acesteia în limitele legii, nici ca urmare a sesizărilor primite, Parlamentul a acţionat selectiv, cel mult formal.

În acest fel, Parlamentul nu a identificat carențele existente în cadrul fiecărei Legi de specialitate, în legătură cu care am prezentat în acest document atât la secţiunea I - instituţiile cât şi la secţiunea II – solicitările petiţiei.

Cu privire la Serviciul Român de Informaţii, Parlamentul nu a efectuat deloc verificări şi constatări privind ingerinţa sistemică a acestei instituţii în toate domeniile de activitate şi inacţiunea SRI privind informaţiile culese şi sesizările primite.

- Privind accesul la informaţii secrete

- Acordării sau respingerii motivate a avizului SRI pentru certificatul de securitate funcţionarilor publici şi magistraţi, cu posibilitatea de a fi constatată decizia de respingere în procedura contencios administrativă

- Acţiunilor întreprinse de SRI (Note informative, sesizări penale) față de informaţiile culese, sesizărilor primite şi practicile ilicite existente.

(7) Parlamentul nu a exercitat controlul privind activitatea Curţii de Conturi, față de sesizările primite şi sesizarea parchetului de către Curtea de Conturi.

In concluzie, PRACTICILE de dirijare obscură şi dominare generalizată privind vicierea independenţei şi a imparţialităţii justitiei, a dispozitiilor parchetelor si a deciziilor instituţiilor din România, din perspectiva realităţii şi a informaţiilor prezentate în document, determină următoarele imprejurari justificate:

(1) Oare mai avem nevoie de CONSTITUŢIE, LEGI şi DREPT EUROPEAN atâta timp cât dispoziţiile menţionate în ele nu se respectă, iar drepturile consacrate nu sunt respectate, deoarece există înţelegeri ascunse, relaţii de subordonare şi de dominare tacită (protocoale) între Serviciul Român de Informaţii şi Consiliul Concurenţei, DNA, parchete, Curţi de Justiţie, ANAF, ș.a.m.d., care permit informarea şi intervenţia la instituţiile statului pentru a se obţine rezultatul dorit, în funcţie de interesul privat al acestora şi al unor companii, cu capital străin sau românesc care încalcă Legea?

(2) Oare mai avem nevoie de instituţii, parchete, Direcţia Naţională Anticorupţie, curţi de justiţie, Consiliul Concurenţei, Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, Consiliul Superior al Magistraturii, ș.a.m.d. şi **nu ar fi suficient să ne limităm doar la o singură instituţie universală, respectiv SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAŢII (SRI)**, câtă vreme SRI are în toate celelalte instituţii ale statului ofiţeri, la vedere sau acoperiţi, promovaţi cu caracter definitiv sau cu delegaţie, parteneri, colaboratori, informatori?

(3) Oare de ce mai avem nevoie de procurori şi judecători şi nu se transmit direct către organele judiciare hotărârile dorite şi decise de către politiceni, persoane influente din ţară şi din străinătate şi ofiţerii din cadrul Serviciului Român de Informaţii, în condiţiile în care instituțiile judiciare primesc indicaţii precise cu privire la hotărârile care trebuie luate în dosare, precum şi ordine precise privind admiterea sau respingerea cererilor de probe, dispariţia sau înlăturarea unor probe care s-au aflat la dosar?

SECŢIUNEA II. PETIŢIA

1. **Aspecte care preced solicitările petiţiei**
2. **Solicitările Petiţiei**

1. Aspecte care preced solicitările petiţiei

Principiul repartizării aleatorii şi principiul continuităţii reprezintă garanţii ale dreptului la un proces echitabil, din perspectiva accesului la o instanţă independentă şi imparţială, iar nerespectarea principiilor alcătuirii aleatorii a completului de judecată, repartizării aleatorii a dosarelor şi continuităţii magistratului pe toată durata de timp a desfăşurării procesului pune problema încălcării dispoziţiilor prevăzute la articolul 6 paragraful 1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

DREPTUL LA UN PROCES ECHITABIL în România ar trebui să constituie nu doar un principiu, ci o regulă fundamentală a statului de drept şi a unei democraţii europene, fiind necesar ca această regulă să se manifeste pregnant încă de la sesizarea de către justiţiabili a poliţiei, a parchetelor sau instanţelor de judecată şi să fie respectată pe întreaga durată a

procesului până la finalizarea acestuia printr-o hotărâre judecătorească.

În jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului s-a reţinut că, pentru a stabili dacă un tribunal poate fi considerat „independent" în sensul art. 6 par. 1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, trebuie ca, printre altele, procedura de numire a membrilor săi şi durata mandatului să asigure garanţii împotriva presiunilor externe şi să prezinte aparenţa de independenţă (cauza *Findlay c. Regatului Unit*, 25.02.1997, p. 73).

În decizia nr. 685/2018, Curtea Constituţională a României statuează, de o manieră neechivocă, cu privire la **scopul şi natura garanţiei oferite de reglementările privind distribuirea şi repartizarea aleatorie a cauzelor spre soluţionare completului de judecată**, în sensul că ***„între garanţiile aferente imparţialităţii obiective a instanţei, parte a dreptului la un proces echitabil, se înscrie caracterul aleatoriu atât al distribuirii cauzelor în sistem informatic, cât şi al compunerii completului de judecată instituit de lege"***.

PROPRIETATEA nu este protejată de Justiţie şi de instituţiile naţionale din România de abuzurile unor grupuri de interese, în condiţiile în care, după sesizarea autorităţilor statului, potrivit Legii acestea trebuie să efectueze verificări, să răspundă şi, după caz, să emită decizii motivate, iar aceste decizii pot fi cenzurate de către Curţile de Justiţie. Deciziile emise sau refuzul de a se emite decizii, în cadrul instituţiilor şi autorităţilor publice, sunt influenţate, dirijate şi controlate de către ofiţeri din serviciile de informaţii, politicieni şi oameni de afaceri, în cazurile în care au un interes personal să determine instituţiile statului să nu îndeplinească atribuţiile prevăzute în Lege, ca urmare a fraudării proprietăţii publice sau private de către persoane care beneficiază de un tratament preferenţial şi inechitabil din partea acestor instituţii publice.

2. Solicitările Petiţiei

În virtutea constatărilor privind încălcarea Dreptului European, evidentiate la secţiunea I, precum şi a celor de la pct. 2.1. şi 2.2. de mai jos, solicităm COMISIEI EUROPENE să reţină că încălcările expuse determină simularea procesului civil/penal, deturnându-l de la scopul său primordial - justiţie, dreptate, adevăr -, şi nu respectă imparţialitatea şi independenţa instanţelor de judecată şi nici a judecătorilor şi a procurorilor, în ceea ce priveşte elemente certe, fundamentale, directe şi evidente ale Normelor care contribuie la respectarea Dreptului European.

Din această perspectivă, solicităm a se constata disfuncţionalitatea instituţională generalizată în cadrul sistemului de administrare a justiţiei, determinată de grupuri de influenţă constituite din politicieni, ofiţeri de informaţii şi oameni de afaceri care au acces şi pot interveni la anumite persoane cu funcţii de conducere sau de execuţie în cadrul sistemului judiciar.

Justiţia nu se înfăptuieşte în numele legii şi nu este imparţială şi egală faţă de toţi cetăţenii din România, existând mecanisme sistemice care, în funcţie de interesul privat al unor grupuri organizate de interese, sunt folosite pentru dirijarea modului de administrare a actului de justiţie, simulează procesul, încă de la momentul iniţierii actului de justiţie prin introducerea unei acţiuni/apeluri/constestaţii/plângeri pe rolul instituţiilor judiciare din România.

În acest context, în timpul procesului se resping de către judecători de la numeroase instanţe de judecată cereri incidentale furmulate pentru a fi adresate Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie şi Curţii de Justiţie a Uniunii Europene şi care ar contribui la lămurirea unor chestiuni juridice, precum şi cereri de recuzare, cereri de strămutare, dispar sau se înlătură mii de probe din dosar, se încalcă dreptul la apărare prin limitarea accesului la probele pe care judecătorii le declară secrete faţă de reclamant, deşi există îndoială că aceste probe sunt reale, se efectuează expertize întocmite de către partea adversă, fără documentele care au fost cerute de experţi, se înlocuiesc judecătorii titulari, nu se efectuează anchete penale sau cercetări judecătoreşti în conformitate cu normele legale, cu consecinţa pronunţării unor soluţii „la ordin", rezultate în urma unor înţelegeri care exced procesului civil sau penal.

Faţă de informaţiile şi înscrisurile prezentate în probaţiune, dar şi cele solicitate Comisiei să le obţină de la instituţiile publice ale României, **solicit respectuos Comisiei Europene** să efectueze ancheta, să constate nerespectarea sistemică a Dreptului European privind egalitatea în faţa legii a cetăţenilor din România şi nerespectarea drepturilor menţionate în secţiunea I, precum şi a principiilor fundamentale care decurg din Dreptul European, şi să emită în termenul prevăzut de lege:

- **AVIZ MOTIVAT**, în conformitate cu art. 258 din TFUE, instituirea de urgenţă a procedurii de infrigement, simultan cu includerea avizului în constatările raportului anual privind reforma sistemului judiciar şi corupţia, întocmit de Comisia Europeană prin Mecanismul de cooperare şi de verificare, măsură tranzitorie instituită în vederea finalizării reformei judiciare, sau, in conformitate cu art. 3 din REGULAMENTUL de procedură al Comisiei Europene, **DECIZIE MOTIVATĂ**, în conformitate cu cu indicarea căilor de atac împotriva acesteia.

2.1. În cadrul anchetei, Comisia Europeană să constate nerespectarea generalizată, la instanţele de judecată şi la parchetele din România, a normelor cu rol de garanţie a procesului echitabil, încălcarea Dreptului European prin simularea sistemică a procesului şi nerespectarea egalităţii în faţa legii, determinate de practici folosite de grupuri favorizate la instanţele judecătoreşti.

2.1.1. Comisia Europeană să constate inexistenţa în lege a dispoziţiilor care să reglementeze modul de alcătuire aleatorie a completurilor de judecată compuse din unul, doi sau trei judecători, deoarece art. 32 alin. 1 din Legea nr. 255/2013, în vigoare începând cu data de 01.02.2014, reglementează doar alcătuirea aleatorie a completurilor compuse din cinci judecători.

2.1.2. Comisia Europeană să constate că prevederile art. 11 din Legea nr. 304/2004, art. 199 alin 2) Cod procedură civilă şi art. 361 alin 3) Cod procedură penală, privind distribuirea aleatorie a cauzelor, în mod sistemic nu sunt îndeplinite şi nici respectate, în realitate, în practica judiciară, deoarece:

(i) pe de o parte, actuala legislaţie nu reglementează întreg procedeul de repartizare aleatorie şi continuitate, acordând, în mod nepermis, posibilitatea Consiliului Superior al Magistraturii şi colegiilor de conducere ale instanţelor de judecată să adauge la lege şi să emită, prin regulamente proprii, reguli favorabile judecătorilor, care sunt contrare cu dispoziţiile legii şi permit abuzuri, deşi Legea, singura legătură dintre justiţiabil şi magistrat, trebuie să stabilească imperativ limitele desfăşurării şi judecării procesului echitabil şi să asigure oricărui justiţiabil

dovada cu înscrisuri că legea a fost respectată.

(ii) pe de altă parte, este de neacceptat ca o hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii sau a colegiului de conducere a unei instanţe de judecată să reglementeze, în funcţie de un interes conjunctural, procedura de desfăşurare a PROCESULUI şi de repartizare sau re-repartizare a cauzei judecătorului preferat, sub acest aspect semnificativă fiind Hotărârea nr. 1375/2015 a CSM, prin care s-au adoptat reglementări contrare dispoziţiilor Legii nr. 304/2004, în condiţiile modificării substanţiale a prevederilor Regulamentului aprobat prin Hotărârea nr. 387 a CSM, valabilă până în anul 2015, care prevedea că *„dosarele vor fi înregistrate în ordinea primirii, cronologic, fiind necesară ţinerea evidenţei acestora cu indicarea datei şi orei, într-o rubrică distinctă..."* (art. 83) şi că *„Actele de sesizare a instanţei, depuse personal sau prin reprezentant, sosite prin poştă, curier sau orice alt mod prevăzut de lege, se depun la registratură, unde, ÎN ACEEAŞI ZI, după stabilirea obiectului cauzei, primesc, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege, număr în aplicaţia ECRIS şi dată certă, ÎN ORDINEA PRIMIRII"*

Analiza minuţioasă a exemplelor şi dovezilor, prezentate în plângere sau ataşate acesteia, evidenţiază nerespectarea de către instanţele de judecată a principiilor distribuirii aleatorii a dosarelor şi continuităţii magistratului, care au fost încălcate de judecători cu intenţia şi cu rezultatul obţinerii, cu nerespectarea legii, a unor hotărâri judecătoreşti favorabile părţii care a fraudat Legea şi Proprietatea, în condiţiile respingerii nejustificate a cererilor în dosare, în cazul proceselor finalizate cu hotărâri definitive pronunţate în ultimii şapte ani:

- dosarele se introduc în aplicaţia ECRIS în ordine preferenţială, pentru ca sistemul să creeze doar aparenţa de distribuire aleatorie; nerespectarea ordinii de intrare şi înregistrare a cauzelor în registrul general al instanţei de judecată permite ca dosarele care prezintă „interes" să poată fi dirijate spre judecare către completuri de judecată preferate de ofiţeri foşti sau actuali din Serviciul Român de Informaţii şi preşedintele instanţei de judecată, cu rezultatul obţinerii hotărârilor judecătoreşti dorite/urmărite, de către persoanele care au fraudat legea şi proprietatea iar factorii de repartizare se introduc în funcţie de completul de judecată la care se doreşte;

- alcătuirea completurilor de judecată din mai mulţi judecători nu este aleatorie, procedura nu este transparentă, dând posibilitatea creării unor completuri de judecată care sunt compuse din judecători „preferaţi" de către structurile din servicii şi grupuri de interese;

- continuitatea magistratului pe parcursul desfăşurării procesului nu este respectată şi sunt frecvente „întreruperile" în continuitate, prin inlocuirea magistraţilor, prin preluarea unor dosare de către magistraţi preferaţi, utilizându-se pretexte care, la o cercetare mai amănunţită, se dovedesc a nu fi deloc justificate, iar, în timpul procesului, trecerea dosarului la alt complet de judecată nu se face prin distribuire aleatorie;

- aplicaţia electronică ECRIS de distribuire a dosarelor nu este deloc prevăzută şi descrisă în lege, nici măcar amintită, iar, pentru că nu există o prevedere în lege a normelor privind descrierea, utilizarea în condiţii de transparenţă şi funcţionare a aplicaţiei ECRIS, ordinea introducerii cauzelor în sistemul informatic ECRIS a cauzelor, justiţiabilii nu au posibilitatea verificării respectării legii, care să le furnizeze încredere, în urma confirmării în mod transparent şi verificabil a imparţialităţii, independenţei magistraţilor şi echitatea procesului civil sau penal;

Analizând prevederile Legii nr. 304/2004[1], în raport de dispoziţiile art. 101, 103 alin. (2)

[1] Prevederi ale art. 11, 139 si 52, 53 din Legea 304/2004:

- Art. 11 din legea 304/2004: Activitatea de judecată se desfăşoară cu respectarea principiilor distribuirii aleatorii a

şi 104 alin. (1) din Regulamentul aprobat prin Hotărârea CSM nr. 1375/2015,[2] vă rugăm să constataţi că această hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii şi deciziile colegiilor de conducere ale instanţelor judecătoreşti **sunt contrare normelor cu valoare de lege** şi contribuie la simularea şi eludarea sistematică a procesului echitabil, la protejarea intereselor grupurilor organizate, în detrimentul justiţiabilului de bună credinţă**:**

(i) regulile privind modalitatea concretă de realizare a procedurilor pentru o efectivă distribuire aleatorie a dosarelor nu sunt menţionate precis în lege, însă, în mod greşit, prin lege se conferă posibilitatea ca prin Regulamente ale instanţelor şi Hotărâri ale Consiliului Superior al Magistraturii să se stabilească modul şi criteriile de repartizare a cauzelor pe complete de judecată, în vederea asigurării principiilor distribuţiei aleatorii şi continuităţii, deşi aceste din urmă reglementări nu au caracter de lege, iar nerespectarea lor nu poate atrage răspunderea penală şi civilă a persoanelor care le încalcă, având în vedere şi decizia nr. 405/2016 a Curţii Constituţionale, în raport de care nu poate fi atrasă răspunderea penală a persoanelor din justiţie pentru fapta de abuz în serviciu, prev. de art. 297 Cod penal, decât în cazul încălcării unor norme legale, iar hotărârea CSM şi deciziile colegiilor de conducere ale instanţelor de judecată nu sunt legi

(ii) deşi art. 11 din Legea 304/2004 prevede că activitatea de judecată se desfăşoară cu respectarea principiilor distribuirii aleatorii şi continuităţii, cu excepţia situaţiei în care judecătorul nu poate participa din motive obiective, Consiliul Superior al Magistraturii a emis hotărârea nr. 1375/2015, care nu este lege, dar este contrară Legii, sub aspectul reglementării modului de repartizare aleatorie şi de asigurare a continuităţii completului de judecată, în sensul că, potrivit art. 101 din această hotărâre, *"Repartizarea aleatorie în sistem informatic se realizează o singură dată, urmând ca în situaţiile în care pe parcursul desfăşurării procesului apar incidente procedurale să se recurgă la regulile stabilite în prezentul regulament"*, ceea ce constituie, de fapt, un pretext inventat de CSM pentru ca pe durata procesului, când apar incidente procedurale, să recurgă la regulile prevăzute în Regulamentul adoptat de CSM, care nu are valoare de *lege*, dar permite dirijarea dosarelor unor completuri preferate.

(iii) art. 103 şi art. 104 din Hotărârea CSM nr. 1375/2015 stabileşte repartizarea ciclică a dosarelor, care este contrară prevederilor art. 11 din Legea nr. 304/2004 prin care se reglementează distribuirea aleatorie a dosarelor, iar „modificarea" legii prin hotărârea CSM

---

dosarelor şi continuităţii, cu excepţia situaţiilor în care judecătorul nu poate participa la judecată din motive obiective.

- Art. 139 alin. (1) din Legea 304/2004: „Prin Regulamentul de ordine interioară al instanţelor judecătoreşti se stabilesc: a) organizarea administrativă a curţilor de apel, a tribunalelor, a tribunalelor specializate şi a judecătoriilor; b) modul şi criteriile de repartizare a cauzelor pe complete de judecată, în vederea asigurării respectării principiilor distribuţiei aleatorii şi continuităţii";

- Art. 52 din Legea 304/2004:

(1) Colegiile de conducere stabilesc compunerea completelor de judecată la începutul anului, urmărind asigurarea continuităţii completului. Schimbarea membrilor completelor se face în mod excepţional, pe baza criteriilor obiective stabilite de Regulamentul de ordine interioară a instanţelor judecătoreşti.

(2) Completul de judecată este prezidat, prin rotaţie, de unul dintre membrii acestuia.

- Art. 53 din Legea 304/2004

(1) Repartizarea cauzelor pe complete de judecată se face în mod aleatoriu, în sistem informatizat.

(2) Cauzele repartizate unui complet de judecată nu pot fi trecute altui complet decât în condiţiile prevăzute de lege.

[2] Prevederi din Regulamentul Consiliului Superior al Magistraturii::

- art. 103 alin 2 din Hotărârea CSM 1375/2015 – Prin metoda sistemului ciclic dosarele sunt preluate de persoana sau persoanele desemnate potrivit alin. (1), care repartizează câte un dosar, în ordine, completelor de judecată competente, stabilite conform art. 101 alin. (5).

- art. 104 alin 1 din Hotărârea CSM 1375/2015 - Ori de câte ori se impune aplicarea metodei de repartizare ciclică a dosarelor, acestea se atribuie, în funcţie de data înregistrării la instanţa respectivă, către completele de judecată competente, în ordinea numerotării acestora.

permite judecătorilor să pregătească un algoritm de repartizare ciclică astfel încât dosarele de interes să fie repartizate judecătorului preferat.

2.1.3. Comisia Europeană să constate că dispoziţia prevăzută la art. 99 pct.o) din Legea 303/2004 este necesar să fie înlăturată, deoarece are rolul de a proteja şi de a promova mecanisme de **simulare a procesului** civil sau penal în România şi nu de a întări prin lege garanţiile oferite de stat privind **procesul echitabil şi trebuie să existe o responsabilizare,** fără intermedierea/protecţia inspecţiei judiciare, a persoanelor (informaticieni, grefieri, judecători) care participă la distribuirea aleatorie a dosarelor, prin atragerea răspunderii penale în cazul în care se constată încălcarea legii, **în mod egal cu oricare dintre celelalte profesii.**

2.1.4. Comisia Europeană să constate nerespectarea sistemică a procesului echitabil la parchete şi la poliţie, având în vedere că dosarele de interes se repartizează fără o prevedere legală privind distribuţia aleatorie şi se ţin în nelucrare, pe criterii necunoscute justiţiabililor şi greu justificabile, iar, în plus, anumite dosare nu se înregistrează cu număr cu indicativ **„P”** pentru a nu se efectua ancheta penală, fără a exista posibilitatea obţinerii unor informaţii privind stadiul dosarului.

2.2. Măsuri solicitate Comisiei Europene

2.2.1. Comisia Europeană să recomande României să înlăture nerespectarea sistemică a dreptului la un proces echitabil, prin introducerea în Lege a unor norme care să reglementeze, în detaliu, întreaga procedură de repartizare aleatorie a dosarelor, de alcătuire aleatorie a completelor de judecată şi de asigurare a continuităţii acestora pe tot parcursul desfăşurării procesului civil şi penal, precum şi în cazul incidentelor procedurale sau ori de câte ori dosarul este trecut la alt judecător, chiar şi din motive obiective, care trebuie să fie concret determinate prin normele legale, şi care să interzică emiterea unor hotărâri de către Consiliul Superior al Magistraturii ori de către colegiile de conducere ale instanţelor judecătoreşti privind toate componentele care contribuie la stabilirea aleatorie a completului de judecată.

Astfel, Comisia Europeană să recomande României, adoptarea unor prevederi precise/specifice, însoţite de sancţiuni, dintre cele mai grave, cu privire la traseul unui dosar pe tot parcursul procesului, în vederea responsabilizării persoanelor care participă la repartizarea aleatorie a dosarelor, în condiţiile deciziei Curţii Constituţionale nr. 405/2016, care limitează angajarea răspunderii penale pentru infracţiunea de abuz în serviciu, prev. de art. 297 Cod penal doar în cazul încălcării Legii, pentru a fi înlăturată nerespectarea sistemică a repartizării aleatorii şi a continuităţii, prin introducerea în Lege şi nu în Regulamente sau în Hotărâri ale Consiliului Superior al Magistraturii, respectiv:

(1) descrierea conţinutului aplicaţiei ECRIS, a modului de utilizare a acestuia şi înlăturarea din program a oricărei componente subiective sau netransparente, precum şi a oricărui factor de repartizare care nu poate fi verificat la cererea justiţiabilului, pentru a-i conferi încrederea în sistemul de justiţie;

(2) înregistrarea în registrul general al instanţei de îndată ce dosarul a fost primit, cu menţiunea datei şi orei intrării dosarului şi comunicarea justiţiabilului pe email sau la dosar a înscrisurilor doveditoare, respectiv extras din registrul general cu cauzele din ziua respectivă şi dovada repartizării aleatorii prin intoducerea în aplicaţia ECRIS;

(3) declararea apelului/recursului să se transmită de către justiţiabil instanţei superioare

pentru a evita ţinerea acestora la instanţa inferioară un timp favorabil uneia dintre părţi;

(4) distribuirea aleatorie a dosarelor să fie reglementată în lege, în mod precis, prin introducerea fiecărei cauze în sistemul ECRIS, care să se facă de îndată pentru fiecare cauză, în intervalul orar de program al instanţei de judecată dintre orele 8:00 şi 16:00, cu menţiunea introducerii în aplicaţie unul câte unul, faţă de data intrării şi în ordinea sosirii la instanţă a dosarelor, repartizându-se în aceeaşi ordine;

(5) procedura alcătuirii completelor de judecată compuse din doi sau mai mulţi judecători să fie reglementată ca aleatorie, prin tragere la sorţi, în sistemul urnă cu bile, şi transparentă (filmată) faţă de justiţiabili, la toate instanţele de judecată din România;

(6) respectarea dispoziţiei legii privind continuitatea magistratului care a fost titularizat prin distribuirea aleatorie a dosarului, în cazul în care magistratul continuă să îşi desfăşoare activitatea la instanţa de judecată respectivă, iar, în cazul apariţiei oricărui incident procedural, dosarul să fie repartizat altui complet de judecată în mod aleatoriu, prin introducerea din nou în sistemul ECRIS a dosarului, pentru evitarea aducerii în cauză a unor magistraţi preferaţi, lipsiţi de imparţialitate;

(7) înlăturarea/interzicerea posibilităţii repartizării ciclice a dosarelor, având în vedere că este predictibilă şi permite să se anticipeze ca un dosar să-i revină unui anumit complet de judecată, urmând ordinea ciclică stabilită de colegiul de conducere;

(8) interzicerea prin Lege a posibilităţii Consiliului Superior al Magistraturii ori a colegiilor de conducere ale instanţelor de judecată de stabilire a modului de repartizare a dosarelor cu privire la orice procedură de repartizare a unei cauze, care poate să vicieze procesul echitabil;

(9) respectarea acestor proceduri să fie dovedită cu înscrisuri de către instanţele de judecată, iar situaţia nerespectării acestor proceduri (sau a inexistenţei unor dovezi privind respectarea procedurii) să fie sancţionată prin reglementarea unui caz suplimentar de revizuire a hotărârilor judecătoreşti care au fost pronunţate în condiţiile nerespectării legii privind distribuirea aleatorie a cauzei, alcătuirea nealeatorie a completului de judecată ori continuitatea magistratului în dosarele penale şi civile, precum şi prin atragerea răspunderii civile şi penale a persoanelor responsabile;

(10) introducerea în acte normative cu putere de lege, sancţiuni severe şi facil aplicabile personalului instanţelor şi chiar magistraţilor, în cazul unor nerespectări a procedurii de repartizare a dosarelor, având în vedere că aceste fapte constituie acte de influenţare directă şi iremediabilă a actului de justiţie, încălcând grav imparţialitatea de care trebuie să dea dovadă instanţele de judecată;

2.2.2. Comisia Europeană să recomande României măsuri şi sancţiuni severe care să determine înlăturarea mecanismului sistemic de ţinere în nelucrare a dosarelor la poliţie sau la parchet, cu consecinţa încălcării dreptului de acces la un proces penal echitabil, într-un termen rezonabil, în faţa unei instanţe judecătoreşti, care începe cu sesizarea poliţiei sau a parchetului, prin introducerea în lege, a unor prevederi privind:

(1) obligaţia înregistrării cu indicativul „P” a dosarelor penale, cu întregul regim special şi public aferent acestei proceduri;

(2) repartizarea aleatorie a dosarelor la poliţie şi la parchete, iar trecerea dosarelor de la un poliţist la altul sau de la un procuror la altul să se realizeze în condiţii de repartizare

aleatorie;

(3) înlăturarea lacunelor de reglementare din prezent, care permit/nu sancţionează ţinerea dosarelor în nelucrare de către poliţişti, cu acordul tacit al procurorilor;

(4) introducerea în lege (nu în regulamente sau în hotărâri CSM - acte cu forţă juridică inferioară) a timpului maxim cât dosarul poate să rămână în nelucrare, a unor termene de finalizare a anchetei penale, cât şi termene de finalizare a urmăririi penale şi de adoptare a unei soluţii de către procuror;

Aceste măsuri legislative se impun cu atât mai mult, cu cât modificările la Legile justiţiei din anul 2018 creează doar aparenţa posibilităţii de atragere a răspunderii personalului din justiţie, câtă vreme nu există nicio prevedere legală care să permită justiţiabilului prejudiciat, statului sau oricărei alte persoane fizice ori juridice să formuleze acţiuni directe la instanţa de judecată cu privire la prejudiciile suferite ca urmare faptelor culpabile ale poliţiştilor şi procurorilor în exercitarea atributelor exclusive ale acestora în efectuarea urmăririi penale, act premergător obligatoriu pentru accesul justiţiabilului la o instanţă de judecată, în materie penală.

2.2.3. Comisia Europeană să ceară României adoptarea legii răspunderii materiale a magistratului, pentru a responsabiliza persoanele care administreaza actul de justitie, a conferi incredere justitiabilului si a crea climatul unui proces echitabil real.

2.2.4. Comisia Europeana sa recomande Romaniei, prin Consiliul Superior al Magistraturii:

1) sa adopte de urgenta o hotarare prin care sa elimine prevederile contrare legii din ROIIJ aprobat prin hotararea nr. 1375/2015 referitor la procedurile si de inregistrare a dosarelor la instantele de judecata si la introducerea acestora, in aplicatia ECRIS pentru respectarea principiilor legale ale repartizarii aleatorii a cauzelor si continuitatii completelor de judecata

2) sa isi exercite prerogativele de initiative legislative, conferite prin dispozitiile art. 38 din legea 317/2004, in sensul de a initia proiecte de acte normative cu putere de lege, pe care sa le adreseze Ministerului Justitiei in vederea modificarii legilor justitiei. pentru adoptarea unor reglementari absolut necesare creerii unui cadru legal care sa asigure desfasurarea unui veritabil PROCES ECHITABIL.

2.2.4. Comisia Europeană să recomande României măsuri legislative, însoţite de sancţiuni severe, prin care să fie înlăturată obişnuinţa din prezent, respective ingerinţa conducerii Serviciului Român de Informaţii în activitatea Justiţiei, Parchetelor şi a instituţiilor publice

(1) Parlamentul a menţionat în Raportul Comisiei Comune Permanente a Camerei Deputaţilor şi Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activităţii Serviciului Roman de Informatii, propunerea legislativă privind *„întocmirea unei proceduri unitare şi transparente prevăzută prin lege care să reglementeze colaborarea Serviciului Român de Informaţii cu alte instituţii”,* ceea ce determina necesitatea unui control parlamentar anual la SRI si la instituţii beneficiare, care sa verifice dacă activitatea se desfăşoară în limitele legii,

privind notele informative, avizul SRI pentru obţinerea certificatelor de securitate, informaţiile culese de SRI, sesizările primite de SRI, sesizările penale ale SRI către DNA şi DIICOT, dacă au fost întocmite şi transmise în funcţie de informaţiile culese şi sesizările primite, dacă secretizarea informaţiilor transmise de SRI a fost stabilită în mod excesiv, cu rezultatul îndepărtării accesului societăţii civile faţă de abuzurile şi fraudele proprietăţii publice şi de stat.

(2) reglementarea prin lege in mod précis al regimului juridic, notelor informative, care se transmit instanţelor de judecată sau instituţiilor publice să fie înseriate şi să fie înregistrate în registrul unic de intrări la fiecare instituţie sau autoritate publică, precum şi în registrul unic de ieşiri al Serviciului Român de Informaţii, şi un exemplar să rămână în probaţiune la instituţiile destinatare, iar notele către instanţele de judecată să fie ataşate la dosarul fiecărei cauze, motivat, pentru a se putea, pe de o parte, să fie înlăturată orice suspiciune privind caracterul obscur al notelor informative, încălcarea unor drepturi şi prevederi fundamentale, iar, pe altă parte, deputaţii şi senatorii vor putea să exercite controlul parlamentar prin verificări periodice dacă aceste Note informative corespund la instituţia emitentă şi la instituţia beneficiară a informaţiilor primite, cât şi dacă conţinutul notelor informative ar putea fi interpretate ca o ingerinţă nepermisă în activitatea instituţiei sau reprezintă o informare motivată bazată pe probe;

(3) magistraţii, funcţionarii publici şi politicienii să fie protejaţi prin lege de posibile ingerinţe/sugestii ale unor ofiţeri din Serviciul Român de Informaţii, ce ar putea să vicieze independenţa, libertatea/ influenţarea activităţii decizionale a acestora;

(4) definirea clara şi limitarea caracterului secret al informaţiilor, doar în cazul notelor informative care conţin informaţii secrete de stat şi informaţii secrete de serviciu privind anumite date care au caracter personal, contribuie pentru viitor atât la transparenţa, cât şi la reducerea numărului de utilizatori care în prezent au nevoie de certificat de siguranţă ORNISS. În prezent toate informările pe care le transmite Serviciul Român de Informaţii sunt clasificate;

(5) avizul Serviciului Român de Informaţii care se acordă pentru obţinerea certificatului de securitate ORNISS să fie motivat în cazul respingerii, iar decizia respingerii să poată fi contestată la instanţa de judecată;

2.2.5. Comisia Europeană să recomande României introducerea în acte normative cu putere de lege a unor prevederi potrivit cărora **funcţiile publice de la nivelul** Consiliului Concurenţei, Curţii de Conturi, Curţii Constituţionale, şefi de parchete şi de secţii, DIICOT, Secţiei pentru investigarea infracţiunilor din justiţie, Direcţiei Naţionale Anticorupţie, Consiliului Superior al Magistraturii, Inspecţiei Judiciare funcţii de conducere şi execuţie la instanţele de judecată **<u>să fie ocupate printr-o procedură publică preliminară de selecţie</u>**, în care persoanele să poată fi supuse unei analize publice în cadrul Parlamentului, persoanele candidate să poată fi contestate public, dacă nu îndeplinesc condiţiile de selecţie. Apoi, funcţiile să fie confirmate prin concurs, organizat în mod transparent, online (pe sistem grilă), urmând modele practicate în cadrul Comisiei Europene, privind ocuparea unor funcţii publice.

2.2.6. Comisia Europeană să recomande României să introducă în acte normative cu putere de lege sancţiuni cu privire la cadrul instituţional şi legislativ din România menit a garanta dreptul la petiţionare, precum şi o efectivă verificare privind soluţionarea petiţiilor şi sesizărilor, bazate pe verificari si dovezi, precum si la nerespectarea dispozitiilor prevăzute la art. 8 din Ordonanţa 27/2002, privind verificarea, soluţionarea şi răspunsul în termen de 30 de zile

Instituţional proprietatea nu este protejată, deoarece instituţiile din România nu au soluţionat sau au răspuns absolut formal numeroaselor sesizări şi cereri, în lipsa unor sancţiuni severe prevăzute în lege, privind efectuarea de verificări şi răspunsuri, a fost încălcată voit şi repetatat prevederea de la art. 8 din Ordonanţa nr. 27/2002 alin 1 potrivit caruia: *„Autorităţile şi instituţiile publice sesizate au obligaţia să comunice petiţionarului, în termen de 30 de zile de la data înregistrării petiţiei, răspunsul, indiferent dacă soluţia este favorabilă sau nefavorabilă”.*

Tragem un semnal de alarmă faţă de faptul că disfuncţionalităţile sunt multiple şi se manifestă constant, iar recomandarea Comisiei Europene este nu doar dorită, ci absolut necesară, pentru că tolerarea unei atitudini de indiferenţă din partea instituţiilor naţionale şi locale faţă de petiţiile cetăţenilor tinde a se generaliza din cauza lipsei unor sancţiuni efective.

Instituţiile din România care nu au efectuat verificări, nu au soluţionat cereri şi sesizări, nu au comunicat informaţiile solicitate sunt Ministerul Justiţiei, Ministrul Finanţelor Publice, Agenţia Naţională de Administrare Fiscală prin Direcţia Generală Antifraudă Fiscală, Direcţia de Administrare a Marilor Contribuabili, Direcţia Generală Vamală, Direcţia Generală de Integritate, preşedintele Agenţiei, Direcţia Naţională Anticorupţie, Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Consiliul Concurenţei, Oficiul Național de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor, Curtea de Apel Bucureşti, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Braşov, Curtea de Apel Piteşti, Corpul Experţilor Contabili şi Contabili Autorizaţi, Inspecţia Judiciară din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, Serviciul Român de Informaţii, Curtea de Conturi, Parlamentul României, Comisiile de Supraveghere a abuzurilor din Senat şi din Camera Deputaţilor, Comisia din Camera Deputaţilor pentru controlul activităţii Serviciului Român de Informaţii, Agenţia Naţională de Integritate.

În mod sistemic, instituţiile care au fost sesizate nu au funcţionat în numele legii, întrucât fie nu au efectuat verificări, fie nu ne-au comunicat un răspuns transparent privind verificările şi măsurile de remediere, fie ne-au transmis un răspuns formal.

In sustinerea necesitatii adoptarii de catre Comisia Europeana a acestei masuri, va invederam sesizări, petiţii, plângeri ale subsemnatului/subscriselor către instituţii publice, care fie nu au fost soluţionate deloc şi nu au primit niciun răspuns, fie au fost soluţionate formal cu nerespectarea legii, petiţii către instanţele de judecată să îmi comunice înscrisuri doveditoare privind repartizarea aleatorie a cauzelor în legătură cu care instanţele au refuzat.

(1) ***cererile către Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Curtea de Apel Bucureşti, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Constanţa şi Curtea de Apel Craiova*** nu mi-au comunicat înscrisurile şi informaţiile solicitate referitor la înscrisurile doveditoare că repartizarea aleatorie la Înalta Curte a cauzelor civile în care subsemnatul am calitatea de parte, deşi principiul transparenței este reglementat şi prin art. 15 din Tratatul privind Uniunea Europeană, şi cu atât mai mult şi instituţiile naţionale trebuie să respecte principiul transparenței.

(2) **cererile adresate *Inspecţiei Judiciare şi Consiliului Superior al Magistraturii*** nr. 45092/19.05.2017, 63168/15.07.2017, 7671/24.10.2017, 7672/IJ/24.10.2017, 1/27253/11.12.2014, 1/07252/11.12.2014, 1/3494/13.09.2019, 29.11.2018, 1/13982/03.07.2018, 1/9275/04.05.2018, 14.06.2019 şi 16.07.2019 pentru comunicare cu dovadă privind distribuţia aleatorie a sesizărilor subsemnatului şi care nu au fost soluţionate.

(3) **cereri către Agenția Naţională de Administrare Fiscală, *Direcţia Generală de Integritate*** din cadrul ANAF nu a efectuat verificări ca urmare a petiţiilor pe care le-am înregistrat sub nr. 856/14.09.2017, 64487/15.09.2017, la date de 12.12.2017, sub nr. 1570/05.01.2018 şi nr. 180725/14.02.2018, sesizarea presedintelui ANAF si a Ministrului de Finante din 04.07.2019 şi cereri, sesizari catre presedintele ANAF, DGAF, DGAMC si DG Integritate din 10.10.2019 care conţin informaţii şi înscrisuri privind încălcarea legii de către mai mulţi funcţionari publici din Direcţia Generală Vamală, Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Direcţia Generală Antifraudă Fiscală, Direcţia Antifraudă Fiscală secţia 6 Sibiu, Direcţia Generală Juridică a ANAF şi nu a sancţionat încălcarea legii.

(4) **sesizările pe care le-am transmis, către *Serviciul Român de Informaţii***, în anii 2014, 15.02.2015, 2016, 2017, 20.10.2018, care evidenţiază vulnerabilizarea profundă a siguranţei naţionale ca efect al deteriorării climatului de viaţă din România datorită ingerinţei unor ofiţeri în actul instituţional din România, sesizări rămase fără nicio reacţie şi fără niciun rezultat, cu consecinţa prejudicierii continuate a patrimoniului de stat şi privat prin operaţiuni ilegale de mare amploare.

(5) **sesizări, plângere, denunţ care au fost înregistrate la *Direcţia Naţională Anticorupţie*** cu nr. 3166/16.02.2016, 3166/31.07.2017, 20.07.2017, 16272/20.10.2017 dar nu au primit număr cu indicativ „P", cu intenţia şi rezultatul favorizării persoanelor care au fraudat legea şi proprietatea, deşi se refereau la fapte de fraudare a bugetului de stat şi a patrimoniului privat, cu participarea unor funcţionari publici şi sub protecţia inacţiunii unor persoane aparţinând organelor judiciare, ceea ce justifică suspiciunea existenţei unor acte de corupţie sau în conexiune ori asimilate acestora de competenţa Direcţiei Naţionale Anticorupţie, care, în mod surprinzător, nu a efectuat nicio anchetă penală.

(6) **sesizările transmise către *Ministrul Justiţiei*** şi nesoluţionate, respectiv plângerile înregistrate cu nr. 45092/19.05.2017, 98936/02.11.206 şi 63168/15.07.2016.

(7) **plângeri către *Agenţia Naţională de Integritate*** în legătură cu care nu am primit răspuns sau nu au fost efectuate verificări ori au fost soluţionate formal de nr. 140/11.01.2012, 133/11.01.2012, 137/11.01.2012, 149/11.01.2012, 142/11.01.2012, 141/11.01.2012, 139/11.01.2012, 138/11.01.2012, 136/11.01.2012, 135/11.01.2012, 134/11.01.2012, 132/11.01.2012, 2582/03.10.2011, 2531/28.09.2011 şi nr. 3454/07.03.2019, aceasta din urmă împotriva numitului B.M. Chiriţoiu, incompatibilitatea acestuia faţă de lege cu funcţia de preşedinte la Consiliul Concurenţei, care a fost soluţionată formal, fără motivare privind încălcările legii pe care le-am sesizat, clasarea sesizării urmând practica discuţiei prealabile cu directorul SRI.

(8) **petiţii către *Curtea de Conturi*** nr. 136867/04.08.2017, 141693/20.10.2017, 141694/20.10.2017, 120801/11.01.2018, 131641/16.05.2019 nesoluţionate.

(9) **cererile către preşedintele Corpului Experţilor Contabili şi Contabililor Autorizaţi din România** (CECCAR) nr. 6283/17.06.2014, 10542/26.10.2016, 6284/14.06.2017, care nu au fost soluţionate până în prezent pentru că verificările au fost formale.

(10) **petitii catre instantele de judecata care nu au raspuns cu inscrisuri solicitarilor petentului**

- catre ICCJ din 11.01.2019, 14.01.2019, 19.04.2019, 30.05.2019, 05.06.2019, 11.06.2019, 29.11.2019

- catre Curtea de Apel Cluj din 05.02.2019, 19.02.2019, 26.03.2019, 03.05.2019, 31.05.2019, 30.09.2019, 16.10.2019

- catre Curtea de Apel Bucuresti din 07.01.2019, 22.01.2019, 11.03.2019, 18.09.2019

- catre Curtea de Apel Craiova din 28.03.2019, 29.05.2019, 24.06.2019

- catre Tribunalul Brasov din 16.01.2019, 28.04.2019

- catre Tribunalul Specializat Cluj din 12.10.2018, 26.03.2019 si 22.04.2019

- catre Tribunalul Specializat Arges din 10.10.2018 si 27.03.2019

2.2.7. Comisia Europeană să impună României sarcina

- de a repara tratamentul inegal la care sunt supuse de ani de zile firmele mici şi mijlocii faţă de companile mari, în speţă internaţionale şi de a stabili reglementări echitabile, juste şi ferme însoţite de sancţiuni clare şi aplicabile în această materie.

- de a adopta reglementări care sa asigure egalitatea tratamentului şi reparaţia efectivă a prejudiciului cauzat de fraudarea proprietăţii publice si private.

(1) Legea sa inlature climatul concurenţial care este constant viciat datorită faptului că firmele mici şi mijlocii plătesc impozit pe profit, iar firmele mari (corporaţii) îşi transferă profitul în conturi cu regim fiscal offshore, în schimbul unor servicii suspect fictive şi plătesc impozit mai

mic ţărilor care găzduiesc băncile în regim offshore.

(2) Legea sa inlature tratamentele inegale discriminatorii care constituie un **ajutor de stat mascat** acordat ani în şir de guvernele ţărilor europene, firmelor care îşi transferă profitul în schimbul unor servicii suspect fictive. Acest tratament inegal a determinat, în fapt, firmele mici să acumuleze datorii, împrejurare faţă de care firmele mici nu au acces nici la fonduri europene.

(3) Legea să impoziteze transferurile de bani în schimbul unor servicii (suspect fictive), iar toate firmele să plătească aceeaşi valoare ca impozit pe profit. Până în prezent, transferurile de bani către firme cu regim fiscal offshore au reprezentat o sustragere a firmelor mari de la plata impozitelor pe profit.

(4) Amnistia fiscală acordată firmelor mici/mijlocii, respectiv radierea datoriilor fiscale care până în prezent au acumulat datorii datorită unui tratament inegal rezultat din transferurile de bani ale firmelor mari către firme cu regim fiscal offshore.

(5) Introducerea în Lege a obligaţiei statului de a îşi achita datoriile faţă de terţi. Statul, deşi datorează sume mari de bani persoanelor fizice sau juridice în baza unor hotărâri judecătoreşti şi faptul că statul nu garantează prin Lege executarea acestora creează un tratament de forţă în cazul în care statul are de încasat sume de bani şi un tratament inegal faţă de împrejurarea ca statul datorează sume de bani către terţi, nu îi plăteşte, proprietatea fiind tratată cu o dublă măsură.

(6) Amnistia fiscală privind banii în legătură cu care persoanele care îi deţin nu au dovedit proveniența acestora, impozitarea banilor cu un impozit mai mare faţă de cel uzual şi obligaţia simultană a investiţiei banilor în afaceri din România, ca o alternativă de capital românesc privat.

2.2.8. Comisia Europeană să asigure prin Lege, în mod unitar la nivelul ţărilor europene, un tratament egal al companiilor de retail faţă de furnizorii acestora si cosumatorii produselor cumpărate de la raftul supermarketurilor aceloraşi reţele de retail care vând produse în România şi în alte ţări occidentale

(1) firmele de retail cash&carry, supermarket-uri, hypermarket-uri, discount-ere şi proximitate care achiziţionează şi vând produse către consumatorii din ţări occidentale Germania, Franţa, Spania, Italia, Belgia, Olanda, nu percep şi nu solicită furnizorilor taxe de raft sau de intrare în reţea, per produs sau per magazin,

(2) în timp ce în România, o parte din aceleaşi reţele de retail condiţionează colaborarea, de plată unor taxe mari de raft, de intrare în fiecare magazin, fără o condiţie prealabilă de reciprocitate, care să se manifeste în schimb şi în timp.

(3) Înlăturarea impunerii unor condiţii comerciale privind plata unor taxe de raft pentru fiecare magazin al reţelelor, care limitează şi restrânge comerţul doar pentru firmele care pot să plătească aceste taxe prejudiciind consumatorii pentru că nu pot avea acces la anumite produse, si in plus, taxele de raft determină creşterea preţului produselor cu care furnizorii livrează produsul, cât şi creşterea valorii de vânzare a produsului la raftul supermarket-urilor din România.

(4) Obligaţia reţelelor de retail din România de a negocia cu producători locali de produse de consum de orice tip.

2.2.9. Comisia Europeană să impună României sarcina de a urmări şi reglementa protecţia dreptului de proprietate al deţinătorilor de participaţii la societăţi comerciale, în concordanţă cu principiile şi regulile dreptului european, între care regăsim a fi următoarele:

- uniformizarea reglementărilor legale de protecţie a dreptului de proprietate al deţinătorilor de participaţii, pentru toate formele de societăţi pe acţiuni, cu răspundere limitată, listate/nelistate la tranzacţionare pe piaţă;

- instrumentarea atentă a procedurilor de exit din cadrul societăţilor cu protecţia suplimentară a deţinătorilor de participaţii care aplică pentru astfel de proceduri (retragere, vânzare forţată, etc);

- asigurarea mecanismelor imperative intra-societare prin care deţinătorii de participaţii să poată accede la protejarea investiţiilor, în sensul asigurării unor proceduri prin care ponderea deţinerilor (reflectarea deţinerilor în patrimoniul societăţii) să se poată menţine/proteja;

- întrucât legislaţia din România se vădeşte a fi deficitară şi chiar în dezacord cu a II-a Directivă a CE, se impune a se transpune imediat, în mod fidel prev. art. 33 din a II-a Directivă CE privind interzicerea în statutul persoanei juridice a unor reglementări care să permită limitarea participării deţinătorilor de participaţii la procesul de majorare al capitalului social sau la procesul de dobândire a participaţiilor vândute de asociaţi/acţionari: "*Dreptul de preempțiune nu poate fi limitat sau retras prin statut sau actul constitutiv.*....."

Un alt demers al Comisiei trebuie să fie acela de a solicita României să asigure protecţia acţionarului minoritar faţă de abuzurile majorităţii. O receptare a recomandărilor CE şi a prevederilor uzuale din legislaţiile europene, în această materie, este de dorit a se realiza imediat (de exemplu, inclusiv reglementarea prin lege a posibilităţii de a vinde acţiunile la preţul corect, real de piaţă în cazurile în care societatea este închisă sau nu este listată la bursă).

Deşi, de principiu, există disponibilitate pentru asigurarea unui astfel de cadru care ar garanta proprietatea asupra deţinerilor de participaţii la societăţi comerciale, în realitate, transpunerea practică a dezideratului se realizează sporadic şi insuficient exclusiv la nivelul instituţiei ASF (autoritate de reglementare exclusiv pentru societăţile tranzacţionate pe piaţa de capital)

Spre exemplu, extrasele din Regulamentul ASF nr. 5/2018 şi din Legea 24/2017 evidenţiază, cu privire la limitare, că trebuie efectuată în procent %, conform extras din art. 173 alin 3 din Regulamentul ASF nr. 5/2018: *„Majorarea capitalului social se va realiza cu acordarea posibilităţii păstrării ponderii deţinute de fiecare acţionar în capitalul social al acesteia."*

Preţul per acţiune în cazul majorărilor este reglementat la preţul contabil, conform art. 174 din aceeasi lege:

„Numărul de acţiuni ce urmează a fi emise în cazul majorărilor de capital social cu aport în numerar realizate cu ridicarea dreptului de preferinţă sau în cazul majorărilor de capital social cu aport în natură se determină de către consiliul de administraţie al emitentului şi este egal cu raportul dintre valoarea aportului, stabilită cu respectarea prevederilor incidente, şi cea mai mare dintre următoarele valori:

a) preţul mediu ponderat de tranzacţionare, aferent ultimelor 12 luni anterioare datei de desfăşurare a AGEA;

b) valoarea pe acţiune calculată în baza activului net contabil aferent ultimelor situaţii financiare publicate şi auditate ale emitentului;

c) valoarea nominală a acţiunii."

De asemenea, se impune reglementarea cu putere de lege, mai detaliată şi instituirea unor sancţiuni efective şi eficiente în materia:

- asigurării adecvate a acţionarilor în societăţile pe acţiuni închise şi deschise
- răspunderii administratorilor cu privire la activitatea de gestiune încredinţată;
- regimului interdicţiilor cu caracter de protecţie instituite de către lege cu privire la actele juridice ce pot fi încheiate de către managementul societăţii;
- asigurarea unei activităţi de audit eminamente independente şi cu o independenţă efectivă faţă de managementul societăţilor auditate,
- reconsiderarea auditului extern privind o mai bună informare.

2.2.10. Pentru egalitatea de tratament a cetăţenilor Români cu cetăţeni Europeni care au beneficiat de finanţări nerambursabile din fonduri europene pentru dezvoltarea industriei şi serviciilor, Comisia Europeană să asigure acelaşi tratament şi să impună României, prin măsuri comune, obligaţia de a adopta prevederi şi de a aloca fonduri de coparticipare pentru finanţare, astfel incat pentru ca societăţile comerciale să acceseze programe de finanţare pentru dezvoltarea industriei cu fonduri europene.

Alocarea unor sume consistente din fonduri europene pentru dezvoltarea industrială a societăţilor comerciale din România, concomitent cu următoarele măsuri:

(1) Agenţiile de gestionare şi transmitere a fondurilor Europene trebuie să fie depolitizate şi să funcţioneze independent de mediul şi interesele de grup ale politicienilor sau de lipsa acestora de interes. Personalul de conducere şi execuţie în cadrul acestor agenţii trebuie să fie selectat prin concurs, pe baza unor criterii profesionale, transparente, pentru a evita numirile sau înlocuirile de către ofiţeri şi politicieni. Având în vedere aceste considerente, apreciez că în mod greşit accesarea fondurilor se află în subordinea Guvernului şi sub influenţa politicienilor şi implicit a ofiţerilor. Agenţiile trebuie să colaboreze cu societatea civilă, cu instituţiile publice guvernamentale şi locale, să preia proiecte, să transmită finanţări şi să vegheze la respectarea legii privind implementarea lor, prin intermediul OLAF, al parchetelor şi al Curţii de Conturi, având în vedere şi cofinanţarea cu fonduri guvernamentale. Controlul acestei instituţii publice trebuie să fie exercitat de Curtea de Conturi, OLAF, Parlament, iar salariile acestora să fie corelate cu rezultatul accesării fondurilor de către persoane private sau instituţii publice.

(2) Necesitatea separării de politic privind accesarea în România a fondurilor europene.

(3) Guvernul României să asigure cofinanţare pentru categorii de proiecte industrial mici, medii şi mari şi să creeze cadrul de acordare a finanţării la începutul fiecărui exerciţiu financiar al Uniunii Europene.

Lipsa acestor cofinanţări se poate observa ca rezultat negativ, în graficul prezentat mai jos:

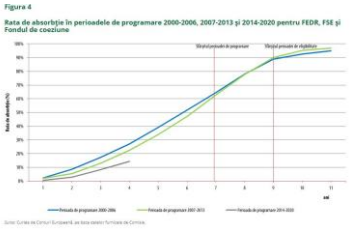

Comparativ cu exerciţiile financiare anterioare se constată o rată de absorbţie mai mică şi în niciun caz o creştere cum ar fi fost normal prin prisma faptului că ar fi trebuit ca, autorităţile de implementare să capete experienta după mai mulţi ani de coordonare a fondurilor europene.

În prezent societăţile comerciale sunt îngrădite să acceseze fonduri europene nerambursabile de valori mici, medii şi mari, deoarece guvernul nu asigura în mod real, valorile necesare cofinanţării, iar cofinanţările există doar în bugete, dar în fapt sursele de finanţare de la guvern nu sunt accesate din cauza procedurilor administrative.

(4) Cadrul de acordare constă în legislaţie pentru autorităţile de implementare, reducerea birocraţiei, cofinanţare de către guvern şi fonduri europene în valori pe măsura necesitaţilor de dezvoltare industrială.

2.2.12. Comisia Europeană să recomande României asigurarea unui cadru legislativ în domeniul administrării finanţelor publice, în vederea asigurării echilibrului şi protecţiei publice şi private.

(1) Întărirea legislaţiei privind restituirea de accize la produsele accizate care este prevăzută în prezent la pct. 22 alin. 34 din normele metodologice de aplicare a codului fiscal, verificările care trebuie efectuate, separarea instituţională a persoanelor care avizează restituirile cu persoanele care efectuează verificări privind conformitatea cu legea şi sancţiuni legale în cazul nerespectării.

(2) Titlurile executorii emise de ANAF să fie puse în aplicare doar după ce o instanţă de judecată confirmă realitatea şi întinderea sumelor datorate de contribuabil.

2.2.13. Comisia Europeana sa solicite Romaniei ca legile justitiei sa reglementeze procedeul de repartizare aleatorie a sesizarilor/lucrarilor la Inspectia Judiciara privind verificarea abuzurilor justitiei pentru ca prevederea legii privind repartizarea aleatorie din art. 69 alin (1) lit d) si art. 73 alin 1) Legea 317/2004 sa aiba eficienta.

Procedeul de repartizare aleatorie sa aiba in vedere durata de timp si ordinea de repartizare aleatorie, indeplinirea reala a factorului de repartizare aleatorie prevazut in lege si sanctiunea in cazul nerespectarii

2.2.14. Contestaţii în anulare, acţiuni actuale, petiţii, sesizări, plângeri înregistrate la instituţiile publice din România, plangerea si petitia catre Comisia Europeana si Parlamentul European ca efect al nerespectării legii şi a Dreptului European, inscrisuri ataşate în probaţiune pe care le voi actualiza zilnic pe site-ul ***www.coruptie-functionaripublici-ofiteri-farmec-consiliulconcurentei.ro/wp/***, *intitulat* ***DESPRE CORUPŢIA DIN ROMÂNIA, CARE***

DISTRUGE AFACERI ŞI VIEŢI, şi simultan voi comunica Comisiei Europene în timp actual hotărârile, înscrisurile emise de instituţiile publice față de petiţiile/sesizările/plângerile subsemnatului şi subscriselor.

Petiţia către Parlamentul României privind comunicarea PLÂNGERII şi PETIŢIEI către Comisia Europeană, care vizează :

- sesizarea nerespectării legii şi a Dreptului European şi
- necesitatea unor prevederi cu putere de lege
- sesizarea abuzurilor ale instituţiilor publice la Comisiile de cercetare a abuzurilor şi de cercetare a activităţii Serviciului Român de Informaţii, a ANAF, a Curţii de Conturi, Agenţia Naţională de Integritate

(1) CONTESTAŢIA ÎN ANULARE la Curtea de Apel Bucureşti, dosar penal nr. 4297/2/2019 împotriva deciziei penale nr. 547/18.04.2019, care a ignorat legea, faptele şi probele în dosar, şi notele de concluzii scrise din data de 05.03.2019, ataşate la proba nr. 16 în limba română şi engleză

(2) CONTESTAŢIA ÎN ANULARE la Curtea de Apel Cluj, dosar nr. 307/33/2019 a deciziei civile nr 81/2019; cereri şi adrese primite – termen de judecată

(3) CONTESTAŢIE ÎN ANULARE la Curtea de Apel Cluj, dosar nr. 271/33/2019 a deciziei civile nr. 100/2019, cereri şi adrese primite în dosar -

(4) ACŢIUNE ÎN ANULARE la Curtea de Apel Bucureşti a rezoluţiei de clasare a Inspecţiei Judiciare emisă de inspector Răducu Louysse şi validată de inspector şef Netejoru; dosar civil nr. 4320/2/2019 solicitări de înscrisuri şi adrese primite de la instanțe de judecată întâmpinare a Inspecţiei Judiciare, răspuns la întâmpinare – termen de judecată 15.01.2020.

(5) CERERE DE STRĂMUTARE a cauzei 307/33/2019 către Înalta Curte de Casaţie şi Justiție.

(6) SCRISOARE DESCHISA catre procurorul general al parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie si catre directori ai Serviciului Roman de Informatii privind ABUZURILE INSTITUTIILOR PUBLICE, A PARCHETELOR SI A INSTANTELOR DE JUDECATA, ca urmare a faptului ca grupuri organizate de persoane, prin nerespectarea repetată a legii la Curtea de Apel Bucureşti, Tribunalul Specializat Cluj, **Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie**, la Tribunalul Mehedinţi, au urmărit sa mentina mecanismele, fapte de fraudare a proprietatii publice si private, nesolutionarea cererilor si a sesizarilor, neefectuarea unor verificari reale si neadoptarea unor masuri de remediere si de sesizare a parchetelor, respingerea neintemeiata a acţiunilor, apelurilor şi contestaţiei, a cererilor în probaţiune, cererilor incidentale privind sesizarea Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie şi a Curţii de Justiţie a Uniunii Europene pentru lămurirea unor chestiuni juridice, nu a fost respectata legea privind repartizarea cauzelor, au ignorat hotărâri judecătoreşti cu putere de lucru judecat, nu şi-au îndeplinit hotărârile date în cauza, au cunoscut că există legături de comunicare care nasc îndoieli legitime privind imparţialitatea şi interese extra-judiciare şi nu au depus cerere de abţinere privind judecarea cauzei, au obligat la plata unor onorarii nejustificate si excesive.

(7) PLÂNGERE către Ministrul Finanţelor Publice ianuarie 2020 cu privire la SESIZAREA către preşedintele Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, a fost înregistrată cu nr. 904300 în data de 04.07.2019 a fost transmisă DG Integritate din ANAF, care a dispus măsuri superficiale incomplete, formale si cererile din 10.10.2019 catre DGAF, DGAMC, DG Integritate si presedintele ANAF.

(8) PETIŢIE către Primul-Ministru cu privire la PLÂNGEREA şi PETIŢIA către COMISIA EUROPEANĂ şi SESIZAREA mecanismelor de fraudare a finanţelor publice, privind muşamalizarea în cadrul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală şi Corpului Control al Ministrului Finanţelor Publice – decembrie 2019.

(9) Cerere în pretenţii către Tribunalul Cluj privind recuperarea prejudiciilor care decurg din încălcarea legii

(10) PLÂNGEREA împotriva Ordonanţei Direcţiei Naţionale Anticorupţie, care nu a efectuat acte de urmărire penală în dosar penal 8166/2/2019.

(11) Petiţii către Curtea de Conturi decembrie 2019

(12) Petiţii către Parchete privind dosare in nelucrare

(13) Acţiune în revendicare, recurs la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie în dosar 6699/63/2015*

(14) Cerere către Consiliul Concurenţei să îşi îndeplinească atribuţiile prevăzute în lege şi să respecte hotărâri judecătoreşti date anterior.

(15) Plângere la Parchet privind cercetarea abuzurilor la Consiliul Concurenţei.

(16) Petiţie către Agenţia Naţională de Integritate si Acţiune la Curtea de Apel Bucureşti/Sesizare la Parchet privind nerespectarea legii, ca urmare a plângerii subsemnatului înregistrată cu nr 3454/07.03.2019 la Agenţia Naţională de Integritate privind incompatibilitatea lui Chiriţoiu B. cu funcţia de preşedinte la Consiliul Concurenţei

(17) Petitii catre Agentia Nationala de Administrare Fiscala, Serviciul Roman de Informatii, Agentia Nationala de Integritate, Curtea de Conturi, Prachete, Inalta Curte de Casatie si Justitie, Curtile de Apel Bucuresti, Cluj, Craiova, Pitesti, Alba Iulia, Tribunalul Specializat Cluj, Brasov, Arges, Craiova, Judecatoria sector 1 si 2 Bucuresti.

(18) Sesizare către Oficiul Naţional de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor

(19) Petiţie către Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie

(20) Petiţii către Consiliul Superior al Magistraturii

(21) Petiţie către Avocatul Poporului

(22) Sesizare şi petiţie către Serviciul Român de Informaţii

(23) Cereri privind sesizarea de către Comisia Europeană a Curţii Europene de Justiţie a Uniunii Europene pentru lămurirea/soluţionarea unor chestiuni juridice

(24) Petitie catre Ombudsmanul de la Bruxelles

(25) Petitie catre Parlamentul European.

Cu respect, 09 Ianuarie 2019

Nicolae Cristinel Olăneanu